

Fremsat den {FREMSAT} af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love¹

(Implementering af det fjerde kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 og senest ved § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 201, « og »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113« ændres til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV)« og »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84« ændres til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR).«

2. I § 5, *stk. 1, nr. 6*, indsættes efter »kreditinstitut«: »eller et fondsmæglerselskab I«.

3. I § 5, *stk. 1, nr. 13*, indsættes efter »kreditinstitutter«: », fondsmæglerselskaber I«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV), og som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR).

4. I § 5, stk. 1, nr. 16, ændres »Engagement« til: »Eksposering« og »engagementer« til: »eksposeringer«.

5. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 29-34:

- »29) *Fondsmæglerselskab I*: Et fondsmæglerselskab, som
- a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte tjenesteydelser, eller
 - b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.
- 30) *Kombineret kapitalbufferkrav*: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 31, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 32.
- 31) *Kapitalbevaringsbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5.
- 32) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5.
- 33) *Kontracyklisk buffersats*: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 e, stk. 1 og 3-6.
- 34) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats*: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1 og 3-6.«

6. § 5, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I denne lov forstås for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 124 og 125.«

7. I § 5 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I denne lov forstås for virksomheder, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4:

- 1) Solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 125 og 126.
- 2) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
- 3) Basiskapital i overensstemmelse med § 128.
- 4) Kernekapital i overensstemmelse med § 128.
- 5) Supplerende kapital i overensstemmelse med § 128.
- 6) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med § 128.
- 7) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med § 128.
- 8) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med § 128.
- 9) Medlemskonti i overensstemmelse med § 128.
- 10) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

8. I § 5 indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 9, som nyt stykke:

»Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende definitionerne efter stk. 1 og definitioner, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV).«

9. I § 7, stk. 8, ændres »8 mio. euro« til: »5 mio. euro«.

10. I § 8, stk. 7, ændres »8 mio. euro« til: »5 mio. euro«.

11. I § 10, stk. 4, ændres »0,3 mio.« til: »125.000« og »1 mio.« til: »730.000«.

12. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan for investeringsforvaltningsselskaber og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder samt for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), fastsætte nærmere regler for disses egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen.«

13. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 64« til: »§ 64 og for systemisk vigtige finansielle institutter, også § 308,«.

14. § 14, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., affattes således:

»En ansøgning om tilladelse i henhold til §§ 7 og 8 til at udøve kreditinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om identiteten af de 20 største aktionærer, såfremt der ikke er ejere af kvalificerede andele. Ansøgningen i henhold til §§ 7-11 skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.«

15. I § 14 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for virksomheders ansøgning om tilladelse til at drive virksomhed i henhold til §§ 7 og 8.«

16. I § 16 a, stk. 3, ændres »bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

17. I § 25 ændres »indgåede engagementer« til: »påtagede eksponeringer«.

18. I § 30 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende de oplysninger, som Finanstilsynet skal indhente fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet efter stk. 4, 5 og 9.«

19. I § 31 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende de oplysninger, Finanstilsynet skal indhente fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet efter stk. 1.«

20. I § 38 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende de oplysninger, Finanstilsynet skal modtage fra den finansielle virksomhed efter stk. 1-3 og 6.«

21. I § 39 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende de oplysninger, Finanstilsynet skal modtage fra den finansielle virksomhed efter stk. 1.«

22. § 64, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

UDKAST

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

23. I § 64, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

24. I § 64, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »Stk. 1, *stk. 2*, nr. 1, 2 og 4, og *stk. 3*« til: »Stk. 1 og 2, *stk. 3*, nr. 1, 2 og 4, og *stk. 4*«.

25. I § 64, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

26. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte de fornødne ressourcer, herunder tilstrækkelig tid, til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet bør løbende vurdere, om den pågældende har de fornødne ressourcer. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.«

27. I § 70, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal udarbejde en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.«

28. I § 70 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 5* og 6.

29. I § 70 indsættes efter *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, som nyt stykke:

»*Stk. 6.* I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i *stk. 1*, nr. 4, nomineringsudvalget.«

Stk. 6 bliver herefter til *stk. 7*.

30. I § 71, *stk. 1*, nr. 8, ændres »og« til: »,«.

31. § 71, *stk. 1*, nr. 9, affattes således:

»9) en skriftlig lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og«.

32. I § 71, *stk. 1*, indsættes efter nr. 9 som nyt nummer:

»10) personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.«

33. I § 71 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis, jf. stk. 1, nr. 9, herunder de specifikke aflønningskrav, jf. §§ 77 a-77 d, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau.«

34. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal have en genopretningsplan.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Det Systemiske Risikoråd dispensere fra stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere krav til indholdet af den i stk. 1 nævnte genopretningsplan.«

35. Efter § 75 indsættes:

»§ 75 a. Finansielle virksomheder skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 75 b. Finansielle virksomheder må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

36. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, affattes således:

»2) De variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension. Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndelev kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:

- a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
- b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrunder indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
- c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), herunder særligt kapitalgrundlagskravene.
- d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de

stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, og som vil være omfattet af muligheden for benyttelse af et højere maksimalt loft, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

- e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 3) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, og, hvor det er muligt og passende, af instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentligkernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.«

37. I § 77 a, stk. 1, nr. 5, ændres »kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170« til: »kapitalkravet i § 127 og artikel 92, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) eller solvenskravet i § 170 og artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

38. I § 77 a, stk. 4, indsættes efter »udbetalingstidspunktet,«: »at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed,«.

39. § 77 a, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste løndele, der primært bør afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og de variable løndele, som bør afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar. Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.«

40. I § 77 a, stk. 8, indsættes efter »forhold«: », herunder i forhold til definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil«.

41. I § 77 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Idet der dog må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.«

42. I § 77 c indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i selskabslovens kapitel 8, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.«

43. § 77 d, *stk. 1*, affattes således:

»Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.«

44. I § 77 d, *stk. 3*, ændres »modtaget« til: »optjent« to steder.

45. I § 78, *stk. 1* og *5*, og § 175 a, *stk. 1*, ændres »bevilge engagement til« til: »bevilge eksponering mod«.

46. I § 78, *stk. 2* og *3*, og § 80, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »engagementer« til: »eksponeringer«.

47. I § 78, *stk. 4*, § 80, *stk. 8*, § 182, *stk. 1*, og § 415, *stk. 1-3*, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.

48. I § 79 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.«

49. I § 80, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »indgår engagementer med« til: »påtager sig eksponeringer mod«.

50. I § 80, *stk. 5* og *6*, ændres »engagementsforbud« til: »eksponeringsforbud«.

51. Efter § 80 indsættes før overskriften »Særlige regler for sparekasser«:

»*Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I*

§ 80 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Stk. 2. Formanden samt medlemmerne af nomineringsudvalget skal alle være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut og fondsmæglerselskab I.

Stk. 3. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Udarbejde en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.
- 4) Løbende og mindst en gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64 og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.

- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 4. Når nomineringsudvalget indstiller kandidater til bestyrelsen i henhold til stk. 3, nr. 1, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 5. Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendigt, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte regler om pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I's pligt til at offentliggøre oplysninger på virksomhedens hjemmeside om instituttets efterlevelse af kravene i stk. 1-6.

§ 80 b. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne i risikoudvalget skal alle være medlemmer af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I og skal have fornøden viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi.
- 2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.
- 3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I handler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved samt udarbejde forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil.
- 4) Vurdere om incitamenterne ved den virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital, likviditet og sandsynligheden samt tidspunktet for udbetaling af aflønningen.

Stk. 4. Risikoudvalget skal have adgang til information om den virksomhedens risici, herunder adgang til information hos risikostyringsfunktionen og, i det omfang det er nødvendigt og relevant, mulighed for at anvende ekstern rådgivning.

Stk. 5. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden, og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.«

52. I § 81, stk. 3, indsættes efter »garanter«: »med stemmeret«, »kun afgive 1 stemme« til: »kun afgive 100 stemmer«, og »har 1 stemme for hver 1.000 kr.« til: »har op til 100 stemmer for hver 1.000 kr.« og »dog højst 20 stemmer« til: »dog højst 2000 stemmer«.

53. I § 81, stk. 5, ændres »mindst 1.000« til: »mindst 100.000«, og »har 1 stemme« til: »har op til 100 stemmer«, og »dog højst 20 stemmer« til: »dog højst 2000 stemmer«.

54. § 83, stk. 1, nr. 2, ændres »og forrentning« til: », dennes forrentning og stemmefordeling«.

55. Efter § 83 indsættes:

»§ 83 a. En sparekasses vedtægter kan indeholde bestemmelser om loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garantkapitalen. En sådan bestemmelse er ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til instituttets egentlige kernekapital.«

56. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. En andelskasses vedtægter kan indeholde bestemmelser om loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af andelskapitalen. En sådan bestemmelse er ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til instituttets egentlige kernekapital.«

57. § 124, stk. 2, 3 og 7, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 2-4, og stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 5 og 6.

58. I § 124, stk. 4, 3. pkt., der bliver stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 2, nr. 1, og minimumskapitalkravet i stk. 2, nr. 2« til: »artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

59. § 124, stk. 5, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af artikel 92, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

60. I § 124, stk. 8, der bliver stk. 5, ændres »solvenskravet« til: »artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

61. I § 124, stk. 9, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4« til: »stk. 2« og »stk. 5« til: »stk. 3«.

62. I § 125, stk. 1, udgår »og investeringsforvaltningsselskabers«.

63. I § 125, stk. 2, udgår »og investeringsforvaltningsselskaber«.

64. § 125, stk. 2, nr. 1 og 3, ophæves.

Nr. 2 bliver herefter nr. 1, og nr. 4 bliver herefter nr. 2.

65. I § 125, stk. 2, nr. 2, der bliver nr. 1, indsættes efter »tjenesteydelser,«: »og«.

66. I § 125, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 2, udgår »og investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3«.

67. § 125, stk. 3, 4 og 6, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3 og stk. 7-9 bliver herefter stk. 4-6.

68. § 125, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, og 6-9, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), samt fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler

eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, skal uanset kravene i stk. 2 have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.«

69. § 125, stk. 7, der bliver stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskaber skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), kan ikke være mindre end kravet i artikel 92, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) om en basiskapital på mindst 8 pct. af de risikovægtede poster, minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til at have en basiskapital på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. stk. 3 eller artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 6. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til basiskapitalen i stk. 3.

Stk. 7. Solvensbehovet skal for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 5, udtrykkes som den tilstrækkelige basiskapital i procent af de risikovægtede poster.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter til stk. 8 og 9.

70. I § 125, stk. 8, ændres »stk. 2, nr. 1« til: »stk. 4«.

71. I § 125, stk. 9, udgår »eller investeringsforvaltningsselskabet«.

72. § 125 a ophæves og i stedet indsættes:

»§ 125 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan undtage små og mellemstore fondsmæglerselskaber fra at opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet.

Stk. 3. Et kombineret kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til den egentlige kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) og i tillæg til en egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til kapitalbevaringsbufferen.

§ 125 b. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, må ikke foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 4, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finans-

tilsynet herom. Virksomhederne omfattet af 1. pkt. må ikke foretage nogen af følgende handlinger før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom:

- 1) Foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 4.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, ved handlinger omfattet af stk. 2, nr. 1-3, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Ved udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 1 og 2, forstås:

- 1) Udbetaling af kontant udbytte.
- 2) Udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 3) Indløsning eller tilbagekøb, som et institut foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 5. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomhederne skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 6. Stk. 1 og 3 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 7. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af det maksimale udlodningsbeløb.

§ 125 c. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet senest 5 arbejdsdage efter, at virksomheden har konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan forlænge fristen i stk. 1 med op til 5 arbejdsdage på grundlag af en virksomheds individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Stk. 3. Finanstilsynet vurderer kapitalbevaringsplanen og godkender den kun, hvis Finanstilsynet vurderer, at det med kapitalbevaringsplanen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at virksomheden kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Godkender Finanstilsynet ikke kapitalbevaringsplanen, jf. stk. 3, påbyder Finanstilsynet virksomheden at foretage de nødvendige foranstaltninger, herunder at øge kapitalgrundlaget, inden for en af tilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere

restriktioner for udlodninger end hvad der følger af § 125 b. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

§ 125 d. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, og som har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 2, nr. 1-3, skal straks meddele Finanstilsynet dette og oplyse:

- 1) Størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på
 - a) egentlig kernekapital,
 - b) hybrid kernekapital og
 - c) supplerende kapital.
- 2) Størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang.
- 3) Det maksimale udlodningsbeløb.
- 4) Størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som virksomheden har til hensigt at afsætte til
 - a) udbyttebetalinger,
 - b) køb af egne aktier,
 - c) betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter og
 - d) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Stk. 2. I koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I indgår, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af denne bestemmelse.

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, finder §§ 125 a, 125 b og 125 c, anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af disse bestemmelser.

§ 125 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter på kvartalsbasis en kontracyklisk buffersats vedrørende krediteksponeringer i Danmark under hensyntagen til kredityklussen, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Heri indgår långivning/BNP-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens. Erhvervs- og vækstministeren træffer beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a. Reduceres den eksisterende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren samtidig beslutning om en vejledende periode, hvor bufferen ikke forventes at stige.

Stk. 2. Finanstilsynet offentliggør på vegne af erhvervs- og vækstministeren en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på sin hjemmeside.

Stk. 3. En kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle

område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct., fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet en buffersats i medfør af 1. pkt., offentliggør Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, en meddelelse herom på sin hjemmeside.

Stk. 5. Er der ikke fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en kontracyklisk buffersats, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende til opgørelse af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 6. Er der fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en anden buffersats til brug for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskabers I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, opgørelse af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 7. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren en buffersats efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den pågældende buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Stk. 8. Finanstilsynet offentliggør på vegne af erhvervs- og vækstministeren enhver fastsættelse af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. stk. 5 og 6, på sin hjemmeside.

Stk. 9. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende en reduceret kontracyklisk buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, fra den dag, hvor en reduceret kontracyklisk buffersats er blevet offentliggjort.

Stk. 10. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelsen af kontracykliske buffersatser, herunder hvornår en kontracyklisk buffersats finder anvendelse fra og om offentliggørelsen af disse, samt om opgørelsen af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 11. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om relevante krediteksponeringer, herunder om opgørelse af krediteksponering efter geografisk beliggenhed.

§ 125 g. Investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. På baggrund af vurderingen i henhold til 1. pkt. skal bestyrelsen og direktionen opføre selskabets tilstrækkelige basiskapital, der ikke kan være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravene til basiskapitalen i stk. 5.

Stk. 2. Basiskapitalen i investeringsforvaltningsselskaber skal mindst udgøre

- 1) 730.000 euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og
- 2) 125.000 euro (minimumskapitalkravet) for andre investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber skal ud over kravet i stk. 2, nr. 1 og 2, medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. stk. 6, der overstiger 250 mio. euro. Minimumskapitalkravet og tillægget kan tilsammen maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af den reviderede årsrapport. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan stilles i form af en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have deres vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Ved investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger forstås posterne udgifter til personale og administration, af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver og andre driftsudgifter fra resultatopgørelsen. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. stk. 3, medregnes formuen i UCITS som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere samt formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. stk. 3.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte krav om en højere basiskapital end besluttet af bestyrelsen og direktionen i henhold til stk. 1.

Stk. 8. Finanstilsynet kan pålægge investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.«

73. § 127 ophæves.

74. § 128 affattes således:

»§ 128. Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 3. Finanstilsynet kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I fastsætte regler for opgørelsen af basiskapital, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital under iagttagelse af mulighederne herfor i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

75. Efter § 128 a indsættes:

»§ 128 b. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår ikke i opgørelsen af fradrag i kapitalgrundlaget. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter regler om fradrag for kapitalandele i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

76. § 141 ophæves.

77. I § 142, stk. 1, 1. pkt., ændres »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber« til: » den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, og som er omfattet af kravene i § 170, stk. 1 og 4,«.

78. I § 143, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »poster«: »for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser samt den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, og som er omfattet af kravene i § 170, stk. 1 og 4,«.

79. I § 143, stk. 1, nr. 3, ændres »de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen« til: »solvensbehovet for finansielle virksomheder, indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet og basiskapitalen for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser samt for koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, indberetning af kapitalkrav og basiskapitalen for investeringsforvaltningsselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder samt indberetning af basiskapitalen for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder og fondsmæglerholdingvirksomheder, som indgår i koncerner, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 2.«

80. I § 143, stk. 1, nr. 5, ændres »selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5« til: »fondsmægler-selskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger«.

81. § 143, stk. 1, nr. 7, ophæves.

82. § 143, stk. 1, nr. 8, ophæves og i stedet indsættes som nye numre:

- »8) fastsættelse af højere risikovægte eller strengere kriterier for eksponeringer med pant i fast ejendom end fastsat ved artikel 125 og 126 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),
- 9) forsigtig værdiansættelse af positioner i handelsbeholdningen i relation til kapitalgrundlagskrav for markedsrisici,
- 10) margenrisikoperioder anvendt i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskrav for clearingmedlemmers eksponeringer mod kunder,
- 11) meddelelse af tilladelse til at anvende den avancerede målemetode for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko og vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af de avancerede målemetoder,
- 12) underretning om ændringer af den avancerede målemetode for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko,
- 13) kombineret anvendelse af forskellige metoder for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko,
- 14) opgørelse af den relevante indikator i henhold til basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko i tilfælde, hvor års-

og delårsrapporten ikke aflægges efter bekendtgørelse om finansielle virksomheder rapporter for pengeinstitutter,

- 15) fordeling af aktiviteter på forretningsområder i henhold til standardindikatormetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko,
- 16) medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med optioner i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko,
- 17) definition af begrebet »marked« ved opgørelse af nettopositioner i aktieinstrumenter i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko,
- 18) lister over de aktieindeks, hvor der ved opgørelsen af specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko kan ses bort fra den specifikke risiko vedrørende den individuelle aktie,
- 19) medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med valutaoptioner i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for valutarisiko,
- 20) snævert forbundne valutaer ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for valutarisiko,
- 21) medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med råvareoptioner i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for råvarerisiko,
- 22) meddelelse af tilladelse til at anvende interne modeller for beregningen af kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko og vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af de interne modeller,
- 23) kriterier for, hvornår en intern model for beregningen af kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko opfylder kravet om, at modellen skal omfatte en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori,
- 24) undtagelse af transaktioner med ikke-finansielle modparter etableret uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område ved beregningen af kapitalgrundlagskravet for kreditværdijusteringsrisiko,
- 25) beregninger anvendt i den avancerede metode for beregningen af kapitalgrundlagskrav for kreditværdijusteringsrisiko, og
- 26) overgangsregler for koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3.«

83. I § 143, stk. 3, ændres »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber« til: » for koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5,«.

84. I § 143 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med IRB-metoden for kreditrisiko fastsætte nærmere regler vedrørende

- 1) vurdering af lovgivning og tilsyn i uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,
- 2) væsentlige ændringer af IRB-systemer,
- 3) metoder til vurdering af IRB-systemer,
- 4) udrulning af IRB-systemer,
- 5) IRB-institutters anvendelse af standardmetoden for visse typer af eksponeringer,
- 6) risikovægte for specialiseret långivning,

- 7) LGD for lån til detailkunder med pant i fast ejendom,
- 8) metoder til vurdering af IRB-institutters interne processer vedrørende vurdering af risiko,
- 9) definition af misligholdelse,
- 10) krav til IRB-institutters datahistorik, metoder til vurdering af PD-metoder samt definition af økonomisk nedgangsperiode, og
- 11) anerkendelse af betingede garantier.«

85. I § 143 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om benchmarking.«

86. Efter § 143 indsættes før overskriften »Særlige regler om tvangsindløsning for pengeinstitutter«:

»**143 a.** Finanstilsynet kan kræve offentliggørelse af oplysningerne i ottende del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) hyppigere end én gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at modervirksomheder eller institutter i en koncern offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske struktur og ledelse samt organisatoriske struktur. Oplysningerne kan ske ved henvisning til allerede offentliggjort materiale.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for ensartede skabeloner til offentliggørelse i henhold til artikel 492 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) Betydningen af »forventet«, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket, jf. artikel 26, stk. 2, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)
- 2) De betingelser, hvorefter Finanstilsynet kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som en fond eller forening, et andelsselskab, sparekasse eller lignende institut, jf. artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 3) Præcisering af de relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter, jf. artikel 28, stk. 5, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 4) Præcisering af hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget, jf. artikel 28, stk. 5, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 5) Præcisering af betydningen af præferenceudlodninger, jf. artikel 28, stk. 5, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 6) Præcisering af arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, jf. artikel 29, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 c. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) Begrebet »gevinst ved salg«, jf. artikel 32, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

- 2) Hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i artikel 33, stk. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 d. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) Præcisering af de nærmere regler for anvendelse af fradragene i artikel 36, stk. 1, litra a, c, e, f, h, i og l, artikel 56, litra a, c, d og f, og artikel 66, litra a, c og d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Specificering af de typer af kapitalinstrumenter i finansielle virksomheder, og efter konsultation med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), i tredjelandsforsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, og virksomheder, som er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 138/2009 af 25. november 2009 (Solvens II-direktivet), jf. artikel 4 i dette direktiv, som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagselementer, jf. artikel 36, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR):
 - a) Egentlige kernekapitalposter.
 - b) Hybride kernekapitalposter.
 - c) Supplerende kapitalposter.
- 3) Præcisering af de kriterier, hvorefter Finanstilsynet skal tillade et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som omhandlet i artikel 41, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 4) Præcisering af betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne indeholdt i artikel 228, stk. 1, og bilag I, del II, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 87/2002 af 16. december 2002 (Konglomerat-direktivet) med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i artikel 49, stk. 1 og stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 e. Finanstilsynet kan, jf. artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), fastsætte regler om:

- 1) Formen og arten af indfrielsesincitamenter.
- 2) Arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning.
- 3) Procedurerne og tidspunktet for at fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet og for at opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning.
- 4) Egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet.
- 5) Anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

§ 143 f. Finanstilsynet kan fastsætte regler om specificering af de kriterier, som skal være opfyldt, for at et indeks skal anses for at kvalificere sig som værende et bredt indeks, jf. artikel 73, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 g. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, i hvor høj grad institutter skal være konservative i forbindelse med et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende ekspone- ring, jf. artikel 76, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013

(CRR), og af betydningen af stor administrativ byrde, jf. artikel 76, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 h. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) Betydningen af »forsvarlig« i forhold til instituttets indtjeningssevne, jf. artikel 78, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Det passende omfang af begrænsning af indfrielse, jf. artikel 78, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 3) Proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få Finanstilsynets tilladelse til at foretage en handling som omhandlet i artikel 77, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelskasser, og fristen for behandling af en sådan ansøgning, jf. artikel 78, stk. 5, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 i. Finanstilsynet kan fastsætte regler om præcisering af begrebet »midlertidig«, og under hvilke omstændigheder Finanstilsynet kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed, jf. artikel 79, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 j. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) De aktivtyper, der kan vedrøre driften af enheder med særligt formål, jf. artikel 83, stk. 1, og begreberne »minimal« og »ubetydelig«, jf. artikel 83, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Den delkonsolideringsberegning, som kræves i overensstemmelse med artikel 84, stk. 2, og artikel 85 og 87 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 k. Finanstilsynet kan fastsætte regler om:

- 1) De betingelser, under hvilke Finanstilsynet bestemmer, hvorvidt justeringer i kapitalgrundlaget eller dele deraf i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver nr. 48/2006 og 49/2006 af 14. juni 2006, der ikke er omfattet af anden del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), med henblik på anvendelsen af artikel 481 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), skal foretages i de egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget, jf. artikel 481, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Betingelserne for at lade kapitalinstrumenter, som er nævnt i artikel 487, stk. 1 og 2, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), i perioden fra dennes ikrafttræden til 31. december 2021.

§ 143 l. Finanstilsynet kan fastsætte regler med henblik på for alle eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI'er) at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med, jf. artikel 270, litra a-d, i Europa-Parlamentets og Rådets forord-

ning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Afgørelserne skal træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- 1) Sondring mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.
- 2) Overvejelse af kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.
- 3) Overvejelse af kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første euro tab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.
- 4) Forsøg på at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

§ 143 m. Finanstilsynet kan, jf. artikel 410, stk. 2, litra a-d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), fastsætte regler om præcisering af

- 1) kravene i artikel 405 og 406 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition,
- 2) tilbageholdelseskrauet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i overensstemmelse med artikel 405 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), og tilbageholdelsesniveauet,
- 3) kravene om »rettidig omhu« i artikel 406 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og
- 4) kravene i artikel 408 og 409 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

§ 143 n. Finanstilsynet kan fastsætte regler med henblik på at fastlægge en ensartet model for indberetning, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i artikel 430, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 o. Finanstilsynet kan fastsætte regler for at præcisere de betingelser, hvorefter der kan gives den undtagelse, som er omhandlet i artikel 495, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

§ 143 p. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) hyppigheden af og datoerne for de i artikel 50 a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (OTC-derivat-forordningen) fastlagte beregninger,
- 2) en ensartet model med henblik på de i artikel 50 c, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (OTC-derivat-forordningen) omhandlede indberetninger, og
- 3) hyppigheden af og datoerne for de i artikel 50 c, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (OTC-derivat-forordningen) omhandlede indberetninger.

§ 143 q. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) tilpasning af de i artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) nævnte beløb,
- 2) udvidelse af indholdet af den i artikel 33 og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) omhandlede liste vedrørende kreditinstitutters aktiviteter eller foretage tilpasning af listens terminologi,
- 3) de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV),
- 4) tilpasning af bestemmelserne i artikel 76-88 og 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) vedrørende håndtering af risici,
- 5) tilpasning af udsættelsen af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV),
- 6) tilpasning af de i artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) fastsatte kriterier,
- 7) tekniske tilpasninger af CRD IV's anvendelsesområde, jf. artikel 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV),
- 8) muligheden for ændringer af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV).«

87. § 145 ophæves.

88. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. Værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler kan i forbindelse med opgørelsen af pengeinstitutts kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. En udækket position skal kapitaldækkes efter reglerne for positionsrisiko i handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, kapitaldækkes efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

89. Efter § 147 indsættes:

»§ 147 a. Finanstilsynet kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

§ 147 b. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal sikre, at langsigtede forpligtelser er tilstrækkeligt stabilt finansieret under både normale omstændigheder og stresssituationer.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende de i stk. 1 nævnte forhold.«

90. § 148 affattes således:

»§ 148. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende opgørelse af en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder med henblik på at præcisere:

- 1) Hvilke andre eksponeringer, som er omfattet af bestemmelser i artikel 390, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), fjerde del, Store eksponeringer, afdeling I, beregning af eksponeringers størrelse, herunder eksponeringer omfat-

tet af artikel 112, litra m og o, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

- 2) Betingelser for og metoder til at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne modparter i forbindelse med sådanne eksponeringer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende indberetning af store eksponeringer mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder i henhold artikel 394, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), fjerde del, Store eksponeringer, begrænsninger for store eksponeringer. Reglerne fastsættes med henblik på at præcisere

- 1) krav til den i artikel 394, stk. 3, omhandlede indberetning,
- 2) hyppigheden af og datoerne for den i artikel 394 omhandlede indberetning,
- 3) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i artikel 394 omhandlede indberetning.«

92. I § 149, stk. 3, ændres »engagement i henhold til § 145« til: »eksponering i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

93. § 152, stk. 1-3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 1 og 2.

94. I § 152 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller gruppen af institutter og for systemiske likviditetsrisici.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

95. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

96. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 1, udgår »udover kravene i stk. 1«.

97. I § 152, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres »stk. 4« til: »stk. 1«.

98. I § 152 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »til enhver tid mindst« og »til enhver tid«.

99. I § 152 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

100. I § 152 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c« til: »artikel 129, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

101. § 152 c, stk. 1 og 3, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

102. § 152 d, stk. 1, affattes således:

»For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.«

103. § 152 d, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2, og stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 3 og 4.

104. § 152 f, 1. pkt., affattes således:

»For lån omfattet af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) kan løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalings-tidspunkt.«

105. § 152 f, 2. pkt., ophæves.

106. I § 152 h, stk. 1, nr. 2, udgår »jf. § 152 c, stk. 1,«.

107. I § 152 h, stk. 1, nr. 3, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2,«.

108. I § 152 h, stk. 1, nr. 5, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7,«.

109. I § 153 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et realkreditinstitut eller en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller gruppen af institutter og for systemiske likviditetsrisici.«

110. § 156 ophæves.

111. I § 157 ændres »og investeringsforvaltningsselskaber« til: »kan placere selskabets midler i de i bilag 5 nævnte instrumenter. Investeringsforvaltningsselskaber«.

112. § 170 affattes således:

»§ 170. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, finder kravet til kapitalgrundlagets størrelse i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) anvendelse på både den finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog stk. 2-3. Modervirksomheden påser overholdelsen af denne bestemmelse. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 finder kravet til kapitalgrundlaget i artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) anvendelse for både den finansielle holdingvirksomhed og koncernen i de koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmægler-selskab. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmægler-selskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmægler-selskaber, som ikke er et fondsmægler-selskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmægler-selskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af denne bestemmelse. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. Uanset stk. 1 finder kapitalkravsreglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 125 f anvendelse på den finansielle holdingvirksomhed og koncernen i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmægler-selskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 5. For koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en pengeinstitut-, en realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller øvrige finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) finder reglen i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) anvendelse på modervirksomheden. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmægler- og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I.«

113. § 171 ophæves.

114. § 172 ophæves.

115. § 173, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»I koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1 og 4-6, §§ 146-147 og 182 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglersekskaber, som ikke er et fondsmæglersekskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglersekskab I.«

116. I § 173, *stk. 2*, ændres »§ 170, stk. 3« til: »§ 170, stk. 2«.

117. I § 173 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

118. § 174, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder §§ 146, 147 og 182 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglersekskab I.«

119. I § 174, *stk. 2*, ændres »§ 170, stk. 4« til: »§ 170, stk. 3«.

120. § 175 affattes således:

»§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

121. I § 175 a, stk. 1, ændres »modervirksomheden« til: »den øverste modervirksomhed i Danmark«.

122. I § 175 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

123. § 176 affattes således:

»§ 176. Hvis et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen besidder kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og kredit- eller finansieringsinstituttet drives i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til §§ 170, 173 og 174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til §§ 170, 173 og 174.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

124. I § 177, stk. 1, ændres »§§ 170-174« til: »§ 170, stk. 1-4, og §§ 173 og 174«.

125. § 177, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, medtages i konsolideringen i henhold til § 170.«

126. Efter § 177 indsættes før overskriften »Undtagelsesbestemmelser«:

»§ 177 a. For Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet finder § 71 a, stk. 1, 3 og 4 om genopretningsplaner anvendelse. Disse skal have en genopretningsplan for koncernen eller delkoncernen samt en individuel genopretningsplan for pengeinstituttet, realkreditinstituttet og fondsmæglerselskabet I, samt ethvert datterselskab heraf i koncernen.«

127. I § 178, stk. 1, ændres »§§ 170-174« til: »§§ 170, 173 og 174«.

128. § 178, stk. 2, ophæves.

129. I § 182, stk. 2, ændres »et engagement med« til: »en eksponering mod«.

130. I § 182, stk. 4, ændres »engagementet« til: »eksponeringen«.

131. Efter § 182 indsættes:

»§ 182 a. Kreditinstitutter, der opfylder kriterierne i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) kan tilgå § 124 alene efter en konsolideret opgørelse.«

132. § 224, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene, som blev stillet i forbindelse med udstedelse af tilladelsen, herunder kravene i kapitel 3 samt § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 125 a, stk. 2, jf. dog artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),«.

133. I § 224 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut og realkreditinstitut, hvis instituttet overtræder en af følgende bestemmelser: § 61 c, § 71, stk. 1, § 80 a, § 308 og § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed samt artikel 99, stk. 1, 101, 136, 394, stk. 1, 395, 405, 412, 415, stk. 1 og 2, 430, stk. 1, 431, stk. 1-3, og 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

134. I § 225, stk. 1, ændres »§ 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, § 125, stk. 2-5 og 8, og § 125 a« til: »artikel 92, stk. 1, artikel 93, 97 og 500, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), § 124, stk. 3 og 5, og § 125, stk. 4 og 5«.

135. I § 225, stk. 2, ændres »§ 124, stk. 5« til: »§ 124, stk. 3 eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

136. Efter § 307 indsættes før afsnit IX a:

»Afsnit IX

Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Grænser for antal ledelsesposter

§ 308. Et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut må inklusiv posten i det pågældende institut alene besidde én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter:

- 1) En direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.
- 2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut, hvis medlemmet er indsat af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejen- de kommercielle formål.
- 2) Direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektor- selskaber.
- 3) Bestyrelsesposter i finansielle virksomheder, hvor medlemmet er indsat af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 4. Følgende direktør- og bestyrelsesposter regnes som en samlet post i forhold til opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundet.
- 2) Direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut ejer en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at bestyrelsesmedlemmer overskrider grænsen for antallet af bestyrelsesposter i stk. 1 med 1 bestyrelsespost.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om virksomhedens efterlevelse af kravene i stk. 1-5.«

137. I § 344, *stk. 1*, indsættes efter »påser overholdelsen af«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),«.

138. I § 344, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »undtagen«: » § 75 b, og«.

139. § 344, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 2-8.

140. I § 344, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »betydningsfulde filialer« til: »væsentlige filialer«.

141. I § 344 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

142. Efter § 344 indsættes:

»§ 344 a. Hvis Finanstilsynet konstaterer eller har grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder hjemlandets regler, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV), eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i hjemlandet, med henblik på at opklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne. Hvis hjemlandets myndigheder finder, at kreditinstituttet eller filialen har overtrådt reglerne, træffer hjemlandets myndigheder passende foranstaltninger for at sikre, at kreditinstituttet afhjælper dets manglende overholdelse eller træffer foranstaltninger til at afværge risikoen for den manglende overholdelse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særligt hastende tilfælde i afventning af foranstaltninger, der træffes af hjemlandets myndigheder, afvige proceduren i stk. 1 og træffe de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indskydernes, investorerne og kundernes kollektive interesser mod finansiell ustabilitet, som vil kunne være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De retsbevarende foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorerne og kundernes kollektive interesser i Danmark mod finansiell ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De retsbevarende foranstaltninger skal bringes til ophør, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har truffet passende foranstaltninger over for kreditinstituttet, eller kreditinstituttet eller filialen igen overholder de gældende regler.

§ 344 b. Finanstilsynet kan påbyde et institut inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er sandsynligt, at instituttet inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni

2013 (CRD IV), eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

143. I § 346, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.«

144. I § 347, stk. 6, ændres »stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder« til: »stk. 6, nr. 21-32, nævnte myndigheder og organer«.

145. I § 347 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. I det tilfælde, hvor en koncern har et udenlandsk datterselskab, der er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, og dette datterselskab ikke medtages i et konsolideret tilsyn efter artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), kan den kompetente myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 og 21, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), som er modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet, om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for den kompetente myndighed at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.«

146. Efter § 350 indsættes:

»§ 350 a. Hvis erhvervs- og vækstministeren identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien, som kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), skal erhvervs- og vækstministeren, jf. dog stk. 3, underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 2. Nationale foranstaltninger omfattet af stk. 1, skal iværksættes efter den notifikations- og godkendelsesprocedure, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan, uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR):

- 1) Øge risikovægte med op til 25 pct. for eksponeringer, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt vi og vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).
- 2) Reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer, omfattet af artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministerens beføjelser iværksat i henhold til stk. 2 og Finanstilsynets beføjelser iværksat i henhold til stk. 3, kan finde anvendelse for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) er opfyldt. Erhvervs- og vækstministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2 med op til et år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).«

- 147.** I § 351, stk. 1 og 2, ændres »§ 64, stk. 2« til: »§ 64, stk. 3, eller 64 a«.
- 148.** I § 351 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
 »Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne ikke opfylder kravene efter § 308, stk. 1.«
 Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.
- 149.** I § 351, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »§ 64, stk. 2, nr. 1« til: »§ 64, stk. 3, nr. 1«.
- 150.** I § 351, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »§ 64, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4« til: »§ 64, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4«, og der indsættes efter »§ 64, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,«: »eller efter stk. 3,«.
- 151.** I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.
- 152.** I § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.« til: »stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt.«.
- 153.** I § 351, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.
- 154.** I § 354, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.
- 155.** I § 354, stk. 6, nr. 3, indsættes efter »tilsyn«: », jf. dog stk. 14«.
- 156.** I § 354, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 13 og 14«.
- 157.** I § 354, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 13 og 14«.
- 158.** I § 354, stk. 6, nr. 9, indsættes efter »Rigsrevisionen«: », jf. dog stk. 13 og 14«.
- 159.** I § 354, stk. 6, nr. 10, indsættes efter »herfor«: », jf. dog stk. 14«.
- 160.** I § 354, stk. 6, nr. 12, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 13, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.
- 161.** I § 354, stk. 6, nr. 15, indsættes efter »kreditinstitutter«: », jf. dog stk. 14«.
- 162.** § 354, stk. 6, nr. 17, ophæves og i stedet indsættes:
 »17) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, samt Erhvervsstyrelsen når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske under forudsætning af, at modtagerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
 18) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførel-

sen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13 og 14.«
Nr. 18-31 bliver herefter nr. 19-32.

163. I § 354, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 19, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

164. I § 354, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 21, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

165. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 21, som nye numre:

- »22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.
- 23) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13.
- 24) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.
- 25) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en situation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 14.«

Nr. 22-32 bliver herefter nr. 26-36.

166. I § 354, stk. 6, nr. 24, der bliver nr. 29, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og »jf. dog stk. 11 og 12« ændres til: »jf. dog stk. 12 og 13«.

167. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 29, som nye numre:

- »30) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 31) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12 og 13.
- 32) Sagkyndige som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.«

Nr. 30-36 bliver herefter nr. 33-39.

168. § 354, stk. 6, nr. 26, der bliver nr. 34, ophæves.

Nr. 35-39 bliver herefter nr. 34-38.

169. I § 354, stk. 6, nr. 31, der bliver nr. 38, ændres »jf. dog stk. 12« til: »jf. dog stk. 13«.

170. I § 354 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om resultatet af stresstests udført i overensstemmelse med artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRR) eller artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 (EBA-forordningen).«

Stk. 7-13 bliver herefter stk. 8-14.

171. I § 354, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6, nr. 23« til: »stk. 6, nr. 28« og »stk. 7« til: »stk. 8«.

172. I § 354, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 29« til: »stk. 6, nr. 36« og »stk. 6, nr. 30« til: »stk. 6, nr. 37«.

173. I § 354, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 24« til: »stk. 6, nr. 29-32«.

174. I § 354, stk. 12, der bliver stk. 13, ændres »nr. 24 og 30« til: »nr. 6, 7, 9, 12, 17, 18, 22-24, 29-32 og 38« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 18, 24 og 32, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«.

175. I § 354 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 13, som nyt stykke:

»Stk. 14. Ved videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret under disse og i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV), artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1092/2010 af 24. november 2010 (ESRB-forordningen), artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 (EBA-forordningen) samt artikel 31 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010 af 24. november 2010 (ESMA-forordningen), eller fra myndigheder der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4, kan videregivelse alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse.«

Stk. 13, der bliver stk. 14, bliver herefter stk. 15.

176. Efter § 354 d indsættes:

»§ 354 e. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de i stk. 2 nævnte sager navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som i henhold til § 344, stk. 1, meddeles en påtale eller et påbud for overtrædelse af loven, bestemmelser fastsat i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). 1. pkt. gælder tilsvarende for Det Finansielle Råds afgørelser om påtaler, påbud og tvangsbøder i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b og 61 c, § 71, stk. 1, § 125 a, stk. 1, § 125 b, stk. 1, § 125 e, § 373, stk. 7, samt artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., artikel 11, artikel 13, artikel 16, stk. 1-3, stk. 5 og 6, og stk. 8, artikel 17, stk. 1, artikel 20 og 21, artikel 28, artikel 51, artikel 63, artikel 87, stk. 1 og artikel 88, stk. 1-4, artikel 99, stk. 1, artikel 101, artikel 129, stk. 3, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 420, artikel 430, stk. 1, artikel 431, stk. 1, 2 og 3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse vedrørende en fysisk

person, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Stk. 4. Såfremt afgørelsen indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat af anken skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet om afgørelsen, og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

§ 354 f. Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af finansielle virksomheders stresstest, der udføres i overensstemmelse med artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) og artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 (EBA-forordningen).

§ 354 g. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 354, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger.«

177. I § 355, *stk. 1*, indsættes efter »truffet i medfør af«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),«.

178. I § 356, *stk. 3*, ændres »indgå engagement med« til: »indgå aftaler, der medfører en eksponering, med« og »engagementer« til: »aftaler, der medfører en eksponering,«.

179. I § 372, *stk. 1*, ændres »i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven«: til » i henhold til loven, regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),«.

180. I § 373, *stk. 1*, indsættes efter »§ 404, stk. 1, 2, 4 og 5,«: »samt artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1, 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., artikel 11, artikel 16, stk. 1-3, 5, 6, og 8, artikel 17, stk. 1, artikel 20 og 21, artikel 87, stk. 1, og artikel 88, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR),«.

181. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 64, stk. 2, nr. 1 og 2« til: »§ 64, stk. 3, nr. 1 og 2«, »§ 124, stk. 1-4, 7 og 8« til: »§ 124, stk. 1, 2 og 5«, »§ 152, stk. 1-3« til: »§ 152, stk. 1-4«, »§ 125 a« til: »§§ 125 a, 125 b og 125 f« og »§§ 154 og 170-175« til: »§§ 154, 170 og 173-175«.

182. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 71, stk. 1«: »og stk. 3«, efter »§ 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,« indsættes: »§ 75 a,«, efter »§ 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8«: »§ 80 a, stk. 1, og § 80 b, stk. 1«, efter »§ 247 a, stk. 9 og 10,«: »§ 308, stk. 1,« og efter »Europa-Parlamentets og Rådets for-

ordning om kreditvurderingsbureauer« indsættes: »samt artikel 13, artikel 28, artikel 51, artikel 63, artikel 99, stk. 1, artikel 101, artikel 129, stk. 3, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 420, artikel 430, stk. 1, artikel 431, stk. 1, 2 og 3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

183. I § 373, stk. 2, ændres »§ 70, stk. 1-4« til: »§ 70, stk. 1-6«, »§ 77 d, stk. 1 og 2« til: »§ 77 d, stk. 1-3«, »§ 152 c, stk. 2« ændres til: »§ 152 c, stk. 1« og »§ 152 d, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 152 d, stk. 1«.

184. I § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 351, stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.« til: »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt.«

185. I § 373 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i forordninger udstedt af Kommissionen for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 6-10.

186. I § 374, stk. 3, ændres »§ 351, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 351, stk. 1 og stk. 4, 1. pkt.«.

187. I § 401, stk. 1, ændres »Engagementer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt indgået« til: »Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået«.

188. I § 415, stk. 2 og 3, ændres »det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement« til: »den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 20. februar 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 8 i lov nr. 1383 af 23. december 2012, § 200 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og senest ved § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Selskaber omfattet af § 7, stk. 1, skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i selskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af selskabet. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 11 b. Selskaber omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den

Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i selskabet.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 83, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »undtagen«: » § 11 b, og«.

3. I § 84 a, *stk. 5*, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

4. I § 84 a, *stk. 6, nr. 6*, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

5. I § 84 a, *stk. 6, nr. 7*, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 84 a, *stk. 6, nr. 9*, indsættes efter »Rigsrevisionen«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 84 a, *stk. 6, nr. 11*, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

8. I § 84 a, *stk. 6*, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

- »13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 14) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-23 bliver herefter nr. 15-25.

9. I § 84 a, *stk. 6, nr. 13*, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 84 a, *stk. 6, nr. 15*, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

11. I § 84 a, *stk. 6*, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

- »18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revisi-

on af regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

- 19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 20) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 18-25 bliver herefter nr. 21-28.

12. I § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og efter »opgaver« indsættes: », jf. dog stk. 11 og 12«.

13. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.
- 27) Sagkyndige som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 25-28 bliver herefter nr. 28-31.

14. § 84 a, stk. 6, nr. 22, der bliver nr. 30, ophæves.

Nr. 31 bliver herefter nr. 30.

15. I § 84 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 18« til: »stk. 6, nr. 24-27«.

16. I § 84 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 18« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

17. Efter § 84 h indsættes:

»§ 84 i. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet virksomheder, omfattet af § 7, stk. 1, i denne lov, eller personer til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 84 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger.«

18. I § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 15, stk. 3,«: »§ 11 a, stk. 1,«.

§ 3

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, § 40 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og senest ved § 9 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-5, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

2. I § 8, *stk. 6*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)« og »15-procents-grænse, som følger af § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed« til: »15-procents-grænse og 10-procents-grænse som følger af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«, og »i henhold til § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, eller § 2, stk. 3, i denne lov« ændres til: »i forbindelse med lån, hvor pantebrevet er anmeldt til tinglysning, og der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev«.

3. § 10, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Værdien skal ligge inden for det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang (markedsværdi). Forhold, der betinger en særlig høj pris, må ikke indgå i værdiansættelsen.«

4. I § 15, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

5. I § 33 a, *stk. 3*, og § 33 b, *stk. 3*, udgår »til enhver tid mindst« og »til enhver tid«.

6. I § 33 b, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)« og 2. *pkt.*, ophæves.

7. I § 33 c, stk. 1, ændres »løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, der er fastsat i §§ 3-5, jf. dog stk. 2-4« til: »løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4, jf. dog stk. 2«.

8. § 33 c, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2 og stk. 5-10 bliver herefter stk. 3-8.

9. I § 33 d, stk. 1, udgår »mindst« og »straks«, »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« ændres til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)« og 3. pkt., ophæves.

10. I § 39, stk. 2, ændres »§ 33 c, stk. 1, 2 og 6« til: »§ 33 c, stk. 1 og 4.

§ 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 8, litra a, ændres »artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 4, nr. 40, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)« og »der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« ændres til: »der gennemfører i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV)«.

2. I § 3, stk. 1, nr. 34, ændres »som omhandlet i reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 26-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

3. § 3, stk. 1, nr. 47, affattes således:

»47) Variable lønde: Aflønningsordninger og anden form for betaling, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.«

4. I § 3, stk. 8, ændres »reglerne, der gennemfører artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag« til: »artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

5. I § 8, stk. 5, ændres »125« til: »125 a«.

6. I § 16, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Ved forvaltere af alternative investeringsfondes faste omkostninger forstås posterne udgifter til personale og administration, af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver og andre driftsudgifter fra resultatopgørelsen.«

7. I § 16, stk. 8, udgår: », herunder hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer«

8. I § 16 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

UDKAST

»Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan forvaltere af alternative investeringsfonde kan afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

9. I § 16, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 8 og 9« til: »stk. 8-10«.

10. I § 20, stk. 1, indsættes »skriftlig« før: »lønpolitik- og praksis«, og som 2. pkt. indsættes: »Forvalteren skal sikre, at forvalterens lønpolitik og -praksis, jf. 1. pkt., herunder de specifikke aflønningskrav, jf. stk. 2-11, og §§ 21 og 22, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau.«

11. § 20, stk. 2, nr. 2, affattes således:

- »2) De variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension. En forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndelev kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
- a) Forvalteren skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra forvalteren, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på forvalterens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
 - c) Forvalteren skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen. Forvalteren skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med forvalterens forpligtelser efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder særligt kapitalgrundlagskravene.
 - d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af forvalterens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i forvalteren, og som vil være omfattet af muligheden for benyttelse af et højere maksimalt loft, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod forvalterens interesse.
 - e) Forvalteren skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.«

12. I § 20, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter »bestå af«: »en balance af«.

13. I § 20, stk. 5, indsættes efter »udbetalingstidspunktet,«: »at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren eller de alternative investeringsfonde, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed,«.

14. I § 20, stk. 8, indsættes som nyt 1. pkt.:

»Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste lønde, der primært bør afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og de variable lønde, som bør afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar..«

15. § 22, stk. 1, affattes således:

»Det øverste organ i forvaltere af alternative investeringsfonde skal godkende forvalterens lønpolitik, jf. § 20, stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.«

16. I § 22, stk. 3, ændres »modtaget« til: »optjent« to steder.

17. Efter § 27 indsættes før overskriften »*Kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan m.v.*«:

»*Whistleblowerordning*

§ 27 a. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en intern whistleblowerordning, hvor forvalterens ansatte og medlemmer af bestyrelsen for forvalteren via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med begået af forvalteren af alternative investeringsfonde. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 27 b. En forvalter af alternative investeringsfonde må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i forvalteren af alternative investeringsfonde.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

18. I § 46, stk. 1, nr. 1, ændres »der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »der gennemfører i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV)«.

19. I § 46, stk. 1, nr. 2, ændres »der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag« til: »der gennemfører artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV)«.

20. I § 155, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 27 b«.

21. I § 170, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

22. I § 170, stk. 6, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

23. I § 170, stk. 7, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 11«.

24. I § 170, stk. 7, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 11«.

25. I § 170, stk. 7, nr. 9, indsættes efter »Rigsrevisionen«: », jf. dog stk. 11«.

26. I § 170, stk. 7, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 11, andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

27. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

- »13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.
- 14) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 13-20 bliver herefter nr. 15-22.

28. I § 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

29. § 170, stk. 7, nr. 16, der bliver nr. 18, ophæves.

Nr. 19-22 bliver herefter nr. 18-21.

30. I § 170, stk. 7, nr. 19, der bliver nr. 20, indsættes efter »procedurer,«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

31. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 20, som nye numre:

- »21) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.
- 22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11.

- 23) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 21 bliver herefter nr. 24.

32. I § 170, stk. 7, nr. 20, der bliver nr. 24, indsættes efter »procedurer,«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

33. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.
- 26) Organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 10 og 11.
- 27) Sagkyndige som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forvaltere af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.«

34. I § 170, stk. 9, ændres »stk. 7, nr. 18, 2. pkt.« til: »stk. 7, nr. 19, 2. pkt.«

35. I § 170, stk. 10, ændres »stk. 7, nr. 20« til: »stk. 7, nr. 24-27«.

36. I § 170, stk. 11, ændres »stk. 7, nr. 20« til: »stk. 7, nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 23 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

37. Efter § 172 a indsættes:

»§ 172 b. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 170, stk. 7.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger.«

38. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 22, stk. 1-3,«: » § 27 a, stk. 1,«.

39. I § 190, stk. 4, ændres »§ 16, stk. 8 og 9« til: »§ 16, stk. 8, 9 og 10«.

§ 5

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 10 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 11 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 6 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, § 8 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 28 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 7 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 231 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, § 4 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, § 44 i lov nr. 1231 af 18. februar 2012, § 11 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 24 a indsættes:

»§ 24 b. En pensionskasse skal have en intern whistleblowerordning, hvor dens ansatte og medlemmer af bestyrelsen i pensionskassen via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pensionskassen. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 24 c. En pensionskasse må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet pensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i pensionskassen.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 65, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 24 c,«.

3. I § 66 a, *stk. 5*, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

4. I § 66 a, *stk. 6, nr. 6*, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

5. I § 66 a, *stk. 6, nr. 7*, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 66 a, *stk. 6, nr. 9*, indsættes efter »Rigsrevisionen«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 66 a, *stk. 6, nr. 11*, ændres »Skifteretten« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12,«.

8. I § 66 a, *stk. 6*, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

- »13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 14) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-20 bliver herefter nr. 15-22.

9. I § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

11. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

- »18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 20) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 18-22 bliver herefter nr. 21-25.

12. I § 66 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

UDKAST

- 27) Sagkyndige som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for pensionskasser samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for pensionskasser jf. dog stk. 11 og 12.«
Nr. 25 bliver herefter nr. 28.

14. § 66 a, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 28, ophæves.

15. I § 66 a, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 17« til: »stk. 6, nr. 23«.

16. I § 66 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 18« til: »stk. 6, nr. 24-27«.

17. I § 66 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 18« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

18. Efter § 66 e indsættes:

»§ 66 f. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en pensionskasse eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 66 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger.«

19. I § 71, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 24 a, stk. 1-4,«: »§ 24 b, stk. 1,«.

§ 6

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansierings af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 20. april 2012, som ændret ved § 39 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 4 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 4 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og senest ved § 12 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 34 a, stk. 6, ændres »nr. 9 og 10« til: »nr. 6-10«.

§ 7

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 indsættes før overskriften før § 64:

»Whistleblowerordning

§ 63 a. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal have en intern whistleblowerordning, hvor ansatte og medlemmer af bestyrelsen i investeringsforeningen eller SIKAV'en via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den fi-

nansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 63 b. Investeringsforeninger og SIKAV'er må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 60, stk. 1 og 2«: », og § 63 b«.

3. I § 175, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

4. I § 175, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

5. I § 175, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 175, stk. 6, nr. 9, indsættes efter »Rigsrevisionen«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 175, stk. 6, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

8. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 11 som nye numre:

»12) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

13) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 12-19 bliver herefter nr. 14-21.

9. I § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle

stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet),«.

11. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 16, som nye numre:

- »17) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet) samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 19) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet) samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 17-21 bliver herefter nr. 20-24.

12. I § 175, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 23, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet), organer der forvalter indskydergarantiordninger og investorgarantiordninger,« og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 18, der bliver nr. 23, som nye numre:

- »24) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet) samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.
- 25) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

- 26) Sagkyndige som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 19/1994 af 30. maj 1994 (Indskydergaranti-direktivet) samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.«
Nr. 24 bliver herefter nr. 27.

14. § 175, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 27, ophæves.

15. I § 175, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 16« til »stk. 6, nr. 21«.

16. I § 175, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 17« til: »stk. 6, nr. 23-26«.

17. I § 175, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 17« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 9, 11-13, 17-19 og 23-26« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 13, 19 og 26, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

18. Efter § 175 indsættes:

»§ 175 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforening eller en SIKAV eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 175, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger.«

19. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63, stk. 1 og 2,«: » 63 a, stk. 1,«.

§ 8

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovebekendtgørelse nr. 886 af 8. august 2011, som ændret ved § 41 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og senest ved § 10 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 2 d, stk. 1, affattes således:

»Instituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i de aktivtyper, der er opregnet i artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Instituttet kan alene udstede særligt dækkede obligationer mod lån sikret ved pant i skibe registreret i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed, samt byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib.«

2. I § 2 d, stk. 2, udgår »til enhver tid mindst« og »til enhver tid«.

3. I § 2 i, stk. 1, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

4. I § 2 i, stk. 1, 2. pkt., og i § 2 j, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)«.

5. § 2 i, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

6. § 5 stk. 1 og 2, affattes således:

»Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om,

- 1) redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning,
- 2) ejerforhold, ledelse, styring og indretning af virksomheden, herunder whistleblowerordning, samt aflønning,
- 3) videregivelse af fortrolige oplysninger,
- 4) sikkerheder, værdiansættelse, lånegrænse, løbetid og flådepant,
- 5) kapitalforhold, solvens og koncernforhold,
- 6) midlernes anbringelse og likviditet,
- 7) regnskab og revision,
- 8) kapitalcentre,
- 9) sammenlægning, ophør og krisehåndtering, og
- 10) indberetninger.

Stk. 2. Vedrørende de i stk. 1, nr. 1-10, nævnte forhold, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte, at bestemmelser, i lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt regler fastsat i medfør af disse love og forordning, skal finde anvendelse for instituttet.«

7. § 5, stk. 3, nr. 5, affattes således:

- »5) under hvilke betingelser, der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe, jf. § 2 d, stk. 1,«.

8. §§ 7 og 8 ophæves.

9. I § 10 udgår »senere« to steder.

10. I § 11, stk. 1, ændres »Et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10« til: »Instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10«.

11. I § 12, stk. 1, ændres »et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10« til: »instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10«.

12. § 13 affattes således:

»§ 13. Formålet for Den Danske Maritime Fond skal svare til opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond.

Stk. 2. I tilfælde af opløsning af Den Danske Maritime Fond skal likvidationsprovenuet uddeles i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Stk. 3. Den Danske Maritime Fond ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af erhvervs- og vækstministeren. De øvrige medlemmer udpeges af de maritime erhverv.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen er fondsmyndighed for Den Danske Maritime Fond.«

§ 9

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 27 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 6 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 43 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 12 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 29 i lov nr. 599 af 12. juni 2013 og senest ved § 26 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»Whistleblowerordning

§ 18 a. Forsikringsmæglervirksomheder skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af forsikringsmæglervirksomheden, jf. dog stk. 3. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for forsikringsmæglervirksomheder, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter overskridelsen af grænsen på 5 medarbejdere.

Stk. 4. Finanstilsynet kan endvidere i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 18 b. Forsikringsmæglervirksomheder må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i forsikringsmæglervirksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 44, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 18 b,«.3. I § 49, *stk. 1*, ændres »§ 354 og § 356« til: »§§ 354, 354 g og 356«.

4. I § 54 indsættes efter »§ 18,«: »og § 18 a, stk. 1,«.

§ 10

I lov nr. 615 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. af 12. juni 2013, som ændret ved lov nr. 597 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *nr. 41*, ophæves.2. I § 11, *stk. 2*, ændres »§ 141, stk. 1« to steder til: »§ 125 b, stk. 6«, og »jf. § 1, nr. 41« udgår.

§ 11

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret ved lov nr. 1369 af 28. december 2011, § 38 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 3 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 6 i lov nr. 1383 af 23. december 2012, § 4 i lov nr. 378 af 17. april 2013 og senest ved § 23 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»Whistleblowerordning

§ 18 a. Betalingsinstitutter skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, jf. dog stk. 3. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 18 b. Betalingsinstitutter må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 39 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. § 18 a om interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. Ordningen nævnt i § 18, stk. 1 og 2, skal være etableret senest 3 mdr. efter overskridelsen af grænsen på 5 medarbejdere. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 5. § 18 b om forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

3. I § 39 h indsættes efter »18,«: »18 a, 18 b,«.

4. I § 39 r indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. § 18 a om interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. Ordningen nævnt i § 18, stk. 1 og 2, skal være etableret senest 3 mdr. efter overskridelsen af grænsen på 5 medarbejdere. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 5. § 18 b om forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

5. I § 86, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », der er udstedt i medfør heraf,«: »undtagen § 18 b,«.

6. Efter § 92 indsættes:

UDKAST

»§ 92 a. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet finder anvendelse på oplysninger i sager omfattet af disse love.«

7. I § 107, stk. 2, indsættes efter »§ 18, stk. 3«: »§ 18 a, stk. 1,«.

§ 12

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Whistleblowerordning

§ 10 a. En finansiel rådgiver skal have en intern whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte og medlemmer af bestyrelsen via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, jf. dog stk. 3. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for finansielle rådgivere, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter overskridelsen af grænsen på 5 medarbejdere.

Stk. 4. Finanstilsynet kan endvidere i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 10 b. En finansiel rådgiver må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 11, stk. 1, indsættes efter »heraf«: », undtagen § 10 b«.

3. I § 17 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

4. I § 26, stk. 2, indsættes efter »§§ 8-10«: », § 10 a, stk. 1,«.

§ 13

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»Whistleblowerordning

§ 5 a. Et pantebrevsselskab skal have en intern whistleblowerordning, hvor selskabets ansatte og medlemmer af bestyrelsen i pantebrevsselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pantebrevsselskabet, jf. dog stk. 3. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for pantebrevsselskaber, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter overskridelsen af grænsen på 5 medarbejdere.

Stk. 4. Finanstilsynet kan endvidere i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 5 b. Et pantebrevsselskab må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet pantebrevsselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i selskabet.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 12, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Finanstilsynet påser ikke overholdelsen af § 5 b.«

3. I § 13 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

4. I § 22, *stk. 1*, indsættes efter »§ 3, stk. 5«: »§ 5 a, stk. 1,«.

§ 14

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 8 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 12 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 2 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, § 11 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 17 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 10 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 234 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 46 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 15 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 1 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 7 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og senest ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 e indsættes:

»**§ 5 f.** Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have en intern whistleblowerordning, hvor ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 5 g. Lønmodtagernes Dyrtidsfond må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle

overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 10, *stk. 1*, ændres »§§ 5 b og 5 c« til: »§§ 5 b, 5 c og 5 f«.

3. I § 10 *f* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* § 354 g i lov om finansiell virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, finder anvendelse på denne lov.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

4. I § 14 *a*, *stk. 1*, 2. *pkt.*, indsættes efter »§ 5 c, stk. 1, stk. 2, 1. *pkt.*, stk. 3, 7 og 8,«: »§ 5 f, stk. 1,«.

§ 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret ved lov nr. 117 af 17. februar 2009, § 1 i lov nr. 1263 af 16. december 2012, § 16 i lov nr. 429 af 28. april 2010, § 5 i lov nr. 573 af 31. maj 2010, § 10 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 27 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, § 16 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 8 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 233 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 152 af 28. februar 2012, § 17 i lov nr. 326 af 11. april 2012, § 45 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 8 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 8 i lov nr. 1380 af 23. december 2012, § 2 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 6 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 6 i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og senest ved § 2 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 24 *f* indsættes:

»§ 24 **g.** Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en intern whistleblowerordning, hvor dens ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 24 **h.** Arbejdsmarkedets Tillægspension må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 27, *stk. 1*, 1. *pkt.*, indsættes efter »kapitlerne 6, 7 a og 8«: », undtagen § 24 *h*«.

3. I § 27 *f* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

UDKAST

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet finder tilsvarende anvendelse på denne lov.«

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

4. I § 32 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8,«: »24 g, stk. 1,«.

§ 16

I lov om Arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og senest ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 a indsættes:

»Whistleblowerordning

§ 63 b. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden. Whistleblowerordningen skal være indrettet således, at indberetninger skal kunne foretages fortroligt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 63 c. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden.

Stk. 2. Personer, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 71, stk. 1, ændres »§§ 63-70 c« til: »§§ 63 og 64-70 c«.

3. I § 71, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

»Overtrædelse af § 63 b, stk. 1, straffes med bøde.«

4. I § 76 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet finder anvendelse på denne lov.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2. Ændringerne i §§ 77 a, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 36, finder anvendelse på finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

UDKAST

Stk. 3. Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav i § 1, nr. 83, jf. den foreslåede § 147 a i lov om finansiel virksomhed, finder kun anvendelse i perioden fra 1. januar 2015 til 1. januar 2018.

Stk. 4. Ophævelsen af kravet om forsvarlig likviditet i § 1, nr. 93, 96 og 97, finder først anvendelse fra 1. januar 2017.

Stk. 5. Den i lovforslagets § 1, nr. 72, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, omhandlede kapitalbevaringsbuffer fastsættes i perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2015 til 0 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb. Fra 1. januar 2016 til 1. januar 2019 indfases kapitalbevaringsbufferen gradvist. Fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 udgør kapitalbevaringsbufferen 0,625 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb. Fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 udgør kapitalbevaringsbufferen 1,25 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb. Fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 udgør kapitalbevaringsbufferen 1,875 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb. Pr. 1. januar 2019 udgør kapitalbevaringsbufferen 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb og er dermed fuldt indfaset.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, at den i lovforslagets § 1, nr. 72, jf. det foreslåede § 125 f i lov om finansiel virksomhed, omhandlede virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, finder anvendelse fuldt ud fra 1. januar 2015.

Stk. 7. Begrænsningen på antallet af bestyrelsesposter i § 1, nr. 136, jf. den foreslåede § 308 i lov om finansiel virksomhed, finder først anvendelse fra 1. juli 2014.

Stk. 8. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra den i lovforslagets § 1, nr. 136, jf. det foreslåede § 308, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, finder anvendelse, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 308, stk. 1.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsen for § 1, nr. 139 og 142.

§ 18

Stk. 1. §§ 1, 2 og 4-16 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4, 6-8 og 10-13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 2, 4-13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Definition af fondsmæglerselskab I
 - 2.2. Tilladelser
 - 2.2.1 Tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed
 - 2.2.2. Inddragelse af tilladelse
 - 2.3. Kapitalkrav
 - 2.3.1. Definition af kapitalkrav
 - 2.3.2. Krav til startkapital for penge- og realkreditinstitutter
 - 2.3.3. Opgørelse af basiskapital
 - 2.3.4. Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber
 - 2.3.5. Kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber
 - 2.3.6. Egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen
 - 2.3.7. Kapitaldækning af puljeaktiver
 - 2.3.8. Kapitaldækning af markedsrisiko og operationel risiko
 - 2.3.9. Undtagelse for fradrag for puljemidler ved opgørelse af kapitalgrundlaget
 - 2.3.10. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler
 - 2.3.11. Kapitalbuffere
 - 2.3.12. Mulighed for at udstede egentlig kernekapital med differentierede, herunder ingen, stemmerettigheder i garantsparekasser
 - 2.3.13. Benchmarking vedrørende interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster
 - 2.3.14. Risikovægtede poster
 - 2.3.15. Interne ratings af kunder til kapitaldækningsformål (IRB)
 - 2.3.16. Regler om store eksponeringer m.v.
 - 2.3.17. Ændring af henvisning vedrørende regler om eksponeringer.
 - 2.4. Solvens
 - 2.4.1. Solvens – penge- og realkreditinstitutter
 - 2.4.2. Solvens – fondsmæglerselskaber
 - 2.4.3. Opgørelse af det individuelle solvensbehov (ICAAP)
 - 2.5. Likviditet
 - 2.5.1. Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter
 - 2.5.2. Indførelsen af nye generelle likviditetskrav og ophævelse af § 152 likviditetskravet
 - 2.5.3. Likviditetskrav for fondsmæglerselskaber
 - 2.6. Virksomhedsledelse
 - 2.6.1. Aflønningsregler
 - 2.6.2. Nomineringsudvalg og begrænsning på antal ledelsesposter
 - 2.6.3. Risikoudvalg
 - 2.6.4. Whistleblowerordninger
 - 2.6.5. Forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne ordninger
 - 2.7. Filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser

2.8. Offentliggørelse

- 2.8.1. Offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt juridiske og fysiske personer
- 2.8.2. Finanstilsynets offentliggørelse af resultaterne af pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers stresstests

2.9. Genopretningsplaner

2.10. Tilsyn

- 2.10.1. Forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet
- 2.10.2. Samordning af tilsynspraksis
- 2.10.3. Tavshedspligtbestemmelsen

2.11. Oplysningsforpligtelser

2.12. Koncernregler og konsolidering

2.13. Øvrig lovgivning

- 2.13.1. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
- 2.13.2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
- 2.13.3. Lov om et skibsfinansieringsinstitut

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Høring

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (herefter benævnt "CRD IV"), og gennemføre de lovændringer, der er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (herefter benævnt "CRR").

CRD IV og CRR udgør fremover tilsammen de retlige rammer i EU for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab. Reglerne skal sikre en øget harmonisering og implementerer desuden Basel-komitéens samlede internationale reformtiltag (Basel III), der skal styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i banksektoren, i den europæiske finansielle lovgivning.

Reglerne i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og i direktiv 2006/48/49 videreføres i stort omfang, men af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i medlemslandene er de blevet samlet i CRD IV og CRR. CRD IV og CRR bygger desuden på Basel-komitéens anbefalinger fra december 2010 og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig over for en negativ udvikling i konjunktursituationen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Definition af fondsmæglerselskab I

2.1.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret er udgangspunktet, at samtlige fondsmæglerselskaber er underlagt de samme bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Der er dog forskelle på, hvilke minimumskapitalkrav, de skal opfylde, idet størrelsen heraf afhænger af, hvilke tjenesteydelser selskaberne har tilladelse til. CRD IV indeholder såvel en definition af investeringsselskab som materielle regler vedrørende investeringsselskaber. Begrebet investeringsselskab bruges i gældende ret kun for udenlandske investeringsselskaber, hvorimod danske investeringsselskaber i gældende ret benævnes fondsmæglerselskaber.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget skaber det retlige grundlag for at implementere regler i CRD IV om investeringsselskaber, herunder muliggør en sontring mellem reglerne i CRD IV og MiFID om investeringsselskaber.

Definitionen af investeringsselskab i CRR og CRD IV er ikke identisk med definitionen af investeringsselskab i MiFID. Lov om finansiel virksomhed implementerer såvel CRD IV som MiFID. Definitionen af investeringsselskab i CRD IV omfatter derfor ikke samtlige selskaber med tilladelse som fondsmæglerselskaber i henhold til § 9, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Der er således behov for at kunne afgrænse lov om finansiel virksomheds rækkevidde på særskilte områder, hvorfor det foreslås at indføre en ny definition med betegnelsen fondsmæglerselskab I, som udskiller de fondsmæglerselskaber, CRD IV kun omfatter.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at fortsætte den hidtidige praksis, hvorefter begrebet investeringsselskab i gældende ret kun bruges for udenlandske investeringsselskaber, og hvor danske investeringsselskaber benævnes fondsmæglerselskaber. Det foreslås endvidere, at der indføres en ny definition i lov om finansiel virksomhed, som afgrænser de typer fondsmæglerselskaber, der er omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV.

Fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne: forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter og opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, og fondsmæglerselskaber som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor kan komme i gældsforhold til deres kunder, er omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV. Det foreslås, at et sådant fondsmæglerselskab i lov om finansiel virksomhed defineres som »fondsmæglerselskab I«. Denne definition anvendes i de bestemmelser, der implementerer bestemmelser fra CRD IV, som alene gælder for selskaber omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV.

2.2. Tilladelser

2.2.1. Tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed

2.2.1.1. Gældende ret

De gældende regler i kapitel 3 i lov om finansiel virksomhed vedrørende adgang til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed og er en implementering af den gældende EU-regulering om kreditinstitutter på området, direktiv 2006/48/EF med senere ændringer. Reglerne i direktiv 2006/48/EF med senere ændringer videreføres med enkelte ændringer i CRD IV.

2.2.1.2. Baggrunden for forslaget

Implementeringen af CRD IV giver anledning til enkelte ændringer vedrørende kravene, der skal opfyldes for at få tilladelse.

2.2.1.3. Forslagets indhold

Med forslaget indføres krav om, at medlemmerne af bestyrelsen i den ansøgende virksomhed skal leve op til de nye krav om hæderlighed, integritet, uafhængighed og fornødne ressourcer til at varetage bestyrelsesshvervet.

Forslaget indeholder et nyt krav om, at såfremt der ikke er ejere af kvalificerede ejerandele i en virksomhed, der ansøger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitut, skal virksomheden oplyse identiteten på de 20 største aktionærer. Endvidere præciseres, at ansøgningen om tilladelse til at drive finansiel virksomhed skal indeholde en driftsplan, som indeholder oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Forslaget indeholder endvidere en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere bestemmelser om visse af kravene til ansøgning om tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, fordi det afhænger af de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesmæssige og reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af CRD IV. Finanstilsynet kan kun benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de bestemmelser, som Kommissionen udsteder i gennemførelsesmæssige eller regulatoriske tekniske standarder, i dansk ret, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesmæssige eller reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen udsteder.

2.2.1. Inddragelse af tilladelse

2.2.2.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan inddrage en finansiel virksomheds tilladelse, såfremt virksomheden ikke lever op til de gældende kapitalkrav.

2.2.2.2. Baggrunden for forslaget

Reglerne i CRD IV om inddragelse af tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitut viderefører med enkelte tilføjelser de tilsvarende i CRD III.

2.2.2.3. Forslagets indhold

Lovens regler vedrørende inddragelse af tilladelser konsekvensrettes som følge af, at kapitalkravene fremover findes i CRR.

2.3. Kapitalkrav

2.3.1. Definition af kapitalkrav

2.3.1.1. Gældende ret

Bestemmelsen i § 127 i lov om finansiel virksomhed henviser til øvrige bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, hvor begrebet kapitalkrav er defineret for de forskellige finansielle virksomheder.

2.3.1.2. Baggrunden for forslaget

Bestemmelsen i § 127 i lov om finansiel virksomhed anviser brugeren af loven, hvor de forskellige definitioner af kapitalkravet for de forskellige finansielle virksomheder findes i loven. Kapitalkravene for virksomheder omfattet af CRR findes fremadrettet i CRR, hvorfor der ikke længere kan anvendes en simpel henvisning til bestemmelser i loven.

2.3.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås at § 127 ophæves, da de forskellige definitioner af kapitalkravene for de forskellige finansielle virksomheder ikke længere kan samles til en simpel henvisning til bestemmelser i loven.

2.3.2. Krav til startkapital for penge- og realkreditinstitutter

2.3.2.1. Gældende ret

Kapitel 3 i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag en række krav til penge- og realkreditinstitutter. Blandt andet er det i henhold til § 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, et krav, at penge- og realkreditinstitutter skal have en startkapital på 8 mio. euro, såfremt man vil stifte et nyt penge- eller realkreditinstitut. Dette krav er et særegent dansk krav og er begrundet i et ønske om, at et nystartet penge- eller realkreditinstitut skal have en buffer ned til minimumskapitalkravet.

2.3.2.2. Baggrunden for forslaget

Der er et ønske om at tilpasse de danske regler således, at reglerne om startkapitalens størrelse ikke er strengere end reglerne i CRD IV.

2.3.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ændre kravet til startkapitalens størrelse fra 8 til 5 mio. euro, således at kravet er det samme, som det der fremgår af CRD IV.

Startkapitalkravet har hidtil været højere end det minimumskapitalkrav på 5 mio. euro, der gælder umiddelbart efter tilladelsen er opnået. Dette foreslås nu ændret, således at lovens startkapitalkrav er identisk med det minimumskapitalkrav, der gælder efterfølgende.

Det skal dog bemærkes, at et penge- og realkreditinstitut skal imidlertid altid sørge for at have en tilstrækkelig kapital. Instituttets bestyrelse og direktion skal fastsætte instituttets individuelle solvensbehov. Bestyrelsen og direktionen vil ved fastsættelsen af det individuelle solvensbehov skulle tage hensyn til, at der er tale om en nystartet virksomhed med de risici, dette indebærer. I praksis vil det formentlig altid indebære en buffer.

2.3.3. Opgørelse af basiskapital

2.3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 128, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at basiskapitalen udgør kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag. I medfør af § 128, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte regler for opgørelsen af basiskapitalen.

Anvendelsesområdet for § 128 omfatter i dag finansielle virksomheder, som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Hjemmelsbestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital (herefter »basiskapitalbekendtgørelsen«), som omfatter finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiell virksomhed, samt øvrige opregnede virksomheder, eksempelvis finansielle holdingvirksomheder, jf. § 1 i basiskapitalbekendtgørelsen.

Basiskapitalbekendtgørelsen omhandler bl.a. regler for opgørelse af basiskapital, herunder opgørelse af, og krav til, egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for at denne kan medregnes i basiskapitalen.

2.3.3.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR overgår reglerne om kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer fra national ret til forordningen. Forslaget har således til formål at tilpasse bestemmelsens anvendelsesområde, således at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri.

2.3.3.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget om nyaffattelse af § 128 i lov om finansiel virksomhed og efterfølgende ændring af basiskapitalbekendtgørelsen skal det sikres, at disses anvendelsesområde kun omfatter finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som ikke er reguleret i CRR. Dog vil basiskapitalbekendtgørelsen, med nyaffattelsen af § 128 i lov om finansiel virksomhed, kunne finde anvendelse på finansielle koncerner, som er reguleret i CRR, i det omfang de relevante bestemmelser i basiskapitalbekendtgørelsen er fastsat under iagttagelse af mulighederne herfor i CRR. Forslaget sikrer dermed, at Finanstilsynet fortsat har den i § 128 anførte bemyndigelse, dog således at den i udgangspunkt kun kan anvendes for finansielle virksomheder og for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af CRR. Bemyndigelsen finder således kun anvendelse for penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som fremover reguleres i CRR, under iagttagelse af mulighederne herfor i CRR.

2.3.4. Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

2.3.4.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret er samtlige fondsmæglerselskaber underlagt tre forskellige kapitalkrav. Fondsmæglerselskabers basiskapital skal således mindst udgøre det højeste af følgende krav: 8 pct. af de risikovægtede poster, en fjerdedel af foregående års faste omkostninger og et minimumskapitalkrav på henholdsvis 1 mio. og 0,3 mio. euro afhængig af selskabets tilladelse. Derudover skal selskabets ledelse fastlægge den tilstrækkelige basiskapital og det individuelle solvensbehov, herunder identificere selskabets risici, og sikre, at der afsættes tilstrækkelig kapital hertil. De nærmere regler herfor er udmøntet i § 125 i lov om finansiel virksomhed samt § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om kapitaldækning, som implementerer kapitaldækningsregler i CRD III.

2.3.4.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR fastsættes reglerne om kapitalkrav til visse fondsmæglerselskaber fremover i forordningen, og direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF ophæves. Således vil en række krav til fondsmæglerselskabernes kapital fremadrettet finde direkte anvendelse, hvilket medfører ophævelse af tilsvarende krav i § 125 i lov om finansiel virksomhed.

Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af kravene i CRR. Det er fundet hensigtsmæssigt, at disse fondsmæglerselskaber fortsat har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt, hvorfor det foreslås, at sådanne fondsmæglerselskaber skal være omfattet af de samme krav til basiskapitalen, som er gældende i dag på nær kravet om mindst at have en basiskapital på 8 pct. af de risikovægtede poster.

Som følge af, at det foreslås, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber bliver særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at investeringsselskaber ikke længere skal være omfattet af § 125 i lov om finansiel virksomhed.

2.3.4.3. Lovforslagets indhold

I henhold til den gældende lovgivning er samtlige fondsmæglerselskaber omfattet af et krav om mindst at have en basiskapital, som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster. Idet hovedparten af fondsmæglerselskaberne fremover er omfattet af en tilsvarende bestemmelse i CRR foreslås det at ophæve dette krav. Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle or-

drer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af 8 pct. kravet i CRR. Kravet vil derfor ikke længere finde anvendelse for disse fondsmæglerselskaber, og der vil således være tale om en mindre lempe for sådanne fondsmæglerselskaber. Kravet anses derudover for at være mindre relevant for denne type fondsmæglerselskaber, hvor minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro ofte er det højeste.

Endvidere vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav i CRR om at have en basiskapital på mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Det foreslås derfor, at ændre den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et kapitalkrav om, at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Dette henset til at det vurderes at være hensigtsmæssigt at fastholde kravet for samtlige fondsmæglerselskaber og dermed opretholde den gældende retstilstand i Danmark, idet kravet bidrager væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Herudover er fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne modtagelse og formidling for investors regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, ikke omfattet af kravet i CRD IV om, at basiskapitalen skal have en størrelse, som anses for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som selskaberne har eller vil kunne blive eksponeret for.

Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at fastholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Det foreslås derfor, at samtlige fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapital til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Baggrunden herfor er, at det anses for at være hensigtsmæssigt, at ledelserne i de omfattede fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige af de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Endvidere foreslås det, som konsekvens af at CRR fremadrettet regulerer nogle af de kapitalkrav, som hovedparten af fondsmæglerselskaberne er underlagt, at ændre i bestemmelsen om opgørelse af det individuelle solvensbehov i den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed. Således foreslås det, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end 8 pct. af de risikovægtede poster til basiskapitalen, minimumskapitalkravet på henholdsvis 1 mio. euro eller 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Det foreslås endvidere, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Omfattet heraf er fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

2.3.5. Kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber

2.3.5.1. Gældende ret

Efter den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed er investeringsforvaltningsselskaber underlagt tre forskellige kapitalkrav. Investeringsforvaltningsselskabers basiskapital skal således mindst udgøre det højeste af følgende krav: 8 pct. af de risikovægtede poster, 25 pct. af det foregående års faste omkostninger og minimumskapitalkrav på henholdsvis 1 mio. og 0,3 mio. euro tillagt et kapitalkrav på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, der oversiger 250 mio. euro. Ledelsen skal fastlægge den tilstrækkelige basiskapital, herunder identificere selskabets risici, og sikre, at der afsættes tilstrækkelig kapital hertil. De nærmere regler fremgår som nævnt af § 125 i lov om finansiel virksomhed og af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om kapitaldækning.

2.3.5.2. Baggrunden for forslaget

Den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed fastsætter kapitalkrav for såvel fondsmæglerselskaber som investeringsforvaltningsselskaber. Kravene til investeringsforvaltningsselskabers basiskapital udskilles til en ny § 125 h som følge af gennemførelsen af CRR og CRD IV, der gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

I den gældende § 10, stk. 4, og § 125 i lov om finansiel virksomhed er der fastsat højere krav til investeringsforvaltningsselskabers selskabskapital end det, der fremgår af UCITS-direktivet, svarende til de danske kapitalkrav til fondsmæglerselskaber.

Investeringsforvaltningsselskabers virksomhed og virksomheden for fondsmæglerselskaber, der udfører skønsmæssig porteføljepleje, ligner hinanden. Derfor har kapitalkravene hidtil til dels været ens. Med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EF af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) skal forvaltere af alternative investeringsfonde have tilladelse, jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Investeringsforvaltningsselskaber kan også få tilladelse som forvalter. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskaber udøver med administration af danske UCITS m.v. svarer i vidt omfang til den virksomhed, som forvaltere af alternative investeringsfonde udøver. Ligheden mellem de to typer virksomhed understreges af, at forvaltere af alternative investeringsfonde og investeringsforvaltningsselskaber kan få dobbelttilladelse til også at udøve virksomhed som henholdsvis investeringsforvaltningsselskab eller forvalter af alternative investeringsfonde. Endvidere er kravene til en forvalters selskabskapital, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EF af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, identiske med selskabskapitalen i UCITS-direktivet.

På baggrund heraf foreslås en mere direktivnær implementering af kapitalkravene i UCITS-direktivet, således at kravene til investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde bliver ens, i det omfang dette er foreneligt med de krav, der følger af UCITS-direktivet.

2.3.5.3. Forslagets indhold

I overensstemmelse med UCITS-direktivet skal investeringsforvaltningsselskaber der ønsker at blive medlem af et reguleret marked eller som ønsker at forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter have en selskabskapital på et beløb svarende til 730.000 euro. Andre investeringsforvaltningsselskaber skal have en selskabskapital på et beløb svarende til 125.000 euro. Endvidere skal investeringsforvaltningsselskaberne medregne et tillæg til minimumskapitalkravet for den del af selskabets portefølje, der overstiger 250 mio. euro, dog skal selskabets kapital og tillægget højst udgøre 10 mio. kr.

2.3.6. Egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen

2.3.6.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan efter den gældende § 13, stk. 4, fastsætte nærmere regler om egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Anvendelsesområdet for § 13, stk. 4, omfatter i dag pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Hjemmelsbestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital (herefter basiskapitalbekendtgørelsen), som omfatter finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiell virksomhed, samt øvrige opregnede virksomheder, eksempelvis finansielle holdingvirksomheder, jf. dennes § 1.

Basiskapitalbekendtgørelsen omhandler bl.a. regler for opgørelse af basiskapital, herunder opgørelse af og krav til egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, for at denne kan medregnes i basiskapitalen.

2.3.6.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget har til formål at tilpasse hjemmelsbestemmelsens anvendelsesområde, således at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder dens krav til kreditinstitutters og investeringsselskabers kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer.

2.3.6.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget om nyaffattelse af § 13, stk. 4, og efterfølgende ændring af basiskapitalbekendtgørelsen skal det sikres, at anvendelsesområdet kun omfatter virksomheder, som ikke er reguleret i CRR, idet denne ved sin ikrafttræden vil omfatte retstilstanden i § 13, stk. 4, og basiskapitalbekendtgørelsen, for så vidt angår virksomheder omfattet af CRR.

Forslaget sikrer dermed, at Finanstilsynet fortsat har den i § 13, stk. 4, anførte bemyndigelse, dog således at den fremadrettet kun finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, samt for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af CRR. Bemyndigelsen vil således ikke længere finde anvendelse for penge- eller realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer eller foretage skønsmæssig porteføljepleje, da disse fremover reguleres i CRR.

2.3.7. Kapitaldækning af puljeaktiver

2.3.7.1. Gældende ret

I henhold til § 50, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed kan kapitalpension, rateopsparing, selvpen- sion, børneopsparing og boligopsparing i et pengeinstitut anbringes på en indlånskonti enten kon- tant eller som puljeindlån og kan endvidere anbringes i særskilt depot.

Ved et puljeindlån eller en puljeordning forstås et særligt indlånsprodukt, hvor forrentningen, der kan være både positiv og negativ, sker i forhold til afkastet af en bestemt kombination af aktiver, som pengeinstituttet har aftalt med kunden i en puljeindlånskontrakt, jf. reglerne fastsat i bekendt- gørelse om puljepension og andre skattebegunstigede opsparingsformer m.v.

Pengeinstituttet er ikke forpligtet til at erhverve den aftalte kombination af aktiver for kundens ind- skudte midler, men pengeinstituttet vil for at afdække sine risici typisk anbringe kundens indskudte midler i den med kunden aftalte kombination af aktiver. Pengeinstitutterne opretter oftest flere pul- jer med forskellige kategorier af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter sådan, at kunden efter aftale med pengeinstituttet kan bestemme, hvilke puljer kundens indskudte midler skal anbrin- ges i, alt efter hvor risikovillig kunden er.

Kundens indskudte midler plus/minus forrentningen indestår på en kontant indlånskonto oprettet i kundens navn i pengeinstituttet, mens de værdipapirer og afledte finansielle instrumenter (puljeakti-

ver), som pengeinstituttet har erhvervet for kundens indskudte midler, indgår i pengeinstituttets egenbeholdning, jf. reglerne fastsat i bekendtgørelse om puljepension og andre skattebegunstigede opsparingsformer m.v.

Som konsekvens af pengeinstituttets ejerskab til puljeaktiverne er puljeaktiverne underlagt reglerne for kapitaldækning, som de har været implementeret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Efter § 6, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse om kapitaldækning indgår både puljeaktiverne og de forpligtelser, der modsvarer puljeaktiverne, i pengeinstituttets handelsbeholdning ved opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav. Det vil sige, at puljeaktiverne betragtes som afdækket af puljeindlånskontrakten og omvendt. Det vil også sige, at der ikke vil være et kapitalkrav til puljeaktiverne, medmindre puljeaktiverne ikke afdækker forpligtelserne i puljeindlånskontrakten, og pengeinstituttet dermed har påtaget sig en risiko. Dette vil være tilfældet, hvor pengeinstituttet ikke har placeret puljemidlerne i fuld overensstemmelse med de aktiver, som kunden i henhold til puljeindlånskontrakten skal have sin forrentning i forhold til. Denne risiko skal opgøres som en udækket position og kapitaldækkes i henhold til reglerne for positionsrisiko i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, kapitaldækkes i henhold til reglerne for poster uden for handelsbeholdningen.

2.3.7.2. Baggrunden for forslaget

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om kapitaldækning være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke regulerer produkter som de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler for kapitaldækning af puljeaktiver i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen, jf. punkt 13 i CRR's præambel.

2.3.7.3. Forslagets indhold

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de i dag gældende regler for kapitaldækning af puljeaktiver, jf. bekendtgørelse om kapitaldækning, i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen.

Dermed kan puljeaktiver i forbindelse med opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position, som vil skulle kapitaldækkes efter reglerne for positionsrisiko i handelsbeholdningen samtidig med, at de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, vil skulle kapitaldækkes efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen.

2.3.8. Kapitaldækning af markedsrisiko og operationel risiko

2.3.8.1. Gældende ret

Kapitaldækning af markedsrisiko og operationel risiko er i dag reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning, jf. § 143, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.3.8.2. Baggrunden for forslaget

Kapitaldækning af markedsrisiko og operationel risiko er reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning, jf. § 143, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, men vil fremover være reguleret i CRR.

2.3.8.3. Forslagets indhold

På områderne markedsrisiko og operationel risiko er der overvejende tale om en videreførelse af gældende regler, men der indføres også enkelte nye regler på markedsrisikoområdet.

På markedsrisikoområdet indfører CRR bl.a. et nyt kapitalgrundlagskrav i relation til risikoen for værdiforringelse af modpartens kreditværdighed i forbindelse med OTC-derivathandel (kreditværdijusteringsrisiko) samt nye regler for forsigtig værdiansættelse af positioner i handelsbeholdningen.

CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om specifikke forhold vedrørende CRR bestemmelser om kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko og operationel risiko. Lovforslaget indeholder forslag om, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om disse specifikke forhold med henblik på at kunne gennemføre reglerne i dansk ret.

2.3.9. Undtagelse for fradrag for puljemidler ved opgørelse af kapitalgrundlaget

2.3.9.1. Gældende ret

De fradrag, som efter gældende ret skal foretages ved opgørelse af basiskapital i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber er i dag reguleret i § 31, stk. 1, nr. 1-19, i basiskapitalbekendtgørelsen.

Kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår dog ikke ved opgørelsen af fradragsbeløbene i stk. 1, nr. 11-15, jf. § 31, stk. 8, i basiskapitalbekendtgørelsens, § 31, stk. 1, nr. 11-14, omhandler fradrag i basiskapitalen for kapitalandele, og nr. 15 fradrag for kvalificerede andele.

2.3.9.2. Baggrunden for forslaget

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om fradrag i kapitalgrundlaget være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke tager højde for de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler vedr. fradrag for puljemidler i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele, jf. punkt 13 i CRR's præambel.

2.3.9.3. Lovforslagets indhold

Den foreslåede regel i § 128 b, 1. pkt., er en videreførelse af de i dag gældende regler i basiskapitalbekendtgørelsen for fradrag i basiskapitalen for kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele.

Den foreslåede regel i § 128 b, 2. pkt., angiver, at kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter CRR's regler om fradrag for kapitalandele.

2.3.10. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler

2.3.10.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret kan fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, og investeringsforvaltningsselskaber alene placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter (værdipapirer).

2.3.10.2. Baggrunden for forslaget

Det fremgår af CRD IV, at fondsmæglerselskabers besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere kapitalgrundlaget ikke betragtes som forretninger for egen regning. Bestemmelsen fremgår ligeledes af CRD III, men i Dan-

mark er bestemmelsen implementeret således, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, alene må placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter.

For at sikre en mere direktivnær implementering foreslås det, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, kan placere selskabernes midler i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed.

2.3.10.3. Lovforslagets indhold

I henhold til den gældende lovgivning kan fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, og investeringsforvaltningsselskaber alene placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter, herunder i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i danske UCITS.

Der foreslås ikke ændringer for investeringsforvaltningsselskaber, der fortsat alene vil kunne placere selskabernes midler i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i danske UCITS, specialforeninger, fåmandsforeninger og professionelle foreninger samt investeringsinstitutter, der er UCITS.

For at sikre en mere EU-konform implementering er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, kan placere selskabernes midler i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed, så længe det opfylder kravene til at være uden for handelsbeholdningen.

2.3.11. Kapitalbuffere

2.3.11.1. Gældende ret

Kapitalbuffere er på nuværende tidspunkt ikke reguleret i dansk ret. Med lovforslaget foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav på individuelt og konsolideret grundlag.

2.3.11.2. Baggrunden for forslaget

I lyset af finanskrisen udstedte Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) i december 2010 nye globale reguleringsstandarder om bankernes kapitalgrundlag (Basel III-reglerne), herunder regler om indførelse af kapitalbevaringsbuffere og kontracykliske kapitalbuffere. Som følge heraf stiller CRD IV krav om, at virksomhederne omfattes af direktivet, ud over at opfylde andre kapitalgrundlagskrav, har en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer. Dette skal sikre, at virksomhederne i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder.

Den kontracykliske kapitalbuffer bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for sådanne virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko.

For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffere korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlåns-vækst indebærer for sektoren, indeholder direktivet krav om, at virksomhederne skal opgøre deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer som et vægtet gennemsnit af kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres krediteksponeringer.

For at sikre at virksomhederne genopbygger deres kapitalniveauer, er der i direktivet indlagt begrænsninger på udlodninger, f.eks. for udbetaling af variabel løn, i det tilfælde, at virksomhederne

kommer under bufferkravene. Desuden stiller direktivet krav om, at virksomhederne i en sådan situation tillige skal indsende en kapitalbevaringsplan til den kompetente myndighed, som den kompetente myndighed skal vurdere.

Direktivet stiller også krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

Formålet med lovforslaget er således at implementere direktivets bestemmelser om kapitalbuffere i dansk ret og dermed at tilvejebringe incitamenter for virksomhederne til at opbygge kapitalbuffere, der skal fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

2.3.11.3.Forslagets indhold

Med lovforslaget om kapitalbuffere foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav på individuelt og konsolideret grundlag.

Det foreslås, at det kombinerede kapitalbufferkrav kommer til at bestå af en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer. Det foreslås desuden, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal lægges oveni minimumskapitalkravet til kapitalgrundlaget og det individuelle solvenskrav, herunder det individuelle solvensbehov, når der ikke er fastsat et individuelt solvenskrav.

Det foreslås endvidere at bemyndige erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt om opgørelsen af disse.

Hermed kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte størrelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til hhv. kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Der vil således blive udstedt en bekendtgørelse, hvori de nærmere regler om bufferne vil indgå.

Det kombinerede kapitalbufferkrav vil skulle udgøre mindst 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb for alle berørte virksomheder, når kapitalbufferne er fuldt indfasede. Der foreslås i princippet ikke en øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse. Det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse vil bl.a. være afhængig af virksomhedens størrelse, konjunkturer m.v.

Det følger af lovforslaget, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er lig med 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med CRR, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset i 2019.

I perioden fra 1. januar 2014 og til den 31. december 2015, fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0. Der foreslås desuden en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i lige store dele frem til 2019, i overensstemmelse med CRD IV. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 0,625 pct. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,25 pct. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,875 pct.

Med lovforslaget fastsættes endvidere, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, kan finde anvendelse fuldt ud fra 1. januar 2015.

Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som den ansvarlige myndighed i forhold til fastsættelse og anvendelse af kontracykliske buffersatser. Erhvervs- og vækstministerens fastsættelse af satserne kan ske på baggrund af henstilling fra Det Systemiske Risikoråd, jf. § 343 s i lov om finansiell virksomhed.

Kommer virksomhederne under det kombinerede kapitalbufferkrav, foreslås med lovforslaget, at der indtræder en række restriktioner for virksomhedernes mulighed for at foretage udlodning, f.eks. begrænsninger i adgangen til at udbetale udbytte til virksomhedens aktionærer og bonus til ansatte samt i muligheden for at foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Begrænsningerne i mulighederne for at foretage udlodning skal bidrage til at forhindre en udhuling af kapitalen, så længe virksomheden ligger under kapitalbufferkravet.

Såfremt virksomhederne kommer under det kombinerede kapitalbufferkrav, skal virksomhederne desuden udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter godkende planen, under forudsætning af, at planen er tilstrækkelig til at genoprette kapitalen inden for en nærmere fastsat frist. Hvis Finanstilsynet ikke godkender planen, vil virksomhederne blive mødt med yderligere krav, herunder krav om at øge kapitalgrundlaget.

Det foreslås desuden, at der stilles krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

2.3.12. Mulighed for at udstede egentlig kernekapital med differentierede, herunder ingen, stemmerettigheder i garantsparekasser

2.3.12.1. Gældende ret

Garanter i en sparekasse har 1 stemme pr. 1.000 kr. garantkapital op til 20 stemmer, i henhold til § 81, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

2.3.12.2. Baggrunden for lovforslaget

CRR artikel 28 giver mulighed for medregning af garantbeviser med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

Differentieret udlodning finder i dag sted for garantsparekasser. Med de gældende regler for garantsparekassers stemmerettigheder i § 81 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter hver garant har 1 stemme pr. 1.000 kr. garantkapital op til 20 stemmer, medfører artikel 28, i CRR, at garantsparekasser ikke har mulighed for at foretage differentieret udlodning.

2.3.12.3. Forslagets indhold

Med henblik på at muliggøre at garantsparekasser fortsat kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have garantklasser med forskellige stemmerettigheder, herunder muligheden for ingen stemmerettigheder. Regler om stemmeretsbegrænsninger ændres ikke.

2.3.13. Benchmarking vedrørende interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster

2.3.13.1. Gældende ret

Der er ingen regler om benchmarking for institutter, der har tilladelse til anvendelse af interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster i gældende ret.

2.3.13.2. Baggrunden for forslaget

Virksomheder, der har tilladelse til at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster, udvikler selv metoderne til dette formål. Selvom virksomhederne skal opfylde en række minimumskrav, er der alligevel forskelle i de anvendte metoder i de enkelte virksomheder, hvilket gør det vanskeligt at vurdere, om de enkelte virksomheder er forsigtige i deres tilgang i forhold til de øvrige virksomheder. Det er derfor interessant for både de nationale tilsynsmyndigheder og EBA at få et klart billede af, hvad de risikovægtede poster ville være, såfremt virksomhederne anvendte deres interne metoder på den samme portefølje af eksponeringer. Dette ville gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder og EBA at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige.

2.3.13.3. Forslagets indhold

Forslaget til § 143, stk. 5, giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om benchmarking.

Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender IRB, årligt skal opgøre de risikovægtede poster for en såkaldt benchmarkportefølje. EBA skal fastsætte en benchmarkportefølje til formålet. De nationale tilsynsmyndigheder skal på baggrund af EBA's benchmark årligt foretage en vurdering af virksomhedernes interne metoder med henblik på at identificere virksomheder, der afviger væsentligt fra EBA's benchmark. Hvis der er virksomheder, som afviger væsentligt, skal den nationale tilsynsmyndighed analysere årsagerne til afvigelsen, og hvis det viser sig, at virksomhedens metode fører til underestimering af risikoen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden. Den årlige benchmarkøvelse må dog ikke føre til standardisering af virksomhedernes metoder.

EBA skal ligeledes på baggrund af benchmarkøvelserne udarbejde en rapport med henblik på at understøtte de nationale tilsynsmyndigheder i deres vurdering af virksomhedernes interne metoder.

Operationel risiko er undtaget fra benchmarkøvelserne.

2.3.14. Risikovægtede poster

2.3.14.1. Gældende ret

De risikovægtede poster er betegnelsen for en opgørelse af instituttets risici, hvor f.eks. hvert udlån ganges med en vægt baseret på risikoen. I forbindelse med indførelsen af muligheden for at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko blev der fastsat en overgangsordning ("Basel I-gulvet") i § 125 a, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter virksomheder, der anvendte disse interne metoder i 2007, 2008 og 2009 skulle have en basiskapital, der som minimum udgjorde henholdsvis 95 pct., 90 pct. og 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de hidtidige regler. Overgangsordningen er senere af flere omgange blevet forlænget, og med seneste ændring af lov om finansiel virksomhed er overgangsreglen forlænget til også at gælde i 2013.

Den gældende § 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed definerer de risikovægtede poster for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 1, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af de risikovægtede poster. De nærmere regler er udmøntet i bekendtgørelse om kapital-

dækning, som implementerer kapitaldækningsreglerne fra direktiv 2006/48/EF i dansk ret. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 3, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 7, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om. Reglerne er udmøntet i bekendtgørelse om kapitaldækning. I henhold til § 143, stk. 3 kan virksomhederne benytte interne metoder til at opgøre de risikovægtede poster, men skal have en tilladelse af Finanstilsynet til dette.

2.3.14.2.Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR overgår reglerne om de risikovægtede poster for virksomheder underlagt CRR fra national ret til CRR. Forslaget har til formål at tilpasse lov om finansiel virksomhed, således at der sikres overensstemmelse med CRR og niveau 2 regulering udstedt med hjemmel heri, for så vidt angår reglerne om risikovægtede poster.

2.3.14.3.Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder en ophævelse af overgangsordningen for IRB-institutter i § 125 a i lov om finansiel virksomhed, da en tilsvarende overgangsordning nu følger af CRR. Regler for en overgangsordning for den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark, der indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, vil blive fastsat ved bekendtgørelse (kapitaldækningsbekendtgørelsen), hvorfor det foreslås, at indføre en hjemmel til at Finanstilsynet kan fastsætte regler om et IRB-gulv for disse virksomheder ved indførelse af med hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte sådanne regler. Således vil den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark, der indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, forsat skulle have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster. Hjemlen vil i så vidt omfang muligt udmøntes ved en henvisning i kapitaldækningsbekendtgørelsen til reglerne herom i CRR. Hjemlen sikrer, at reglerne for den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR reglerne, fortsætter som hidtil på området.

Herefter vil lov om finansiel virksomhed kun indeholde bestemmelser om risikovægtede poster for virksomheder, der ikke er omfattet af CRR.

Forslaget til ændring af § 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, sikrer, at bestemmelsen alene finder anvendelse for den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR reglerne. Bestemmelsen vil således ikke længere finde anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber Ir, da disse fremover reguleres i CRR. Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, vil ikke fremover være reguleret i CRR. Som følge af at det foreslås, at sådanne fondsmæglerselskaber ikke længere skal have en basiskapital, som mindst udgør 8 pct. af de risikovægtede poster samt at de øvrige fondsmæglerselskaber vil blive reguleret i CRR, foreslås det, at § 142, stk. 1, 1. pkt., heller ikke skal finde anvendelse for fondsmæglerselskaber. Som følge af at det foreslås, at ændre opgørelsen af solvensprocenten for investeringsforvaltningsselskaber vil reglen i § 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed ikke længere være relevant for investeringsforvaltningsselskaber, hvorfor det foreslås, at investeringsselskaber for fremtiden ikke skal være omfattet af denne..

Det foreslås at ændre § 143, stk. 1, nr. 1, således, at Finanstilsynets hjemmel til at fastlægge regler for risikovægtede poster begrænses til at kunne udstede nærmere regler for forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og for den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR reglerne. Dermed gælder bestemmelserne ikke for penge og realkreditinstitutter samt størsteparten af fondsmæglerselskaber, da de fremover vil være omfattet af CRR. Bestemmelserne gælder endvidere ikke fremover for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder og for investeringsforvaltningsselskaber, da der sker en ændring i opgørelsen af solvensprocenten for disse selskaber, jf. omtalen ovenfor. Konsolideringsreglerne § 170 stk. 1, 4 og 5 gælder ikke for fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, hvis koncerner konsolideres i henhold til reglerne i § 170 stk. 2 og stk. 3.

Finanstilsynet er fortsat bemyndiget til at udstede regler om de risikovægtede poster for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 1, nr. 3, således at Finanstilsynets har hjemmel til at fastlægge regler for indberetning af solvensbehov for alle finansielle virksomheder og til at fastlægge regler for indberetning af risikovægtede poster, kapitalkrav, basiskapitalen for så vidt angår forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR reglerne. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynets får hjemmel til at fastlægge regler for indberetning kapitalkrav og basiskapitalen for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber og for indberetning af basiskapitalen for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder. Ændringerne er et udtryk for, at eksisterende hjemmeler til Finanstilsynet indskrænkes på baggrund af reglerne i CRR samt at investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, ikke fremover skal opføre de risikovægtede poster.

Det foreslås, at slette § 143, stk. 1, nr. 7, da regler om godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder fremover vil være reguleret i CRR.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 3 således at reglen vedrørende benyttelse af interne metoder til at opgøre de risikovægtede poster samt hjemmel til at udstede nærmere regler om tilladelse til anvendelse af interne metoder, alene fremfår af CRR for virksomheder som er underlagt CRR. Det foreslås endvidere, at bestemmelse i loven alene gælder for øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, og som er omfattet af kravene i § 170, som ikke er omfattet af CRR reglerne. Ændringen i reglen sikrer, at reglerne for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, og som er omfattet af kravene i § 170, og som ikke er omfattet af CRR reglerne, fortsætter som hidtil på området.

2.3.15. Interne ratings af kunder til kapitaldækningsformål (IRB)

2.3.15.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret kan Finanstilsynet give tilladelse til, at et institut kan anvende IRB metoden til opgørelse af kapitalkravet for kreditrisiko. En sådan tilladelse er dog forbundet med omfattende minimumskrav til metoderne, herunder metodernes datagrundlag, dokumentation og tests.

2.3.15.2. Baggrunden for forslaget

CRR indeholder en række tekniske standarder vedrørende IRB metoden. Baggrunden for de tekniske standarder er et ønske om at harmonisere landenes håndtering af reglerne for anvendelse af IRB metoden, således at IRB institutter i forskellige lande i højere grad bliver behandlet ens.

2.3.15.3. Forslagets indhold

CRR indeholder hjemmel til, at Kommissionen kan udstede 14 tekniske standarder vedrørende IRB metoden. Forslaget giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler i det omfang, det er nødvendigt som følge af Kommissionens udstedelse af de tekniske standarder. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for indholdet af de tekniske standarder, idet standarderne er under udarbejdelse.

2.3.16. Regler om store eksponeringer m.v.

2.3.16.1. Gældende ret

Pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers store eksponeringer, dvs. eksponeringer mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, er i dag reguleret i § 145. I § 148 har Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom samt om indberetning af store eksponeringer.

2.3.16.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at reglerne om store eksponeringer i fjerde del af CRR fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I's store eksponeringer. Der er ikke EU-direktiver, der regulerer store eksponeringer for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne om store eksponeringer i CRR, det vil sige fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Det foreslås også at ophæve § 145 i lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber og de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR. Hermed bliver disse selskaber ikke underlagt strengere regler end tilsvarende selskaber i andre medlemslande af i EU.

2.3.16.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve reglerne om store eksponeringer i § 145, således at der ikke længere er regler i lov om finansiel virksomhed, der begrænser finansielle virksomheders store eksponeringer (store engagementer). Det samme gælder hjemlen til, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om store eksponeringer og indberetning heraf, jf. § 148.

I artikel 390 i CRR's fjerde del om store eksponeringer giver Kommissionen hjemmel til, at der fastsættes nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om opgørelse af en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i stk. 1, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvilke andre eksponeringer som er omfattet af artikel 112, litra m og o i CRR eller andre eksponeringer mod underliggende aktiver, som er omfattet af bestemmelsen i artikel 390. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Videre foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende indberetning af store eksponeringer, jf. artikel 394, stk. 4, i CRR.

2.3.17. Ændring af henvisning vedrørende regler om eksponeringer

2.3.17.1. Gældende ret

§ 149, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, henviser til store eksponeringer i § 145 og hjemlen til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder m.v. og om indberetning af sådanne engagementer.

2.3.17.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for ændringsforslaget er konsekvensen af, at § 145 ophæves, og at reglerne i § 149, stk. 3, fremadrettet henviser til artikel 395 i CRR.

2.3.17.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ændre henvisningen i § 149, stk. 3 i lov om finansiel virksomhed, da regler om store eksponeringer i CRR's fjerde del fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer.

2.4. Solvens

2.4.1. Solvens – Penge- og realkreditinstitutter

2.4.1.1. Gældende ret

Kapitel 10 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om opgørelse af penge- og realkreditinstitutters solvens, samt de kapitalkrav der stilles i forbindelse hermed.

2.4.1.2. Baggrunden for forslaget

Reguleringen af penge- og realkreditinstitutters solvens ændres væsentligt, idet kapitalkravene for kreditinstitutter fremover fremgår af CRR. Størstedelen af reguleringen af finansielle virksomheders kapitalforhold vil derfor fremover være at finde i forordningen og loven tilpasses som konsekvens heraf.

2.4.1.3. Forslagets indhold

Minimumssolvenskravet, minimumskapitalkravet samt undtagelserne hertil tages ud af loven, idet kravene fremover er reguleret i CRR.

2.4.2. Solvens - fondsmæglerselskaber

2.4.2.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan i dag fastsætte nærmere regler for opgørelsen af fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger. Baggrunden herfor er kravet i den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter et fondsmæglerselskab og et investeringsforvaltningsselskab skal have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.

2.4.2.2. Baggrunden for forslaget

Krav til fondsmæglerselskabers basiskapital, der er baseret på det foregående års faste omkostninger, vil fremover blive reguleret i CRR eller lov om finansiel virksomhed for de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i CRR.

Den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse for både fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber.

2.4.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen alene skal finde anvendelse for fondsmæglerselskaber, som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber, herunder opgørelsen af investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger, foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås endvidere at slette henvisningen til § 125, stk. 5, i § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed som konsekvens af, at kravet til fondsmæglerselskabers basiskapital baseret på det foregående års faste omkostninger fremover vil blive reguleret dels i CRR og dels i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i CRR.

Kravet om, at fondsmæglerselskaber skal have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, reguleres fremover i CRR for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Forslaget indeholder fortsat en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere bestemmelser om opgørelse af fondsmæglerselskabers faste omkostninger. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, idet det bl.a. afhænger af de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesretsakter til CRR. Kommissionen er i artikel 97, stk. 4, i CRR tillagt hjemmel til at udstede de reguleringsmæssige tekniske standarder. Finanstilsynet vil benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de regulatoriske tekniske standarder i dansk ret, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer standarderne. Endvidere vil Finanstilsynet, for så vidt angår de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i artikel 97, stk. 1, i CRR, fastsætte nærmere regler om opgørelsen af faste omkostninger.

2.4.3. Opgørelse af det individuelle solvensbehov (ICAAP)

2.4.3.1. Gældende ret

Kreditinstitutter er efter nugældende lovgivning forpligtet til at tilgå ICAAP processen på både institut og koncernniveau. I Finanstilsynets tilgang til institutternes ICAAP opgørelse har Finanstilsynet så i praksis afstemt krav til omfang og dokumentation på ICAAP proces i situationer, der ligger inden for de kriterier, som forordningens artikel 10 refererer til. Kreditinstitutterne er derved forpligtet til at opgøre den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet, men krav til den bagvedliggende dokumentation og metoderefleksioner kan i praksis være afstemt med instituttets koncerntilhørsforhold og bagvedliggende forretningsmodel.

2.4.3.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget implementerer artikel 108, stk. 1, nr. 2, i CRD IV.

2.4.3.3. Forslagets indhold

Bestemmelsen implementerer artikel 108, stk. 1, nr. 2. Hermed videreføres og kodificeres den praksis i tilgang til ICAAP opgørelsen m.v., hvor Finanstilsynet har afstemt krav til ICAAP proces inden for de kriterier, der oplistes i artikel 10 i CRR, jf. herunder. Finanstilsynet tilgang til krav til ICAAP kan videre være afstemt med f.eks. koncerntilhørsforhold og den bagvedliggende forretningsmodel.

I henhold til bestemmelsen vil kreditinstitutter, der opfylder kriterierne efter artikel 10 i CRR, kunne undlade ICAAP tilgang og dokumentation på institutniveau.

CRD IV artikel 108, stk. 1, nr. 2, jf. CRR artikel 10, afviger alene fra hidtidige praksis derved, at der ikke alene efter en konkret og individuel vurdering kan lempes på krav til omfang og dokumen-

tation m.v. i ICAAP processen, men at der inden for ovennævnte kriterier ifølge forordningens artikel 10 også gives mulighed for, at der alene kan ske en konsolideret opgørelse.

2.5. Likviditet

2.5.1. Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter

2.5.1.1. Gældende ret

Det følger af § 152, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, og af § 152, stk. 4 at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler herom. Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte forhøjede likviditetskrav til et enkelt institut, såfremt det vurderes nødvendigt for, at instituttet kan opfylde kravet om en forsvarlig likviditet. Realkreditinstitutter er ikke omfattet af § 152, stk. 1, idet der for disse i stedet findes detaljerede regler for institutternes anbringelse af midler.

2.5.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget fremsættes for at give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte specifikke likviditetskrav for enkelte institutter eller grupper af institutter med lignende risikoprofiler, som vurderes nødvendige af hensyn til de likviditetsrisici, som instituttet er eksponeret mod og for at håndtere eventuelle systemiske likviditetsrisici, der måtte opstå. Med systemiske likviditetsrisici menes likviditetsrisici som kan true stabiliteten af de finansielle markeder i Danmark.

2.5.1.3. Forslagets indhold

Forslaget indeholder en tilføjelse til det gældende likviditetskrav i § 152 og indførelsen af en ny paragraf vedrørende realkreditinstitutters likviditet, der giver Finanstilsynet hjemmel til at kræve, at enkelte penge- og realkreditinstitutter eller grupper af disse institutter som har lignende risikoprofiler påføres yderligere likviditetskrav, som tager højde for specielle likviditetsrisici i det pågældende institut og systemiske likviditetsrisici. Der gives desuden hjemmel til, at Finanstilsynet kan definere disse likviditetskrav.

2.5.2. Indførelsen af nye likviditetskrav og ophævelse af § 152 likviditetskravet

2.5.2.1. Gældende ret

Gældende ret foreskriver, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, herunder definerer hvad der skal forstås ved likviditet samt fastsætter et kvantitativt krav herfor. Der gives endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler herom. For realkreditinstitutter er der ikke nogen specifikke likviditetskrav, men i stedet en række regler om institutternes anbringelse af midler.

2.5.2.2. Baggrunden for forslaget

Med forslaget indføres af CRR's likviditetsdækningsratio (LCR), der skal erstatte det gældende likviditetskrav, samt krav til institutternes brug af stabil finansiering. CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i tekniske standarder om en likviditetsdækningsratio. Likviditetsdækningsratioen skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Frem til en fuld indfasning af LCR i 2018, kan nationale myndigheder introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav, ligesom de også kan indføre LCR og kræve det opfyldt på et niveau over 100 pct. Yderligere kræver CRR, at institutter i tilstrækkeligt omfang skal benytte stabile finansieringskilder til at finansiere langsigtede forpligtigelser, uden dog at fastsætte egentlige kvantitative krav herfor. Dette skal overholdes frem til en eventuel indførsel af en minimumsstandard for stabil finansiering.

2.5.2.3. Forslagets indhold

Forslaget giver Finanstilsynet hjemmel til at indføre et likviditetsdækningskrav. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, fordi det afhænger af de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesretsakter til CRR, som Kommissionen har under udarbejdelse samt i tekniske standarder, som Kommissionen kan udstede. Finanstilsynet vil kun benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de bestemmelser, som Kommissionen udsteder i gennemførelsesretsakter eller i regulatoriske tekniske standarder i dansk ret, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesretsakter til CRR, som Kommissionen skal udstede.

CRR rummer mulighed for en gradvis indfasning af et likviditetsdækningskrav over perioden 1. januar 2015 til 1. januar 2018, dog med mulighed for at Kommissionen kan ændre denne indfasning og udskyde den fulde 100 pct. implementering til 2019, såfremt det vurderes nødvendigt. De nationale myndigheder har mulighed for at bevare nationale likviditetskrav i perioden frem til en fuld introduktion af LCR og for at lade LCR gælde 100 pct. eller højere allerede fra 1. januar 2015 for alle institutter eller for en gruppe af institutter. Det foreslås, at indførelsen af LCR i Danmark sker efter den anbefalede indfasningsmekanisme i CRR. Den endelige udformning af LCR kravet kendes fortsat ikke, men vil blive fastlagt gennem Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter senest den 30. juni 2014. For at sikre at likviditetsniveauet for nogle danske pengeinstitutter ikke falder i forbindelse med den initiale indfasning af likviditetsdækningskravet, foreslås det, at likviditetskravet i § 152 bibeholdes de første 2 år af likviditetsdækningskravets levetid, såfremt realkreditobligationer i højere grad kan medregnes i likviditetsbufferen i likviditetsdækningskravet end det er tilfældet i Basel Komitéens definition af LCR af januar 2013. Det foreslås i dette tilfælde, at ophævelsen af § 152-kravet træder i kraft 31. december 2016, således at § 152-kravet er gældende sideløbende med likviditetsdækningsratioen i de første to år, hvor dette indfases med hhv. 60 pct. i 2015 og 70 pct. i 2016. Såfremt behandlingen af realkreditobligationer i likviditetsdækningskravet bliver på linje med den foreslået af Basel Komitéen i januar 2013, foreslås § 152 kravet afskaffet samtidig med indførelsen af LCR kravet 1. januar 2015. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at den endelige beslutning om afskaffelse af § 152 kravet afhænger af en konkret vurdering. Forslaget indeholder således en ophævelse af det gældende likviditetskrav i § 152, stk. 1-3, imens det nøjagtige tidspunkt for denne ophævelse vil skulle fastlægges endeligt i efteråret 2014.

CRR stiller desuden krav om, at institutter i "tilstrækkeligt omfang" skal benytte stabile finansieringskilder til at finansiere langsigtede forpligtigelser. CRR definerer ikke udtrykket »tilstrækkeligt omfang«, men regulerer alene et rapporteringskrav for poster vedrørende dette. Det fremgår dog, at nationale myndigheder kan bevare eller indføre sådanne krav til stabil finansiering i perioden frem til en eventuel indførelse af et minimumskrav på området. § 152-kravet om en forsvarlig likviditet indebærer en konkret vurdering af forsvarligheden af likviditeten i det enkelte institut bl.a. med særlig vægt på instituttets gældssammensætning, om instituttet er meget afhængig af lån med kort løbetid optaget i andre kreditinstitutter og om instituttet er afhængig af enkelte store indskydere. § 152 indebærer således krav om, at institutterne i tilstrækkeligt omfang skal benytte stabile finansieringskilder. Med ophævelsen af § 152-kravet, vil Finanstilsynet ikke længere have hjemmel til at kræve, at de omfattede institutter har en forsvarlig likviditet generelt, men kun til at opstille krav i forhold til et kortsigtet likviditetsdækningskrav. Der foreslås derfor krav til, at institutterne skal have stabil finansiering for at sikre institutternes overholdelse af kravene i CRR til langsigtet finansiering når § 152 ophæves. Dette krav gøres, ifølge artikel 521, stk. 2, litra b, i CRR først gældende fra 1. januar 2016, hvorfor kravet til stabil finansiering i dette lovforslag først vil skulle træde i kraft pr. 1. januar 2016. Såfremt § 152, stk. 1-3, fastholdes frem til 31. december 2016, vil kravet til stabil finansiering kunne opfyldes af dette krav for pengeinstitutter. Realkreditinstitutter er dog ikke omfattet af § 152, stk. 1-3, hvorfor der er behov for at indføre krav til institutternes brug af stabil finansiering fra 1.

januar 2016. Det anbefales at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

Endelig foreslås, at den nye likviditetsdækningsratio ikke gøres gældende for fondsmæglerselskaber. CRR giver mulighed for at undtage disse, indtil Kommissionen senest 31. december 2015 aflægger rapport om hensigtsmæssigheden i at indføre sådanne likviditetskrav for denne type selskaber.

2.5.3. Likviditetskrav for fondsmæglerselskaber

2.5.3.1. Gældende ret

Ifølge § 156 skal fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber have en forsvarlig likviditet, og Finanstilsynet kan stille krav om en forøgelse af likviditeten, hvis den ikke skønnes at være forsvarlig.

2.5.3.2. Baggrunden for forslaget

Fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, vil fremover være omfattet af reglerne i CRR om likviditet, hvorfor disse ikke længere skal være omfattet af § 156. De øvrige fondsmæglerselskaber samt investeringsforvaltningsselskaber vil ikke være omfattet heraf, hvorfor der ikke bør være strengere krav for disse i national lovgivning, idet disse selskaber ikke har indskud, som skal tilbagebetales, og ej heller stiller garantier.

2.5.3.3. Forslagets indhold

Forslaget omfatter en ophævelse af § 156, således at likviditetskravet for fondsmæglerselskaber i loven ophæves. For fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, vil der fortsat gælde et likviditetskrav i medfør af CRR, de vil dog indtil videre ikke blive omfattet af CRR's likviditetsdækningsratio.

2.6. Virksomhedsledelse

2.6.1. Aflønningsregler

2.6.1.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder en række regler om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil (såkaldte »væsentlige risikotagere«). De gældende regler er en implementering af aflønningsreglerne i det tredje kapitalkravsdirektiv (direktiv 2010/76/EU), ligesom reglerne er en implementering af den danske politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance.

De gældende regler indeholder et krav om, at virksomheden skal have en lønpolitik- og praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, ligesom der er fastsat en række begrænsninger for tildeling af variabel løn, herunder krav om, at den variable løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke må overstige 50 pct. af den faste grundløn. Desuden skal der fastsættes et passende loft for variable løndelev i forhold til faste løndelev for andre væsentlige risikotagere. Endvidere er der krav om, at større virksomheder skal nedsætte et aflønningsudvalg, ligesom der er fastsat oplysningsforpligtelser.

Aflønningsreglerne i CRD III gælder for kreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Via den politiske aftale om aflønning er det dog besluttet, at der skal gælde aflønningsregler på samme ni-

veau for hele den danske finansielle sektor. Aflønningsreglerne gælder derfor for samtlige finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, herunder forsikringsselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Endvidere gælder tilsvarende regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.6.1.2. Baggrund for forslaget

CRD IV skærper på nogle områder kravene til aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Lovforslaget implementerer disse skærpelser. Endvidere har det vist sig, at de gældende regler på visse punkter kræver præcisering, herunder i forhold til definitionen af variable lønde.

Grundet den politiske aftale om aflønning foreslås kravene skærpet og præciseret for hele den danske finansielle sektor og ikke kun for de virksomheder, der er omfattet af CRD IV. Dette betyder, at ændringerne foreslås at gælde for alle virksomheder reguleret i lov om finansiell virksomhed samt for forvaltere af alternative investeringsfonde reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.6.1.3. Forslagets indhold

Som følge af CRD IV foreslås det, at der sættes en grænse for størrelsen af den variable løn i forhold til den faste grundløn for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Der fastsættes et loft på 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension, som dog under visse forudsætninger kan forhøjes til 200 pct. af det øverste organ (normalt generalforsamlingen eller repræsentantskabet). Det gældende krav for medlemmer af direktionen og bestyrelsen, hvorefter den variable løn ikke må overstige 50 pct. af den faste løn inklusive pension, fastholdes.

Efter CRD IV skal EBA udarbejde bindende tekniske standarder med henblik på Kommissionens vedtagelse vedrørende kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, samt i forhold til visse af de instrumenter, som kan benyttes til at tildele variable lønde. De bindende tekniske standarder vil være direkte gældende for virksomheder omfattet af CRD IV, mens det kan blive nødvendigt at fastsætte nærmere regler for øvrige virksomheder omfattet af aflønningsreglerne. Dette vil i givet fald ske efter de allerede eksisterende bemyndigelsesbestemmelser.

Endvidere præciseres det, at lønpolitikken skal foreligge skriftligt, og at lønpolitikken altid skal godkendes af virksomhedens øverste organ, ligesom definitionen af variable lønde præciseres.

Derudover indføres det som et særskilt krav, at hvis virksomheden har medarbejderrepræsentation i bestyrelsen skal mindst et af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer være medlem af et aflønningsudvalg i de virksomheder, hvor sådant et udvalg er nedsat. Da aflønning er af stor betydning for alle medarbejdere i virksomheden, er det vigtigt at sikre disse indflydelse på såvel lønpolitik som aflønningsspørgsmål.

Endelig foreslås, at periodiseringen for oplysningsforpligtelser tilpasses den periodisering, der benyttes på europæisk plan.

Grundet den politiske aftale om aflønning foreslås reglerne skærpet og præciseret for hele den finansielle sektor, hvorfor reglerne både foreslås ændret i lov om finansiell virksomhed og i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.6.2. Nomineringsudvalg og begrænsning på antal ledelsesposter

2.6.2.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder i dag ikke et krav om nedsættelse af nomineringsudvalg eller et loft på antallet af bestyrelsesposter og direktionshverv for det enkelte medlem.

2.6.2.2. Baggrund for forslaget

Lovforslaget implementerer bestemmelserne om nomineringsudvalg og regulering af antal ledelsesposter i CRD IV.

Erfaringen har vist, at svagheder i finansielle virksomheders ledelse har medført øget rum for risikovillighed og/eller manglende opmærksomhed på de risici, der har været i virksomhederne, og dermed at virksomhederne blev mere udsatte og i større fare for at være nødt til at indstille deres virksomhed eller blive afviklet.

For at sikre en mere robust ledelse af virksomhederne er det af afgørende betydning, at bestyrelsesmedlemmerne har tilstrækkelig viden kompetencer og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Et nomineringsudvalg vil kunne sikre dette ved løbende at tage stilling til, om bestyrelsen har de fornødne kompetencer, og om der er behov for en styrkelse af kompetencerne.

2.6.2.3. Forslagets indhold

Forslaget indfører krav om, at bestyrelsen i en finansiel virksomhed har pligt til at sikre, at bestyrelsen tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, kompetencer og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Udover de kollektive krav til den samlede bestyrelse præciseres det, at det enkelte medlem også isoleret set skal have tilstrækkelig viden, kompetencer og erfaring til at varetage sit hverv.

Udover den fornødne viden og erfaring er det af afgørende betydning, at de enkelte medlemmer af bestyrelsen afsætter den nødvendige tid til at kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem på betryggende vis. I store virksomheder kræver bestyrelsesarbejdet en betydelig mængde arbejde fra det enkelte medlem. Der indføres derfor en grænse for, hvor mange bestyrelsesposter og direktionposter, det skal være muligt for en enkelt person at varetage. Begrænsningen finder anvendelse på bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter.

Endelig indføres der et krav om, at finansielle virksomheder, der er børsnoterede eller har flere end 1.000 ansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Nedsættelse af et nomineringsudvalg skal sikre, at en række opgaver vedrørende bestyrelsens arbejde behandles særskilt af nomineringsudvalget.

Forslaget indeholder desuden mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger på deres hjemmeside om hvorledes virksomheden lever op til bestemmelserne om nomineringsudvalg og grænser for antal ledelsesposter.

Finanstilsynet får med lovforslaget tillige mulighed for at gribe ind over for bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter, som ikke opfylder kravene, om antallet af direktions- og bestyrelsesposter, som vedkommende må besidde, ved at påbyde vedkommende at nedlægge sit hverv.

2.6.3. Risikoudvalg

2.6.3.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder ikke i dag et krav om nedsættelse af risikoudvalg. § 71 i lov om finansiel virksomhed indeholder dog krav om, at finansielle virksomheder skal have effekti-

ve former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Videre skal en virksomhed have en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

I bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v. er der krav om, at virksomhederne som udgangspunkt skal udpege en risikoansvarlig, der har ansvar for at danne overblik over virksomhedens risici.

2.6.3.2. Lovforslagets baggrund

Erfaringen har vist, at svagheder i finansielle virksomheders risikostyring har medført større risici end virksomhedernes ledelser har været bevidst om og har ønsket. Dermed har virksomhederne været udsat for uønskede tab og i værste fald været nødt til at indstille deres virksomhed eller blive afviklet.

For at sikre en mere stabil finansiell sektor er det af afgørende betydning, at virksomhederne har en risikostyring, der gør ledelsen i stand til at kunne vurdere virksomhedens faktiske risici og træffe forretningsmæssige beslutninger på et grundlag, hvor samtlige forretningsrisici er kendte for virksomhedens ledelse. En virksomheds risici bliver alt andet lige vanskeligere at få overblik over, jo større virksomheden er. CRD IV indfører derfor øgede krav til risikostyringen i de omfattede virksomheder med henblik på at mindske risikoen for, at virksomheden kommer i økonomiske problemer.

2.6.3.3. Forslagets indhold

Det foreslås at indføre krav om nedsættelse af et risikoudvalg i finansielle virksomheder, der er børsnoterede eller har flere end 1.000 ansatte. Et risikoudvalg vil kunne bidrage til at skabe det fornødne overblik over instituttets risici på tværs af risikoområderne, forretningsområderne og organisationen til, at der kan sikres overensstemmelse mellem bestyrelsens besluttede risikoprofil og de faktiske risici. Uanset kravet om nedsættelse af et risikoudvalg for de finansielle virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, skal finansielle virksomheder fortsat leve op til de gældende bestemmelser, der gælder generelt for finansielle virksomheder vedrørende risikostyring.

2.6.4. Whistleblowerordninger

2.6.4.1. Gældende ret

Den gældende finansielle lovgivning stiller ikke krav om, at virksomheder i den finansielle sektor skal have whistleblowerordninger, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, der er under tilsyn af Finanstilsynet. På nuværende tidspunkt har kun få virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet etableret en intern whistleblowerordning på eget initiativ.

I medfør af persondataloven stilles der en række krav til etablering af sådanne ordninger. Virksomhederne er således forpligtede til at overholde persondatalovens og Datatilsynets krav til de interne whistleblowerordninger, herunder skal whistleblowerordninger godkendes af Datatilsynet, ligesom Datatilsynet fører tilsyn med persondatalovens overholdelse ved administrationen af ordningerne.

2.6.4.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører blandt andet artikel 71, stk. 3, i CRD IV, som vedrører krav om etablering af interne whistleblowerordninger i pengeinstitutter og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvortil de ansatte kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal.

2.6.4.3. Forslagets indhold

Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, indføres der med lovforslaget derfor allerede nu krav om etablering af interne whistleblowerordninger for en række virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, selvom virksomhederne ikke er omfattet af CRD IV.

Anvendelsesområdet for whistleblowerordninger omfatter *alle* finansielle virksomheders – og ikke blot penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskabers – overtrædelser af *hele* den finansielle regulering. Baggrunden herfor er bl.a., at en række forslag til kommende direktiver på det finansielle område indeholder regulering af whistleblowerordninger (f.eks. MiFID II, UCITS V, IMD II m.fl.), og forslagene har med de fornødne tilpasninger samme indhold som reguleringen af whistleblowerordninger i CRD IV. For så vidt angår udvidelsen til hele den finansielle regulering, er baggrunden herfor, at det vil være uhensigtsmæssigt, såfremt medarbejderne og medlemmerne af bestyrelsen skal vurdere, om overtrædelser, de har tænkt sig at indberette, er omfattet af de regler, som beskytter whistleblowere, inden de indberetter

På den baggrund foreslås det at indsætte bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, i lov om investeringsforeninger, i lov om firmapensionskasser, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, m.fl. om, at alle virksomheder der er omfattet af de pågældende love, skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Da det oftest er ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomhederne, som er tættest på oplysninger om eventuelle overtrædelser af reguleringen, er det særligt relevant, at de har mulighed for at indberette disse oplysninger til virksomheden via en særlig kanal, som er selvstændig og uafhængig af den daglige ledelse, således at virksomheden får mulighed for at rette op på lovstridige forhold.

Ved at etablere interne whistleblowerordninger i de omfattede virksomheder kan virksomhederne i et vist omfang foregribe eller reagere på overtrædelser af reguleringen på det finansielle område, da der i større omfang bliver mulighed for at gribe ind på et tidligt tidspunkt, hvis andre foranstaltninger ikke har virket. Samtidigt forventes ordningerne at have en præventiv effekt.

Ved etableringen af interne whistleblowerordninger i de omfattede virksomheder forventes der at være et større incitament for ansatte, herunder direktionen, og medlemmer af bestyrelsen i virksomhederne til at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen.

Interne whistleblowerordninger kan tillige etableres via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser. Ordninger etableret via kollektiv overenskomst skal opfylde de samme krav, som de omfattede virksomheders egne interne ordninger.

2.6.5. Forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne ordninger

2.6.5.1. Gældende ret

I gældende ret findes der i lovgivningen for de omfattede virksomheder ikke regler om forbud mod ufordelagtig behandling af medarbejdere som følge af medarbejdernes indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet. Tilsvarende findes der ikke regler om godtgørelse til ansatte, som udsættes for

ufordelagtig behandling, f.eks. i form af repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling som følge af indberetninger til Finanstilsynet, eller til en intern whistleblowerordning i den virksomhed, hvor den pågældende er ansat.

Der findes imidlertid bestemmelser i den ansættelsesretlige lovgivning om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn, race, religion m.v., herunder i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. og lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.

2.6.5.2. Baggrunden for forslaget

Med forslaget gennemføres blandt andet CRD IV's krav om en passende beskyttelse af ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som indberetter overtrædelser i virksomhederne, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling, se eksempelvis artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

2.6.5.3. Forslagets indhold

For at en whistleblowerordning kan fungere hensigtsmæssigt, er det vigtigt, at de ansatte, der indberetter eventuelle overtrædelser til Finanstilsynet eller en intern ordning, sikres en passende beskyttelse mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger heraf. Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet og deres ansatte, omfatter lovforslaget på den baggrund alle ansattes indberetninger af overtrædelser eller potentielle overtrædelser til Finanstilsynet samt alle ansattes indberetninger af overtrædelser eller potentielle overtrædelser til interne ordninger i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.

Forslaget indeholder derfor et forbud mod at ansatte udsættes for ufordelagtig behandling som følge af, at vedkommende har indberettet overtrædelser til Finanstilsynet eller til en intern ordning i en virksomhed omfattet af reglerne.

Desuden giver lovforslaget mulighed for, at en ansat kan tilkendes en godtgørelse, hvis den pågældende udsættes for ufordelagtig behandling som følge af en indberetning om overtrædelser af regulering under tilsyn af Finanstilsynet. Endelig foreslås det, at bestemmelsen ikke kan fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, som har været udsat for ufordelagtig behandling, fordi den ansatte har indberettet virksomheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning. Godtgørelsen skal fastsættes med udgangspunkt i praksis efter § 7 i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

Den foreslåede bestemmelse er en nyskabelse inden for det finansielle område, men princippet om godtgørelse kendes fra det arbejdsretlige system.

2.7. Filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser

2.7.1. Gældende ret

Kapitel 5 i lov om finansiell virksomhed indeholder bestemmelser om, hvorledes danske og udenlandske virksomheder kan etablere en filial eller udføre grænseoverskridende tjenesteydelser inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

I henhold til de gældende regler fører Finanstilsynet tilsyn med likviditeten i filialer af udenlandske kreditinstitutter. Finanstilsynet har ikke en selvstændig hjemmel til generelt at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske kreditinstitutter udøver i Danmark. Tilsynsmyndigheder fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen

har indgået aftale med, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektioner i og foretage verifikation af oplysninger modtaget af de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land jf. § 346, stk. 4 og 5, i lov om finansiell virksomhed.

Finanstilsynets hjemmel til at udstede påbud til en filial af et udenlandsk kreditinstitut, som ikke overholder danske regler, følger af § 344, stk. 2 og 4, samt § 348, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

2.7.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører regler om, at ensarte de oplysninger, som kreditinstitutter, der ønsker at etablere en filial eller at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, skal give til tilsynsmyndighederne. EBA og Kommissionen udarbejder og vedtager tekniske standarder for de oplysninger, kreditinstitutter skal give i forbindelse med etablering og ved senere ændringer heraf.

Forslaget gennemfører CRD IV's regler om foranstaltninger, som Finanstilsynet kan træffe, hvis Finanstilsynet konstaterer eller har grund til at antage, at et kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser her i landet, ikke opfylder regler, som er gennemført ved CRD IV eller er indeholdt i CRR.

Forslaget gennemfører reglerne i CRD IV om, at likviditetstilsynet for filialer af udenlandske kreditinstitutter skal udføres af tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Samtidig får Finanstilsynet beføjelser til selvstændigt i enkelttilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske kreditinstitutter udøver i Danmark.

2.7.3. Forslagets indhold

Forslaget indeholder bestemmelser, som giver Finanstilsynet kompetence til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger udenlandske og danske kreditinstitutter skal give, når de ønsker at etablere en filial eller udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser. Forslaget indeholder også en bestemmelse, som giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger, Finanstilsynet skal modtage, såfremt der sker ændringer i de oplysninger, som kreditinstitutter har givet ved etableringen eller kreditinstituttet ønsker at udvide aktiviteterne i det pågældende medlemsland.

Forslaget indeholder en bestemmelse om, hvorledes Finanstilsynet skal håndtere overtrædelser af regler, der gennemfører CRD IV, eller ikke overholder CRR, der er begået af en filial af et udenlandsk institut.

Ifølge den nugældende praksis kontakter Finanstilsynet først filialen og påbyder den at ophøre med at overtræde de danske regler. Hvis filialen ikke efterkommer Finanstilsynets påbud retter Finanstilsynet henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet, og beder dem sørge for, at kreditinstituttet efterlever reglerne. Med den nye bestemmelse skal Finanstilsynet ved overtrædelser af regler som gennemfører CRD IV eller ved manglende overholdelse af CRR rette henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Efterkommer tilsynsmyndighederne i hjemlandet ikke Finanstilsynets anmodning, kan Finanstilsynet indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Finanstilsynet kan i særlig hastende tilfælde fravige proceduren med at afvente tilsynsmyndighederne i hjemlandets foranstaltninger, og iværksætte retsbevarende foranstaltninger for at beskytte mod finansiell ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i Danmark.

Med gennemførelsen af CRD IV overgår likviditetstilsynet af filialer af udenlandske kreditinstitutter til tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Fremover vil Finanstilsynet derfor ikke skulle føre tilsyn med de udenlandske institutters filialer, der er beliggende her i landet. Finanstilsynet får dog en hjemmel til at selvstændigt i enkelt tilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske institutter udøver her i landet, og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til stabiliteten af det finansielle system i Danmark.

2.8. Offentliggørelse

2.8.1. Offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt juridiske og fysiske personer

2.8.1.1. Gældende ret

§ 354 a i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag en pligt for både juridiske personer og Finanstilsynet til at offentliggøre tilsynsreaktioner og strafferetlige sanktioner givet til en virksomhed. I henhold til § 354 a er det kun tilsynsreaktioner vedtaget af Det Finansielle Råd og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, som skal offentliggøres.

Bestemmelsen indeholder ikke mulighed for offentliggørelse af administrative sanktioner, der er pålagt af Finanstilsynet og ikke af Det Finansielle Råd, ligesom bestemmelsen ikke giver mulighed for offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt fysiske personer.

2.8.1.2. Baggrunden for forslaget

Et af formålene med CRD IV er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende administrative sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet og CRR. Hermed ønsker Kommissionen også at øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning ved at indføre krav om, at der skal kunne ske offentliggørelse af administrative sanktioner givet til ikke kun juridiske men også fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser.

2.8.1.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at gøre det muligt på Finanstilsynets hjemmeside at offentliggøre administrative sanktioner, dvs. påtaler og påbud, givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser, der implementerer CRD IV, og i CRR.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelse af nærmere angivne forhold i bestemmelser, der implementerer CRD IV og CRR, og hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finanstilsynet kun offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale om fysiske personer, og hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

2.8.2. Finanstilsynets offentliggørelse af resultaterne af pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers stresstests

2.8.2.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke gældende regler om offentliggørelse af stresstest, der bliver udført i overensstemmelse med CRR.

2.8.2.2. Baggrunden for forslaget

Det fremgår af artikel 53, stk. 3, i CRD IV, at de kompetente myndigheder kan offentliggøre resultatet af pengeinstitutters, realkreditinstitutters og fondsmæglerselskaber I's stresstests, som udføres i overensstemmelse med artikel 100 i CRD IV eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.

2.8.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af stresstestene. Det fremgår endvidere af CRD IV, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke er til hinder for, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger om resultatet af disse stresstests til EBA, som herefter kan offentliggøre resultatet af EU-dækkende stresstests. Det foreslås som en konsekvens heraf at indsætte en hjemmel i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed til Finanstilsynet til at videregive oplysninger herom til EBA.

2.9. Genopretningsplaner

2.9.1. Gældende ret

Der stilles i dag ikke krav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I om udarbejdelse af en genopretningsplan forud for en eventuel genopretningsindsats.

2.9.2. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget implementerer CRD IV. Formålet med en genopretningsplan er først og fremmest, at den vil bidrage til, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I vil kunne rette op på sin økonomiske stilling i tilfælde af væsentlig forværring af denne. Formålet med kravet om genopretningsplaner er først og fremmest at forebygge, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I kommer i så alvorlige problemer, at de skal krisehåndteres.

2.9.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at alle pengeinstitutter, realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I, som udgangspunkt skal udarbejde genopretningsplaner. Finanstilsynet kan efter høring af Det Systemiske Risikoråd dispensere fra kravet om en genopretningsplan og en afviklingsplan. De nærmere regler om processen og om kravene til en genopretningsplan vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

2.10. Tilsyn

2.10.1. Forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet

2.10.1.1. Gældende ret

For finansielle virksomheder fremgår det af § 75 i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed samt det enkelte medlem af bestyrelsen, direktionen og den ansvarshavende aktuar i en finansiel virksomhed straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Tilsvarende fremgår det af § 200 i lov om finansiel virksomhed, at en ekstern revisor og en intern revisionschef straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder om forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som den finansielle virksomhed har snævre forbindelser med. Herudover kan enhver anden virksomhed eller borger, herunder kunder, aktionærer, kreditorer samt nuværende og tidligere medarbejdere i finansielle virksomheder henvende sig til Finanstilsynet ved mistanke om en af disse virksomheders overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område.

Det fremgår endvidere af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten er tilsvarende reguleret i de øvrige hovedlove under tilsyn af Finanstilsynet.

Tavshedspligtsbestemmelserne, jf. bl.a. § 354 i lov om finansiel virksomhed medfører bl.a., at adgang til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset efter § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen.

Tavshedspligtsbestemmelserne, der gælder for Finanstilsynets ansatte, begrænser ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven eller parter ret til underretning efter § 5, stk. 2, nr. 4, i retssikkerhedsloven. Efter gældende ret kan parter derfor bl.a. søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med indberetning om en virksomheds overtrædelse af regulering under tilsyn af Finanstilsynet til Finanstilsynet.

2.10.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører CRD IV's krav om tavshedspligt om personoplysninger for personer, der har indberettet en overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet, jf. artikel 71, stk. 2, litra d. En række forslag til kommende direktiver på det finansielle område indeholder regulering af whistleblowerordninger (f.eks. MiFID II, UCITS V, IMD II m.fl.), og forslagene har med de fornødne tilpasninger samme indhold som reguleringen af whistleblowerordninger i CRD IV. Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, indføres der lovforslaget derfor allerede nu regler om, at Finanstilsynet ikke må videregive personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet, hvilket er en overimplementering af CRD IV.

I dag får Finanstilsynet kun relativt få indberetninger vedrørende overtrædelser eller potentielle overtrædelser i den finansielle sektor. Ved implementering af bestemmelsen om forbud mod videregivelse af personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet, forventes det, at et større antal personer med kendskab til overtrædelser eller potentielle overtrædelser i den finansielle sektor, vil indberette en overtrædelse af reguleringen, der er under tilsyn af Finanstilsynet, til Finanstilsynet. På denne måde får Finanstilsynet bedre mulighed for at gribe ind over for virksomhederne, som for eksempel ikke overholder kundebeskyttelsesreglerne på et tidligere tidspunkt.

Forslaget gennemfører blandt andet CRD IV's regler vedrørende ordninger om, at personer kan indberette virksomheders overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område til nationale myndigheder, en såkaldt »whistleblowerordning«, og at Finanstilsynet skal garantere disse personer fuld fortrolighed, jf. artikel 71, stk. 1, og stk. 2, litra d, i CRD IV.

2.10.1.3. Forslagets indhold

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område.

Ifølge lovforslaget gælder dette ikke, såfremt videregivelse af oplysningerne er omfattet af de gældende undtagelser for Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. § 354, stk. 6.

Lovforslaget medfører bl.a., at personoplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed for overtrædelse af regulering under tilsyn af Finanstilsynet ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

2.10.2. Samordning af tilsynspraksis

2.10.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 344, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, i visse tilfælde kan fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Reglen blev indsat i lov om finansiel virksomhed i 2012, hvor den implementerede den omarbejdede artikel 72 a i kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, hvor det er fastsat, at den koncerntilsynsførende kan beslutte, hvilke bestemmelser et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 22, i CRR, der bliver omfattet af ens bestemmelser i flere finansielle direktiver, er omfattet af. Bestemmelsen er videreført i artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Denne retstilstand foreslås ikke ændret.

2.10.2.2. Baggrunden for forslaget

Artikel 120, stk. 4, i CRD IV fastsætter, at de europæiske tilsynsmyndigheder skal udarbejde retningslinjer for anvendelse af artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV svarende til § 344, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

2.10.2.3. Forslagets indhold

Forslaget indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere bestemmelser om samordning af tilsynspraksis. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, fordi det afhænger af de bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesretsakter til CRD IV, som Kommissionen kan udstede. Finanstilsynet vil kun benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de bestemmelser, som Kommissionen udsteder i gennemførelsesretsakter eller i regulatoriske tekniske standarder, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, der skal fastsættes i gennemførelsesretsakter til CRD IV, og udstedes af Kommissionen.

2.10.3. Tavshedspligtbestemmelsen

2.10.3.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte er i medfør af § 354 i lov om finansiel virksomhed pålagt en særlig tavshedspligt. Denne skærpede tavshedspligt går videre end den tavshedspligt, der i medfør af § 27, stk. 1, i forvaltningsloven påhviler alle offentligt ansatte. § 354, stk. 3-6, i lov om finansiel beskriver de kernetilfælde, hvor der inden for rammerne af tavshedspligtsbestemmelsen kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget.

Tavshedspligten er også reguleret i en række andre hovedlove, herunder værdipapirhandelsloven, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder en tavshedspligtsbestemmelse, der i hovedtræk svarer til bestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed

2.10.3.2. Baggrunden for forslaget

Med artikel 53-60 i CRD IV foreslås en række ændringer og præciseringer til tavshedspligtsbestemmelserne, som foreslås implementeret ved dette lovforslag.

2.10.3.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det blandt andet at indføre en række yderligere tilfælde, hvor Finanstilsynet på trods af den skærpede tavshedspligt kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder, indskydergarantiordninger, sagkyndige m.v. i andre medlemsstater og – under visse nærmere angivne betingelser – i tredjelande.

2.11. Oplysningsforpligtelser

2.11.1. Gældende ret

Bekendtgørelse om kapitaldækning indeholder krav til virksomhedernes offentliggørelse af oplysninger om deres kapitalsituation m.v. Reglerne implementerer CRD III.

2.11.2. Baggrunden for forslaget

Reglerne om virksomhedernes forpligtelse til at oplyse om deres kapitalsituation m.v. fremgår fremadrettet af CRR og CRD IV. CRD IV bestemmelserne foreslås implementeret i loven. Tidligere fremgik de lignende bestemmelser af bekendtgørelse om kapitaldækning.

2.11.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at stille krav om offentliggørelse af oplysningerne i del 8 af CRR hyppigere end en gang årligt, samt mulighed for at stille krav til anvendelsen af et andet medium end årsrapporten i loven. Med forslaget indføres desuden en ny mulighed for, at Finanstilsynet kan kræve, at en koncerns modervirksomhed offentliggør oplysninger om koncernens juridiske struktur og ledelse samt om koncernens organisatoriske struktur.

2.12. Koncernregler og konsolidering

2.12.1. Gældende ret

I lov om finansiel virksomhed finder koncernreglerne i udgangspunktet anvendelse for finansielle koncerner uanset opbygning.

Det er sikret ved, at § 170 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at kapitalkravene i § 124, stk. 2, nr. 1, § 125, stk. 2, nr. 1, og i § 125 a finder anvendelse på pengeinstitutkoncerner, realkreditinstitutkoncerner, fondsmæglerkoncerner og investeringsforvaltningskoncerner samt koncerner med aktiviteter i forskellige finansielle sektorer.

§§ 171-174 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at i koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, eller hvor modervirksomheden er en holdingvirksomhed, og koncernen hovedsageligt har aktiviteter inden for en sektor, finder de mere sektorspecifikke regler også anvendelse på koncernen. F.eks. finder likviditetsreglerne i § 152 for pengeinstitutter også anvendelse for en pengeinstituttholdingvirksomhed, jf. § 171, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.12.2. Baggrunden for forslaget

Fremover skal reglerne i lov om finansiel virksomhed finde anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, og hvor konsolideringsreglerne i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR ikke allerede finder anvendelse.

2.12.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at alle finansielle koncerner i Danmark fremover vil blive mødt af et kapitalkrav enten i medfør af CRR eller lov om finansiell virksomhed. Lov om finansiell virksomhed vil fastsætte kapitalkrav for koncerner, der ikke er omfattet af CRR samt regler om kapitalkrav på soloniveau for finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR.

Det foreslås også, at lov om finansiell virksomhed fortsat skal fastsætte sektorspecifikke krav til koncerner, som hovedsageligt har aktiviteter inden for en sektor, og hvor koncernen ikke er omfattet af CRR.

Det er endvidere præciseret, at kravene i kapitel 12 i lov om finansiell virksomhed er rettet til den øverste modervirksomhed i Danmark.

2.13. Øvrig lovgivning

2.13.1. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.13.1.1. Gældende ret

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. I direktiv 2011/61/EU er der en række henvisninger til henholdsvis direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag. Nogle af disse henvisninger er gennemført i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ved at indholdet af bestemmelserne er indarbejdet i lovteksten, mens andre er gennemført ved en henvisning til regler, der gennemfører de omhandlede direktivbestemmelser. Den sidste løsning er anvendt i de tilfælde, hvor bestemmelserne regulerer situationer, hvor der også kan være tale om virksomheder, herunder forvaltere af alternative investeringsfonde, depositarer m.v., fra andre EU-lande.

2.13.1.2. Baggrunden for forslaget

CRD IV ophæver direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag pr. 1. januar 2014, jf. artikel 163 i direktivet. Det fremgår videre af artikel 163, at henvisninger til de 2 ophævede direktiver skal forstås som henvisninger til CRD IV og CRR, og skal læses i sammenhæng med de artikeloversigter, som fremgår af henholdsvis direktivet og forordningen.

2.13.1.3. Forslagets indhold

Lovforslaget ændrer i en række bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder henvisninger til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag.

For at sikre en lettilgængelig lovgivning og en korrekt anvendelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., opdateres henvisningerne i loven til henholdsvis direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, så der i stedet henvises til de relevante bestemmelser i CRR og CRD IV.

2.13.2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

2.13.2.1. Gældende ret

§ 152 c i lov om finansiell virksomhed fastsætter, at særligt dækkede obligationer skal have sikkerhed i nogle nærmere definerede aktivtyper. Der er tale om lån med pant i fast ejendom, lån med

pant i skibe, fordringer på offentlige myndigheder samt fordringer på kreditinstitutter. Derudover fastsætter § 152 d, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed, hvilke lånegrænser som finder anvendelse ved lån med pant i fast ejendom.

2.13.2.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget formål er at ophæve de regler vedrørende udstedelsen af særlige dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som fremover vil fremgå af CRR.

2.13.2.3. Forslagets indhold

Forslaget ophæver reglerne i lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. om hvilke aktiver, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Reglerne vil fremover fremgå af artikel 129 i CRR. Det vil primært betyde, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed om aktivtyper og regler for lånegrænser for lån, som ligger til sikkerhed i særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer i henholdsvis § 152 d i lov om finansiel virksomhed og § 33 c i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., ophæves. Dog bibeholdes reglen om, at særligt dækkede obligationer ikke må have sikkerhed i både fast ejendom og skibe. Henvisninger i § 152 c i lov om finansiel virksomhed konsekvensændres til artikel 129 i CRR.

2.13.3. Lov om et skibsfinansieringsinstitut

2.13.3.1. Gældende ret

Lov om et skibsfinansieringsinstitut med tilhørende bekendtgørelse sætter i dag store dele af den finansielle lovgivning i kraft for institutter omfattet af loven. Som udgangspunkt gælder der samme regler for skibsfinansieringsinstituttet som for andre kreditinstitutter.

2.13.3.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget er en konsekvens af CRR. Flere af de regler i lov om finansiel virksomhed, som lov om et skibsfinansieringsinstitut henviser til, foreslås ændret og ophævet som følge af ikrafttrædelsen af CRR.

Formålet med forslaget er at opdatere lov om skibsfinansieringsinstitut således, at den finansielle lovgivning kan sættes i kraft for institutter omfattet af loven ved henvisning til regler i lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. samt CRR. Samtidig ajourføres loven i lyset af, at Skibskreditfonden i 2005 blev omdannet til Danmarks Skibskredit A/S og Den danske Maritime Fond blev oprettet.

2.13.3.3. Forslagets indhold

Lov om et skibsfinansieringsinstitut konsekvensændres, således der fremover henvises til CRR og ikke til lov om finansiel virksomhed, f.eks. i forbindelse med udstedelsen af særligt dækkede obligationer skal loven i henhold til forslaget fremover henvide til CRR i stedet for § 152 c i lov om finansiel virksomhed.

Samtidig ajourføres loven i lyset af, at Skibskreditfonden i 2005 blev omdannet til Danmarks Skibskredit A/S og Den danske Maritime Fond blev oprettet.

3. [Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner]

Lovforslaget og CRR medfører, at der er en række opgaver, som fremover skal løses af Finanstilsynet. Opgaverne kan fordeles på 8 fagområder, der gennemgås nedenfor.

3.1. IRB institutter

Institutter kan vælge mellem forskellige metoder til beregning af kapitalkravet til kreditrisiko. Institutter, der vælger at bruge IRB metoden, kan udnytte deres egen viden om kreditrisici til at estimere risikovægte. Fordelen for instituttet ved at benytte den mere komplekse IRB metode er, at det typisk vil reducere kapitalkravet i forhold til standardmetoden, der tildeler institutternes forskellige aktiver standardiserede faste risikovægte. Med de nye regler i CRR vil Finanstilsynet skulle tage stilling til et større antal ansøgninger om væsentlige ændringer i IRB metoden. Det er afgørende, at der foretages en vurdering af, om de ændringer der foretages er forsvarlige, så metodeændringer ikke fører til for lave kapitalkrav.

Institutter kan vælge mellem forskellige metoder til beregning af kapitalkravet til kreditrisiko. Institutter der vælger at bruge IRB metoden kan udnytte deres egen viden om kreditrisici til at estimere risikovægte. Fordelen for instituttet ved at benytte den mere komplekse IRB metode er, at det typisk vil reducere kapitalkravet i forhold til standardmetoden, der tildeler institutternes forskellige aktiver standardiserede faste risikovægte. Med de nye regler i CRR vil Finanstilsynet skulle tage stilling til et større antal ansøgninger om væsentlige ændringer i IRB metoden. Det er afgørende, at der foretages en vurdering af, om de ændringer der foretages er forsvarlige, så metodeændringer ikke fører til for lave kapitalkrav. Vurderingen bygger på Finanstilsynets hidtidige erfaringer med vurderinger af væsentlige ændringer. Ændringerne er ofte komplekse, og vil typisk indebære lettelser i kapitalkravet. Der er derfor en langvarig proces med gennemgang af materiale, dialog med instituttet og udarbejdelse af betingelser for en eventuel godkendelse. Der er ved vurderingen taget højde for, at FT vil skulle se på flere ændringer end i dag, og at nogle ændringer derfor vil være mindre tidskrævende.

Det indebærer, at det europæiske banktilsyn EBA skal udvikle en benchmark portefølje. Virksomheder der anvender IRB metoden til opgørelse af de risikovægtede poster, skal for denne benchmark portefølje foretage en opgørelse af de risikovægtede poster på baggrund af de interne metoder, som virksomheden anvender til kapitaldækningsformål. Den nationale tilsynsmyndighed skal sikre, at virksomhederne årligt indberetter resultaterne af opgørelserne samt en beskrivelse af de anvendte metoder. Den nationale tilsynsmyndighed skal på baggrund heraf årligt foretage en vurdering af virksomhedernes IRB metoder med henblik på at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige. I tilfælde af, at en virksomhed afviger væsentligt fra normen indenfor IRB metoder, vil tilsynet skulle analysere årsagerne hertil. Hvis det konkluderes, at virksomhedens metode fører til underestimering af risikoen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden.

Som udgangspunkt skal IRB institutterne selv beregne LGD (lost given default)² for detaileksponeringer med sikkerhed i beboelsesejendomme og erhvervsejendomme. Imidlertid har Finanstilsynet mulighed for at fastsætte højere minimumsniveauer for LGD. Det er en følge af, at tilsynet nu med CRV IV pakken minimum årligt skal vurdere, om minimumsniveauerne for LGD er passende. Vurderingen skal ske på baggrund af tabsdata, som institutterne skal indberette til tilsynet, samt tilsynets forventninger til udviklingen på ejendomsmarkedet.

3.2. Grænseoverskridende virksomhed

EBA har udarbejdet nye reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) og gennemførelsesmæssige tekniske standardformularer (ITS), som fremadrettet skal anvendes ved notifikation af filialer. Disse nye standarder vil resultere i et øget ressourceforbrug for Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af notifikation af filialer, idet indførelsen af RTS og ITS vil medføre, at informationsmængden fra kreditinstitutterne væsentligt forøges.

² LGD angiver hvor stor en del af et udlån, som instituttet forventer at tabe, hvis kunden misligholder lånet.

Finanstilsynet får hjemmel til at foretage undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske institutter udøver i Danmark, samt kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til den finansielle stabilitet i Danmark.

Finanstilsynet er hjemlandsmyndighed for en række pengeinstitutter med filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i udlandet. Derudover er Danmark værtsland for en række udenlandske institutter med filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark. EBA har udarbejdet tekniske standarder om informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder vedrørende filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser. De nye standarder vil resultere i et øget ressourceforbrug i Finanstilsynet i forbindelse med indhentning og udarbejdelse af materiale til andre tilsynsmyndigheder samt opgaver i forbindelse med, at Finanstilsynet modtager information fra andre tilsynsmyndigheder.

Fremover vil det konsoliderende tilsyn skulle arbejde for en fælles beslutning om grænseoverskridende koncerners likviditetsrisiko. Det konsoliderende tilsyn skal fremlægge en rapport med en vurdering af koncernens likviditetsprofil. Der skal tillige udarbejdes et dokument, der indeholder en fuldt begrundet beslutning, som skal sendes til instituttet. Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til værtstilsynenes risikovurdering af datterselskaber i koncernen. Såfremt der ikke kan opnås en fælles beslutning, igangsættes en særlig procedure, hvor EBA inddrages.

EBA har hjemmel til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde. Finanstilsynet deltager som konsoliderende tilsyn i et tilsynskollegium og som værtstilsyn i 4 tilsynskollegier. De nye standarder og regler vil medføre et øget ressourceforbrug, i det krav til opgaver og proces er øget, f.eks. øget koordinering, informationsudveksling og rapportering til EBA.

3.3. Kapital og kapitaldækning

Ifølge CRR skal Finanstilsynet fremover vurdere, hvorvidt udstedelser af egentlige kernekapitalinstrumenter opfylder betingelserne og kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, dvs. få tilladelse til klassifikationen af Finanstilsynet. Derudover skal institutter ved en konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter have indhentet alle nødvendige tilladelser på datoen for udstedelse af de pågældende konvertible hybride kernekapitalinstrumenter. Instituttet skal således til enhver tid være i besiddelse af den nødvendige forhåndstilladelse fra Finanstilsynet til at udstede de egentlige kernekapitalinstrumenter, som de hybride kernekapitalinstrumenter konverteres til i tilfælde af en udløsende hændelse. Herudover skal Finanstilsynet informere EBA om godkendte egentlige kernekapitalinstrumenter, som EBA herefter angiver på en liste, som bliver offentliggjort.

De nye krav til kapitalbuffer består af en permanent kapitalbevaringsbuffer, en modcyklisk buffer og en systemisk risikobuffer.

Finanstilsynet vil endvidere skulle føre tilsyn med institutternes overholdelse af det kombinerede bufferkrav. Såfremt institutterne kommer under det sammensatte kapitalbufferkrav, skal de desuden udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter godkende planen, under forudsætning af, at planen er tilstrækkelig til at genoprette kapitalen. Finanstilsynet skal endvidere koordinere indførelse og ændringer af bl.a. den modcykliske buffer med de øvrige EU-lande gennem samarbejdet i ESRB (Det Europæiske Systemiske Risikoråd). Der forventes at blive et løbende ressourcetræk i forbindelse med analyse af data til den konkrete sagsbehandling i forhold til de enkelte institutter samt til deltagelse i det internationale arbejde.

Herudover er der en række øvrige opgaver under kapital og kapitaldæknings hovedområdet. Det er opgaver vedrørende makroprudentielle risici, tilsyn med institutternes håndtering af renterisikoen uden for handelsbeholdningen, sammenligning af institutternes interne modellers anvendelse på en benchmark portefølje årligt, tilsyn med CVA-kravet, samt tilsyn med risikoen for overdreven gearing.

3.4. Implementering i dansk lovgivning og ekspertgruppedeltagelse

Ved vedtagelsen af CRD IV og CRR uddelegeres ca. 225 delegerede retsakter, herunder regulatoriske og implementerende tekniske standarder og implementerende retsakter til Kommission og EBA.

Denne niveau 2 regulering skal udarbejdes og vedtages mellem 2014 og 2018. Særligt vil der være fokus på de standarder, som er specielt interessante for Danmark. Det kræver en øget deltagelse i det internationale arbejde, særligt i EBA arbejdsgrupperne SGOF (Sub Group on Own Funds) og SCRePoL (Standing Committee on Regulation and Policy). I forbindelse med det internationale arbejde må der desuden påregnes en særlig indsats fra Finanstilsynets side. Dette gælder både i forhold til deltagelse i arbejdsgruppemøder og i forbindelse med gennemgang og bidrag til gennemførelse af ny niveau 2 regulering.

Finanstilsynet forventer desuden - som et særligt indsatsområde - at prioritere deltagelse i den Taskforce i EBA-regi, der vil skulle udarbejde en rapport om indvirkning og effektivitet af gearing.

Derudover er det vurderingen, at selve opstartsfasen fra ikrafttræden og mindst to år frem vil medføre et væsentligt øget ressourcebehov. Idet det vil kræve en ekstraordinær indsats at få hele regelsættet med tilhørende niveau 2 regulering samt bekendtgørelser, vejledninger, m.v. på plads og implementeret i tilsynsarbejdet i praksis. I den forbindelse forventes bl.a. en væsentlig øget henvendelse fra og dialog med branchen i relation til forståelse af de nye regler og anvendelsen heraf i praksis.

I forbindelse med indførelsen af nye internationale likviditetskrav, samt standardiserede monitoringsværktøjer på likviditetsområdet, vil der være behov for deltagelse i en række nationale og internationale ekspertgrupper på likviditetsområdet.

Derudover deltager Finanstilsynet i et ekspertnetværk nedsat af EBA, der har til opgave at udarbejde fortolkninger af CRD IV og CRR samt hertil knyttede bindende standarder og ikke-bindende guidelines.

3.5. Likviditetstilsyn

Med CRD IV sættes der et nyt kortsigtet likviditetsmål (Liquidity Coverage Ratio – LCR) i kraft. Kravet vil erstatte det nuværende likviditetskrav i lov om finansiel virksomhed. Samtidig indføres der fra 2014 rapportering på en række nye likviditetsdata som fx koncentrationsrisici, løbetidsmismatch mv. Endelig indføres rapportering på et muligt nyt langsigtet likviditetsmål. Indførelsen af disse medfører nye indberetningsskabeloner, udarbejdelse af datakontroller, løbende indsamling, strukturering og analyse af data samt overvågning af de enkelte kreditinstitutters opfyldelse af LCR.

Der indføres fra 2014 nye områder, hvor Finanstilsynet skal føre yderligere operationelt likviditetstilsyn. Det gælder f.eks. i forhold til likviditetsrisici i forbindelse med nye finansielle produkter samt overvågning af aktivers pantsætningsgrader.

3.6. Governance

CRD IV indeholder krav om etablering af nominerings- samt risikoudvalg i institutionernes bestyrelser, hvortil der i Danmark er truffet beslutning om, at disse krav alene skal finde anvendelse på institutioner der findes systemisk vigtige. Nomineringsudvalgene skal eksempelvis vurdere bestyrelsens sammensætning og kompetence. Der stilles endvidere krav til den organisatoriske indretning af risikostyringen, herunder at ledelsen skal forholde sig til strategier og politikker for risikoeksponering, at der etableres en uafhængig risikostyringsfunktion og krav til, at bestyrelsen godkender afskedigelsen af en person, der bestrider risikostyringsfunktionen.

Ovenstående vil medføre en udvidet opgaveportefølje i forbindelse med Finanstilsynets inspektioner, hvad enten der er tale om total- eller funktionsundersøgelser. Derudover indeholder CRD IV krav om, at de kompetente myndigheder skal etablere en whistleblowerordning.

3.7. Indberetningskrav

Fremover skal Finanstilsynet indberette de administrative sanktioner, som Finanstilsynet har givet fysiske og juridiske personer for overtrædelse af CRR og national lovgivning, der implementerer CRD IV, til EBA.

Derudover er der nye indberetningskrav til solvensopgørelse, store eksponeringer, likviditet samt regnskabsoplysninger og refererer inden for CRR til de fælleseuropæiske indberetningsstandarder COREP (solvens-opgørelse m.v.) og FINREP (regnskabsoplysninger). Nye indberetningskrav, der er tilgået ovennævnte standarder, omfatter i hovedsagen indberetninger af store eksponeringer og likviditet, der skal erstatte de nugældende indberetninger på området. Dertil kommer validering og kontrol af indberetninger. Endelig kommer tilsynsprocesser på de modtagne indberetninger. Dels i form af behov for branchedialog på indholdet af indberetningsstandard, dels tilsynets rapportering og analyseaktiviteter på de modtagne indberetninger (både internt i Finanstilsynet og eksternt i forhold til leverancer til f.eks. EBA og ESRB m.v.).

Endvidere indføres supplerende indberetningskrav på genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler, samt indberetninger på »asset encumbrance« (omfanget og karakteren af aktivers behæftelse).

Særlige indberetninger af oplysninger om ejendomseksponeringer, herunder tab fordelt på ejendomstyper og efter sikkerhedsstilling, er også omfattet. Det er en ny indberetning, der skal håndteres i Finanstilsynet, herunder implementering af ny indberetningsstandard.

CRD IV direktivets artikel 87 omhandler risiko for overdreven gearing og dækker over såvel etablering af en tilgang inden for søjle II processer som etablering af ny indberetningsløsning. Inden for søjle II processer skal krav til håndtering (overvågning, styring og kapital etc.) af gearing implementeres i bilag 1 til den reviderede kapitaldækningsbekendtgørelse samt i vejledning om opgørelse af tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov. Der skal endvidere etableres en ny indberetningsløsning på gearing.

3.8. Genopretningsplaner

Med CRD IV stilles krav om, at institutterne skal have genopretningsplaner, for den situation, hvor der sker en væsentlig forringelse af deres kapitalforhold. Finanstilsynet skal føre tilsyn med genopretningsplanerne.

Det er forventningen at det kommende krisehåndteringsdirektiv vil stille væsentlige yderligere krav til genopretningsplaner og Finanstilsynets forpligtigelser i forhold til disse. Det er derfor forvent-

ningen at krisehåndteringsdirektivet vil medføre et yderligere ressourcebehov på dette område. Den del af ressourcebehovet, der er dækket via CRD IV bevillingen, vil i sagens natur ikke skulle dækkes af en kommende bevilling i forbindelse med gennemførelsen af krisehåndteringsdirektivet.

3.9. *Samlet ressourcebehov*

Det samlede ressourcebehov er i 2014 estimeret til 20 årsværk. Behovet vil være faldende til et niveau på årligt 13,9 årsværk fra og med 2017.

Implementeringen af CRD IV og håndhævelsen af CRR kan på længere sigt have yderligere væsentlige administrative konsekvenser for Finanstilsynet, hvilket omfatter den generelle betjening af de europæiske organisationer, herunder indberetning, informationsindsamling m.v. Det ressourcemæssige omfang kendes endnu ikke og er derfor ikke medregnet i ressource estimatet. Finanstilsynet vil, hvis omfanget er af væsentlig karakter, søge om øgede ressourcer til at løfte disse opgaver.

Finanstilsynet har derudover forudsat, at IT-understøttelsen typisk vil blive håndteret af it-systemet FIONA, hvor udarbejdelse af nye indberetningsskemaer, herunder definition af skemasæt, kontroller, administrative tilføjelser skal ske. En række centrale CRR datakrav forventes løst af de forventede XBRL taksonomier (COREP/FINREP + Likviditet) som ligeledes, med supplerende valideringer - forventes indarbejdet i FIONA løsningen. COREP (Common reporting) og FINREP (Financial reporting) er kommende fælles europæiske indberetningsskemaer, som omfatter hhv. kapitaldæknings- og regnskabsindberetninger. Hertil kommer eventuelle tilpasninger i tilsynets datawarehouse/analysemiljø - for samlet set at tage højde for sådanne nye indberetninger. Øvrige indberetningsbehov kan sandsynligvis løses via modtagelse og afsendelse af Excel, word-filer m.v. Ovenstående forventede tiltag er umiddelbart indeholdt i ovenstående ressourceestimer. Holder disse forudsætninger omkring den forventede IT-understøttelse ikke, kan det – for eksempel ved behov for selvstændig ny systemudvikling – have væsentlige økonomiske konsekvenser for Finanstilsynet, og det vil blive nødvendigt med en merbevilling til håndtering heraf.

3.10. *Finansiering*

Det anses ikke for muligt at finansiere det ovenfor opgjorte ressourcetræk inden for Finanstilsynets rammer. Udgifterne foreslås dækket via eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf Finanstilsynet kan opkræve gebyr efter §§ 363-367. Der vil være tale om et nyt ikke-fiskalt gebyr til dækning af omkostninger ved nye kontrol- og tilsynsopgaver. Alle tilsynets udgifter er fuldt dækket af betalinger fra sektoren. I lov om finansiel virksomhed fremgår det af §§ 360-370, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til advokater og fratrasket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

De endelige økonomiske konsekvenser er under afklaring.]

4. *[Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet]*

De dele af lovforslaget, der gennemfører CRD IV, medfører visse økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. De er beskrevet nedenfor. CRR er direkte anvendelig i Danmark og kravene og forpligtelserne til de omfattede virksomheder følger direkte af denne. Lovforslaget foretager de nødvendige lovtekniske ændringer, så den danske lovgivning opfylder CRR's krav, men de ændringer af lovforslaget, der er nødvendiggjort af CRR, indeholder ikke selvstændige krav til virksomhederne. Virksomheder, der er underlagt Finanstilsynet tilsyn, indbetaler en årlig afgift til Fi-

nanstilsynet. Med forslaget vil virksomheder, der er omfattet af CRR og underlagt Finanstilsynets tilsyn, som en del af deres indbetaling af den årlige afgift til Finanstilsynet, skulle dække Finanstilsynets omkostninger til håndhævelsen af CRR.

4.1. Beskrivelse af lovforslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med lovforslaget implementeres bestemmelserne fra CRD IV vedrørende kapitalbuffere. Det er nyt, at virksomhederne skal beregne kapitalbuffere. Kapitalbuffere er et ekstra kapitalkrav og et øget værn mod, at institutter bliver nødlidende til skade for samfund og borgere. Formålet med kapitalbuffere er, at institutterne tilskyndes til at opbygge ekstra kapital udover minimumskapitalkravet og til at opbygge ekstra kapital i økonomiske opgangstider (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er lave), som instituttet kan tære på i økonomiske nedgangstider og perioder med længerevarende stress (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er høje) for at undgå, at institutterne skal hente kapital på markedet på et vanskeligt tidspunkt. Såfremt instituttet kommer under et sammensat kapitalbufferkrav, skal instituttet udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Det er forbundet med stor usikkerhed at vurdere, hvor mange institutter, der vil blive stillet over for kravet om indsendelse af en kapitalbevaringsplan. Finanstilsynet skønner, at timeforbruget med at udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan vil være 50 timer. per virksomhed. TER bemærker, at dette ikke vil udgøre en administrativ byrde for den normaleffektive virksomhed.

Institutterne vil skulle opgøre instituttets gearingsfaktor. Instituttet skal endvidere opgøre grænsen for et acceptabelt gearingsniveau givet instituttets forretningsmodel, samt udregne evt. tillæg i solvensbehovet såfremt der sker en overskridelse af grænsen. Instituttet skal således udarbejde et nyt afsnit i solvensbehovsopgørelsen. Opgørelsen skal som hidtil indberettes årligt til Finanstilsynet og Finanstilsynet vurderer, at de omkring 100 omfattede virksomheder vil bruge 17,50 time på indberetningen. Den udvidede del af indberetningen vil derfor på samfundsniveau i alt være 1.750 timer årligt.

Forslaget indebærer, at fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke længere vil være omfattet af kravet om at have en basiskapital på mindst 8 pct. af de risiko-vægtede poster. Der er således en lempelse for denne type fondsmæglerselskaber.

Indførelse af krav om etablering af interne whistleblowerordninger forventes hovedsageligt at medføre etableringsomkostninger for de pågældende virksomheder. De løbende omkostninger vurderes at være marginale, dels fordi ordningen kan indrettes forholdsvis simpelt, og dels fordi virksomhederne forventes at kunne administrere ordningen uden ansættelse af yderligere ressourcer. Herudover forventes der ikke at komme mange henvendelser til ordningerne på årsbasis.

4.2. Samlede konsekvenser for erhvervslivet

Det skønnes, at lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet, som ligger under 10.000 timer. Finanstilsynet har skønnet det til ca. 2.000 timer. Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget. TER vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser på over 10.000 timer, og der vil derfor ikke blive foretaget en måling af lovforslaget.]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

CRD IV-lovforslaget indeholder regler af ligestillingsmæssig relevans idet lovforslaget bl.a. indeholder en forslag til bestemmelse i lov om finansiel virksomhed om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg, som bl.a. er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. Lov om finansiel virksomhed indeholder i forvejen i § 79 a en lignende forpligtelse for bestyrelsen, som ved lovforslaget pålægges nomineringsudvalget, såfremt et sådan er nedsat. Det bemærkes endvidere, at der ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 er vedtaget tilsvarende regler om opstilling af måltal og udarbejdelse af politikker vedrørende det underrepræsenterede køn i bestyrelserne for bl.a. statslige aktieselskaber, aktieselskaber over en vis størrelse, samt finansielle virksomheder. Da lovforslaget ikke i øvrigt indeholder bestemmelser af ligestillingsmæssig relevans er lovforslaget ikke er blevet ligestillingsvurderet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Lovforslaget indeholder endvidere de nødvendige lovtekniske ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).

CRD IV er et principbaseret rammedirektiv. Direktivet sætter i den forbindelse de retlige rammer (niveau 1 regulering), der kan udfyldes ved brug af de nye gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen, der er vedtaget ved Lissabon-traktaten (niveau 2 regulering).

I forhold til niveau 2 regulering sondres der mellem følgende typer: (i) delegerede retsakter, (ii) gennemførelsesretsakter, (iii) reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) og (iv) gennemførelsesmæssige tekniske standarder (GTS).

RTS'er og GTS'er benævnes undertiden samlet som bindende tekniske standarder (BTS'er).

Proceduren for Kommissionens vedtagelse af niveau 2 regulering fremgår af hjemlerne i CRD IV og CRR, samt den EU-regulering der henvises til i disse hjemler. Proceduren er forskellig for hver af type niveau 2 regulering.

Artikel 145-149 i CRD IV og artikel 456-464 i CRR regulerer blandt andet emnerne og proceduren for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Det er alene gennemførelsesretsakter, der skal vedtages inden for komitologi-reglerne, jf. bl.a. artikel 5 i forordning nr. 182/2011/EU, mens kontroller med delegerede retsakter sker i form af sanktionsmuligheder for såvel Rådet som Europa-Parlamentet. Hjemlen til at vedtage de delegerede retsakter er artikel 290 i TEUF og hjemlen til at vedtage gennemførelsesretsakter er artikel 291 i TEUF. Det fremgår ikke hvilken type retsakt, der skal anvendes. Artikel 296 i TEUF fastslår, at når det ikke er fastsat i traktaterne, hvilken type retsakt der skal anvendes, tager institutionerne i hvert enkelt tilfælde stilling hertil under overholdelse af gældende procedurer og proportionalitetsprincippet.

De RTS'er, der er hjemlet i CRD IV og CRR, skal af Kommissionen vedtages i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed). De GTS'er, der er hjemlet i CRD IV og CRR, skal af Kommissionen vedtages i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. I med-før af artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedtages BTS'er af Kommissionen gennem forordninger eller afgørelser.

Hovedparten af beføjelserne i CRD IV er i form af BTS'er, hvor Kommissionen modtager udkast til en delegeret retsakt fra Den Europæiske Bankmyndighed (EBA), hvor de nationale tilsyn er repræsenteret.

Herudover er der en række vejledninger og ikke-retligt gældende standarder (niveau 3 regulering) der udformes af EBA og som ligeledes kan udfylde rammerne i CRD IV eller de delegerede retsakter. På niveau 4 påser Kommissionen og EU-domstolen, at EU/EØS-landes lovgivning lever op til EU-reguleringen.

EU-retten stiller ikke krav om, hvorvidt gennemførslen af direktivet sker via bekendtgørelser eller lov. Som en følge af bl.a. den nye tilsynsstruktur i EU og i lyset af, at Kommissionen og EBA får de beskrevne gennemførelsesbeføjelser til at vedtage niveau 2 regulering, vil der på en række områder være behov for at kunne tilpasse de mere detaljerede og tekniske dele af den danske regulering hurtigere og mere smidigt. Det foreslås derfor, at gennemførelse af niveau 2 regulering, som Kommissionens udsteder som direktiver gennemføres på bekendtgørelsesniveau og ikke direkte i loven. Hvis Kommissionen udsteder gennemførelsesregler i en forordning, vil reglerne deri gælde umiddelbart og skal derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i dansk ret. Derimod kan supplerende regulering vise sig at være nødvendigt. Lovforslaget indeholder derfor bemyndigelser til at udstede nærmere regler, der tilpasser den danske lovgivning til sådanne regler på bekendtgørelsesniveau. Et eksempel på nødvendig supplerende regulering i forbindelse med Kommissionens forordninger er fastsættelse af straf. Følger det af Kommissionens forordning, at medlemsstaterne skal sikre, at overtrædelser af forordningen sanktioneres med enten administrative bøder eller straf, vil Danmark være EU-retligt forpligtet til at fastsætte sådanne sanktioner for overtrædelse af forordningen. Da Danmark ikke på nuværende tidspunkt har et administrativt bødesystem på de finansielle område, vil sanktionen i det tilfælde formentlig blive fastsat til bødestraf. Denne fastsættelse vil ske ved udstedelse af en bekendtgørelse, der angiver hvilke bestemmelser i Kommissionens forordning, der bliver strafbelagt, ligesom straffniveauet angives. Et andet eksempel på nødvendig supplerende regulering til Kommissionens forordninger, er bekendtgørelser vedrørende udnyttelse af valgmuligheder i niveau 2 regulering, der ikke er almindelig tilsynsførelse – dvs. valg, der ikke kan træffes ved en myndighedsafgørelse rettet mod en afgrænset kreds af parter. Der kan være valgmuligheder i Kommissionens forordninger, som skal udnyttes af Finanstilsynet eller en eventuelt anden udpeget myndighed. De valg vil blive truffet af den myndighed, der er hjemlet dertil, og vil blive offentliggjort. Visse valg kan have en generel normerende effekt for borgere og skal i de situationer fastsættes ved bekendtgørelse. Da det ikke på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag er muligt at vide, hvad indholdet er Kommissionens niveau 2 regulering bliver, herunder om de indeholder valgmuligheder eller sanktionsforpligtelser, spejler lovforslaget Kommissionens hjemler i CRD IV og CRR til bekendtgørelseshjemler, der hovedsageligt kan udnyttes af Finanstilsynet. Af samme grund er det i de specielle bemærkninger til hjemlerne i lovforslaget, der spejler Kommissionen hjemler vedrørende niveau 2 regulering, ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet. I det omfang at bemyndigelser i lovforslaget spejler Kommissionens bemyndigelser til niveau 2 regulering skal disse kun udnyttes, såfremt det er nødvendigt med hen-

blik på at gennemføre den omhandlede niveau 2 regulering eller hvis det er nødvendigt, at fastsætte danske regler der supplerer de bestemmelser, Kommissionen har vedtaget som niveau 2 regulering.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikringsagenter, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Moderniseringsstyrelsen, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Patent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Social-, Børne- og Integrationsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Økonomistyrelsen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Det samlede ressourcebehov er i 2014 estimeret til 20 årsværk. Behovet vil være faldende til et niveau på årligt 13,9 årsværk fra og med 2017.

		<p>Implementeringen af CRD IV og håndhævelsen af CRR kan på længere sigt have yderligere væsentlige administrative konsekvenser for Finanstilsynet, hvilket omfatter den generelle betjening af de europæiske organisationer, herunder indberetning, informationsindsamling m.v. Det ressourcemæssige omfang kendes endnu ikke og er derfor ikke medregnet i ressource estimatet. Finanstilsynet vil, hvis omfanget er af væsentlig karakter, søge om øgede ressourcer til at løfte disse opgaver.</p> <p>Udgifterne foreslås dækket via eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf Finanstilsynet kan opkræve gebyr efter §§ 363-367. Der vil være tale om et nyt ikke-fiskalt gebyr til dækning af omkostninger ved nye kontrol- og tilsynsopgaver. Alle tilsynets udgifter er fuldt dækket af betalinger fra sektoren. I lov om finansiel virksomhed fremgår det af §§ 360-370, at Finanstilsynets bevilning i finansloven tillagt udgifter til advokater og fratrasket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn.</p> <p>Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.</p>
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet		<p>Det skønnes, at lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet, som ligger under 10.000 timer. Finanstilsynet har skønnet det til ca. 2.000</p>

UDKAST

		timer. Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget. TER vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser på over 10.000 timer, og der vil derfor ikke blive foretaget en måling af lovforslaget.
Miljømæssige konsekvenser	-	-
Administrative konsekvenser for borgerne	-	-
Ligestillingsmæssige konsekvenser	-	-
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer direktiv (EU) nr. 36/2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Lovforslaget gennemfører endvidere de nødvendige lovtekniske ændringer som følge af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af fodnoten til lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at lovforslaget implementerer CRD IV samt foreslår de nødvendige ændringer som følge af CRR.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed at undtage fondsmæglerselskaber I fra definitionen af finansieringsinstitutter, hvilket er en konsekvens af, at reguleringen af fondsmæglerselskab I nu følger reguleringen af kreditinstitutter. Ændringen er en implementering af artikel 3, stk. 1, nr. 22, i CRD IV, der henviser til definitionen af finansieringsinstitutter i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 1, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af ændringen af § 5, stk. 1, nr. 6, hvor fondsmæglerselskab I foreslås undtaget fra definitionen af finansieringsinstitutter. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af § 5, stk. 1, nr. 13.

Til nr. 4 (§ 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Sprogbrugen vil ligeledes blive tilpasset i bekendtgørelser udstedt efter lov om finansiel virksomhed ved først kommende lejlighed.

Ændringen af »engagement« til »eksponering« er således en sproglig tilpasning af udtrykket, så dette stemmer overens med sprogbrugen i CRD IV og CRR. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«, jf. definitionen i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere er der ikke tiltænkt nogen materiel ændring af de bestemmelser, hvor der henvises til engagementer, der bliver til eksponeringer. Nogle steder har det dog været nødvendigt at ændre lidt i sætningskonstruktionen, for at ændringen fra engagement til eksponering sprogligt giver mening.

Det bemærkes, at der i CRR, artikel 5, nr. 1, er en definition af »eksponering som anvendt i tredje del, afsnit II«, som adskiller sig fra definitionen i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed. Definitionen i CRR gælder kun en specifik del af CRR (tredje del, afsnit II) og benyttes alene i forhold til den specifikt angivne del af CRR. I de danske bestemmelser, som implementerer CRD IV, benyttes den almindelige forståelse af »engagement«, som bliver »eksponering«, og som er defineret i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 1, nr. 29-34, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at der i § 5, stk. 1, nr. 29, indføres en definition af fondsmæglerselskaber, som omfatter de virksomheder, der er omfattet af definitionen af »investeringsselskab« i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i CRD IV, som henviser til definitionen af »investeringsselskab« i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR. Det foreslås, at et sådant fondsmæglerselskab fremover betegnes som fondsmæglerselskab I.

Hvor samtlige danske fondsmæglerselskaber er omfattet af definitionen af investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID-direktivet, er det alene fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter og opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, og fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor kan komme i gældsforhold til deres kunder, som er omfattet af definitionen af »investeringsselskab« i CRD IV. Der er således forskel på definitionen af investeringsselskab i MiFID-direktivet og i CRD IV.

Den foreslåede definition fondsmæglerselskab I vil blive anvendt i de bestemmelser, der implementerer bestemmelser fra CRD IV, hvor det alene er de fondsmæglerselskaber, som er omfattet af definitionen af »investeringsselskab« i CRD IV's forstand, som er omfattet af den pågældende bestemmelse.

Betegnelsen fondsmæglerselskaber i lov om finansiell virksomhed dækker fortsat over samtlige selskaber, som har tilladelse i henhold til § 9, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, og som er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

Med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 30-34, i lov om finansiell virksomhed, gennemføres dele af artikel 128 i CRD IV.

Bestemmelserne definerer elementerne i det kombinerede kapitalbufferkrav. Ifølge artikel 128, 1. afsnit, nr. 6, i CRD IV, kan der indgå en række elementer i det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder bl.a. en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer.

Det foreslås med *nr. 30*, at det kombinerede kapitalbufferkrav defineres som den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. forslaget til nr. 31, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. forslaget til nr. 34.

Det foreslås med *nr. 31*, at kapitalbevaringsbufferen defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 5. Kapitalbevaringsbufferen forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 4. Kapitalbevaringsbufferen skal udgøre 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb, når den er fuldt indfaset, jf. forslaget til § 125 a.

Det foreslås med *nr. 32*, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 5. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 4.

Kravet til den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer opgøres som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de lande, hvor virksomhedernes krediteksponeringer befinder sig, jf. forslaget til *nr. 33* og *nr. 34* og forslaget til § 125 f. Satserne vil typisk variere mellem 0 og 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb for krediteksponeringer. Buffersatserne bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko, og nedbringes i kriseperioder. Buffersatsen kan sættes højere end 2,5 pct., eksempelvis det på baggrund af andre variable end overdreven udlånsvekst med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici.

ESRB kan henstille til andre variable, som kan føre til en ophobning af systemiske risici. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at definitionerne af solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov, der følger af §§ 124 og 125 i lov om finansiel virksomhed, bliver i overensstemmelse med CRR for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed. Se i øvrigt bemærkningerne til § 5, stk. 7.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at definitionerne i § 5, stk. 7, der før var stk. 6, fremover kun vil gælde for de finansielle virksomheder, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, da den regulering, som definitionerne relaterer til, fremover vil være omfattet af CRR for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4. Det drejer sig om følgende definitioner:

- 1) Solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 125 og 126.
- 2) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
- 3) Basiskapital i overensstemmelse med § 128.
- 4) Kernekapital i overensstemmelse med § 128.
- 5) Supplerende kapital i overensstemmelse med § 128.
- 6) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med § 128.
- 7) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med § 128.
- 8) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med § 128.
- 9) Medlemskonti i overensstemmelse med § 128.
- 10) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142.

Ændringen har ikke betydning for de finansielle virksomheder der fremadrettet fortsat er omfattet af det foreslåede § 5, stk. 7, da de også før var omfattet af § 5, stk. 7.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 145, litra a-c, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tydeliggørelse af definitionerne i bl.a. artikel 3 og 4 og 128 i CRD IV for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet og for, at der i forbindelse med anvendelsen af reglerne kan tages hensyn til udviklingen på finansmarkederne. Artikel 145, litra a-c, i CRD IV giver også mulighed for at foretage en tilpasning af terminologien og definitionerne i artikel 3 til senere retsakter om institutter og hermed beslægtede områder. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *stk. 10*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tydeliggørelse af definitionerne i § 5, stk. 1.

Til nr. 9 og 10 (§ 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed).

De med lovforslaget foreslåede ændringer af § 7, stk. 8 og § 8, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, implementerer artikel 12, stk. 1, i CRD IV.

Det foreslås at ændre kravet til startkapitalens størrelse fra 8 til 5 mio. euro, for virksomheder, der søger om tilladelse som pengeinstitut efter § 7, stk. 1 eller som realkreditinstitut efter § 8, stk. 1, således at kravet er det samme, som fremgår af artikel 12, stk. 1, i CRD IV.

Det foreslås derfor at nedsætte det lovbestemte startkapitalkrav for både penge- og realkreditinstitutter fra 8 til 5 mio. euro, således at startkapitalkravet er det samme, som direktivet foreskriver og således at minimumskapitalkravet i henhold til artikel 93 i CRR er 5 mio. euro. Startkapitalen skal som hidtil indbetales som aktiekapital og kan ikke opfyldes ved indbetaling til overkurs.

En virksomhed, der søger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitutvirksomhed, skal foruden kravet om en startkapital altid sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital, jf. § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Et nystartet penge- eller realkreditinstitut skal således altid have en vis buffer i forhold til minimumskapitalkravet ved opstart, således at det ikke får problemer med at overholde kapitalkravet i artikel 92 i CRR. Instituttets bestyrelse og direktion skal fastsætte instituttets individuelle solvensbehov, jf. forslaget til § 124, stk. 2.

Udover ændringen af beløbsgrænserne er der ikke tilsigtet nogen materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at et investeringsforvaltningsselskab fremover skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro for at få tilladelse som investeringsforvaltningsselskab i henhold til § 10, stk. 1. For at få tilladelse til at blive medlem af et reguleret marked eller at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3 nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, skal et investeringsforvaltningsselskab have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro.

I den gældende § 10, stk. 4, er der fastsat højere krav til investeringsforvaltningsselskabers selskabskapital end det, der fremgår af UCITS-direktivet. Det højere krav svarer til de danske kapitalkrav til fondsmæglerselskaber.

Investeringsforvaltningsselskabers virksomhed og virksomheden i de fondsmæglerselskaber, der udfører skønsmæssig porteføljepleje ligner hinanden. Derfor har kapitalkravene hidtil til dels været ens. Investeringsforvaltningsselskaber udfører kollektiv porteføljeforvaltning og kan få tilladelse til skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning samt opbevaring af andele i investeringsforeninger m.v., men de kan ikke få tilladelse til at handle for egne regning, som fondsmæglerselskaber kan, men som kun få fondsmæglerselskaber har tilladelse til.

Med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EF af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) skal forvaltere af alternative investeringsfonde have tilladelse, jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Investeringsforvaltningsselskaber kan også få tilladelse som forvalter. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskaber udøver med administration af danske UCITS m.v. svarer i vidt omfang til den virksomhed, som forvaltere af alternative investeringsfonde udøver. Ligheden mellem de to typer virksomhed understreges af, at forvaltere af alternative investeringsfonde og investeringsforvaltningsselskaber kan få dobbelttilladelse til også at udøve virksomhed som henholdsvis investeringsforvaltningsselskab eller forvalter af alternative investeringsfonde. Endvidere er kravene til en forvalters selskabskapital, jf. artikel 9 i FAIF-direktivet, identiske med selskabskapitalen i UCITS-direktivet.

På baggrund heraf foreslås en mere direktivnær implementering af kapitalkravene i UCITS-direktivet, hvorved kravene til investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde bliver ens, i det omfang, dette er foreneligt med de krav, der følger af UCITS-direktivet.

I overensstemmelse med UCITS-direktivet foreslås det, at investeringsforvaltningsselskaber, som ikke har tilladelse til at opbevare og forvalte andele udstedt af institutter for kollektiv investering (UCITS), skal have en selskabskapital på et beløb svarende til værdien af 125.000 euro.

Det foreslås endvidere, at investeringsforvaltningsselskaber som, udover tilladelsen som investeringsforvaltningsselskab, ønsker at få tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje med de i § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter og yde investeringsrådgivning, skal have en selskabskapital på et beløb svarende til værdien af 125.000 euro.

Investeringsforeninger m.v. og de investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer dem, har tidligere haft mulighed for at blive medlem af et reguleret marked i medfør af bekendtgørelse om adgang til medlemskab af en fondsbørs for andre end værdipapirhandlere og Danmarks Nationalbank. Det samme har investeringsforvaltningsselskaber, der har fået tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje. Bekendtgørelsen er afløst af § 20, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter en operatør af et reguleret marked kan optage andre fysiske og juridiske personer, end værdipapirhandlere som nævnt i stk. 1, når disse fysiske og juridiske personer opfylder kravene i stk. 3.

Med forslaget kan investeringsforvaltningsselskaber med en selskabskapital på et beløb svarende til 730.000 euro få mulighed for medlemskab, hvis operatøren af et reguleret marked vil give selskabet denne mulighed. Da investeringsforvaltningsselskaber kun kan få tilladelse til at opbevare og forvalte de i § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter (andele i kollektive investeringsordninger m.v.), vil værdipapirhandler for individuelle kunder som led i porteføljeplejen altid skulle afvikles gennem den virksomhed, som fører kundens depot. Tilslutning til en clearingcentral kan således kun angå afvikling af handel med andele i UCITS. For disse investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse efter stk. 2 til denne aktivitet, foreslås det derfor, at de skal have en selskabskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro. Hidtil har der ikke i Danmark været investeringsforvaltningsselskaber, der har været medlemmer af et reguleret marked eller tilsluttet en clearingcentral eller en værdipapircentral.

Til nr. 12 (§ 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede nyaffattelse af § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, tilpasses bestemmelsens anvendelsesområde således, at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder dens krav til kreditinstitutters og investeringsselskabers kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer.

Inden indførelsen af § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som blev indsat ved lov nr. 155 af 28. februar 2012, havde Finanstilsynet ikke bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvilke af pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne kapitalinstrumenter, der kunne indgå i basiskapitalen, herunder ved indfrielse og erhvervelse af egne kapitalinstrumenter. Basiskapitalen var defineret som den kapital, institutterne skulle have for at leve op til kapitalkravene og bestod af aktie-, garant- og andelskapital, reserver, hybrid kernekapital og supplerende kapital efter fradrag.

UDKAST

Ligeledes var der i lov om finansiel virksomhed ikke krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skulle have Finanstilsynets godkendelse før erhvervelse eller indfrielse af deres egen aktie-, garant- og andelskapital. Der fandtes alene i § 13, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, et krav om, at en finansiel virksomhed ikke mod vederlag måtte erhverve egne aktier til eje eller pant, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen ville overstige 10 pct. Denne bestemmelse er fortsat gældende. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning. Bestemmelsen indeholder således et forbud mod, at en finansiel virksomhed ejer eller erhverver egne aktier for mere end 10 pct. af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet.

Med indførelsen af § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, fik Finanstilsynet hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte supplerende regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers indfrielse og erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser, der kunne indgå i basiskapitalen, herunder fastsættelse af regler for, hvornår institutterne måtte tilbagekøbe eller indfri kapitalbeviser, og hvad institutterne skulle gøre, før de foretog tilbagekøb eller indfriede kapitalbeviser indregnet i basiskapitalen samt, hvilke procedurer og krav, der skulle gælde i forbindelse med ansøgningsprocessen.

Baggrunden for indførelsen af § 13, stk. 4, var bl.a. en af CEBS (Committee of European Banking Supervisors) udstedt retningslinje af 14. juni 2010. CEBS er nu omdannet til en egentlig EU-tilsynsmyndighed, ved navn European Banking Authority (EBA). Retningslinjen indeholdte 10 kriterier, som strammede op på kravene til kvaliteten af aktie-, garant- og andelskapital, hvis denne skulle kunne medregnes i basiskapitalen som egentlig kernekapital.

Kriterierne var krav til kapitalen, f.eks., at kapitalen regnskabsmæssigt skulle kunne indregnes som egenkapital, at kapitalen var permanent tilstede, at instituttet kunne undlade at udbetale udbytte, og at kapitalen reelt kunne tage tab før al anden kapital. Størstedelen af disse kriterier gennemførtes pr. 1. juli 2011 i dagældende bekendtgørelse om basiskapital. Senere gennemførtes kriteriet om, at Finanstilsynet skulle give tilladelse til, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet indløste eller erhvervede egne aktier, garant- og andelsbeviser.

Formålet med disse krav til kvaliteten af basiskapitalen var at sikre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber havde en tilstrækkelig modstandskraft i forhold til tab.

Som baggrund for indførelsen af § 13, stk. 4, blev det yderligere angivet, at der fremadrettet forventedes nye internationale bestemmelser om indfrielse eller erhvervelse af instrumenter, der kunne indgå i basiskapitalen, i det kommende CRD IV, hvormed sådanne ændringer også ville kunne implementeres med bemyndigelsen.

Fra ikrafttrædelse af CRR vil de ovenfor omtalte krav i relation til kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer reguleres heri.

Konkret sker nyaffattelsen af § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som følge af, at reglerne om opgørelse af basiskapitalen fremadrettet reguleres i CRR for penge- og realkreditinstitutters samt for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Det foreslås, at der indsættes hjemmel til, at Fi-

nanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen for investeringsforvaltningsselskaber samt for visse fondsmæglerselskaber.

Efter forslaget til § 13, stk. 4, har Finanstilsynet således bemyndigelse til for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer samt til at udføre investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor må komme i gældsforhold til deres kunder, at fastsætte nærmere regler for disses egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Med den foreslåede ændring af ordlyden sikres det, at § 13, stk. 4, er i overensstemmelse med CRR, herunder dennes krav til kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer. Bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte nærmere regler vil med den foreslåede ændring ikke længere finde anvendelse for penge- og realkreditinstitutter samt hovedparterne af fondsmæglerselskaber, da disse fremover i stedet reguleres af CRR.

Finanstilsynet vil ligeledes i medfør af § 13, stk. 4, kunne fastsætte regler om krav til egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen for finansielle holdingvirksomheder, der ikke er omfattet af CRR. Disse regler forventes i udgangspunktet at svare til de regler, som gælder for finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR, i relation til krav til egne instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Finanstilsynet vil derfor i videst muligt omfang fastsætte regler for disse finansielle holdingvirksomheder ved henvisninger til bestemmelser om opgørelse af basiskapital i CRR.

Til nr. 13 (§ 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 13, stk. 1, i CRD IV.

Forslaget til ændringen af § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, indeholder en henvisning til forslaget til § 308, som fastlægger en øvre grænse for, hvor mange poster det enkelte medlem af bestyrelsen i de omfattede virksomheder må varetage. Med forslaget til ændring stilles som krav for opnåelse af tilladelse til at drive finansiel virksomhed, at medlemmerne af bestyrelsen i den ansøgende virksomhed skal leve op til kravene i den foreslåede § 308. Kravet gælder såfremt virksomheden efter opnåelse af tilladelsen vil være omfattet af forslaget til den nye § 308, der alene gælder for systemisk vigtige finansielle institutter. Reglen sætter grænser for mængden af ledelsesposter for bestyrelsesmedlemmer i visse finansielle virksomheder.

Til nr. 14 (§ 14, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 14, stk. 2, 2. pkt., implementerer artikel 10 og artikel 14, stk. 1, i CRD IV.

Forslaget til ændring af § 14, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed indeholder et nyt krav om, at såfremt der ikke er ejere af kvalificerede ejerandele i en virksomhed, der søger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitut, skal virksomheden oplyse identiteten på de 20 største aktionærer.

Endvidere præciseres det i § 14, stk. 2, 2. pkt., at ansøgningen om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitutvirksomhed skal indeholde en driftsplan, som indeholder oplysninger om arten af virksomhedens påtænkte forretninger. Kravet følger af artikel 10, i CRD IV. Kravet om indsendelse af en driftsplan er ikke nyt, idet kravet også fremgik af CRD III. Kravet var dog ikke direkte implementeret i lov om finansiel virksomhed, men fremgik af bemærkningerne til § 14 i lov om finansiel virksomhed. Kravet foreslås nu angivet direkte i loven. Driftsplanen skal kunne give Finanstil-

synet det indtryk, dels at aktiviteterne kan rummes inden for de aktiviteter, som virksomheden har søgt om tilladelse til at udøve, dels at forretningsmodellen er forsvarlig.

Til nr. 15 (§ 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 14, stk. 7, implementerer artikel 8, stk. 2 og 3, i CRD IV.

Artikel 8, stk. 2, litra a-c, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende hvilke informationer de kompetente myndigheder, dvs. Finanstilsynet, skal modtage i forbindelse med behandling af ansøgningen om tilladelse til at drive penge- eller realkreditvirksomhed, herunder de nærmere krav til den i medfør af artikel 10 krævede driftsplan, om kravene i medfør af artikel 14 til ejere af kvalificerede andele samt om hvilke forhindringer, der kan stå i vejen for gennemførelsen af et effektivt tilsyn med virksomheden i medfør af 14 i CRD IV.

Endvidere giver artikel 8, stk. 3, i CRD IV Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standard ansøgningsformularer, skabeloner og procedurer for indsendelse af den nødvendige information i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret, foreslås derfor i § 14, stk. 7, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler, som præciserer kravene til ansøgning om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitut, herunder hvilke informationer Finanstilsynet skal modtage i forbindelse med behandling af ansøgningen, kravene til driftsplanen nævnt i stk. 2, samt nærmere om kravene til ejere af kvalificerede andele, jf. § 61 a, om hvilke forhindringer, der kan stå i vejen for gennemførelsen af et effektivt tilsyn med virksomheden, jf. § 61 a, stk. 1, nr. 4., og for standardansøgningsformularer, skabeloner og procedurer for indsendelse af den information, som Finanstilsynet behøver for at kunne behandle en ansøgning. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, der er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet benytte bestemmelsen til at fastsætte supplerende regler.

Til nr. 16 (§ 16 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 16 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed henviser til reglerne i bilag VI, del 1, punkt 68-71, i det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Disse regler omhandler udstedelsen af dækkede obligationer, og de vil fremover være reguleret af artikel 129 i CRR. Som en konsekvens af dette foreslås det, at henvisningen i § 16 a, stk. 3, til bilag VI, del 1, punkt 68-71 ændres således, at bestemmelsen i stedet henviser til artikel 129 i CRR.

Til nr. 17 (§ 25 i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og udtrykket har også været benyttet i øvrige direktiver på det finansielle område. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Der er ikke med ændringen tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 18 (§ 30, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 35, stk. 5, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om de oplysninger, der skal videregives i medfør af artikel 35, stk. 1, i CRD IV. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret, foreslås derfor i stk. 12, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal videregives efter stk. 4, 5 og 9. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, som er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet også med bestemmelsen fastsætte supplerende regler. Det foreslåede § 30, stk. 12, implementerer således artikel 35, stk. 5, i CRD IV.

Til nr. 19 (§ 31, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 39, stk. 5, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om oplysninger, Finanstilsynet skal indhente fra hjemlandets tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 39, stk. 1, i CRD IV. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret, foreslås derfor i stk. 11, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om oplysninger, Finanstilsynet skal indhente efter § 31, stk. 1. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, der er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet også med bestemmelsen fastsætte supplerende regler. Det foreslåede § 31, stk. 11, implementerer således artikel 39, stk. 5, i CRD IV.

Til nr. 20 (§ 38, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 38, stk. 9, implementerer artikel 35, stk. 5, i CRD IV.

Artikel 35, stk. 5, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om de oplysninger, der skal videregives i medfør af artikel 35, stk. 1, i CRD IV. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i stk. 9, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger som Finanstilsynet skal modtage fra den finansielle virksomhed efter den foreslåede stk. 9. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, der er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet også med bestemmelsen fastsætte supplerende regler.

Til nr. 21 (§ 39, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 39, stk. 5, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om oplysninger, Finanstilsynet skal modtage fra den finansielle virksomhed i medfør af artikel 39, stk. 1, i CRD IV. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i stk. 8, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om oplysninger Finanstilsynet skal indhente efter § 39, stk. 1. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, der er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet også med bestemmelsen fastsætte supplerende regler. Det foreslåede § 39, stk. 8, implementerer således artikel 39, stk. 5, i CRD IV.

Til nr. 22 (§ 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede nyaffattelse af § 64, stk. 1, implementerer dele af artikel 91, stk. 1, i CRD IV, der præciserer kravene til det enkelte ledelsesmedlems kompetencer.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed skal, jf. det foreslåede § 64, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Kravene skal være opfyldt til enhver tid og er således krav, der påses og skal være opfyldt allerede fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen. Der stilles som hidtil ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav, personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om

en direktørpost eller et medlemskab af bestyrelsen, samt hvilken type virksomhed og forretningsmodel, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks virksomhed.

Som hidtil kan der ikke stilles et krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i finansielle virksomheders forhold. En særlig indsigt i anden branche eller i lokale forhold, som er relevante for den finansielle virksomhed, kan således være tilstrækkelig.

Vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 64, stk. 1, skal foretages med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring, opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at lede et mindre, lokalt pengeinstitut, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en direktørpost i en stor landsdækkende bank. Derfor kan man ikke tage sin fit & proper-godkendelse med sig fra én finansiell virksomhed til en anden.

Det foreslåede § 64, stk. 2, implementerer artikel 91, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, i CRD IV. Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en finansiell virksomhed, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer har et godt omdømme i samfundet og generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at en direktør i en finansiell virksomhed kan varetage virksomhedens og indskydernes interesser på betryggende vis, hvis f.eks. Finanstilsynet gentagne gange må give virksomheden påbud, fordi den finansielle lovgivning på væsentlige områder ikke er overholdt.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at EBA kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved den hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. § 91, stk. 8, i CRD. Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen i en finansiell virksomhed har et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed.

Til nr. 23-25 (§ 64, stk. 3-5, i lov om finansiell virksomhed)

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 22-24, indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 64, stk. 1 og 2.

Til nr. 26 (§ 64 a i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede § 64 a implementerer artikel 91, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., i CRD IV. Artikel 91 i CRD IV stiller krav om, at medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i virksomheden. Ledelsesorganet omfatter som udgangspunkt såvel direktion som bestyrelse i finansielle virksomheder, jf. artikel 3, stk. 2, i CRD IV.

Den foreslåede § 64 a fastsætter et generelt krav for alle finansielle virksomheder om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal afsætte de fornødne ressourcer, herunder tilstrækkelig tid, til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem. Ledelsesmedlemmet bør løbende vurdere, om den pågældende har de fornødne ressourcer, herunder tilstrækkelig tid, til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, og vurderingen skal inddrage

virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet. I forbindelse med vurderingen skal der tillige tages hensyn til antallet og omfanget af den pågældendes øvrige direktør- eller bestyrelsesposter.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer om, hvilke forhold, der kan tillægges vægt ved vurderingen af, hvad der skal anses for at være passende tid til et givet bestyrelseshverv. Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af, om et medlem har de fornødne ressourcer til at varetage sit hverv.

Til nr. 27 (§ 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)
Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 10, i CRD IV.

Det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4, pålægger bestyrelsen en pligt til at udarbejde en mangfoldigheds-politik for bestyrelsen, der skal sikre, at en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer er til stede blandt bestyrelsens medlemmer. Mangfoldighedspolitikken skal angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

En mangfoldighedspolitik skal indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervsmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge de politikker, der findes bedst egnede for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Det er en betingelse, at bestyrelsen aktivt foretager sig noget i relation til at fremme den for virksomheden relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved mangfoldigheden, der skal tages i betragtning ved udvælgelsen af medlemmer til ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 10, i CRD IV. Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af, om politikken efter det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4, i tilstrækkelig grad fremmer kravene til mangfoldighed.

Til nr. 28 (§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)
Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 1, 2. pkt., og stk. 7, i CRD IV.

Det foreslåede § 70, stk. 4, pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Kravene til bestyrelsen i finansielle virksomheder er bl.a. fastlagt i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (Ledelsesbekendtgørelserne), der har hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for virksomheden og dens aktiviteter, jf. princippet i § 115 i selskabsloven.

Det indebærer, at bestyrelsen skal beslutte virksomhedens forretningsmodel, herunder vurdere virksomhedens risikoprofil og kapitalgrundlag, jf. § 70, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed. På baggrund heraf, skal bestyrelsen vedtage relevante politikker på de væsentlige områder samt fastsætte skriftlige retningslinjer for direktionens arbejde, jf. § 70, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

UDKAST

Det foreslåede § 70, stk. 4, understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder den nødvendige viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden og håndtering af dens risici.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene.

Uanset virksomhedens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af virksomheden, likviditet etc. I forhold til realkreditinstitutter vil det f.eks. være et krav, at der er kendskab til de særlige reguleringsmæssige rammer for disse virksomheder.

Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der stiller krav om særskilt viden. Som eksempel kan nævnes, at hvis en virksomhed har en stor ejendomseksponering i Danmark eller udlandet, bør der være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med ejendomsmarkedet, men samtidig ikke er involveret i eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer.

Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed er særlig eksponeret mod en eller få brancher i Danmark eller udlandet, for eksempel i form af en væsentlig eksponering over for pantebreve og finansiering af pantebreve, bør der være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med dette marked, men samtidig ikke er involveret, eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer i forhold til pantebreve.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved den tilstrækkelige kollektive viden, faglige kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af. Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af, om bestyrelsen for den finansielle virksomhed, tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring.

Til nr. 29 (§ 70, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslåede stk. 6 fastslår arbejdsdelingen mellem et nomineringsudvalg og bestyrelsen i forhold til pligten til at udarbejde en mangfoldighedspolitik. I bestemmelsen præciseres det, at i virksomheder, der har nedsat et nomineringsudvalg, har udvalget en særskilt pligt til at varetage opfyldelsen af stk. 1, nr. 4. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 311, stk. 3, nr. 3, i lovforslaget.

Til nr. 30 (§ 71, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 71, stk. 1, nr. 8, er en konsekvensændring.

Til nr. 31 (§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås præciseret, at virksomhedens lønpolitik og -praksis skal være skriftlig.

Til nr. 32 (§ 71, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslåede § 71, stk. 1, nr. 10, implementerer artikel 91, stk. 9, i CRD IV.

Det foreslåede § 71, stk. 1, nr. 10, pålægger finansielle virksomheder at sikre, at der afsættes de fornødne personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Formålet med bestemmelsen er at understøtte bestyrelsens arbejde med at sikre, at bestyrelsens medlemmer samlet set har en tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter, herunder de største risici, jf. det foreslåede § 70, stk. 4. Hvis bestyrelsen finder, at ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer, skal virksomheden sikre, at der afsættes de fornødne ressourcer hertil.

Med bestemmelsen foreslås det endvidere, at der afsættes de fornødne personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til direktionen.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 9, i CRD IV. Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af, om virksomheden lever op til kravene i § 71, stk. 1, nr. 10.

Til nr. 33 (§ 71, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder de specifikke aflønningskrav, jf. §§ 77 a-77 d, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau.

Dette er en implementering af artikel 92, stk. 1, i CRD IV, hvoraf det fremgår, at aflønningsreglerne skal efterleves på koncernniveau for moderselskaber og datterselskaber, herunder også datterselskaber og filialer etableret i udlandet. Hensynet bag kravet er bl.a. at modvirke omgåelsestilfælde, jf. punkt 67 i præamblen til CRD IV.

Med bestemmelsen skal den finansielle virksomhed og den finansielle holdingvirksomhed sikre, at aflønningsreglerne efterleves på koncernniveau. Dette gælder generelt i forhold til lønpolitikken, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder de specifikke krav i forhold til udpegning af væsentlige risikotagere, udbetaling af variabel løn, m.v., som er reguleret i §§ 77 a-77 d. Pligten til at sikre efterlevelse ligger således hos den regulerede finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, og ikke hos de øvrige ikke-finansielle virksomheder i koncernen.

De øvrige ikke-finansielle virksomheder i koncernen bliver ikke som sådan omfattet af aflønningsreglerne, men vil kun være indirekte omfattet, fordi de er i koncern med en finansiell virksomhed eller finansiell holdingvirksomhed. Dette betyder f.eks., at en ikke-finansiell virksomhed i koncernen ikke selvstændigt skal efterleve aflønningsreglerne, herunder udarbejde lønpolitik, udpege væsentlige risikotagere, m.v. Men i det omfang den ikke-finansielle virksomhed i koncernen f.eks. beskæftiger ansatte, hvis aktiviteter på koncernniveau vil have væsentlig indflydelse på risikoprofilen for koncernen, herunder den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed i koncernen, vil den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed i koncernen skulle udpege også disse ansatte i den ikke-finansielle virksomhed som væsentlige risikotagere ud fra en koncernbetragtning. Begrænsningerne for udbetaling af variabel løn m.v. vil således indirekte finde anvendelse for disse udpegede væsentlige risikotagere i ikke-finansielle virksomheder. Idet vurderingen i dette tilfælde ikke skal foretages virksomhedsniveau, men på koncernniveau, vil der skulle mere til,

for at f.eks. ansattes aktiviteter vurderes at have væsentlig indflydelse på risikoprofilen ud fra en koncernbetragtning.

Kravet om at også finansielle holdingvirksomheder skal have en lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, som tidligere fremgik af § 71, stk. 3, fremgår nu i stedet af den reviderede § 71, stk. 1.

Til nr. 34 (§ 71 a i lov om finansiell virksomhed)

§ 71 a

Den foreslåede § 71 a gennemfører artikel 74, stk. 4, i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 1* foreslås, at der gennemføres krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, skal have en genopretningsplan.

En genopretningsplan har først og fremmest til formål at forebygge, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I kommer i så alvorlige vanskeligheder, at de skal krisehåndteres, da en genopretningsplan kan være med til at sikre, at der bliver reageret hurtigt på et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's økonomiske problemer, og at genopretningsplanens foranstaltninger bliver sat i værk med henblik på at sikre pengeinstituttets, realkreditinstituttets eller fondsmæglerselskabet I's levedygtighed på længere sigt.

Der foreslås med *stk. 2* indført adgang til, at Finanstilsynet efter høring af Det Systemiske Risikoråd kan dispensere fra kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan. Finanstilsynet vil kunne dispensere på baggrund af et bestemt pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I eller indvirkning på det finansielle system generelt.

Med *stk. 3* foreslås der indsat en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere krav til indholdet af en genopretningsplan.

I forhold til de nærmere regler om kravene til indholdet af genopretningsplaner, er det hensigten at en genopretningsplan skal indeholde en beskrivelse af, hvilke kapital- og likviditetsforanstaltninger der er nødvendige for at opretholde driften samt kritiske funktioner. Planen skal endvidere identificere kritiske funktioner. Finanstilsynet vil, efter høring af Det Systemiske Risikoråd, kunne lempe på kravene til indholdet af en genopretningsplan på baggrund af et bestemt pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I eller indvirkning på det finansielle system generelt.

Til nr. 35 (§§ 75 a og 75 b i lov om finansiell virksomhed)

§ 75 a

Den foreslåede § 75 a gennemfører artikel 71, stk. 3, i CRD IV.

Det følger af det foreslåede § 75 a, *stk. 1*, at alle finansielle virksomheder skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de norma-

le procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den compliance ansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Virksomhederne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondata områder, herunder bekendtgørelsen om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden f.eks. at dennes direkte overordnede bliver oplyst om indberetterens navn. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 117 i lov om finansiell virksomhed eller § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 75 a, stk. 2, fastslår, at virksomhederne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 75 b

Den foreslåede § 75 b gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV. Det foreslås i § 75 c, stk. 1, at finansielle virksomheder ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 75 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som beslutes efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en virksomheds interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 75 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 75 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse, i overensstemmelse med principperne i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (»forskelsbehandlingsloven«)

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Det foreslås i § 75 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 36 (§ 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i nr. 2, 1. pkt., at de variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension for den enkelte væsentlige risikotager. Loftet gælder således for hver enkelt person.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 94 stk. 1, litra g, pkt. i, i CRD IV.

UDKAST

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af 50 pct.-loftet for bestyrelse og direktion, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i 2. pkt., at virksomhedens øverste organ kan beslutte, at de variable løndele kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at kravene i litra a-e opfyldes.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra g, punkt ii, i CRD IV, og de yderligere krav i litra a-e er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra g, punkt ii, 2. afsnit, i CRD IV.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere eller vedrøre en del af de væsentlige risikotagere, f.eks. væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Det øverste organ kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i virksomheden.

Beregningen af loftet på 200 pct. foretages som ved de 100 pct., jf. bemærkninger til § 77 a, stk. 1, nr. 2, 1. pkt.. I forhold til det øverste organs beslutning skal kravene i litra a-e opfyldes.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 2, litra a, skal virksomheden senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling (generalforsamling, repræsentantskab m.v.) orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 2, litra b, skal det øverste organ (generalforsamlingen m.v.) træffe beslutning om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden. Anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag.

Det er virksomheden, der skal udarbejde anbefalingen. Det vil være bestyrelsen, der på virksomhedens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være bestyrelsen, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til kapitalejerne.

Den detaljerede anbefaling skal gøre kapitalejerne i stand til at træffe beslutningen om en højere maksimal ratio på et oplyst grundlag, hvor bestyrelsen begrundet sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger, som f.eks., hvor mange ansatte, der vil blive berørt af en højere ratio samt deres arbejdsområder skal fremgå af anbefalingen, herunder så kapitalejerne kan udlede, om den foreslåede højere ratio vil gælde for alle væsentlige risikotagere eller kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger i virksomheden. Desuden skal en vurdering af indvirkningen på virksomhedens kapitalgrundlag indgå i anbefalingen, så kapitalejerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres ejerandele i beslutningen.

Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling. Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

UDKAST

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 2, litra c, skal virksomheden senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen.

Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med virksomhedens forpligtelser efter lov om finansiel virksomhed og CRR, herunder særligt kapitalkravene. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på bestyrelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på virksomhedens kapitalforhold, herunder virksomhedens kapitalkrav, solvens og likviditet. Særligt hvis virksomheden modtager nogen form for statsstøtte, skal dette inddrages i vurderingen af, om en højere maksimal ratio er i modstrid med virksomhedens kapitalkrav.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 2, litra d, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Det må således først afklares, hvorvidt 50 pct. eller mere af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, hvorefter det kan udledes, om det er majoritetskravet på 66 pct. eller 75 pct., der vil være gældende for beslutningen.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af kapitalejerne, således at sandsynligheden for at en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes.

I overensstemmelse med § 85 i selskabsloven regnes virksomhedens egne kapitalandele m.v. ikke med ved opgørelse af den repræsenterede kapital, ligesom der ikke kan afgives stemmer på disse kapitalandele.

Eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmelofter respekteres efter bestemmelsen.

Efter 2. pkt. må en ansat, som er kapitalejer i virksomheden, og som vil være omfattet af muligheden for benyttelse af et højere maksimalt loft, ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen skal sikre, at kapitalejere ikke er med til at tage beslutninger, som de selv har en væsentlig interesse i.

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at kapitalejere som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på virksomhedens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så åbenbar og væsentlig, at kapitalejeren anses for inhabil.

En kapitalejer vil kun kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som

UDKAST

væsentlige risikotager, og et eventuelt højere loft f.eks. vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse. Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte/kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte/kapitalejere, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 2, litra e, skal virksomheden senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Virksomheden skal informere Finanstilsynet, både hvis det øverste organ beslutter at benytte et højere maksimalt loft for enten alle eller en del af virksomhedens væsentlige risikotagere, og hvis det øverste organ beslutter ikke at følge indstillingen ved ikke at vedtage forslaget med den krævede majoritet, jf. litra d ovenfor.

Det foreslås med ændringen af § 77 a, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf, skal bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, og, hvor det er muligt og passende, af instrumenter som reguleret i artikel 63 i CRR, eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentlig kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

Bestemmelsen er en implementering af CRD IV artikel 94, stk. 1, litra i, punkt i og ii.

Dele af den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, herunder kravet om at mindst 50 pct. af en variabel løndel skal bestå af instrumenter. I forhold til typerne af instrumenter kan der som tidligere benyttes aktier og aktielignende instrumenter, ligesom det af konsekvenshensyn er tilføjet, at der kan benyttes tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, f.eks. garantbeviser. Derudover kan der benyttes tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Muligheden er begrænset til ikke-børsnoterede virksomheder, idet børsnoterede virksomheder må benytte sine børsnoterede aktier eller aktielig-

nende instrumenter som f.eks. fantomaktier, idet disse bedst afspejler virksomhedens kreditværdighed.

Endvidere må virksomheden, hvor det er muligt og passende, benytte instrumenter som reguleret i artikel 49 og artikel 60 i CRR eller andre instrumenter, der kan konverteres til tier 1 kernekapital eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). CRD IV artikel 94, stk. 2, giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler om disse typer af instrumenter i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder. Den bindende tekniske standard vil udgøre en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene for de virksomheder, som er omfattet af CRD IV. Der kan blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler til den bindende tekniske standard, hvilket i så fald vil ske i medfør af hjemmelen i § 77 a, stk. 8. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet. Finanstilsynet vil forholde sig til indholdet, når standarden er vedtaget.

De mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af en balance af de nævnte typer af instrumenter. Ved vurdering af om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer af instrumenter det er muligt at benytte ud fra virksomhedens juridiske struktur og størrelse, samt hvad der afspejler virksomhedens kreditværdighed, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel.

Muligheden for at instrumenterne kan udstedes i virksomhedens moderselskab, som ejer virksomheden fuldt ud, er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, ligesom muligheden for at forsikringsselskaber kan benytte efterstilet gæld er en videreførelse af den tidligere bestemmelse.

Til nr. 37 (§ 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om konsekvensrettelser, som følger af, at bestemmelser om kapitalkrav og solvenskrav for kreditinstitutter nu fremgår af CRR.

Til nr. 38 (§ 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås tilføjet i bestemmelsen, at det ved vurderingen af, om den udskudte variable løndel skal udbetales, ligeledes er en betingelse for udbetaling, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. Betingelsen har den betydning, at selv i en situation, hvor virksomheden har haft et bonusudløsende resultat og både den pågældende og dennes afdeling har performet, kan den pågældende miste retten op til 100 pct. af den udskudte variable løndel, hvis betingelsen ikke er opfyldt.

Tilføjelsen af den yderligere betingelse er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra n, 2, afsnit, i CRD IV. I forhold til, at den pågældende ikke må have deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, kan dette f.eks. være tab for virksomheden som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd, eller tab virksomheden har lidt som følge af f.eks. uansvarlige investeringer og långivning, eller mangelfuld rådgivning af kunder eller lignende.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For medlemmer af bestyrelsen og direktionen gælder der ved indtræden allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterføl-

gende ændres. Både for personer, der er omfattet af en § 64-vurdering og for andre væsentlige risikotagere, der ikke måtte være det, vil vurderingen i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 64, stk. 2, herunder særligt nr. 4. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser fremfor virksomhedens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil.

Til nr. 39 (§ 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

I bestemmelsens 1. pkt. foreslås det, at virksomhedens lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis den faste løndel og den variable løndel. Den faste løndel bør primært afspejle relevant erhvervs erfaring og organisatorisk ansvar og den variable løndel, som bør afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervs erfaring og organisatoriske ansvar.

Kravet fastsættes på baggrund af artikel 92, stk. 2, litra g, i CRD IV. Kravet præciserer, at virksomheden skal skelne imellem, hvornår der benyttes fast løn, og hvornår der benyttes variabel løn.

I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det præciseret, at der ved variable løndelev forstår aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Der er ikke i lovteksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndelev.

Direkte resultatafhængige/performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, at den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn.

Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonusser, der udelukkende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonusser der ligeledes er bundet op på resultatkrav. I forhold til sign-on bonus (nyansættelsesgodtgørelse) og fratrædelsesgodtgørelse reguleres dette eller vil dette blive reguleret i bekendtgørelsen om aflønning udstedt med hjemmel i § 77 a, stk. 8.

Endvidere udgør andre ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspool i virksomheden, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndelev. Der kan således være tale om variable løndelev, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honore-

ring, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende eller afkast, der tilkommer en ejer af en finansiel virksomhed, er der ikke tale om variabel løn i lovens forstand, idet afkast fra eksempelvis en aktie ikke kan anses for at være en løn, der betales af virksomheden på grundlag af en kontrakt om vederlag for det arbejde, den pågældende har udført for virksomheden. Omvendt vil det som udgangspunkt anses for at være variabel løn, såfremt en virksomhed beslutter sig for diskretionært at foretage overskudsdeling til de ansatte, uanset om dette ikke er aftalt på forhånd med de ansatte.

Bestemmelsens 3. pkt. er en videreførelse af det tidligere 2. pkt.

Til nr. 40 (§ 77 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at præcisere hjemmelsbestemmelsen, således at det klart fremgår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Artikel 94, stk. 2, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Reglerne vil komme til at fremgå af en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene. Reglerne vil dog kun være direkte gældende for institutter omfattet af CRD IV. Idet aflønningsreglerne gælder for hele den finansielle sektor i Danmark, vil der blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter regler for de virksomheder, som den bindende tekniske standard ikke kommer til at gælde for. Endvidere kan der blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler på området.

Hensynet bag indsættelsen af den bindende tekniske standard i direktivet er, at der ikke har været en harmoniseret tilgang til udpegning af væsentlige risikotagere i medlemslandene. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet. Finanstilsynet vil forholde sig til indholdet heraf, når standarden er vedtaget.

I forhold til fastsættelse af regler for de virksomheder, som ikke er omfattet af den bindende tekniske standard, vil Finanstilsynet forholde sig hertil, når indholdet af den bindende tekniske standard er vedtaget. Finanstilsynet vil i den forbindelse tage hensyn til, hvad der måtte ligge af fortolkningsbidrag fra bl.a. Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), der forventes at udarbejde retningslinjer, der bl.a. forventes at omhandle aflønningsregler.

Til nr. 41 (§ 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at tilføje til bestemmelsen, at der alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen, hvis dette er berettiget. Bestemmelsen omhandler situationen, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte. Tilføjjelsen er en implementering af kravet i artikel 93, stk. 1, litra c, i CRD IV.

For at tildelingen og udbetalingen af variabel løn kan være berettiget, skal der foreligge særlige omstændigheder, f.eks. særligt gode resultater, der kan tilskrives en særlig indsats fra bestyrelsen eller direktionen. Begrundelsen for denne begrænsning er, at der skal udvises mådeholdenhed som følge af, at virksomheden har modtaget statsstøtte, som skal tilbagebetales, og at der derfor i særlig grad må tænkes på den kapitalsituation, som virksomheden befinder sig i. Det gældende krav, hvorefter

den variable løndel til et medlem af bestyrelsen ikke må overstige 20 pct. af dennes faste honorar, skal iagttages, såfremt tildeling af variabel løn er berettiget.

Til nr. 42 (§ 77 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til § 77 c, stk. 5, gennemfører artikel 95, stk. 2, 3. pkt., i CRD IV, der fastslår, at hvis der i henhold til national ret er medarbejdervalgte medlemmer i virksomhedens bestyrelse, da skal en eller flere af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer også være medlem af virksomhedens aflønningsudvalg.

Da aflønning er et centralt emne med betydning for alle ansatte i en finansiel virksomhed, er det vigtigt, at medarbejderne er sikret indflydelse på bestyrelsens arbejde med at fastlægge virksomhedens lønpolitik. Det foreslås derfor, at i virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i selskabslovens kapitel 8, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2. Ved at stille krav om, at mindst et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlemmer skal deltage i aflønningsudvalget, sikres det, at de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer får indflydelse på udarbejdelsen af virksomhedens lønpolitik i udvalget, og også ved behandling af andre aflønningsspørgsmål i udvalget.

Bestemmelsen i § 77 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed giver muligheder for at etablere et fælles aflønningsudvalg, hvis der er flere virksomheder inden for samme koncern, som har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg i medfør af stk. 1. Dette vil kunne medføre, at der nedsættes et fælles aflønningsudvalg i en finansiel virksomhed, som er omfattet af pligten til at nedsætte et aflønningsudvalg, men som ikke er omfattet af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8. Hvis der etableres et fælles aflønningsudvalg i medfør af § 77, stk. 2, og en eller flere af de omfattede virksomheder har medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer i medfør af reglerne herom i selskabsloven, skal et eller flere af disse bestyrelsesmedlemmer være medlem af det fælles aflønningsudvalg.

De almindelige habilitetsregler finder anvendelse på bestyrelsens arbejde, og et bestyrelsesmedlem vil derfor ikke kunne deltage i behandlingen af aflønningsspørgsmål, hvor den pågældende har en personlig og eller økonomisk interesse i resultatet.

Det følger af § 4 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, at bestyrelsen skal fastlægge en lønpolitik for bestyrelsen, direktionen og ansatte, hvis aktiviteter har indflydelse på virksomhedens risikoprofil (væsentlige risikotagere).

Uanset at lønpolitikken skal omfatte bestyrelsens egne forhold anses bestyrelsen ikke som inhabil i den sammenhæng. For så vidt angår medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, vil disse i kraft af deres bestyrelsespost automatisk anses for at være væsentlige risikotagere. Men udover bestyrelsesposten vil disse medarbejdere kunne være udpeget som væsentlige risikotagere i kraft af den pågældendes daglige job i virksomheden.

Et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem, der også er udpeget som væsentlig risikotager, vil kun kunne være omfattet af inhabilitetskravene, hvis beslutninger, der tages i aflønningsudvalget vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlige risikotager, og den pågældende beslutning vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis beslutningen alene vedrører visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse. Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om indholdet af beslutningen er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive berørt af den foretagne beslutning.

Til nr. 43 (§ 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås præciseret, at virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Kravet om godkendelse af lønpolitikken af det øverste organ er en udmøntning af princippet om såkaldt »say on pay« og skal søge at styrke kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik. Virksomhedens lønpolitik skal godkendes af det øverste organ, uanset om virksomheden benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

Lønpolitikken skal godkendes som et separat punkt på dagsordenen. En lønpolitik kan således eksempelvis ikke godkendes som en del af formandens beretning.

Hvis det øverste organ ikke godkender lønpolitikken, skal bestyrelsen udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for det øverste organs bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for det øverste organ.

Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af virksomhedens øverste organ. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for direktionen og bestyrelsen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af virksomhedens øverste organ. Det vil være i modstrid med »say-on-pay princippet«, hvis ændrede dele af lønpolitikken kan benyttes for direktionen og bestyrelsen før virksomhedens øverste organ har taget stilling til den reviderede lønpolitik. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik godkendes så af virksomhedens øverste organ ved førstkommande lejlighed. Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 71, stk. 1, nr. 9.

Da lønpolitikken ikke skal berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen ikke vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Til nr. 44 (§ 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre periodiseringen til optjente beløb i stedet for modtagne (udbetalte) beløb.

For de virksomheder, som er omfattet af CRD IV, fremgår de generelle oplysningsforpligtelser om aflønning af artikel 450 i CRR. I artikel 450, stk. 1, litra j, i CRR er det angivet, at medlemsstaten

kan kræve, at virksomheden oplyser om samlede lønninger for medlemmer af direktionen og bestyrelsen. Via den danske politiske aftale om aflønning er denne mulighed benyttet med bestemmelsen i § 77 d, stk. 3. Periodiseringen ændres, så denne svarer til den periodisering, der benyttes på europæisk plan.

For de virksomheder, der ikke er omfattet af CRD IV, gælder der via den politiske aftale om aflønning oplysningsforpligtelser svarende til de forpligtelser, der gælder for virksomheder, som er omfattet. Oplysningsforpligtelserne for de virksomheder, som ikke er omfattet af CRD IV, følger af § 77 d, stk. 3, og af bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Til nr. 45 (§ 78, stk. 1 og 5, og § 175 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiell virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiell virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiell virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 46 (§ 78, stk. 2 og 3, og § 80, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiell virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiell virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiell virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 47 (§ 78, stk. 4, § 80, stk. 8, § 182, stk. 1, og § 415, stk. 1-3, i lov om finansiell virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiell virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiell virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiell virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 48 (§ 79 a, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede § 79 a, stk. 6, fastslår arbejdsdelingen mellem et nomineringsudvalg og bestyrelsen i forhold til pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen. I bestemmelsen præciseres det, at i virksomheder, der har nedsat et nomineringsudvalg, har udvalget en særskilt pligt til at varetage opfyldelsen af stk. 1, nr. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 311, stk. 3, nr. 2.

Til nr. 49 (§ 80, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Med »påtage sig eksponeringer mod« henvises der til aftaletidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor aftalen, som medfører en eksponering, indgås.

Til nr. 50 (§ 80, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 51 (§§ 80 a og 80 b i lov om finansiel virksomhed)

§ 80 a

Den foreslåede § 80 a implementerer artikel 88, stk. 2, i CRD IV, der kræver, at virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et nomineringsudvalg. De samme identifikationskrav er også gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et aflønningsudvalg, jf. artikel 95. Bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg er allerede implementeret i dansk ret i § 77 c i lov om finansiel virksomhed, da et tilsvarende krav om aflønningsudvalg fremgik af det tidligere kreditinstitutdirektiv.

De virksomheder, der er omfattet af artikel 88, stk. 2, i CRD IV er penge- og realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I. De pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg, må anses for at være af en sådan størrelse og organisering, at de også har behov for, at der nedsættes et nomineringsudvalg, der skal sikre, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at sikre, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring. Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at ledelsesorganets beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader instituttets interesser som helhed, jf. således også artikel 88, stk. 2, 4. afsnit, i CRD IV.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder et krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Nomineringsudvalget har bl.a. til opgave at sikre, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring. Nomineringsudvalget vil komme til at udøve et vigtigt stykke arbejde og bør derfor

have de fornødne ressourcer i virksomheden, herunder økonomiske ressourcer, til at udføre dette arbejde, jf. også det foreslåede stk. 5.

Det følger af artikel 88, stk. 2, 1. afsnit, i CRD IV, at medlemmerne af nomineringsudvalget skal bestå af medlemmer af bestyrelsen, som ikke samtidig er medlem af direktionen i den pågældende virksomhed. Med henblik på at implementere dette foreslås det i § 80 a, stk. 2, at både formand og medlemmerne af nomineringsudvalget skal findes blandt bestyrelsens medlemmer. På denne måde sikres, at nomineringsudvalgets opgaver forankres hos en gruppe af bestyrelsens medlemmer, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for instituttets forhold, har et godt udgangspunkt til at nominere egnede kandidater til en bestyrelsespost i instituttet. Kravet, om at bestyrelsesmedlemmerne ikke samtidig må være medlem af direktionen i den pågældende virksomhed, er implementeret ved den gældende § 73 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det blandt andet følger, at hvervet som bestyrelsesmedlemmer ikke er foreneligt med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed.

I bestemmelsens *stk. 3* fastlægges opgaverne for nomineringsudvalget, hvilket implementerer artikel 88, stk. 2, 2. afsnit, i CRD IV. Der er i vidt omfang tale om opgaver, som er en del af bestyrelsens samlede ansvarsområde, men nomineringsudvalget har en selvstændig forpligtelse til at forestå disse forhold. Grundlæggende skal bestyrelsen og dermed også nomineringsudvalget varetage den finansielle virksomheds interesser. Nomineringsudvalget skal derfor, når det findes relevant, vurdere, om bestyrelsens arbejde og beslutningsproces domineres til virksomhedens ugunst af enkelte interessenter interesser på en måde, der er skadelig for den finansielle virksomhed som sådan.

Medlemmer af bestyrelsen vælges af generalforsamlingen eller af repræsentantskabet, men det er ofte den siddende bestyrelse, der indstiller nye kandidater, når der er valg til bestyrelsen i virksomheden. Når bestyrelsen præsenterer en ny kandidat for generalforsamlingen eller repræsentantskabet, bør generalforsamlingen henholdsvis repræsentantskabet være bevidst om, hvilken viden og erfaring den enkelte kandidat har, og hvorfor denne viden og erfaring er relevant for bestyrelsens fremtidige arbejde. Med bestemmelsen i *stk. 3, nr. 1*, stilles der krav om, at nomineringsudvalget indstiller potentielle kandidater til den samlede bestyrelse, som herefter kan vælge at indstille den pågældende til valg på generalforsamlingen. Inden nomineringsudvalget indstiller en kandidat til bestyrelsen, skal udvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil. På denne måde bliver det klart for den siddende bestyrelse og eventuelle nye medlemmer, hvad der forventes af ressourceforbrug fra det enkelte medlem. Dette følger af bestemmelsen i det foreslåede § 80 a, *stk. 4*.

Udover at bestyrelsen skal have en række individuelle faglige kompetencer, er det vigtigt at sikre en mangfoldighed i sammensætning af bestyrelsen, som er med til at sikre, at flere vinkler på samme sag overvejes, og at alle interesser i bestyrelsen tilgodeses. Dette behov er i et vist omfang sikret med reglerne om medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, men også andre elementer kan medvirke til at sikre en fyldestgørende behandling af alle emner i bestyrelsen.

Nomineringsudvalget er efter *stk. 3, nr. 2*, forpligtet til at opstille et måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. Det følger af den gældende § 79 a i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen i visse større finansielle virksomheder har pligten til at fastsætte måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. For virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af den foreslåede § 80 a, påhviler pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen dog nomineringsudvalget, jf. det foreslåede § 79 a, *stk. 6*, i lov om finansiel virksomhed. Herudover pålægges nomineringsudvalget med det foreslåede

stk. 3, nr. 2, en særskilt forpligtelse til at fastsætte måltallet og udarbejde politikken for så vidt angår bestyrelsens sammensætning.

På linje med den gældende § 79 a i lov om finansiel virksomhed er et køn underrepræsenteret, hvis det udgør mindre end 40 pct. Det er i den forbindelse uden betydning, hvilket køn, der udgør henholdsvis 40 pct. eller 60 pct. Nomineringsudvalget har således ikke en pligt til at opstille måltallet eller udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, når bestyrelsen har opnået en kønsfordeling, hvor intet af de to køn er repræsenteret med under 40 pct.

Det bemærkes, at nomineringsudvalget naturligvis vil være omfattet af henholdsvis kravet om opstilling af måltal og kravet om udarbejdelse af en politik, hvis kønsfordelingen ændrer sig, så et af kønnene bliver underrepræsenteret. Nomineringsudvalget skal således hurtigst muligt sørge for at opstille et måltal og udarbejde en politik.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, pålægger nomineringsudvalget en selvstændig forpligtelse til at udarbejde en mangfoldighedspolitik, jf. også det foreslåede § 70, stk. 6. Ved udarbejdelsen heraf kan nomineringsudvalget tage udgangspunkt i den foreslåede § 80 a, stk. 3, nr. 5, som omhandler bestyrelsens samlede viden og erfaring. For en nærmere beskrivelse af kravene til mangfoldighedspolitikken henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 70, stk. 1, nr. 3.

Det er vigtigt, at der løbende sker en vurdering af, om bestyrelsens arbejde foregår på en hensigtsmæssig måde, herunder om sammensætningen af bestyrelsen og strukturer og processer for arbejdet i bestyrelsen er egnet til at varetage de opgaver, der påhviler bestyrelsen. Derfor skal nomineringsudvalget løbende og mindst en gang årligt vurdere, om der er behov for ændringer, og forelægge dette for den samlede bestyrelse. Dette krav fremgår af bestemmelsens *stk. 3, nr. 4*.

Nomineringsudvalget skal endvidere løbende foretage en vurdering af, om den samlede bestyrelses viden og erfaring er tilstrækkelig til at drive virksomheden på forsvarlig vis. Endvidere skal nomineringsudvalget løbende vurdere, om det enkelte bestyrelsesmedlem fortsat lever op til kravene i lov om finansiel virksomhed, herunder om der er indtrådt forhold, der kan medføre en ændring af, om den pågældende fortsat skal anses for at være hæderlig og egnet. Dette følger derfor af forslaget til § 80 a, *stk. 3, nr. 5*.

Hvis der i virksomheden er udarbejdet en politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, skal nomineringsudvalget løbende gennemgå denne politik. Dette krav er fastslået i bestemmelsens *stk. 3, nr. 6*. Eventuelle anbefalinger, som nomineringsudvalget måtte have på baggrund af denne gennemgang, skal forelægges for den samlede bestyrelse.

Det foreslåede § 80 a, *stk. 5*, fastslår, at nomineringsudvalget som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang løbende skal tage hensyn til behovet for at sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader den virksomhedens interesser som helhed. § 80 a, stk. 5, implementerer artikel 88, stk. 2, 4. afsnit, i CRD IV.

Da indførelse af et nomineringsudvalg har til formål at sikre, at de i bestemmelsen nævnte emner behandles indgående, er det af afgørende betydning, at nomineringsudvalget har mulighed for at anvende de fornødne ressourcer til at udføre deres arbejde. Bestemmelsen i *stk. 6* pålægger således virksomheden et ansvar for at sikre, at et nomineringsudvalg kan få de nødvendige ressourcer hertil, herunder økonomiske ressourcer. Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre på reglerne om tavs-

hedspligt i §§ 117 og 118 i lov om finansiel virksomhed, som gælder fuldt ud ved brug af eksterne konsulenter.

Bestemmelsen i *stk. 7* fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I's pligt til at offentliggøre oplysninger på virksomhedens hjemmeside om virksomhedens efterlevelse af bestemmelsens krav. Kravet om offentliggørelse følger af artikel 96 i CRD IV.

Offentliggørelsen skal ske på den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender som kommunikationsmiddel i forhold til sine interessenter. Det er således ikke et krav, at virksomheden skal eje hjemmesiden. F.eks. er det i orden, hvis virksomheden offentliggør oplysningerne på en koncernhjemmeside, der tilhører en anden juridisk enhed end instituttet selv.

§ 80 b

Forslaget til § 80 b i lov om finansiel virksomhed implementerer artikel 76 i CRD IV, der fastlægger, at virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et risikoudvalg. De samme identifikationskrav er også gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et aflønningsudvalg, jf. artikel 95. Bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg er allerede implementeret i dansk ret i § 77 c i lov om finansiel virksomhed, da et tilsvarende krav om aflønningsudvalg fremgik af det tidligere kreditinstitutdirektiv.

De virksomheder, der er omfattet af artikel 76 i CRD IV er penge- og realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I. De pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg, må anses for at være af en sådan størrelse og organisering, at de også har behov for, at der nedsættes et nomineringsudvalg, der skal sikre, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at sikre, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring. Risikoudvalget skal sikre, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at sikre, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring. Risikoudvalget vil komme til at udøve et vigtigt stykke arbejde og bør derfor have de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer i virksomheden til at udføre dette arbejde.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder et krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg..

Det foreslåede risikoudvalg skal bevirke, at bestyrelsen i virksomheden har det fornødne grundlag for at vurdere, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring til at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for. Risikoudvalget vil komme til at udøve et vigtigt stykke arbejde og bør derfor have de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer i virksomheden til at udføre dette arbejde.

Med det foreslåede *stk. 2* fastlægges, at både formand og medlemmerne af risikoudvalget skal findes blandt medlemmerne i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I's bestyrelse. På denne måde sikres det, at risikoudvalgets opgaver forankres blandt medlemmerne i bestyrelsen, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for virksomhedens forhold, har et godt udgangspunkt til at tage stilling til de risici, som virksomheden er udsat for, herunder hvordan disse håndteres. Dette er en implementering af artikel 76, stk. 3, i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 3* fastlægges de opgaver, som risikoudvalget har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et overblik over virksomhedens faktiske risikobillede, og som derved skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen er bevidst om risici, når der træffes forretningsmæssige beslutninger i bestyrelsen. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for styring af virksomhedens risici, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

Det er af stor betydning, at bestyrelsen løbende har fokus på virksomhedens risikoprofil både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger. Risikoudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til forretningsmodellen for virksomheden, og sikre, at dette billede afspejles i virksomhedens risikoprofil. Risikoudvalget skal sikre, at der sker en grundig analyse af de risici, der har betydning for bestyrelsens beslutninger på dette område. På baggrund af denne analyse skal risikoudvalget rådgive den samlede bestyrelse om virksomhedens risikostrategi, hvilket fastslås i forslaget til *nr. 1*. Risikoudvalget skal i den forbindelse rådgive bestyrelsen om nødvendige tilpasninger af risikostrategien, herunder tilpasninger som følge af ændringer i virksomhedens forretningsmodel og tilpasninger, som nødvendiggøres af øvrige forhold så som markedsudviklingen m.v.

Dette understøttes af forslaget til *nr. 2*, der fastslår, at risikoudvalget skal deltage i overvågningen af, om virksomhedens risikostrategi implementeres korrekt i virksomheden og informere den samlede bestyrelse om alle relevante observationer i forbindelse hermed. Risikoudvalget skal i den forbindelse sikre, at bl.a. de forretningsgange, arbejdsbeskrivelser m.v., der gælder for virksomheden, opdateres i forbindelse med, at der sker ændringer i virksomhedens risikostrategi.

Med forslaget til *nr. 3* sikres det, at risikoudvalget tager særskilt stilling til de risici, der er forbundet med virksomhedens udbud af finansielle produkter og tjenesteydelser. Risikoudvalget skal vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som virksomheden handler med eller ønsker at handle med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil. Herunder skal risikoudvalget vurdere, om risiciene er acceptable, om produkterne kan håndteres af virksomheden og om den indtjening, som virksomheden kan få på produkterne, står mål med risiciene ved produkterne. Hvis produkternes risici og indtjening ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, eller de ikke kan håndteres, skal risikoudvalget vurdere, hvilke tiltag, der bør foretages. Dette kan eksempelvis betyde, at virksomheden helt undlader at handle med de pågældende produkter. Med produkter menes alle de produkter og produktgrupper, som virksomheden handler med og som har en betydning for indtjeningen.

Endelig skal risikoudvalget vurdere, om den aflønningsstruktur, der er valgt i virksomheden, tager højde for instituttets risici, kapital, likviditet og sandsynligheden og tidspunktet for udbetaling af aflønningen. Pligten i forslaget til *nr. 4* ændrer ikke på de opgaver, der påhviler et eventuelt aflønningsudvalg i virksomheden, men risikoudvalget har en særlig forpligtelse på dette område. Risikoudvalgets endelige vurdering forelægges den samlede bestyrelse.

Bestemmelsen i *stk. 3* er en implementering af artikel 76, *stk. 3*, og artikel 76, *stk. 4*, 1. afsnit, i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 4* fastlægges det, at risikoudvalget skal have adgang til al relevant information, herunder hos virksomhedens risikostyringsfunktion udpeget i overensstemmelse med reglerne herom i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (§ 71-bekendtgørelsen), der skal medvirke til at sikre, at udvalget kan danne sig det overblik over virksomhedens risici, som udvalget har behov for, for at kunne udføre sine opgaver. Således skal risikoudvalget have adgang til in-

formation fra dels de enheder i organisationen, der har information om virksomhedens risici, og dels mulighed for at indhente ekstern rådgivning. Ekstern rådgivning kan indhentes, hvis dette vurderes nødvendigt og relevant af udvalgets medlemmer.

Det er væsentligt for risikoudvalgets arbejde, at udvalget har den fornødne information fra andre dele af den finansielle virksomhed til at udvalget kan løfte sine opgaver. Derfor bestemmes det i forslaget til *stk. 5*, at risikoudvalget løbende skal tage stilling til omfanget og frekvensen af den information, som er nødvendigt for udvalgets arbejde og derfor skal tilgå udvalget. Bestemmelsen er en implementering af artikel 76, *stk. 4, 2. afsnit*, i CRD IV.

Til nr. 52 og 53 (§ 81, stk. 3 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

CRR artikel 28 og 29 giver mulighed for medregning af garantkapital som egentlig kernekapital med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 og 29, i CRR, fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning, når instrumentet udstedes af garantsparekasser.

Med de gældende regler for garantsparekassers stemmerettigheder medfører artikel 28, i CRR, at garantsparekasser ikke har mulighed for at foretage differentieret udlodning. Med henblik på at muliggøre at garantsparekasser fortsat kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have garantklasser med forskellige stemmerettigheder, herunder uden stemmerettigheder.

Med forslaget til ændring af § 81, *stk. 3 og 5*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en ændring for garantsparekasser, så de kan fortsætte med forskellige garantklasser, herunder have garantklasser uden stemmerettigheder, med henblik på at kunne foretage differentieret udlodning.

Til nr. 54 (§ 83, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

CRR artikel 28 og 29 giver imidlertid mulighed for medregning af garantkapital som egentlig kernekapital med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 og 29, i CRR, fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning, når instrumentet udstedes af garantsparekasser.

De nærmere vilkår for muligheder for at foretage differentieret udlodning fastsættes af EBA i en gennemførelsesmæssig teknisk standard om, hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget. EBA vil forelægge disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Drøftelserne i EBA peger på, at der bliver fastsat en øvre grænse for, hvor meget højere udlodningen på et stemmeløst garantbevis kan være i forhold til udlodningen på et garantbevis med stemmeret. Desuden ventes fastsat en øvre grænse for, hvor meget den samlede udlodning må blive forøget som følge af højere udlodning på garantbeviser med få eller ingen stemmerettigheder.

Til nr. 55 og 56 (§§ 83 a og 87 i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede §§ 83 og 87, i lov om finansiel virksomhed sikrer, at spare- og andelskasser kan anvende artikel 29, *stk. 3*, i CRR.

UDKAST

Med de foreslåede nye bestemmelser i §§ 83 a og 87 sikres det, at et vedtægtsbestemt loft for og begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garant- eller andelskapital ikke er til hinder for, at kapitalen kan medregnes til instituttets egentlige kernekapital. Det er således muligt for spare- og andelskasser at udnytte bestemmelsen i artikel 29, stk. 3, i CRR, hvorefter en spare- eller andelskasses kapitalinstrumenter kan indeholde et loft for eller en begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning, hvis dette fremgår af national lovgivning. Bestemmelsen i artikel 29, stk. 3, i CRR er en undtagelse til hovedreglen i forordningens artikel 28, stk. 1, litra h, iii, som fastslår, at kapitalinstrumenter ikke kan medregnes til den egentlige kernekapital, hvis instrumentet indeholder bestemmelser om loft eller begrænsninger i udbytteudbetaling og/eller forrentning.

Til nr. 57 (§ 124, stk. 2, 3 og 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 124, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, idet kravene til størrelsen af et penge- eller realkreditinstituts basiskapital fremgår af artikel 92, stk. 1, og artikel 93, stk. 1, i CRR.

Det foreslås at ophæve § 124, stk. 3, idet forholdet reguleres af artikel 93, stk. 2 og 4, i CRR.

Det foreslås endeligt, at § 124, stk. 7 ophæves, idet forholdet reguleres af artikel 92, stk. 3, i CRR.

Til nr. 58 (§ 124, stk. 4, 3. pkt., der bliver stk. 2, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed).

Med ændringen af § 124, stk. 2, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 100, i CRD IV.

Henvisningen til solvenskravet og minimumskapitalkravet konsekvensændres, således at der henvises til artikel 92, stk. 1 og 93, stk. 1, i CRR.

Til nr. 59 (§ 124, stk. 5, der bliver stk. 3, i lov om finansiel virksomhed).

Med forslaget til § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres artikel 104, stk. 1, litra a, i CRD IV.

Henvisningen til solvenskravet konsekvensændres, således at der henvises til artikel 92, stk. 1 og artikel 93, stk. 1, i CRR.

Til nr. 60 (§ 124, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed).

Med forslaget til ændring af § 124, stk. 8, der bliver stk. 5, i lov om finansiel virksomhed foretages der en konsekvensændring af bestemmelsen, således at der indsættes en henvisning til artikel 92 i CRR.

Kapitalkrav på kapitalcenterniveau er en grundpille i det danske realkreditsystem. Det sikrer, at nogle obligationsinvestorer ikke opnår fordele på bekostning af andre obligationsejere. Selve området bliver ikke defineret i CRR. Punkt 10 i præamblen til CRR giver mulighed for at videreføre eksisterende lovgivning i sådanne tilfælde.

Til nr. 61 (§ 124, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed).

§ 124, stk. 6, giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af solvensbehovet og et eventuelt individuelt fastsat solvenskrav. Med forslaget til ændring af stk. 6 fastholdes denne regel. Muligheden for at kræve offentliggørelse af det individuelle solvensbehov vil fremadrettet følge af artikel 438, stk. 1, litra b, i CRR, som giver medlemslandene mulighed for at kræve solvensbehovet offentliggjort. Denne hjemmel udnyttes i § 124, stk. 6, til at give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler omkring offentliggørelse af solvensbehovet. Det er

hensigten at videreføre de nuværende regler i bilag 20, punkt 5-10, i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

Til nr. 62 (§ 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at »og investeringsforvaltningsselskaber« udgår i § 125, stk. 1, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til § 125 b.

Til nr. 63 (§ 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at »investeringsforvaltningsselskaber« udgår i § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, således, at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 64 (§ 125, stk. 2, nr. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget foreslås det at ophæve den gældende § 125, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaberne mindst skal have en basiskapital som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster. Kravet følger fremadrettet af artikel 92, stk. 1, i CRR, men omfatter ikke de fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, såfremt de ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Fondsmæglerselskaber som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er dermed ikke længere omfattet af et krav om at have en basiskapital på mindst 8 pct. af de risikovægtede poster.

Det foreslås endvidere at ophæve den gældende § 125, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 65 (§ 125, stk. 2, nr. 2, der bliver nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Ændringen er en konsekvens af det foreslåede § 1, nr. 3.

Til nr. 66 (§ 125, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at investeringsforvaltningsselskaber udgår i den gældende § 125, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 2, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 67 (§ 125, stk. 3, 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 3, 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 6, idet forholdet reguleres af artikel 92, stk. 3 og artikel 95, stk. 2, litra a i CRR, for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke reguleret i CRR. Sådanne fondsmæglerselskaber skal dog

ikke fremover opgøre de risikovægtede poster, jf. § 142, stk. 1, idet det foreslås, at disse fondsmæglerselskaber ikke længere skal være omfattet af et krav om at have en kapital, der mindst udgør 8 pct. af de risikovægtede poster.

Investeringsforvaltningsselskaber er ligeledes omfattet af den gældende § 125, stk. 6. Kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås imidlertid særskilt reguleret i § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 68 (§ 125, stk. 5, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af artikel 97 i CRR vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav om, at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. På baggrund heraf foreslås det i § 125, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., at ændre det gældende 1. pkt., som indeholder et kapitalkrav om, at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, der i dag gælder for samtlige fondsmæglerselskaber, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Omfattet af stk. 3 er fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner og drift af multilaterale handelsfaciliteter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder visse betingelser i CRR artikel 96, stk. 1, litra a og b. Derudover omfattes fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Forslaget indebærer, at samtlige fondsmæglerselskaber bliver omfattet af et krav, om at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, hvormed den gældende retstilstand i Danmark, opretholdes.

Det vurderes således at være hensigtsmæssigt at indføre nationale regler om at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af tilsvarende krav i CRR. Dette for at opretholde den nuværende retstilstand for de virksomheder, der ikke er omfattet af CRR, da kravet vurderes at bidrage væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Til nr. 69 (§ 125, stk. 7, der bliver stk. 4-7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at den gældende § 125, stk. 7, om opgørelsen af det individuelle solvensbehov ophæves og i stedet indsættes stk. 4-7, som følge af, at visse kapitalkrav i CRR vil finde direkte anvendelse for visse fondsmæglerselskaber. Det foreslås således, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, i CRR om at have en basiskapital der mindst udgør 8 pct. af de risikovægtede poster, ikke kan være mindre end dette krav, minimumskapitalkravet i § 125, stk. 2 eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i henhold til enten § 125, stk. 3, eller i henhold til det tilsvarende krav i artikel 97 i CRR, såfremt fondsmæglerselskaberne er omfattet heraf.

Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er ikke omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRR og CRD IV. Disse fondsmæglerselskaber skal ikke opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici, jf. artikel 73 i CRD IV. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at vedholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Dette indebærer, at de omfattede fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapi-

tal til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Det må således anses for at være vigtigt, at ledelserne i samtlige af de danske fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Til nr. 70 (§ 125, stk. 8, stk. bliver stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre den gældende § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, hvorved Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af det gældende § 125, stk. 2, nr. 1. Som konsekvens af forslaget om, at den gældende stk. 2, nr. 1, hvorefter fondsmæglerselskaberne mindst skal have en basiskapital som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster, ophæves, foreslås det, at ændre henvisningen til stk. 2, nr. 1, til stk. 4. Dette indebærer, at Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det af selskabet opgjorte individuelle solvensbehov.

Til nr. 71 (§ 125, stk. 9, der bliver stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at investeringsforvaltningsselskabet udgår i § 125, stk. 9, der bliver stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 72 (§§ 125 a-125 g i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at overgangsordningen for IRB-institutter (»Basel I-gulvet«) i den gældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed ophæves, da en tilsvarende overgangsordning nu følger af artikel 500, i CRR. Regler for en overgangsordning for modervirksomheder i en koncern, der ikke er omfattet af CRR, vil blive fastsat i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

I stedet indsættes som §§ 125 a-125 g:

§ 125 a

Med forslaget til § 125 a i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 129, stk. 1-5, artikel 130, stk. 1-5, samt dele af artikel 160 i CRD IV.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog det foreslåede *stk. 2*. Et kombineret kapitalbufferkrav er den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklist kapitalbuffer, jf. forslaget til § 5, stk. 1, nr. 31-34.

Kravet er dog alene relevant for fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning samt til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Dette følger af artikel 128, andet afsnit, i CRD IV.

Efter forslaget til *stk. 2* kan erhvervs- og vækstministeren undtage små og mellemstore fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, fra at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav i medfør af *stk. 1*, hvis en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet.

Beslutningen om at anvende en sådan undtagelse skal efter artikel 129, stk. 2, og artikel 130, stk. 2, i CRD IV, (i) være fuldt begrundet, (ii) omfatte en forklaring på, hvorfor undtagelsen ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet, og (iii) indeholde en nøjagtig definition af de små og mellem-

UDKAST

store fondsmæglerselskaber, der er undtaget. Erhvervs- og vækstministeren vil følge EU-Kommissionens henstilling (2003/361) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder i forbindelse med kategoriseringen af hvilke fondsmæglerselskaber, som kan undtages efter stk. 3.

Erhvervs- og vækstministeren vil underrette Europa-Kommissionen, ESRB samt, EBA, hvis små og mellemstore fondsmæglerselskaber undtages i medfør af stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren vil endvidere underrette Finanstilsynet og eventuelt andre relevante landes tilsynsmyndigheder herom.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at det kombinerede kapitalbufferkrav bygger oven på minimums-kravet til kapitalgrundlagets størrelse, og det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. For virksomheder uden et individuelt solvenskrav anvendes virksomhedens solvensbehov, jf. § 124, stk. 2 eller § 125, stk. 4 i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 4* foreslås at give erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt om opgørelsen af disse. Der vil således blive udstedt en bekendtgørelse, hvori de nærmere regler om bufferne vil indgå.

Det kombinerede kapitalbufferkrav vil skulle udgøre mindst 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb for alle berørte virksomheder, når kapitalbufferne er fuldt indfasede. Der foreslås i princippet ikke en øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse. Det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse vil bl.a. være afhængig af virksomhedens størrelse, konjunkturer m.v.

Virksomhederne kan ikke anvende egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde individuelle solvenskrav i medfør af § 124, stk. 5, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed eller som anvendes til at opfylde det individuelle solvensbehov i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat individuelle solvenskrav, jf. forslaget til stk. 4.

Kapitalbevaringsbufferen

Med lovforslaget foreslås det, at Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til kapitalbevaringsbufferen.

Erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er lig med 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med CRR, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset.

Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer

Med lovforslaget foreslås, at Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder krav til den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, finder anvendelse fuldt ud fra 1. januar 2015.

Det foreslås således, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter, at virksomhederne fra 1. januar 2015 skal opfylde den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med CRR multipliceret med det vægtede

gennemsnit af de kontracykliske buffersatser. Vedrørende de kontracykliske buffersatser henvises til forslaget til § 125 f.

Virksomhederne skal opfylde kravet ved hjælp af egentlig kernekapital ud over den egentlige kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR og i tillæg til kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer. Virksomhederne kan ikke anvende egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde individuelle solvenskrav eller det individuelle solvensbehov, jf. forslaget til stk. 4.

Erhvervs- og vækstministeren kan desuden i medfør af stk. 5, fastsætte nærmere regler om opgørelse af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer består af det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de områder, hvor en virksomheds krediteksponeringer har geografisk beliggenhed. Der henvises til forslaget til § 125 f.

Opgørelsen er baseret på grundlag af de samlede krediteksponeringer, der er risikovægtede, inden for hvert geografisk område, multipliceret med den kontracykliske buffersats i det pågældende område.

Eksempelvis vil et pengeinstitut, der har krediteksponeringer i både Danmark og Sverige skulle vægte opgørelsen med de kontracykliske buffersatser. I en situation hvor 70 pct. af krediteksponeringerne befinder sig i Danmark og 30 pct. i Sverige, og den kontracykliske buffersats er fastsat til eksempelvis 0 pct. i Danmark, og til 2 pct. af myndigheden i Sverige, vil pengeinstituttet skulle opretholde en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer på $0,7 \times 0 + 0,3 \times 2 = 0,6$ pct. af den samlede risikoeksponering.

Krav om en kapitalbevaringsplan i medfør af lovforslagets § 125 c, stk. 1, og restriktioner på udlodninger i medfør af § 125 b, stk. 1, finder anvendelse fra 1. januar 2014, såfremt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber, ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b

Med forslaget til § 125 b i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af artikel 141 i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 1* følger, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, begrænses i at foretage dispositioner, der fører til, at kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. En virksomhed er således ikke forhindret i at udlodde mere end årets overskud, hvis kapitalen er tilstrækkelig stor.

Ønsker en virksomhed, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, at foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, vil virksomheden inden udlodningen kan foretages skulle opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom i overensstemmelse med stk. 2.

Med forslaget til *stk. 2* bliver pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, omfattet af restriktioner på udlodninger samt en forpligtelse til at opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom. Det foreslås, at virksomheder omfattet af § 125 b, stk. 2, 1. pkt., ikke må foretage nogen af følgende

handlinger før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom:

- 1) Foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. forslaget til stk. 4.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber forbydes således i medfør af forslaget til stk. 2, at foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, at indgå aftale om betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn (bonus), og betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter før, det maksimale udlodningsbeløb er beregnet og Finanstilsynet har modtaget underretning herom.

Finanstilsynet vil i medfør af forslaget til stk. 7 fastsætte en metode for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb, der vil betyde, at begrænsninger for det maksimale udlodningsbeløb vil vokse, jo tættere på solvenskravet et institut ligger. I solvenskravet indgår det individuelle solvenskrav. For virksomheder uden individuelle solvenskrav indgår virksomhedens solvensbehov. Der henvises nærmere til bemærkningerne til stk. 7 nedenfor.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at en virksomhed ikke må udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, såfremt virksomhedens kapitalgrundlag ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestemmelsen forhindrer ikke Finanstilsynet i at påbyde en virksomhed yderligere begrænsninger på udlodninger.

Med forslaget til *stk. 4* defineres – i overensstemmelse med artikel 141, stk. 10, i CRD IV – hvad der forstås ved udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital. Bestemmelsen henviser til CRR, hvorved der sikres overensstemmelse med det anvendte begrebsapparat heri.

Af forslaget til *stk. 5* fremgår, at virksomheder omfattet af § 125 b, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Med bestemmelsen implementeres artikel 141, stk. 9 i CRD IV, og medvirker til at sikre, at Finanstilsynet kan foretage et hurtigt og effektivt tilsyn. Finanstilsynet er i den forbindelse afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn. Virksomhederne skal derfor også på anmodning fra Finanstilsynet kunne dokumentere, hvordan de overholder bestemmelsen om nøjagtig opgørelse af overskud, der kan udloddes og det maksimale udlodningsbeløb.

Med forslaget til *stk. 6* præciseres det, at restriktioner på udlodninger efter stk. 1 og stk. 3 gælder betalinger, der medfører en reduktion af den egentlige kernekapital eller en reduktion af overskudet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling, i form af konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling eller lignende. Det er således ikke hensigten med bestemmelserne, at virksomhederne kan ende i eksempelvis en afviklingssituation for at overholde bestemmelserne i stk. 1 og 3.

Efter det foreslåede *stk. 7* fastsætter Finanstilsynet regler om, hvordan det maksimale udlodningsbeløb opgøres og indberettes.

UDKAST

Finanstilsynet fastsætter en metode for det maksimale udlodningsbeløb, der betyder, at begrænsninger for det maksimale udlodningsbeløb vil vokse, jo tættere en virksomhed er på ikke at kunne opfylde dets individuelle solvensbehov eller solvenskrav.

Institutter med lille solvensoverdækning kan blive afskåret fra at kunne udlodde en delmængde af årets løbende overskud efter skat.

Denne metode vurderes som den mest hensigtsmæssige i en dansk kontekst.

Det maksimale udlodningsbeløb bestemmes af årets foreløbige overskud efter skat, der ikke indgår i kapitalgrundlaget, og som multipliceres med en faktor, der er bestemt af solvensafstanden til solvenskravet. Egentlig kernekapital, der anvendes til opfyldelse af individuelle solvenskrav, herunder solvensbehov, og kapitalgrundlagskrav i medfør af forordningens artikel 92, kan ikke anvendes til opfyldelse af det kombinerede kapitalbufferkrav.

Det forventes, at der vil blive udformet regler, således at der kommer til at gælde følgende i forhold til det maksimale udlodningsbeløb:

For en virksomhed, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, således at den egentlige kernekapital ligger inden for 25 pct. af det kombinerede kapitalbufferkrav, vil faktoren for det maksimale udlodningsbeløb af årets driftsresultat efter skat blive sat til nul.

For en virksomhed, der ikke opfylder det sammensatte kapitalbufferkrav, således at den egentlige kernekapital ligger fra 25 pct. op til 50 pct. af det kombinerede kapitalbufferkrav, vil faktoren for det maksimale udlodningsbeløb af årets driftsresultat efter skat blive sat til 20 pct. Dermed kan der maksimalt udloddes 20 pct. af årets løbende overskud efter skat.

For en virksomhed, der ikke opfylder det sammensatte kapitalbufferkrav, således at den egentlige kernekapital ligger fra 50 pct. op til 75 pct. af det sammensatte kapitalbufferkrav, vil faktoren for det maksimale udlodningsbeløb af årets driftsresultat efter skat blive sat til 40 pct. Dermed kan maksimalt udloddes 40 pct. af årets løbende overskud efter skat.

For en virksomhed, der ikke opfylder det sammensatte kapitalbufferkrav, således at den egentlige kernekapital ligger fra 75 pct. op til 100 pct. af det sammensatte kapitalbufferkrav, vil faktoren for det maksimale udlodningsbeløb af årets driftsresultat efter skat blive sat til 60 pct. Dermed kan maksimalt udloddes 60 pct. af årets løbende overskud efter skat.

En virksomhed med et aktuelt underskud (årets løbende underskud), som har historiske overførte overskud, afskæres fra at udlodde, med mindre virksomheden opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, fordi det maksimale udlodningsbeløb vil være nul.

§ 125 c

Med forslaget til § 125 c i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 142 i CRD IV.

Af forslaget til *stk. 1* følger, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal indsende en kapitalbevaringsplan, såfremt kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. Virksomheden skal indsende kapitalbevaringsplanen til Finanstilsynet senest 5 arbejdsdage efter, at virksomheden har konstateret, at de ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynets indgrebsmuligheder styrkes i perioden forud for, at virksomheden kommer i så alvorlige problemer, at det bliver nødlidende.

Finanstilsynet kan efter forslaget til *stk. 2* forlænge indsendelsesfristen med op til 5 arbejdsdage. En virksomhed skal begrunde en ansøgning om fristforlængelse. Finanstilsynets vurdering af en virksomheds anmodning om fristforlængelse vil bero på konkrete forhold vedrørende virksomheden, herunder eksempelvis virksomhedens størrelse og kompleksitet.

Efter forslaget til *stk. 3* vurderer Finanstilsynet kapitalbevaringsplanen og godkender den kun, hvis Finanstilsynet vurderer, at det med kapitalbevaringsplanen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at virksomheden kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Finanstilsynet foretager en konkret og individuel vurdering af den enkelte virksomheds forhold.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at hvis Finanstilsynet ikke godkender kapitalbevaringsplanen, så griber Finanstilsynet ind over for virksomheden med et eller flere tilsynsmæssige tiltag, hvis det skønnes nødvendigt for, at virksomheden kan genopbygge bufferniveauet. Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynets indgrebsmuligheder styrkes i perioden forud for, at virksomheden kommer i så alvorlige problemer, at det bliver nødlidende. Finanstilsynet kan bl.a. indføre strengere restriktioner på udlodninger, end hvad der følger af det foreslåede § 125 b og har samme beføjelser, som under tilsynsprocessen under søjle 2.

Finanstilsynet vil dermed efter bestemmelsen kunne påbyde en virksomhed at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Fristen fastsættes blandt andet med henblik på at opretholde en tilstrækkelig fremdrift. Finanstilsynet vil ved fastsættelsen af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, som virksomheden er underlagt, herunder de foranstaltninger, som virksomheden skal iværksætte. Ved fastsættelse af tidsfristen er det afgørende, at fastsættelsen sker under hensyntagen til den finansielle stabilitet, herunder risikoen for indskydere og investorer m.v. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet finder det forsvarligt under hensyntagen til de nævnte kriterier. Ved meddelelse af påbud om at virksomheden skal foretage sådanne foranstaltninger, kan Finanstilsynet iværksætte en række tilsynsprocesser og begrænsninger på virksomhedens dispositionsfrihed med henblik på at tilvejebringe den nødvendige eller den korrekte bufferkapacitet.

Det er formålet med forslaget, at Finanstilsynet skal kunne følge de virksomheder, som ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, tæt. Det er således en forudsætning, at virksomhederne ikke får lov til at fortsætte for længe uden at iværksætte genopretning af kapitalen til skade og tab for indskydere og kreditorer m.v.

Finanstilsynet har mulighed for løbende under processen at påbyde virksomheden at iværksætte andre eller yderligere foranstaltninger samt at justere på allerede meddelte foranstaltninger, hvis den konkrete situation og virksomhedens forhold kræver det. Hvis virksomheden ikke med den fornødne hastighed får rettet op på kapital situationen, vil Finanstilsynets reaktion gradvist blive hårdere.

Finanstilsynet kan således i sidste ende inddrage virksomhedens tilladelse, hvis den ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, selvom minimumskapitalkravet er opfyldt, hvis eksempelvis ledelsen i virksomheden ikke gør, hvad den kan for at genoprette virksomhedens økonomiske situation eller eksempelvis hvis kapitalgenopretning ikke vurderes at være realistisk at gennemføre.

Efter forslaget til *stk. 5* fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan på bekendtgørelsesniveau.

Kapitalbevaringsplanen vil mindst skulle indeholde (i) et overslag over indtægter og udgifter og en skønnet balance, (ii) foranstaltninger til at øge virksomhedens kapitalprocenter og (iii) en plan og tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav fuldt ud.

Finanstilsynet kan udvide kravene til indholdet af kapitalbevaringsplanen med andre oplysninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, for at kunne tage stilling til kapitalbevaringsplanen.

§ 125 d

Med forslaget til § 125 d i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 141, stk. 8, i CRD IV.

Efter den gældende § 75 i lov om finansiel virksomhed har en finansiel virksomhed, det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og ansvarshavende aktuar i den finansielle virksomhed pligt til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Bestemmelsen indeholder endvidere en indberetningspligt for et medlem af den finansielle virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar i de situationer, hvor den nævnte personkreds må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet. Indberetning skal foretages, hvor der er udsigt til, at den finansielle virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset at den finansielle virksomhed på indberetningstidspunktet opfylder kapitalkravet. Bestemmelsen sikrer således, at tilsynet orienteres, inden den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om tilsynet skal inddrage tilladelsen.

Med lovforslagets forslag om indførelse af et kombineret kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, indsættes kapitalbufferne til at fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

Kommer virksomhederne under det kombinerede kapitalbufferkrav, foreslås med lovforslaget til § 125 b, at der indtræder en række restriktioner for virksomhedernes mulighed for at foretage udlodning, f.eks. begrænsninger i adgangen til at udbetale udbytte til virksomhedens aktionærer og bonus til ansatte samt i muligheden for at foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter. Begrænsningerne i mulighederne for at foretage udlodning skal netop bidrage til at forhindre en udhuling af kapitalen, så længe virksomheden ligger under kapitalbufferkravet.

Efter § 344, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, skal Finanstilsynet tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. For at kunne sikre et hurtigt og effektivt tilsyn er Finanstilsynet afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn.

Idet kapitalbufferne skal fungere som øget værn i forhold til virksomhedernes kapitalgrundlag foreslås med forslaget til § 125 d, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, straks skal orientere Finanstilsynet, hvis de ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. forslaget til § 125 a, stk. 1, og har til hensigt at udlodde overskud, eller foretage en handling omfattet af det foreslåede § 125 b, stk. 2, nr. 1-3.

Såfremt en virksomhed ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal virksomheden således efter forslaget til § 125 d, stk. 1, straks underrette Finanstilsynet, hvis det har til hensigt at fordele overskud til udlodning eller foretage en af følgende handlinger: 1) at foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. forslaget til § 125 b, stk. 4, 2) at indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav, eller 3) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Virksomheden skal oplyse størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, og supplerende kapital. Herudover skal virksomheden oplyse størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang samt det beregnede maksimale udlodningsbeløb (MUB). Endelig skal virksomheden oplyse størrelsen af de overskud der kan udloddes, som det har til hensigt at afsætte til udbyttebetalinger, køb af egne aktier, betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter, og betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Det er i forbindelse med tilsynet tillige relevant for Finanstilsynet at modtage oplysningerne på koncernniveau. Efter forslaget til § 125 d finder det kombinerede kapitalbufferkrav tillige anvendelse på den danske koncern eller delkoncern i koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, indgår. Efter forslaget til denne bestemmelse er det det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab, der påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Efter det foreslåede stk. 2, finder pligten til at oplyse Finanstilsynet om oplysningerne efter stk. 1, således tillige anvendelse for den danske koncern eller delkoncern, i de koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, indgår. Pligten til at påse overholdelsen af bestemmelsen påhviler det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, i koncernen eller delkoncernen.

§ 125 e

I henhold til CRD IV artikel 129, stk. 1, og artikel 130, stk. 1, skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. forslaget til § 125 a, på individuelt og konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i CRR.

Med forslaget til § 125 e i lov om finansiel virksomhed implementeres direktivets bestemmelser om opgørelse af kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer på konsolideret grundlag. Det foreslås således at indføre kapitalbufferkrav for koncerner på et konsolideret grundlag, således at danske finansielle moderholdingvirksomheder indgår i konsolideringskravet og dermed opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, men at pligten til at overholde bestemmelserne i §§ 125 a-125 c, på koncernniveau, påhviler det øverste danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab i koncernen.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen følger således som udgangspunkt anvendelsesområdet for opgørelse af solvenskrav på konsolideret grundlag. Dvs. i det omfang der skal opgøres solvenskrav på konsolideret grundlag for koncerner, skal der tillige opgøres kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Der stilles dog ikke kapitalbufferkrav på soloniveau for finansielle moderholdingvirksomheder.

Der skal som udgangspunkt kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed. Hvis eksempelvis en koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, overholder de foreslåede bestemmelser i §§ 125 a-125 c, stilles der ikke særskilt krav om, at en delkoncern af denne koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog efter bestemmelsen beslutte at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau.

I forhold til restriktioner på udlodninger, jf. forslaget til § 125 b, og krav om kapitalbevaringsplaner, jf. forslaget til § 125 c, retter de sig efter bestemmelsen til det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab i koncernen eller delkoncernen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 125 a-125 c samt til bemærkningerne til den foreslåede § 125 d i lov om finansiell virksomhed.

§ 125 f

Med forslaget til § 125 f i lov om finansiell virksomhed gennemføres artikel 136, 137, 139 og 140 i CRD IV.

Efter forslaget til *stk. 1* udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der fastsætter den kontracykliske buffersats for indenlandske krediteksponeringer. Dette kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd. Erhvervs- og vækstministeren kan i den forbindelse anmode Finanstilsynet om at udarbejde bidrag til brug herfor.

Erhvervs- og vækstministeren tager i den forbindelse hensyn til kreditlejsskussen, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Heri indgår långivning/BNP-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens.

For hvert kvartal udarbejdes en buffervejledning som reference, der kan tjene som vejledning ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats. Buffervejledningen skal afspejle kreditlejsskussen og risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og tager behørigt hensyn til særlige forhold i den danske økonomi. Den baseres på långivning/BNP-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens, idet der blandt andet tages hensyn til:

- a) en indikator for udlånsvæksten og navnlig en indikator, der afspejler ændringerne i forholdet mellem långivning og BNP
- b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra b, i CRD IV.

Ved fastsættelse af en passende buffersats tager erhvervs- og vækstministeren hensyn til buffervejledningen, enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a, c og d i CRD4, og enhver henstilling fremsat af ESRB om fastsættelsen af en buffersats samt andre variable som findes relevante med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici. ESRB udarbejder en generel vejledning om principper for beslutningstagning om kontracykliske buffersatser. ESRB udarbejder endvidere en generel vejledning om variable, som angiver en ophobning af systemiske risici. Hertil kommer, at ESRB udarbejder en generel vejledning om variable, herunder kvalitative kriterier, som angiver, at bufferen bør ændres eller bortfalde.

Der er ikke nogen specifik øvre grænse for den kontracykliske buffersats. Kravet fastsættes kvartalsvist og opgøres og udmåles i trin på 0,25 pct. point.

Når en kontracyklisk buffersats reduceres, meddeler erhvervs- og vækstministeren en indikativ periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, uden at dette dog er til hinder for, at erhvervs- og vækstministeren kan forøge satsen. Finanstilsynet skal på vegne af erhvervs- og vækstministeren give en begrundelse for den indikative periode.

Efter forslaget til *stk.* 2 skal Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, offentliggøre en meddelelse på sin hjemmeside om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats.

Finanstilsynet vil på vegne af erhvervs- og vækstministeren meddele mindst følgende i forbindelse med offentliggørelsen om fastsættelsen af den kvartalsvise kontracykliske buffersats:

- a) den gældende kontracykliske buffersats
- b) det relevante långivning/BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens
- c) buffervejledningen som er beregnet som reference for buffersatsen
- d) en begrundelse for buffersatsen
- e) såfremt buffersatsen er forhøjet, den dato, fra hvilken virksomhederne skal anvende den forhøjede buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
- f) såfremt anvendelsesdatoen, jf. litra e, ligger mindre end 12 måneder efter datoen for meddelelsen, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere anvendelsesfrist
- g) såfremt buffersatsen er reduceret, en vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode.

Finanstilsynet underretter ESRB om fastsættelsen af den kontracykliske buffersats og de ovenstående oplysninger.

Efter forslaget til *stk.* 4-7, udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der beslutter kontracykliske buffersatser for udenlandske krediteksponeringer.

Virksomheder, som udelukkende udøver aktivitet i Danmark, skal alene anvende en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats fastsat af erhvervs- og vækstministeren. Virksomheder, som udøver grænseoverskridende virksomhed, skal endvidere anvende de virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersatser, der er fastsat lokalt for udenlandske aktiviteter.

Der er som udgangspunkt fuld gensidighed af buffersatser for krediteksponeringer op til 2,5 pct, jf. forslaget til *stk.* 3. Det betyder, at en kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som udgangspunkt skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

ESRB kan facilitere drøftelser imellem EU-landene om koordinering af buffersatsbeslutninger. ESRB kan endvidere give vejledning og konkrete anbefalinger i form af henstillinger i forhold til buffersatsbeslutningerne, således at det sikres, at lande anvender en fornuftig og konsistent tilgang i forhold til beslutninger af relevans for den økonomiske situation. EBA vil udarbejde mere tekniske

standarder for beregningen af relevante økonomiske nøgletal, som skal indgå i grundlaget for buffersatsbeslutningerne.

Erhvervs- og vækstministeren kan efter *stk. 4* beslutte at anvende andre landes buffersatser på over 2,5 pct., således at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal anvende disse satser til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Hvis erhvervs- og vækstministeren ikke har besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i et andet land, vil virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet skulle anvende 2,5 pct. Som udgangspunkt vil erhvervs- og vækstministeren beslutte at anvende kontracykliske buffersatser på over 2,5 pct. fra en udpeget myndighed i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Erhvervs- og vækstministeren kan desuden efter forslaget til *stk. 5* fastsætte kontracykliske buffersatser gældende for krediteksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når der ikke er fastsat og offentliggjort en kontracyklisk buffersats i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte buffersatserne efter henstilling fra Det systemiske Risikoråd og i overensstemmelse med henstillinger fra ESRB, når ESRB retter henvendelse om passende kontracykliske buffersatser for eksponeringer mod et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

I de tilfælde, hvor en kontracyklisk buffersats er fastsat og offentliggjort i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren efter forslaget til *stk. 6*, fastsætte en anden buffersats gældende for krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, når det er vurderingen, at den buffersats, som er fastsat af en udpeget myndighed i det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet mod risiciene vedrørende overdreven udlånsvækst i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan dog ikke fastsætte en lavere buffersats end satsen fastsat og offentliggjort af den udpegede myndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre buffersatsen er over 2,5 pct.

Hvis erhvervs- og vækstministeren fastsætter en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, efter *stk. 5* eller *6*, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren efter forslaget til *stk. 7*, tillige beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, skal anvende den pågældende buffersats til beregning af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor buffersatsen meddeles i overensstemmelse med *stk. 8*. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen efter *stk. 8*, skal den kortere frist være berettiget på grundlag af ekstraordinære omstændigheder.

I medfør af forslaget til *stk. 8*, offentliggør Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, enhver fastsættelse af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet skal bl.a. offentliggøre følgende:

- a) den kontracykliske buffersats og det pågældende land, som den finder anvendelse på
- b) en begrundelse for den pågældende buffersats

- c) den dato, fra hvilken virksomheder skal anvende den forhøjede buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
- d) såfremt anvendelsesdatoen ligger mindre end 12 måneder efter datoen for meddelelsen efter denne bestemmelse, jf. stk. 7, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere anvendelsesfrist.

Finanstilsynet oplyser løbende på tilsynets hjemmeside om fastsættelse af satser for krediteksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås med *stk. 9*, at den kontracykliske buffersats ophører med at virke eller reduceres straks fra den dag, hvor en reduceret buffersats er blevet offentliggjort. En mindsket kontracyklisk buffersats vil således finde anvendelse straks efter tidspunktet for Finanstilsynets meddelelse efter det foreslåede *stk. 2*, *stk. 4* og *stk. 8*.

Erhvervs- og vækstministeren vil desuden i medfør af forslaget til *stk. 10*, fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af kontracykliske buffersatser, herunder hvornår en buffersats finder anvendelse fra samt om offentliggørelsen af en beslutning om anvendelse af buffersatser, f.eks. for anvendelse af buffersatser på over 2,5 pct. af det samlede risikoeksponeringsbeløb. Finanstilsynet offentliggør, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, det samme vedrørende anvendelse af buffersatser under og lig 2,5 pct. af det samlede risikoeksponeringsbeløb for lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Med forslaget til *stk. 10* vil ministeren desuden fastsætte nærmere regler om, hvornår en kontracyklisk buffersats finder anvendelse fra.

En forhøjet kontracyklisk buffersats vil som udgangspunkt finde anvendelse fra 12 måneder efter tidspunktet for Finanstilsynets offentliggjorte meddelelse herom. På grundlag af ekstraordinære omstændigheder kan der imidlertid fastsættes en kortere frist for anvendelse af buffersatsen.

Efter det foreslåede *stk. 11* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om relevante krediteksponeringer, herunder om opgørelse af krediteksponeringer efter geografisk beliggenhed.

Opgørelse af en krediteksponering sker efter den geografiske beliggenhed. Selve metoden, der skal anvendes til at identificere den geografiske beliggenhed for en krediteksponering, vil efterfølgende blive udfyldt af en europæisk reguleringsmæssig teknisk standard. Med bestemmelsen i *stk. 11* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte supplerende regler herom, hvis der måtte være behov herfor.

§ 125 g

Forslaget er en delvis videreførelse af § 125 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der stadig gælder for fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen har tidligere gennemført UCITS-direktivets krav til investeringsforvaltningsselskabers kapital, hvor de danske krav dog var lidt højere, end kravene i UCITS-direktivet, men svarende til kravene for fondsmæglerselskaber. Forslaget medfører mere direktivnære krav til kapitalen.

Det foreslåede § 125 g, *stk. 1*, er en videreførelse af det gældende § 125, *stk. 1*, for investeringsforvaltningsselskaber, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber skal have en tilstrækkelig basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici.

UDKAST

Det foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, svarer til de gældende § 125, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed hvori artikel 6, stk. 4, og artikel 7, stk. 1, litra a, i UCITS-direktivet, er implementeret, men foreskriver et mindre krav til minimum for startkapitalen (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber.

Det fremgår af det foreslåede § 125 g, stk. 2, nr. 1, at basiskapitalen mindst skal svare til værdien af 730.000 euro for de investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3. Efter de gældende regler er kravet på 1 mio. kr. Af § 125 f, stk. 2, nr. 2, fremgår det, at basiskapitalen for andre investeringsforvaltningsselskaber mindst skal svare til værdien af 125.000 euro, hvor kravet efter de gældende bestemmelser er 0,3 mio. euro. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 9, vedrørende § 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår det blandt andet, at ændringerne skal ses på baggrund af kravene til startkapitalen for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslåede § 125 g, stk. 3, svarer til den gældende § 125, stk. 3, der tidligere har implementeret artikel 7, stk. 1, litra a, punkt i, i UCITS-direktivet. Det fremgår af det foreslåede stk. 3, at investeringsforvaltningsselskaber, udover det minimumskapitalkrav, der følger af det foreslåede § 125 b, stk. 2, nr. 1 og 2, skal medregne et tillæg på 0,02 pct. af den kapital, der indgår i selskabets porteføljer, og som overstiger 250 mio. euro. Det fremgår af det foreslåede § 125 b, stk. 6, hvad der skal medregnes ved opgørelse af porteføljen.

Tillægget skal beregnes på baggrund af et beløb svarende til den portefølje, som selskabet i henhold til den reviderede årsrapport administrerer. Den løbende tilpasning skal foretages senest den 1. juni i det efterfølgende år. Årsrapporten skal være godkendt af generalforsamlingen senest 4 måneder efter regnskabsperiodens afslutning, og investeringsforvaltningsselskaberne har således en frist på 5 måneder til eventuelt at fremskaffe et beløb svarende til tillægget i selskabets basiskapital.

Det fremgår af det foreslåede § 125 g, stk. 3, 2. pkt., at basiskapitalkravet og tillægget maksimalt kan udgøre 10 mio. euro.

Det foreslåede § 125 g, stk. 4, er en videreførelse af den gældende § 125, stk. 4, som gennemførte artikel 7, stk. 1, sidste afsnit, i UCITS-direktivet. Såfremt selskabet ønsker at benytte en garanti for at opfylde kapitalkravet i det foreslåede § 125 g, stk. 3, kan selskabet i medfør af forslaget anmode Finanstilsynet om tilladelse til, at op til 50 pct. af tillægget til minimumskapitalen, som beregnet i henhold til § 125 f, stk. 3, kan bestå af en garanti af tilsvarende størrelse, fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have sit hjemsted i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med, men hvis tilsynsregler svarer til reglerne i fællesskabslovgivningen.

Det foreslåede § 125 g, stk. 5, er en videreførelse af den gældende § 125, stk. 5, der gennemførte artikel 7, stk. 1, litra a, nr. iii, i UCITS-direktivet for investeringsforvaltningsselskaber. Efter den gældende § 125, stk. 5, skal investeringsforvaltningsselskaber uanset kravene i § 125, stk. 2 og 3, have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Det fremgår af artikel 97 i forordning CRR, at investeringsforvaltningsselskaber fortsat skal have en minimumskapital, der mindst svarer til en fjerdedel af selskabets faste omkostninger for det foregående år. Finanstilsynet kan tilpasse kravet hertil i både opad- og nedadgående retning, hvis selska-

bets faste omkostninger f.eks. til husleje, lønudgifter eller andre driftsomkostninger forøges eller formindskes væsentligt i forhold til det forrige år.

Ved investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger forstås »posterne udgifter til personale og administration«, »af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver« og »andre driftsudgifter« fra resultatopgørelsen i bilag 3 til bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslåede § 125 g, stk. 6, er en videreførelse af § 141 i den gældende lov om finansiel virksomhed, som har gennemført artikel 7, stk. 1, litra a, punkt ii, i UCITS-direktivet. Bestemmelsen fastsætter, hvad der skal medregnes, når investeringsforvaltningsselskaber skal opgøre selskabets portefølje, med henblik på at beregne det tillæg, der skal medregnes til minimumskapitalkravet, på 0,02 pct. af den del af porteføljen, der overstiger 250 mio. euro.

Til porteføljen medregnes formuen i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har indgået aftale om at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til porteføljen.

Det foreslåede § 125 g, stk. 6, fastslår, at et investeringsforvaltningsselskab til brug for beregning af sin kapitaldækning ud over formuen i UCITS også skal medregne formuen i de alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet tillige måtte forvalte. Dette gælder, når selskabet både har en tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og en tilladelse som forvalter efter § 11, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. § 10 a i lov om finansiel virksomhed (dobbelttilladelse). § 10 a i lov om finansiel virksomhed blev indført med forslaget til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Den gældende § 141 i lov om finansiel virksomhed blev gennemført inden for rammerne af EU-direktiver på det finansielle område, jf. UCITS-direktivets artikel 7, stk. 1, litra a, punkt ii, og FAIF-direktivets artikel 9, der henviser til UCITS-direktivet.

Forslaget til stk. 6 fastsætter de porteføljer, der skal medregnes, når et investeringsforvaltningsselskab skal opgøre sin portefølje med henblik på at beregne det i stk. 3 nævnte tillæg på 0,02 pct. som skal medregnes til minimumskapitalkravet.

Til porteføljen medregnes formuen i danske og udenlandske UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere. Danske UCITS omfatter investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde. Endvidere medregnes formuen i de alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Alternative investeringsfonde er defineret som kollektive investeringsenheder eller investeringsafdelinger deraf, som rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og som ikke skal have tilladelse i medfør af UCITS-direktivet, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Til porteføljen medregnes således formuen i kollektive investeringsenheder, uanset om disse er UCITS eller alternative investeringsfonde.

Et investeringsforvaltningsselskab skal medregne formuen i de UCITS, som selskabet er godkendt til at administrere ved opgørelsen af sin basiskapital. Hvis der er tale om et investeringsforvaltningsselskab med dobbelttilladelse, omfatter bestemmelsens ordlyd også alternative investeringsfonde, herunder kapitalforeninger, jf. kapitel 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Har investeringsforvaltningsselskabet dobbelttilladelse omfatter investeringsforvaltningssels-

skabets portefølje også specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger, selvom disse foreninger endnu ikke har ændret status til kapitalforeninger. Det skyldes, at de nævnte typer foreninger efter definitionen i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere alternative investeringsfonde er alternative investeringsfonde.

Porteføljer som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje. Det svarer til den gældende § 141, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I § 125 g, stk. 7, foreslås det at videreføre den gældende § 125, stk. 8, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det af bestyrelsen og direktionen fastsatte individuelle solvensbehov. Dette vil ske, hvis Finanstilsynet finder, at den af bestyrelsen og direktionen opgjorte basiskapital efter § 125 b, stk. 1, ikke er tilstrækkeligt, og vil sædvanligvis ske i forbindelse med en undersøgelse af selskabet. Finanstilsynet kan herefter pålægge det pågældende selskab et krav om en højere basiskapital. De forhold, som Finanstilsynet vil lægge vægt på ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital, vil være de samme forhold, som bestyrelsen og direktionen skal lægge til grund for vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. I Finanstilsynets vurdering vil der også kunne indgå en vurdering af ledelsen – herunder dens kvalitet og risikovillighed. Endvidere vil Finanstilsynet kunne foretage en sammenligning af de enkelte selskaber, hvilket også kan danne grundlag for tilsynets afgørelse.

Hidtil har bestemmelsen ikke været anvendt i forhold til investeringsforvaltningsselskaber, men forslaget vil kunne anvendes, hvis Finanstilsynet skønner, at et investeringsforvaltningsselskabs basiskapital ikke er tilstrækkelig til at dække dets risici.

I § 125 g, stk. 8, foreslås det at videreføre den gældende bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelse af basiskapitalen. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at pålægge selskabet, at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen. En sådan nedskrivning skal indgå i de indberetninger, der foretages til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan anvende bestemmelsen til at anlægge en mere forsigtig vurdering af aktivers m.v. værdi, end de regler der gælder i henhold til regnskabsreglerne.

Til nr. 73 (§ 127 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 127 i lov om finansiel virksomhed beskriver, hvad der i loven forstås ved kapitalkravet. Formålet med bestemmelsen har været at gøre det nemmere at henvise til kapitalkravet i andre bestemmelser. Bestemmelsen ophæves, da kapitalkravet for finansielle virksomheder, som er omfattet af CRR, fremover vil fremgå af CRR del III. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring med ophævelsen af § 127 i lov om finansiel virksomhed for virksomheder, der ikke omfattes af CRR del III.

Til nr. 74 (§ 128 i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede nyaffattelse af § 128 sikres det, at bestemmelsen er i overensstemmelse med CRR, herunder dennes krav til kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer. Forslaget sikrer dermed, at Finanstilsynet fortsat har den i § 128 anførte bemyndigelse, dog således at den kun kan anvendes for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af CRR. Bemyndigelsen vil således ikke længere kunne anvendes for finansielle holdingvirksomheder og finansielle virksomheder, herunder penge- eller realkreditinstitutter, i det omfang de fremover

reguleres i CRR, medmindre relevante bestemmelser i forordningen giver valgmulighed for at fastsætte nationale bestemmelser.

Med indførelsen af § 128, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, med lov nr. 1556 af 21. december 2010 blev basiskapitalen defineret som kernekapitalen, tillagt den supplerende kapital med fradrag. Med fradrag forstod man de beløb, som fratrækkes den reducerede kernekapital tillagt den supplerende kapital. Ved stk. 2 blev det foreslået at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte regler for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder.

Baggrunden for indførelsen af den dagældende § 128 var bl.a. den nye tilsynsstruktur i EU (jf. nærmere herom nedenfor), hvorefter det var forventningen, at bestemmelserne om basiskapital ville blive genstand for løbende justeringer. Herunder i lyset af, at de europæiske tilsynsmyndigheder ville få mulighed for at udstede bindende standarder, som ville medføre behov for at kunne tilpasse de mere detaljerede og tekniske dele af reguleringen hurtigere og mere smidigt. Det blev derfor foreslået, at reglerne om basiskapital i finansielle virksomheder fremover skulle reguleres på bekendtgørelsesniveau og ikke som på daværende tidspunkt direkte i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgik af dagældende § 124, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at basiskapitalen i penge- og realkreditinstitutter altid skulle udgøre mindst 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og mindst 5 mio. euro (minimumskapitalkravet). Ifølge dagældende § 128, stk. 1, bestod basiskapitalen af den reducerede kernekapital tillagt den reducerede supplerende kapital og fratrullet beløb i henhold til dagældende § 139.

Reglerne for opgørelse af basiskapitalen fremgik af lov om finansiel virksomhed dagældende §§ 128-139. Efter dagældende §§ 129-131 bestod den reducerede kernekapital bl.a. af egenkapital, evt. overført overskud eller underskud, indbetalt garantikapital og hybrid kernekapital, reduceret med bl.a. foreslået udbytte, immaterielle aktiver og skatteaktiver.

Det fremgik herudover af lovens dagældende § 145, stk. 1, at et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v., ikke måtte overstige 25 pct. af basiskapitalen. Basiskapitalen opgjordes uden tillæg i medfør af dagældende § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

Som anført ovenfor var der på tidspunktet for indførelsen af § 128 tiltag vedrørende en ny tilsynsstruktur på EU-plan med forslag til ændringen af Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) til europæiske tilsynsmyndigheder, der skulle kunne udstede bindende standarder (jf. forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed KOM(2009)501 og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger KOM(2009)502).

På baggrund af nye direktivbestemmelser samt de nævnte uddybende standarder og vejledninger fra (CEBS) og (CEIOPS) forudsås et generelt behov for at kunne tilpasse reguleringen hurtigere. Konkret ville dette kunne medføre, at bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed §§ 128-139 løbende kunne blive genstand for justeringer, hvorfor det blev anset for mest hensigtsmæssigt, at reglerne for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder gennemførtes på bekendtgørelsesniveau.

For at sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer ansås det ligeledes for hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet fik bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

På baggrund af ovenstående blev det foreslået, at der blev indsat en bemyndigelse i § 128, stk. 2. Med denne bemyndigelse blev bestemmelserne om opgørelse af basiskapitalen i lov om finansiel virksomhed §§ 129-139 slettet, og videreført i basiskapitalbekendtgørelsen, som trådte i kraft samtidig med lovændringen. Som konsekvens heraf fik Finanstilsynet ligeledes bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af den øvre grænse for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Sidstnævnte skulle sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer, idet basiskapitalen ved opgørelse af 25 pct.-grænsen for engagementers størrelse også fremover, ligesom i henhold til dagældende § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, blev opgjort uden tillæg for et positivt beløb, der fremkommer ved fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser at fratrække de forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. den dagældende § 135, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og opgøres uden fradrag, hvis forskellen er negativ, jf. den dagældende § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

For så vidt angår fortolkningen af de nævnte regler fra lov om finansiel virksomhed, som blev videreført i basiskapitalbekendtgørelsen angaves det, at den praksis, som Finanstilsynet havde fastlagt, som hovedregel ville blive videreført. I lyset af erfaringerne fra uroen på de finansielle markeder og udviklingen i øvrigt, ville Finanstilsynet imidlertid tage stilling til, om de fra lov om finansiel virksomhed videreførte regler skulle skærpes eller suppleres i forbindelse med overgangen til basiskapitalbekendtgørelsen

Herefter var intentionen, at basiskapitalbekendtgørelsen efterfølgende ville blive ændret i takt med udviklingen og ændringer i de internationale regler på området. I den forbindelse kunne danske særregler overvejes, hvis dette skønnes nødvendigt af hensyn til at opretholde tilliden til den finansielle stabilitet eller den finansielle sektor eller for at beskytte kunder i finansielle virksomheder i Danmark. Ved vurderingen af danske særregler skulle der tages hensyn til eventuelle konkurrenceforvridende konsekvenser i forhold til andre europæiske finansielle virksomheder. Det klare udgangspunkt var dog, at reglerne om opgørelse af basiskapital skulle afspejle de internationale standarder uden national særregulering.

Fra ikrafttrædelse af CRR vil de ovenfor omtalte krav i relation til kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer reguleres heri. Da CRR vedtages som forordning vil den have umiddelbar virkning og gælde direkte i dansk ret. Dette betyder, i modsætning til et direktiv, at der er forbud mod implementering af dens indhold.

Nyaffattelsen af § 128 i lov om finansiel virksomhed sker således som følge af, at reglerne om opgørelse af basiskapitalen fremadrettet reguleres i CRR for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af basiskapitalen for investeringsforvaltningsselskaber samt for de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne herom i CRR. De fondsmæglerselskaber som ikke er omfattet af CRR, for så vidt angår opgørelse af basiskapitalen, er fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og

5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder.

Af forslaget til § 128, stk. 1, fremgår det, at for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som ikke bliver omfattet af CRR, vil basiskapitalen fortsat defineres som kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Yderligere fremgår det af forslaget til § 128, stk. 2, at for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som ikke bliver omfattet af CRR, kan Finanstilsynet fastsætte regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.

Af forslaget til § 128, stk. 3, fremgår det, at Finanstilsynet, ved ansøgning fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I og under iagttagelse af mulighederne herfor i CRR, kan fastsætte regler for opgørelsen af basiskapital, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital. Stk. 3 er bl.a. indsat som følge af, at artikel 49, stk. 1, i CRR indeholder en valgmulighed for medlemsstaten om at kunne tillade pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, at for det pågældende institut eller f.eks. for et finansielt moderholdingselskab at kapitalopgøre besiddelser i f.eks. forsikringsdøtre efter reglerne i CRR eller én af metoderne i bilag I til konglomeratdirektivet (2002/87/EU), som er implementeret i basiskapitalbekendtgørelsen. Bestemmelsen sikrer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I kan ansøge om, der i koncernen ikke fratrækkes besiddelser i f.eks. forsikringsdøtre, men der i stedet anvendes én af metoderne i bilag I til konglomeratdirektivet. Aktuelt er metode II i bilag I til konglomeratdirektivet implementeret i basiskapitalbekendtgørelsen. Finanstilsynet forventer i udgangspunkt at give virksomheder, som ansøger herom, tilladelse til at der i koncernen ikke fratrækkes besiddelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i det omfang betingelserne i den nævnte artikel kan opfyldes, men i stedet anvende den alternative metode. Virksomheder, som i dag anvender den gældende bestemmelse i basiskapitalbekendtgørelsens § 31, stk. 1, nr. 10, skal i givet fald på lige fod med øvrige virksomheder ansøge.

Finanstilsynet vil således fortsat i medfør af § 128 kunne fastsætte regler for opgørelse af basiskapitalen for modervirksomheder i koncerner, der ikke er omfattet af CRR. Disse regler forventes i udgangspunktet at kunne svare til de regler, som gælder for modervirksomheder, som indgår i koncerner, der er omfattet af CRR for så vidt angår opgørelse af basiskapitalen. Finanstilsynet vil derfor i videst muligt omfang fastsætte disse regler for modervirksomhederne ved henvisninger til bestemmelser om opgørelse af basiskapital, i CRR.

Til nr. 75 (§ 128 b i lov om finansiel virksomhed)

De fradrag, som efter gældende ret skal foretages ved opgørelse af basiskapital i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber er i dag reguleret i § 31, stk. 1, nr. 1-19, i basiskapitalbekendtgørelsen.

Kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår dog ikke ved opgørelsen af fradragsbeløbene i stk. 1, nr. 11-15, jf. § 31, stk. 8, i basiskapitalbekendtgørelsens § 31, stk. 1, nr. 11-14, omhandler fradrag i basiskapitalen for kapitalandele, og nr. 15 fradrag for kvalificerede andele.

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om fradrag i kapitalgrundlaget være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke tager højde for de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler vedr. fradrag for puljemidler i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele, jf. punkt 13 i CRR's præambel.

Den foreslåede regel i § 128 b, 1. pkt., er således en videreførelse af de i dag gældende regler i basiskapitalbekendtgørelsen for fradrag i basiskapitalen for kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele.

Den foreslåede regel i § 128 b, 2. pkt., angiver, at kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter CRR's regler om fradrag for kapitalandele.

Til nr. 76 (§ 141 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 141 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende § 141 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at et investeringsforvaltningsselskab ved opgørelsen af kapitalkravet i den gældende § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal medregne formuen i de foreninger og UCITS, som selskabet er godkendt til at administrere, til sin porteføljeportefølje. Bestemmelsen foreslås i stedet videreført i forslaget til en ny § 125 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, jf. den foreslåede § 1, nr. 67.

Til nr. 77 (§ 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed har til formål at sikre overensstemmelse med anvendelsesområdet i CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder reglerne om risikovægtede poster.

Den gældende § 142, stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Med den foreslåede ændring af § 142, stk. 1, 1. pkt., vil dens anvendelsesområde kun omfatte koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR. Bestemmelsen vil herefter ikke længere finde anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, samt investeringsforvaltningsselskaber.

Reglerne om risikovægtede poster vil fremover være reguleret i CRR for så vidt angår penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I. Ændringerne i § 142, stk. 1, 1. pkt., foreslås for at undgå strid med CRR, for de virksomheder, som bliver omfattet heraf, og da bestemmelsen fortsat er relevant for koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR. Ydermere foreslås det, at fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder samt investeringsforvaltningsselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder udgår af bestemmelsen.

UDKAST

Til nr. 78 (§ 143, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 1, giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler for opgørelsen af de risikovægtede poster. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I fremgår reglerne for opgørelse af de risikovægtede poster fremover af artikel 92, stk. 3 og 4, i CRR.

Den foreslåede ændring til § 143, stk. 1, nr. 1, afgrænser hjemlen til Finanstilsynet til kun at omfatte de virksomheder, der ikke er omfattet af reguleringen om dette i CRR.

Det følger af forslaget til ændring af § 143, stk. 1 nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af de risikovægtede poster, alene skal gælde for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser og for koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR. Fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder omfattes ikke af bemyndigelsen. De regler, der kan udstedes med den foreslåede bemyndigelse, forventes i udgangspunktet at kunne svare til de regler, som gælder for finansielle holdingvirksomheder, som indgår i koncerner, der er omfattet af CRR. Finanstilsynet vil derfor i videst muligt omfang fastsætte disse regler for disse finansielle holdingvirksomheder ved henvisninger til bestemmelser om kapitaldækning i CRR.

Til nr. 79 (§ 143, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 3, giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen.

Indberetningskravene for virksomheder omfattet af reglerne i CRR, vil fremover fremgå af CRR artikel 99 vedrørende indberetning af kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata. Reglerne om solvensbehov er dog ikke omfattet af CRR, ligesom koncerner, hvor den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, heller ikke er omfattet af CRR, hvorfor der foreslås regler bibeholdt på disse områder.

De foreslåede ændringer i § 143, stk. 1, nr. 3, afgrænser Finanstilsynets hjemmel til kun at vedrøre de emner for de finansielle virksomheder, som ikke på dette område vil være reguleret af CRR.

Det foreslås, at ændre § 143, stk. 1, nr. 3, således at Finanstilsynets har hjemmel til at fastlægge regler for indberetning af solvensbehov for alle finansielle virksomheder og til at fastlægge regler for indberetning af risikovægtede poster, kapitalkrav, basiskapitalen for så vidt angår forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og finansielle holdingvirksomheder, der ikke er underlagt CRR. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynets får hjemmel til at fastlægge regler for indberetning af kapitalkrav og basiskapitalen for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder og indberetning af basiskapitalen for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Til nr. 80 (§ 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at »selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,« i § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed ændres til »fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger«. Forslaget er en konsekvens af, at kravet til fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers basiskapital baseret på det foregående års faste omkostninger i den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fremover vil være reguleret enten i artikel 97, stk. 1, i CRR eller i § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Investeringsforvaltningsselskaberne og hovedparten af fondsmæglerselskaberne bliver fremover omfattet af et krav om at have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger i henhold til artikel 97 i CRR. De øvrige fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af et tilsvarende krav i henhold til § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette drejer sig om fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne (i) forretninger for egen regning, (ii) afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, (iii) placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, (iv) drift af multilaterale handelsfaciliteter og (v) opbevaring og forvaltning for investorers regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder betingelserne i CRR artikel 96, stk. 1, litra a og b. Derudover drejer det sig om fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Artikel 97, stk. 4, i CRR giver EBA i samråd med ESMA hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om beregningen af kravet til de af kravet i artikel 97, stk. 1, omfattede fondsmæglerselskaber om at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger m.v. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i stk. 1, nr. 5, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af faste omkostninger for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet, for så vidt angår de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i artikel 97, stk. 1, i CRR, skal kunne fastsætte nærmere regler om opgørelsen af faste omkostninger.

Til nr. 81 (§ 143, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 143, stk. 1, nr. 7, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder.

For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I vil disse forhold fremover være reguleret i artikel 135-141 og 267-270 i CRR, og hjemlen findes ikke relevant for finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af CRR.

Til nr. 82 (§ 143, stk. 1, nr. 8-26, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at § 143, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed ophæves, idet de oplysningsforpligtelser, som bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, fremover findes i CRR del VIII. CRD IV indeholder dog enkelte regler, som foreslås implementeret i forslaget til § 143 a. Det henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 143 a i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til den nye nr. 8, i lov om finansiel virksomhed indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte højere risikovægte eller strengere kriterier for eksponeringer med pant i fast ejendom end fastsat ved artikel 125 og 126 i CRR. Denne hjemmel er indsat for, at Finanstilsynet har hjemmel i dansk ret til at udnytte hjemlen i artikel 124, stk. 2, i CRR om samme forhold. Artikel 124, stk. 2, i CRR præciserer og afgrænser endvidere hjemlen, herunder fastslås det, at de kompetente myndigheder skal udnytte hjemlen under hensyn til den finansielle stabilitet. I henhold til artikel 124, stk. 3, i CRR skal Kommissionen vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, de forhold, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved

fastsættelsen af højere risikovægte, navnlig udtrykket »under hensyntagen til den finansielle stabilitet«.

Artikel 105, stk. 14, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om forsigtig værdiansættelse af positioner i handelsbeholdningen i relation til kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko, jf. CRR's artikel 105, stk. 1. Handelsbeholdningen er behandlet i CRR's artikel 102-104. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 9*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om forsigtig værdiansættelse af positioner i handelsbeholdningen. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 304, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om marginrisikoperioder anvendt i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskrav for clearingmedlemmers eksponeringer mod kunder, jf. CRR's artikel 304, stk. 3 og 4. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 10*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de omhandlede marginrisikoperioder. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 312, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om meddelelse af tilladelse til at anvende den avancerede målemetode for beregning af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko (AMA-modeller), for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af AMA-modeller samt underretning om ændringer af AMA-modeller. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 11 og 12*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om meddelelse af AMA-modeller og vurdering af udvidelser og ændringer af AMA-modeller samt krav til underretning om ændringer af AMA-modeller. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 314, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder for tilladelse til kombineret anvendelse af forskellige metoder for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko, jf. CRR's artikel 314, stk. 1. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 13*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kombineret anvendelse af forskellige metoder for operationel risiko. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 316, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om opgørelse af den relevante indikator i henhold til basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko i tilfælde, hvor års- og delårsrapporten ikke aflægges efter bekendtgørelse om finansielle virksomheder rapporter for pengeinstitutter, jf. CRR's artikel 316, stk. 2. Den relevante indikator er defineret nærmere i CRR's artikel 316. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 14*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af den relevante indikator i tilfælde, hvor års- og delårsrapporten ikke aflægges efter bekendtgørelse om finansielle virksomheder rapporter for pengeinstitutter. Såfremt Kommissionen

vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 318, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om fordeling af virksomhedens aktiviteter på forretningsområder i henhold til standardindikatormetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for operationel risiko. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 15*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fordeling af aktiviteter på forretningsområder. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 329, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder for medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med optioner og warrants baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindeks, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko. Ved beregningen af kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko er det således ikke tilstrækkeligt alene at tage højde for delta risikoen forbundet med optioner, jf. CRR's artikel 329, stk. 2. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 16*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om andre risici end delta risiko forbundet med optioner. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 341, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om definitionen af begrebet »marked« ved opgørelse af nettopositioner i aktieinstrumenter i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko, jf. CRR's artikel 341, stk. 1 og 2. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 17*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om definitionen af begrebet »marked«. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 344, stk. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt med lister over de aktieindeks, hvor der ved opgørelsen af specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for positionsrisiko kan ses bort fra den specifikke risiko vedrørende den individuelle aktie, jf. CRR's artikel 344, stk. 4, 2. punktum. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 18*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere lister over de omhandlede aktieindeks. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 352, stk. 6, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder for medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med valutaoptioner i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for valutakursrisiko. Ved opgørelse af kapitalgrundlagskrav for valutakursrisiko er det således ikke tilstrækkeligt alene at tage højde for delta risikoen forbundet med valutaoptioner, jf. CRR's artikel 352, stk. 5. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 19*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om andre risici end delta risiko forbundet med valutaoptioner. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler

er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 354, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om snævert forbundne valutaer ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for råvarerisiko, jf. CRR's artikel 354, stk. 1. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 20*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om snævert forbundne valuta. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 358, stk. 4, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om medtagelse af andre risici end delta risiko forbundet med råvareoptioner i henhold til standardmetoden for beregningen af kapitalgrundlagskrav for råvarerisiko. Ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for råvarerisiko er det således ikke tilstrækkeligt alene at tage højde for delta risikoen forbundet med råvareoptioner, jf. CRR's artikel 358, stk. 3. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 21*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om andre risici end delta risiko forbundet med råvareoptioner. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 363, stk. 4, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om meddelelse af tilladelse til at anvende en intern model for beregningen af kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller) samt om vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af VaR-modeller. Der skal meddeles tilladelse til hver risikokategori (generel og specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter og aktier samt valutarisiko og råvarerisiko), og der kan kun meddeles tilladelse, hvis modellen dækker en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori, jf. CRR's artikel 363, stk. 1 og 2. Artikel 363, stk. 4, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om, hvornår en intern model for opgørelse af de risikovægtede poster for markedsrisiko opfylder kravet om, at modellen skal omfatte en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 22 og 23*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om meddelelse af VaR-modeller, om vurdering af udvidelser og ændringer af VaR-modeller samt om kriterier for, hvornår VaR-modeller dækker en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 382, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om undtagelse af transaktioner med ikke-finansielle modparter etableret i et tredjeland fra kapitalgrundlagskrav til kreditværdijusteringsrisiko (CVA risiko), jf. CRR's artikel 382, stk. 1 og 2. Kreditværdijusteringsrisiko er defineret i CRR's artikel 381. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 24*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for undtagelse af transaktioner med ikke-finansielle modparter i et tredjeland fra kapitalgrundlagskrav til kreditværdijusteringsrisiko (CVA risiko). Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 383, stk. 6, nr. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om beregninger anvendt i den avancerede metode for beregning af kapitalgrundlagskrav for kreditværdijusteringsrisiko (CVA risiko), jf. CRR's artikel 383, stk. 1 og 4. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 25*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregninger anvendt i den avancerede metode for beregning af kapitalgrundlagskrav for kreditværdijusteringsrisiko (CVA risiko). Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

§ 125 a i lov om finansiel virksomhed regulerer overgangsregler for virksomheder, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko. Med lovforslaget foreslås § 125 a ophævet, da CRR fremover vil regulere dette for virksomheder omfattet af CRR. Den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, vil efter lovforslaget fortsat kunne anvende en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3. Med henblik på at regulere overgangsregler for de virksomheder, der benytter sig af muligheden i § 143, stk. 3, foreslås det, at indsætte et nyt *nr. 26* i § 143, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler for overgangsregler for den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3. De regler, der kan udstedes med den foreslåede bemyndigelse, skal med de fornødne tilpasninger svare til de regler, som gælder for finansielle holdingvirksomheder, som indgår i koncerner, der er omfattet af CRR. Finanstilsynet vil kunne fastsætte reglerne ved henvisninger til bestemmelser om kapitaldækning i CRR.

Til nr. 83 (§ 143, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 143, stk. 3, indeholder regler om benyttelse af interne metoder til udregning af kapitalgrundlagskravet (IRB-metoden), herunder tilladelse hertil. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I vil tilladelse til at anvende IRB-metoden fremover fremgå af artikel 143 i CRR ligesom artikel 142-191 i CRR generelt regulerer IRB-metoden for disse virksomheder. Som følge af dette foreslås det at ændre § 143, stk. 3, således at reglen kun omfatter den øverste finansielle holdingvirksomhed i Danmark indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til § 170, stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR. Da de risikovægtede poster efter lovforslaget ikke vil skulle opgøres for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, er reglen heller ikke relevant for disse virksomheder samt fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder.

Til nr. 84 (§ 143, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 142, stk. 2, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om vurdering af lovgivning og tilsyn i tredjelande udenfor EU. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 1*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om vurdering af lovgivning og tilsyn i tredjelande udenfor EU. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 143, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om væsentlige ændringer af IRB systemer. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 2*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om væsentlige ændringer af IRB systemer. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 144, stk. 2, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om metoder til vurdering af IRB systemer. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 3*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om metoder til vurdering af IRB systemer. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 148, stk. 6, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om udrulning af IRB systemer. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 4*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udrulning af IRB systemer. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 150, stk. 3, og artikel 152, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om IRB institutters anvendelse af standardmetoden for visse typer af eksponeringer. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 5*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om IRB institutters anvendelse af standardmetoden for visse typer af eksponeringer. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 153, stk. 9, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om risikovægte for specialiseret långivning. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 6*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om risikovægte for specialiseret långivning. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 164, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om LGD for lån til detailkunder med pant i fast ejendom. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 7*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om LGD for lån til detailkunder med pant i fast ejendom. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 173, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om metoder til vurdering af IRB institutters interne processer vedrørende vurdering af risiko. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 8*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om metoder til vurdering af IRB institutters interne processer vedrørende vurdering af risiko. Såfremt Kommissio-

nen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 178, stk. 6, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om definition af misligholdelse. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 9*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om definition af misligholdelse. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 180, stk. 3, artikel 181, stk. 3, og artikel 182, stk. 4, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en række gennemførelsesretsakter om tekniske standarder om krav til IRB institutters datahistorik, metoder til vurdering af PD metoder samt definition af økonomisk nedgangsperiode. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 10*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om krav til IRB institutters datahistorik for, metoder til vurdering af PD metoder samt definition af økonomisk nedgangsperiode. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i forordninger, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 183, stk. 6, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om anerkendelse af betingede garantier. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 11*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om anerkendelse af betingede garantier. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Til nr. 85 (§ 143, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 143, stk. 5, gennemfører artikel 78, i CRD IV.

Det følger af artikel 78 i CRD IV, at EBA skal udvikle en såkaldt benchmark portefølje, der bliver udmøntet i en teknisk standard, der udstedes af Kommissionen. Virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster, skal for denne benchmark portefølje foretage en opgørelse af de risikovægtede poster på baggrund af de interne metoder, som virksomheden anvender til kapitaldækningsformål. Operationel risiko er undtaget fra benchmarking øvelsen.

Hvis den nationale tilsynsmyndighed finder det relevant, har den mulighed for, som supplement til EBA benchmark porteføljen, selv at udvikle en benchmark portefølje. Dette skal dog ske i samarbejde med EBA.

Den nationale tilsynsmyndighed skal sikre, at virksomhederne årligt indberetter resultaterne af opgørelserne foretaget på benchmark porteføljen til den nationale tilsynsmyndighed og EBA. I den forbindelse skal virksomhederne ligeledes beskrive metoderne, som er anvendt ved opgørelserne. Den nationale tilsynsmyndighed skal på baggrund af de indberettede oplysninger en gang om året foretage en vurdering af virksomhedernes interne metoder. Dette skal især ske med henblik på at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige.

EBA skal ligeledes på baggrund af de indberettede oplysninger udarbejde en rapport med henblik på at understøtte de nationale tilsynsmyndigheder i deres vurdering af virksomhedernes interne metoder.

Hvis der er virksomheder, som afviger væsentligt, skal den nationale tilsynsmyndighed analysere årsagerne til afvigelsen, og hvis det viser sig, at virksomhedens metode fører til underestimering af risikoen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden. Dette skal ske således, at det ikke generelt fører til en standardisering af valget af metoder, skaber forkerte incitamenters eller fører til »herd behaviour«.

Kommissionen skal vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal angive procedurene for deling af vurderingerne foretaget af de nationale tilsynsmyndigheder og EBA. Standarden skal ligeledes angive kriterierne, der skal anvendes af de nationale tilsynsmyndigheder i forbindelse med vurderingerne af virksomhedernes interne metoder. Kommissionen skal modtage standarden senest den 1. januar 2014.

Kommissionen skal ligeledes vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastsætter benchmark porteføljen. Standarden skal endvidere indeholde skabelon, definitioner og IT løsninger, der skal anvendes i forbindelse med rapporteringen til den nationale tilsynsmyndighed. Kommissionen skal modtage standarden senest den 1. januar 2014.

EBA har endvidere mulighed for at udstede vejledninger, hvis EBA skulle finde det nødvendigt for at fremme praksis hos tilsynsmyndighederne eller praksis hos institutterne i relation til de interne metoder, jf. artikel 78, stk. 6, i CRD IV.

Kommissionen skal senest 1. april 2015, efter konsultation med EBA, sende en rapport til Parlamentet og Rådet med en vurdering af benchmark øvelsen. Hvis det er relevant, skal rapporten suppleres med lovforslag til enten at afskaffe eller udvide benchmark øvelsen.

Til nr. 86 (§ 143 a-143 p i lov om finansiel virksomhed)

§ 143 a

Med forslaget til § 143 a i lov om finansiel virksomhed gives Finanstilsynet mulighed for at stille krav om offentliggørelse af oplysningerne i ottende del af CRR, hvis Finanstilsynet finder dette hensigtsmæssigt i forhold til at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed f.eks. i forhold til et instituts kapitalssituation og vurdering af instituttets aktuelle risikosituation. Bestemmelsens *stk. 1* gennemfører artikel 106, stk. 1, i CRD IV, som er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i CRD III.

Forslaget til *stk. 2* gennemfører artikel 106, stk. 2 i CRD IV. Bestemmelsen er ny og giver Finanstilsynet øgede muligheder for at kræve, at en modervirksomhed eller et institut i en koncern offentliggør de nævnte oplysninger om koncernen, såfremt Finanstilsynet finder det hensigtsmæssigt. Direktivets artikel 106, stk. 2 henviser til artikel 14, stk. 3, artikel 74, stk. 1 og artikel 109, stk. 2, i CRD IV. Disse bestemmelser er implementeret i henholdsvis §§ 61, 70 og 71, i lov om finansiel virksomhed samt de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser. Det er således hensigten, at de oplysninger, Finanstilsynet kan kræve offentliggørelse af, relaterer sig til indholdet af disse bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 3* følger af artikel 492 i CRR. Artikel 492 i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder med ensartede skabeloner til offentliggørelse i henhold til artiklen. Skabelonerne vil omfatte artikel 437, stk. 1, litra a, b, d og e, i CRR. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *stk. 3*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for præcisering af ensartede skabeloner til offentliggørelse. Vælger Kommissionen at fastsætte reglerne i en forordning, der er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan Finanstilsynet fastsætte supplerende regler.

§ 143 b

Artikel 26, stk. 3, i CRR, og artikel 27, stk. 2, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af betydningen af begrebet »forventet«, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrasket; og om præcisering af de betingelser, hvorefter Finanstilsynet kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som en fond eller forening, et andelsselskab, sparekasse eller lignende institut. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 26, stk. 3, tredje afsnit, i CRR og artikel 27, stk. 2, fjerde afsnit, i CRR.

Videre giver artikel 26, stk. 3, i CRR og artikel 27, stk. 6, i CRR, EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af de relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter; om hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget; om betydningen af præferenceudlodninger samt om præcisering af arten af de nødvendige begrænsninger for indfrielse, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter ikke er tilladt i henhold til gældende national lovgivning. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 28, stk. 5, tredje afsnit, i CRR og artikel 29, stk. 6, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 b. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 b, sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 c

Artikel 32, stk. 2, i CRR, og artikel 33, stk. 4, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om yderligere præcisering af begrebet gevinst ved salg, som nævnt i artikel 32, stk. 1, litra a, i CRR, og specificering af hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiverne, som nævnt i artikel 33, stk. 3, litra c, i CRR. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 32, stk. 2, tredje afsnit, i CRR, og artikel 33, stk. 4, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 c. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 c sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 d

Artikel 36, stk. 2 og 3, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af de regler for anvendelse af fradragene i artikel 36, stk. 1, litra a, c, e, f, h, i og l, i CRR, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, stk. 1, litra a, c, d og f, i CRR, samt artikel 66, stk. 1, litra a, c og d, jf. artikel 36, stk. 2, i CRR, og til specificering af de typer af kapitalinstrumenter i finansielle virksomheder, og efter konsultation med EIOPA, i tredjelandsforsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, og virksomheder, som er undtaget fra direktiv 2009/138/EF, jf.

artikel 4 i dette direktiv, som skal fratrækkes egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 36, stk. 2, tredje afsnit, i CRR.

Videre giver artikel 41, stk. 2, i CRR, og artikel 49, stk. 6, i CRR, EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af de kriterier, hvorefter Finanstilsynet skal tillade et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som omhandlet i artikel 41, stk. 1, litra b, i CRR, og til præcisering af betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne indeholdt i bilag I, del II, til direktiv 2002/87/EF og artikel 228, stk. 1, i samme direktiv med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i artikel 49, stk. 1 og stk. 3, litra a, i CRR. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 41, stk. 2, tredje afsnit, i CRR og artikel 46, stk. 4, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 d. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 d, sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 e

Artikel 52, stk. 2, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om formen og arten af indfrielsesincitament; arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning; procedurerne og tidspunktet for at fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet, og procedurer og tidspunkt for at opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning; egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet og anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 52, stk. 2, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 e. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 e, sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 f

Artikel 73, stk. 7, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i reguleringsmæssige tekniske standarder om specificering af de kriterier, som skal være opfyldt, for at et indeks skal anses for at kvalificere sig som værende et bredt indeks til brug for anvendelsen af artikel 73, stk. 4, i CRR. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 73, stk. 7, tredje afsnit, i CRR

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om det nævnte emne i den foreslåede § 143 f. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v.,

kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 f, sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 g

Artikel 76, stk. 4, litra a og b, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om i hvor høj grad institutter skal være konservative i forbindelse med skøn (forsigtighedsprincip), der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende eksposering i artikel 76, stk. 2, i CRR, og om betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af artikel 76, stk. 3, i CRR. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 76, stk. 4, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 g. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 g, sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 h

Artikel 78, stk. 5, litra a, b og c, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningssevne; det passende omfang af begrænsning af indfrielse, som nævnt i artikel 78, stk. 3, i CRR, og om proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få Finanstilsynets tilladelse til at foretage en handling som omhandlet i artikel 77, i CRR, herunder også den proces, som skal følges i forbindelse med indløsning af aktier udstedt til medlemmer af andelskasser, samt fristen for behandling af en sådan ansøgning. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 78, stk. 5, tredje afsnit.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 h. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 h sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 i

Artikel 79, stk. 2, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om præcisering af begrebet midlertidig, til brug for artikel 79, stk. 1, i CRR, og under hvilke omstændigheder Finanstilsynet kan skønne, at hensigten med midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed, jf. artikel 79, stk. 2, i CRR. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 79, stk. 2, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 i. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 i sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 j

Artikel 83, stk. 2, i CRR, og artikel 84, stk. 3, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om præcisering af de typer af aktiver, som kan relateres til driften af enheder med særligt formål (SPE'ere), og begreberne minimal og ubetydelig, som nævnt i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, i CRR, samt om præcisering af den delkonsolideringsberegning, som kræves i overensstemmelse med artikel 84, stk. 2, i CRR, og artikel 85 og 87, i CRR. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 83, stk. 2, tredje afsnit, i CRR, og artikel 84, stk. 3, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 j. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 j sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 k

Artikel 481, stk. 4, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om præcisering af de betingelser, under hvilke Finanstilsynet bestemmer, hvorvidt justeringer foretaget i kapitalgrundlag eller kapitalgrundlagselementer i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del af CRR, med henblik på anvendelsen af artikel 481, i CRR, skal foretages i egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 481, stk. 4, tredje afsnit, i CRR.

Videre giver artikel 487, stk. 3, i CRR, EBA hjemmel til at fastsætte regler i regulermæssige tekniske standarder om præcisering af betingelserne for at lade kapitalinstrumenter, som er nævnt i artikel 487, stk. 1 og 2, i CRR, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i CRR, i perioden fra ikrafttrædelse af CRR til 31. december 2021. Disse regulermæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 481, stk. 6, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 k. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 k sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 l

Artikel 270, litra, a-d, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i gennemførelsesmæssige tekniske standarder om, med henblik på for alle ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med, jf. artikel 270, litra a-d, i CRR. Afgørelserne skal være objektive og konsekvente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- 1) Sondring mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.
- 2) Overvejelse af kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.

- 3) Overvejelse af kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første eurotab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.
- 4) Forsøg på at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til.

Disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 270, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 l. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 l sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 m

Artikel 410, stk. 2, litra, a-d, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler om præcisering af:

- 1) kravene i artikel 405 og 406, i CRR, som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition
- 2) tilbageholdelseskrauet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettokapitalandel i overensstemmelse med artikel 405, i CRR, og tilbageholdelsesniveauet
- 3) kravene om rettidig omhu i artikel 406, i CRR, for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og
- 4) kravene i artikel 408 og 409, i CRR, som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 410, stk. 2, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 m. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 m sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 n

Artikel 430, stk. 2, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler i gennemførelsesmæssige tekniske standarder om regler med henblik på at fastlægge den ensartede model, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i artikel 430, stk. 1 og 2, i CRR. Disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 430, stk. 2, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 n. Såfremt Kommissio-

nen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 n sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 o

Artikel 495, stk. 3, i CRR, giver EBA hjemmel til at fastsætte regler om præcisering af de betingelser, hvorefter der kan gives den undtagelse, som er omhandlet i artikel 495, stk. 1, i CRR. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder skal Kommissionen efterfølgende vedtage, jf. artikel 495, stk.3, tredje afsnit, i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om de nævnte emner i den foreslåede § 143 o. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler. Den foreslåede § 143 o sikrer mulighed for implementering af sådanne supplerende regler i dansk ret.

§ 143 p

Forslaget indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere bestemmelser om (i) hyppigheden af og datoerne for de i artikel 50 a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, fastlagte beregninger, (ii) en ensartede model med henblik på de i artikel 50 c, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, omhandlede indberetninger, og (iii) hyppigheden af og datoerne for de i artikel 50 c, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre omhandlede indberetninger. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, fordi det afhænger af de nærmere bestemmelser, der skal fastsættes i reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Kommissionen har hjemmel til at udstede efter artikel 50 a, stk. 4, og artikel 50 c, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre. Finanstilsynet skal kun benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de bestemmelser, som Kommissionen udsteder i reguleringsmæssige tekniske standarder, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de nærmere bestemmelser, der fastsættes i reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter artikel 50 a, stk. 4, og artikel 50 c, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

143 q

Artikel 145, litra d, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af de i artikel 31, stk. 1, omhandlede beløb for at tage hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks i overensstemmelse med og på samme vis som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i direktiv 2002/92/EF. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 1*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilpasning af de nævnte beløb. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 145, litra e, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om udvidelse af indholdet af den i artikel 33 og 34 omhandlede liste vedrørende kreditinstitutters aktiviteter, som findes i bilag I til direktivet, eller foretage tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 2*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udvidelse eller tilpasning af de nævnte aktiviteter. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 145, litra f, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 50. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 3*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 145, litra g, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af bestemmelserne i artikel 76-88 og 98, vedrørende håndteringen af risici, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder og krav, hvorved der tages højde for regnskabskrav, der er fastsat i EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 4*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilpasning af bestemmelserne. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 145, litra h, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af udsættelsen af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit, såfremt Kommissionens rapport som omhandlet i nævnte stykkes første afsnit, påpeger væsentlige negative følger. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 5*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilpasning af bestemmelserne. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 145, litra i, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af de i artikel 23, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 6*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilpasning af bestemmelserne. Såfremt Kommissio-

nen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 146, litra a, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske tilpasninger af CRD IV's anvendelsesområde, jf. artikel 2. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 442 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 7*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tekniske tilpasninger af bestemmelserne. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Artikel 146, litra b, i CRD IV giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om muligheden for ændringer af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, under hensyntagen til udviklingen på det økonomiske og monetære område. Yderligere er Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter nærmere defineret i artikel 441 i CRR, jf. artikel 445. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås derfor i *nr. 8*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om ændringer af bestemmelserne. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Til nr. 87 (§ 145 i lov om finansiel virksomhed)

Baggrunden for forslaget er, at reglerne om pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer, som er direktivbestemte og implementeret via national lovgivning, fremadrettet reguleres i fjerde del af CRR. Regler i CRR får direkte virkning og overflødig gør derfor de tilsvarende nationale regler i lov om finansiel virksomhed. Derfor foreslås reglerne om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed ophævet.

Således medfører denne ændring ikke væsentlige ændringer i begrænsninger af størrelsen i institutternes eksponeringer eller i kravene om indberetning af store eksponeringer til myndighederne. Eksponeringens størrelse må således fortsat ikke overstige 25 pct. af instituttets justerede kapitalgrundlag. Der er den ændring, at kapitalbegrebet i lov om finansiel virksomhed er basiskapitalen, hvorimod CRR måler i forhold til det justerede kapitalgrundlag. Det er justerede kapitalgrundlag er summen af kernekapital og supplerende kapital, sidstnævnte må højst udgøre en tredjedel af kernekapitalen. Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Er kunden et institut, er der mulighed for en eksponering på op til 150 mio. euro. ifølge CRR, selv om dette beløb måtte overstige 25 pct. af det justerede kapitalgrundlag. Det er samme størrelsesorden som hidtil ifølge national lovgivning, hvor beløbsgrænsen er 1 mia. kr. Eksponeringen må fortsat ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets kapitalgrundlag.

Også fremadrettet skal institutterne indberette store eksponeringer til myndighederne. En stor eksponering defineres som en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som udgør 10 pct. eller mere af instituttet justerede kapitalgrundlag.

Ligesom i de gældende nationale regler gælder det fremadrettet ifølge CRR, at institutter, som har tilladelse til at beregne deres risikovægtede eksponeringer efter IRB-metoden, også skal oplyse om de 20 største eksponeringer.

Der er ikke EU-direktiver, der regulerer store eksponeringer for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne om store eksponeringer i CRR, dvs. fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det foreslås også at ophæve regler om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber og de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR. Hermed bliver disse selskaber ikke underlagt strengere regler end tilsvarende selskaber i andre medlemslande af i EU.

Til nr. 88 (§ 146 a i lov om finansiel virksomhed)

Kapitaldækning af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, der indgår i puljeordninger (puljeaktiver), jf. bekendtgørelse om puljepension og andre skattebegunstigede opsparingsformer m.v., er i dag reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om kapitaldækning være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke regulerer produkter som de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler for kapitaldækning af puljeaktiver i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen, jf. punkt 13 i CRR's præambel.

Efter den foreslåede bestemmelse kan værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler i forbindelse med opgørelsen af pengeinstitutts kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Dette vil være tilfældet, hvor pengeinstituttet ikke har placeret puljemidlerne i fuld overensstemmelse med de aktiver, som kunden i henhold til puljeindlånskontrakten skal have sin forrentning i forhold til. En sådan udækket position skal kapitaldækkes efter CRR's regler for positionsrisiko i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, kapitaldækkes efter CRR's regler for poster uden for handelsbeholdningen.

Til nr. 89 (§§ 147 a og b i lov om finansiel virksomhed)

§ 147 a

Artikel 460, stk. 1, i CRR giver EU-Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om et likviditetsdækningskrav i medfør af artikel 412, stk. 1, i CRR. De relevante tekniske regler er oplistet nedenfor. Likviditetsdækningskravet skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Det bemærkes i artikel 412, stk. 5, i CRR, at nationale likviditetsregler kan indføres eller fastholdes frem til, at likviditetsdækningskravet er endeligt implementeret i 2018. Der kan således frem til 2018 også indføres en særlig dansk udgave af likviditetsdækningskravet og det gældende § 152 likviditetskrav kan bevares. Det foreslås at LCR-kravet indføres i henhold til anbefalingen i CRR's artikel 460, stk. 2. Det foreslås yderligere, at § 152 likviditetskravet bevares frem til 31. december 2016, såfremt realkreditobligationer i højere grad kan medregnes i likviditetsbufferen i likviditetsdækningskravet end det er tilfældet i Basel Komitéens definition af LCR af januar 2013. Såfremt behandlingen af realkreditobligationer i likviditetsdækningskravet bliver på linje med den foreslået af Basel Komitéen i januar 2013, foreslås § 152-kravet afskaffet samtidig med indførelsen af likviditetsdækningskravet 1. januar 2015. Det nøjagtige tidspunkt for ophævelsen af § 152-kravet skal således endeligt fastlægges i efteråret 2014.

Artikel 415, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler vedrørende indberetning af likviditetsdata.

Artikel 416, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler vedrørende udgående pengestrømme i valutaer, for hvilken centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse er defineret særdeles snævert.

Artikel 419, stk. 4, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler med lister over valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang.

Artikel 419, stk. 5, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler om udtagelsesbestemmelser for likviditetsdækningskravet for valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang.

Artikel 422, stk. 10, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler for fastsættelse af en lavere procentsats for udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser i forbindelse med koncerninterne pengestrømme.

Artikel 423, stk. 3, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler for fastsættelse af supplerende udgående pengestrømme vedrørende forpligtelser som følge af bl.a. yderligere behov for sikkerhedsstillelse på baggrund af indgående kontrakter.

Artikel 425, stk. 6, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler for fastsættelse af en højere procentsats for indgående pengestrømme i forbindelse med koncerninterne pengestrømme.

Artikel 426, stk. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regler vedrørende muligheden for at opdatere bestemmelserne vedrørende udgående pengestrømme forbundet med indlån, der er dækket af Indskydergarantifonden jf. artikel 421, stk. 1, i CRR, udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser jf. artikel 422 i CRR samt udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter jf. artikel 424 i CRR.

Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler om likviditet. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

§ 147 b

Artikel 413, stk. 1, i CRR kræver at institutter sikrer, at langsigtede forpligtigelser er tilstrækkeligt stabilt finansieret under både normale omstændigheder og i stresssituationer. Bestemmelsen implementerer kravet fra CRR's artikel 413, stk. 1 og giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler herfor. §152 i Lov om Finansiell Virksomhed indebærer allerede at institutternes finansiering skal være sammensat på forsvarlig vis, men med den foreslåede ophævelse af § 152 i dette lovforslag vil Finanstilsynet ikke længere have mulighed for at stille krav til institutternes langsigtede finansieringsstruktur. Af CRR's artikel 521, stk. 2 b, fremgår at CRR's artikel 413, stk. 1 først finder anvendelse fra den 1. januar 2016, hvorfor dette krav først foreslås indført på dette tidspunkt.

Til nr. 90 (§ 148 i lov om finansiell virksomhed)

I artikel 390, stk. 8, i CRR's fjerde del om store eksponeringer giver Kommissionen hjemmel til, at der fastsættes nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om opgørelse af en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret foreslås det, at Finanstilsynet i § 148 får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for nogle særlige eksponeringer, som skal omfattes. Der er tale om eksponeringer, som er omfattet af artikel 112, litra m og o i CRR, dvs. poster som repræsenterer sekuritiseringspositioner eller eksponeringer i form af andele eller aktier i såkaldte CIU'er (Collective Investment Undertakings, dvs. visse former for investeringsforeninger) eller andre eksponeringer mod underliggende aktiver, som er omfattet af bestemmelsen i artikel 390, stk. 7. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene m.v., kan der alligevel blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler.

Ifølge CRR skal indberetning ske mindst to gange om året, hvorimod de gældende nationale regler foreskriver kvartalsvis indberetning. Idet CRR, jf. artikel 394, stk. 4, foreskriver, at EBA udarbejder tekniske standarder blandt andet om hyppighed og datoer for indberetning, er der mulighed for, at indberetningskravene fremadrettet vil ligge tæt op ad de gældende nationale. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende indberetning af store eksponeringer.

Til nr. 92 (§ 149, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af, den foreslåede ophævelse af § 145 og at reglerne om store eksponeringer i CRR's fjerde del fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer.

Til nr. 93 (§ 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ophæves § 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 412, stk. 5, i CRR giver medlemslande mulighed for at introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav indtil et bindende minimumskrav for likviditetsdækning er fastlagt og fuldt indfaset. Når likviditetsdækningskravet (LCR) som Kommissionen har hjemmel til at indføre via en delegeret retsakt, jf. artikel 460 i CRR, træder i kraft delvist pr. 1. januar 2015 og fuldt ud pr. 1. januar 2018, skal § 152, stk. 1-3, således ophæves senest pr. 1. januar 2018.

Det foreslås, at § 152, stk. 1-3, bevares frem til 31. december 2016, såfremt realkreditobligationer i højere grad kan medregnes i likviditetsbufferen i likviditetsdækningskravet end det er tilfældet i Basel Komitéens definition af LCR af januar 2013. Såfremt behandlingen af realkreditobligationer i likviditetsdækningskravet bliver på linje med den foreslået af Basel Komitéen i januar 2013, foreslås § 152, stk. 1-3 afskaffet samtidig med indførelsen af likviditetsdækningskravet 1. januar 2015. Det nøjagtige tidspunkt for ophævelsen af § 152-kravet skal således endeligt fastlægges i efteråret 2014.

Til nr. 94 (§ 152, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 152, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet som en del af søjle II-processen kræve, at et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler får et yderligere specifikt likviditetskrav, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller institutterne. Muligheden for at pålægge et enkelt institut skærpede krav er allerede i dag til stede i § 152, men det er ikke muligt at pålægge grupper af institutter skærpede krav. Forslaget omfatter således en udvidelse i forhold til gældende ret på dette sidste punkt. Hvorvidt et institut eller en gruppe af institutter skal have et yderligere specifikt likviditetskrav, beror på en konkret vurdering af forholdene i det eller de relevante institutter. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på instituttets specifikke forretningsmodel, forhold vedrørende instituttets operationelle likviditets-

styring, jf. § 71, forhold vedrørende instituttets risikostyring, jf. § 344, stk. 3. Yderligere tages højde for systemiske likviditets risici, hvormed forstås likviditetsrisici som truer integriteten af de finansielle markeder i Danmark. Forslaget implementerer artikel 105 i CRD IV.

Til nr. 95 (§ 152, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed)

Med forslaget til ændring af § 152, stk. 4, der bliver *stk. 5*, er der alene tale om en konsekvensrettelse af, at der med lovforslagets nr. 94, indsættes et nyt stykke i § 152.

Til nr. 96 (§ 152, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Med forslaget til ændring af § 152, stk. 4, der bliver *stk. 1*, er der alene tale om en konsekvensrettelse af, at der med lovforslagets nr. 93 pr. 1. januar 2015 eller 1. januar 2017, ophæves en række stykker i § 152.

Til nr. 97 (§ 152, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Med forslaget til ændring af § 152, stk. 5, der bliver *stk. 2*, er der alene tale om en konsekvensrettelse af, at der med lovforslagets nr. 93, pr. 1. januar 2015 eller 1. januar 2017, ophæves en række stykker i § 152.

Til nr. 98 (§ 152 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Reglen om supplerende sikkerhed i § 152 a, stk. 1, blev indsat i lov om finansiell virksomhed i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Kravet i § 152 a, stk. 1, vil fremover følge af artikel 129, stk. 1, og artikel 208, stk. 3, i CRR. Kravet om supplerende sikkerhed betyder, at instituttet enten skal udskifte lånet eller stille supplerende sikkerhed, hvis lånets lånegrænse er overskredet.

Da §§ 152 a, 152 b og 152 g indeholder regler om supplerende sikkerhed, bibeholdes § 152 a, stk. 1, af forståelsesmæssige årsager i lov om finansiell virksomhed og for at skabe konvergens i forhold til reglerne for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Punkt 13 i præamblen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen.

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. bibeholdes den tilsvarende bestemmelse, da realkreditinstitutter på grund af deres forretningsmodel eventuelt skal stille supplerende sikkerhed ved fald i aktivernes værdi, og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. derfor indeholder uddybende regler om supplerende sikkerhed. Det danske realkreditsystem er et specialbanksystem og grundlæggende meget forskelligt fra de universalbanksystemer, der kendes fra andre europæiske lande. I et traditionelt universalbanksystem er det muligt blot at udskifte et lån fra pengeinstituttets register, hvor lånegrænsen måtte være overskredet, med et andet lån uden for registeret, hvor lånegrænsen er overholdt. Det er ikke muligt i det danske specialbanksystem, hvor der er en snæver sammenhæng mellem de enkelte lån og de tilknyttede obligationer. Krav om, at lånegrænsen løbende skal være overholdt, rammer derfor det danske specialbanksystem hårdt, da der i et sådan system må stilles supplerende sikkerhed i stedet for udskiftning i tilfælde af overskredne lånegrænser.

I forbindelse med, at kravet flyttes fra direktivet til forordningen, præciseres § 152 a, stk. 1, 2. pkt., for at sikre en ordlyd, som ligger tættere op af CRR.

Til nr. 99 (§ 152 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Ændringen af § 152 a, stk. 2, 1. pkt., er en konsekvensændring af det foreslåede nr. 98.

Til nr. 100 (§ 152 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 b, stk. 3, 1. pkt., henviser til 129, stk. 1, i CRR. Artikel 129, stk. 1, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 101.

Til nr. 101 (§ 152 c i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 c angiver hvilke aktivtyper, der kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer og blev indsat i lov om finansiel virksomhed i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Fremover vil det fremgå af artikel 129, stk. 1-3, i CRR, hvilke aktivtyper, der kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Den gældende § 152 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed oplister de aktivtyper, som kan indgå som sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Aktivtyperne er lån med pant i fast ejendom, lån med pant i skibe, fordringer på offentlige myndigheder og fordringer på kreditinstitutter. Fordringerne på kreditinstitutter kan kun udgøre 15-procent af værdien af de udstedte obligationer. Disse krav vil fremover fremgå af artikel 129, stk. 1, i CRR. Der er fortsat primært tale om de samme aktivtyper som de der fremgår af § 152 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dog er artikel 129, stk. 1, litra e, i CRR ny, hvorefter garanterede boliglån med ikke-registeret sikkerhed i ejendomme beliggende i Frankrig kan indgå som sikkerhed.

Reglen i den gældende § 152 c, stk. 2, om at en særligt dækket obligation ikke må udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe, fremgår ikke af direktiv 2006/48/EF, men baggrunden for kravet i bestemmelsen er at give investorer den sikkerhed, der er i, at der er ensartede karakteristika for aktiverne, som anvendes som sikkerhedsstillelse for den enkelte obligation. Reglen skal endvidere ses i lyset af den tillid til den finansielle stabilitet, som særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer er medvirkende til at skabe. Det er derfor vigtigt, at investorerne kan have tillid til aktiverne bag obligationerne. Punkt 13 i præamblen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen. På baggrund af dette foreslås det i § 152 c, stk. 1, at videreføre forbuddet mod, at en særligt dækket obligation udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Det fremgår af § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktivtyper som sikkerhed for obligationsudstedelsen end de, der er nævnt i stk. 1 – og under hvilke grænser dette kan ske. Baggrunden for dette var, at det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, som indeholdt reglerne om særligt dækkede obligationer – for en række konkrete værdipapirer fra de enkelte medlemslande har fastsat afvigende regler for, i hvilket omfang og med hvor meget de pågældende aktivtyper kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen. Af direktivet fremgik, at der som udgangspunkt gælder samme regler for tilsvarende værdipapirer i andre medlemslande. Det var ikke på forhånd muligt at afgøre, om danske udstedelser af særligt dækkede obligationer ville svare til disse konkrete undtagelser i direktivet. Dette skal vurderes i forbindelse med de enkelte udstedelser. Finanstilsynet kunne i de konkrete tilfælde tillade anden sikkerhedsstillelse end den, som blev foreskrevet i § 152 c, stk. 1.

Da reglerne i § 152 c, stk. 1, fremover fremgår direkte af artikel 129, stk. 1, i CRR, er der ikke længere behov for § 152 c, stk. 3. Den foreslås derfor ophævet. Dette ændrer ikke på de nuværende fælles funding modeller, som er etableret i henhold til § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Hjemlen hertil følger nu direkte af artikel 129, stk. 1, jf. artikel 496, stk. 1, i CRR.

Til nr. 102 og 103 (§ 152 d, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 d, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed fastsætter hvilke lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendomsstyper. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, litra d og f, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ikke længere skal regulere lånegrænser. Det foreslås i § 152 d, stk. 1, at der for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom gælder de løbetider og afdragsprofiler, der er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.

§ 152 d, stk. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder uddybende regler om lånegrænser for den del af lånet, som oversteg 60 pct. af ejendommens værdi. Som en konsekvens af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR, foreslås det at ophæve § 152 d, stk. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 104 og 105 (§ 152 f, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 f, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke lånegrænser, som skal gælde for lån i skibe, som ligger til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i CRR. Lånegrænsen i CRR er 60 pct. af skibets værdi, ligesom det er tilfældet i § 152 f, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

§ 152 f, 1. pkt., foreslås derfor ændret således, at den fastsætter, at for lån omfattet af artikel 129, stk. 1, litra g, i CRR, må løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt. Det svarer til indholdet af den gældende § 152 f, 2. pkt., som derfor foreslås ophævet.

Til nr. 106-108 (§ 152 h, stk. 1, nr. 2, 3 og 5 i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 h, stk. 1, nr. 2, 3 og 5, i lov om finansiel virksomhed ikke længere henviser til § 152 c. Artikel 129, stk. 1, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 92.

Til nr. 109 (§ 153, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 153, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet som en del af søjle II-processen kræve, at et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler får et specifikt likviditetskrav, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller institutterne. Realkreditinstitutter er ikke underlagt de gældende danske likviditetskrav i § 152, men er omfattet af likviditetskravene i sjette del af CRR. Hvorvidt et institut eller en gruppe af institutter skal have et yderligere specifikt likviditetskrav, beror på en konkret vurdering af forholdene i det enkelte realkreditinstitut. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på realkreditinstitutts specifikke forretningsmodel, forhold vedrørende realkreditinstitutts operationelle likviditetsstyring jf. § 71, og forhold vedrørende instituttets risikostyring jf. § 344. Yderligere tages højde for systemiske likviditetsrisici, hvormed forstås likviditetsrisici som truer integriteten af de finansielle markeder i Danmark. Forslaget implementerer artikel 105 i CRD IV.

Til nr. 110 (§ 156 i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget ophæves § 156 i lov om finansiel virksomhed hvorefter likviditeten i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være forsvarlig. Visse fondsmæglerselskaber vil fremover være omfattet af reglerne i CRR, imens det for de øvrige fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber vurderes unødvendigt med egentlige krav til disses likviditet i dansk

lovgivning, da det i CRR ikke er anført, at disse skal være omfattet af sådanne krav. Dermed sikres, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke bliver underlagt strengere krav end tilsvarende selskaber i Den Europæiske Union. Bestyrelserne for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR og tillige for investeringsforvaltningsselskaber, vil fortsat have ansvaret for at sørge for, at selskabets likviditet er forsvarlig i forhold til selskabets forpligtigelser.

Til nr. 111 (§ 157 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 29, stk. 4, i CRD IV.

Det fremgår af artikel 29, stk. 4, i CRD IV, at besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere kapitalgrundlaget ikke skal betragtes som forretninger for egen regning. Bestemmelsen fremgår ligeledes af det gældende kapitalkravsdirektiv, men i Danmark er bestemmelsen implementeret således, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, alene må placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter (værdipapirer), herunder i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i danske UCITS.

For at sikre en mere direktivnær implementering foreslås det, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, fremover kan placere selskabernes midler i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5. Dermed vil sådanne fondsmæglerselskaber eksempelvis kunne placere midler i aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked samt i afledte finansielle instrumenter. Dog skal midlerne i fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, fortsat være placeret langsigtet og ikke-spekulativt og derved opfylde betingelserne for at være uden for handelsbeholdningen. Hyppige handler med finansielle instrumenter falder således udenfor bestemmelsens område.

Formålet med bestemmelsen i § 157 er således at give fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, et alternativ til placering på indskud i pengeinstitutter.

Ved bestemmelsen splittes § 157 op i to punktummer, således at 1. pkt. vedrører fondsmæglerselskaber og 2. pkt. vedrører investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelsen viderefører gældende ret for investeringsforvaltningsselskaber.

Til nr. 112 (§ 170 i lov om finansiel virksomhed)

Koncernreglerne i § 170, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed har været en del af lov om finansiel virksomhed siden 2003 og indeholder regler om kapitalkrav for koncerner. På tilsvarende vis indeholder artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR blandt andet regler om kapitalkrav for koncerner. Koncerner, som er direkte omfattet af CRR's kapitalkrav, skal ikke længere være omfattet af kapitalkrav i lov om finansiel virksomhed. Disse regler skal derfor ophæves. Det foreslås dog at videreføre kapitalkrav på soloniveau for den øverste modervirksomhed i Danmark, som er en finansiel holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

§ 170 tilsigter, at en finansiel koncern bliver mødt af relevante regler om kapitalkrav uanset om koncernen er omfattet af reglerne i CRR eller i lov om finansiel virksomhed.

Anvendelsesområdet for koncernreglerne i CRR er mere snævert end de gældende koncernregler i lov om finansiel virksomhed, da reglerne i CRR primært vedrører koncerner, hvor modervirksom-

heden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF samt pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som bliver kontrolleret af finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF. I det omfang koncernen er reguleret i CRR, vil den ikke længere være omfattet af lov om finansiel virksomhed, jf. dog bemærkningerne til *stk. 5*.

Dette indebærer bl.a., at finansielle holdingvirksomheder, hvis datterselskaber primært er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Pengeinstitut- og realkreditinstitutholdingvirksomheder er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Fondsmæglerselskaber I er fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udøve en eller flere af tjenesteydelserne i henhold til nr. 3 og 6-9 i bilag 4, afsnit A til lov om finansiel virksomhed, eller som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor kan komme i gældsforhold til deres kunder. Fondsmæglerselskaber I er konformt med definitionen af investeringselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR og dermed omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Fondsmæglerholdingvirksomheder, som har mindst en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er således ikke omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Dette følger af definitionen på et finansielt holdingselskab i artikel 4, nr. 20, i CRR.

Investeringsforvaltningsholdingvirksomheder som har mindst en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er omfattet af CRR. Investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er således ikke omfattet af CRR. Dette følger af definitionen på et finansielt holdingselskab i artikel 4, nr. 20, i CRR.

Finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Finansielle holdingvirksomheder, som er modervirksomheden i et finansielt konglomerat, jf. konglomeratdirektivet indberettes til Det Fælles Udvalg (Joint Committee), som fører en liste over finansielle konglomerater, jf. artikel 4, stk. 3, i konglomeratdirektivet 2002/87/EF.

Visse andre finansielle holdingvirksomheder er endvidere omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Dette kan eksempelvis være en finansiel holdingvirksomhed som ejer et pengeinstitut og et fondsmæglerselskab, og hvor den finansielle holdingvirksomheds hovedvirksomhed hverken er at drive pengeinstitutvirksomhed eller fondsmæglervirksomhed.

§ 170 i lov om finansiel virksomhed finder i dag anvendelse koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, en

realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed.

Koncernbestemmelserne i CRR omfatter således ikke alle de finansielle koncerner, som i dag er reguleret af § 170 i lov om finansiel virksomhed. § 170, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed forslås fremover at finde anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er visse finansielle holdingvirksomheder, som ikke er en pengeinstituttholdingvirksomhed, en realkreditinstituttholdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed, et finansielt konglomerat samt visse koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, et fondsmæglersekskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed

Fondsmæglersekskaber I, som opfylder definitionen af investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, omfatter ikke alle danske fondsmæglersekskaber, idet fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke er omfattet af definitionen på et investeringssekskab.

Trods dette er fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder i henhold til artikel 95 i CRR, omfattet af kravet i artikel 97 i CRR om en basiskapital på mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger samt kravet i artikel 92, stk. 1, i CRR om mindst at have en basiskapital, som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster.

Endelig gælder det for fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, at de udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og de opbevarer ikke midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og kan derfor ikke komme i gældsforhold til deres kunder. Sådanne fondsmæglersekskaber er ikke omfattet af definitionen på investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, og dermed ikke omfattet af et krav om at have en basiskapital, som mindst svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster.

Fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder og fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan på trods af, at de ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2 i CRR, blive omfattet af konsolideringsreglerne i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, såfremt de ejer et fondsmæglersekskab I.

De koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglersekskab, og som ikke er omfattet af CRR, men af lov om finansiel virksomhed, er koncerner hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der ikke har en dattervirksomhed, som

er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I samt fondsmæglerselskaber, som er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder eller fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, hvor det for begge gælder, at de ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, jf. dog bemærkningerne til *stk. 5*.

For at sikre, at kapitalkravene til en finansiel koncern, som ikke er omfattet af CRR vil blive videreført, foreslås bestemmelserne i *stk. 1-5* indsat, således at relevante kapitalkrav vil gælde for dem. I dag medfører § 170, at der gælder kapitalkravsregler til finansielle koncerner afhængig af deres aktiviteter. For pengeinstitut- og realkreditinstitutkoncerner samt koncerner med finansielle aktiviteter i flere sektorer gælder reglen om solvenskrav for penge- og realkreditinstitutter, for fondsmæglerkoncerner gælder reglen om solvenskrav for fondsmæglerselskaber, og for investeringsforvaltningskoncerner gælder reglen om solvenskrav for investeringsforvaltningsselskaber.

Den foreslåede ændring af § 170 vil videreføre dette princip, således at for visse finansielle holdingvirksomheder vil reglen om kapitalkrav for penge- og realkreditinstitutter gælde, for visse fondsmæglerkoncerner vil reglen om kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder gælde og for investeringsforvaltningskoncerner vil reglerne om kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber gælde.

I henhold til den foreslåede § 170, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed omfattes visse finansielle holdingvirksomheder af kapitalkravet i artikel 92, *stk. 1*, litra c, i CRR, idet denne artikel finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Der henvises til bemærkningerne i forslagets § 1, nr. 51 for nærmere om artikel 92, *stk. 1*, litra c.

Artikel 95, *stk. 2*, litra a, i CRR finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. Dette krav gælder dog kun på soloniveau for fondsmægler-selskabet. I henhold til den foreslåede § 170, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed skal dette kapitalkrav også gælde for fondsmæglerkoncerner, der ikke er omfattet af CRR.

Det vil dog medføre, at kapitalkravet i udgangspunkt også gælder for fondsmæglerkoncerner alene bestående af et eller flere fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, der ikke bliver mødt af kapitalkravet på soloniveau i henhold til artikel 95, *stk. 2*, litra a, i CRR. Det skal dog bemærkes, at for fondsmæglerkoncerner bestående af alene fondsmæglerselskaber, som er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, vil den øverste modervirksomhed i Danmark kunne ansøge Finanstilsynet om dispensation fra kapitalkravet i henhold til § 178, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed. Hvorvidt Finanstilsynet vil kunne imødekom-

me en sådan ansøgning vil afhænge af koncernens kompleksitet. Der eksisterer i dag ét fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udføre investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Da fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab udelukkende kunne bestå af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i § 170, stk. 3, at reglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 125 f, finder anvendelse for investeringsforvaltningskoncerner. Der tages dog forbehold for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I, da disse er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i CRR på et finansielt holdingselskab.

Da investeringsforvaltningsselskaber kun må have dattervirksomheder, der er investeringsforvaltningsselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et investeringsforvaltningsselskab udelukkende kunne bestå af investeringsforvaltningsselskaber. Der henvises til bemærkningerne i forslaget § 1, nr. 67 om § 125 f, i lov om finansiel virksomhed.

For § 170, stk. 1-3, gælder, at de relevante kapitalkrav skal opfyldes af den øverste modervirksomhed i Danmark på soloniveau og det konsoliderede grundlag. Koncernen skal således efter konsolidering mellem modervirksomheden og de dattervirksomheder, der ikke er forsikringsselskaber, dattervirksomheder af forsikringsselskaber, der ikke skal medtages ved konsolideringen eller midlertidigt drives af finansielle virksomheder, jf. § 177, opfylde kapitalkravet på konsolideret basis. Lovforslaget indebærer således, - at der i princippet stilles to kapitalkrav, - et til holdingvirksomheden og et til koncernen.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, er det i stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4. pkt. og stk. 3., 3. pkt., præciseret, at det er modervirksomhedens bestyrelse, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

Efter stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 5. pkt. og stk. 3, 4. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i basiskapitalen for koncernen. Baggrunden herfor er, at et forsikringsselskab og dets dattervirksomheder og andre virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, jf. § 181 i lov om finansiel virksomhed, vil kunne indskyde kapital i koncernvirksomheder og dermed forbedre koncernens basiskapital og solvensprocenten uden, at koncernens solvens reelt forbedres.

Den foreslåede § 170, stk. 1, 3. pkt., § 170, stk. 2, 5. pkt., og § 170, stk. 3, pkt. 4, gælder kun for de koncerner, som er omfattet af 1. pkt. i det relevante stykke. Kapital indskudt i et af de i stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 5. pkt. og stk. 3, 4. pkt., nævnte virksomheder af en modervirksomhed, der ikke selv er henholdsvis en finansiell holdingvirksomhed, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsselskab, skal således ikke fratrækkes ved opgørelsen af basiskapitalen. Hvis en produktionsvirksomhed ejer en finansiell virksomhed, skal kapital indskudt af modervirksomheden ikke fratrækkes ved opgørelsen af koncernens basiskapital.

I det omfang den finansielle koncern er direkte omfattet af artikel 11, stk. 1 eller 2, i CRR, skal den ikke længere være omfattet af § 170 i lov om finansiell virksomhed. For at sikre dette, foreslås det i § 170, stk. 4, at de foreslåede regler i stk. 1-3 skal finde anvendelse på den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der ikke foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. CRR finder således anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og lov om finansiell virksomhed. Overlappet skyldes primært den meget brede definition af en finansiell holdingvirksomhed i lov om finansiell virksomhed samt det forhold, at visse fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

I § 170, stk. 5, foreslås det, at for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, gælder, at de almindelige regler om kapitalkrav i CRR for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, skal opfyldes af den finansielle holdingvirksomhed på soloniveau. Lovforslaget indebærer således, at der udover det kapitalkrav, der gælder for koncernen i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR også gælder et kapitalkrav til den øverste modervirksomhed i Danmark, som er en finansiell holdingvirksomhed, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 113 (§ 171 i lov om finansiell virksomhed)

Bestemmelsen fastsætter, hvilke bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, som finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstituttholdingvirksomhed. Dette område vil fremadrettet være reguleret i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og § 171, i lov om finansiell virksomhed foreslås derfor ophævet.

Til nr. 114 (§ 172 i lov om finansiell virksomhed)

Bestemmelsen fastsætter, hvilke bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, som finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstituttholdingvirksomhed. Dette område vil fremadrettet være reguleret i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og § 172, i lov om finansiell virksomhed foreslås derfor ophævet.

Til nr. 115 (§ 173, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Efter den gældende § 173, stk. 1, finder §§ 125, stk. 1 og 7-9, 145-147, 156 og 182 anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 3, som sætter kapitalkravet for fondsmæglerselskaber i §§ 125, stk. 2, nr. 1, og 125 a i lov om finansiell virksomhed i kraft for denne type af koncerner.

Bestemmelserne i § 125 om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om engagementer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet (koncernen) finder således anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den »øverste« modervirksomhed i Danmark som moder. Hvis f.eks. en koncern, hvor et fondsmæglerselskab er modervirksomhed, overholder bestemmelser om store engagementer m.v., stilles der ikke krav om, at underkoncernen, hvor et datterfondsmæglerselskab er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog bestemme, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau, jf. § 173, stk. 3.

Det foreslås i § 173, stk. 1, 1. pkt., med enkelte ændringer at videreføre de gældende regler for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerkab I og fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Der foreslås bl.a. en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmæglerelskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder eller et fondsmæglerholdingvirksomhed, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

For det andet ændres henvisningerne til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, i det omfang at det er relevant, til tilsvarende bestemmelser i CRR.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 102, hvor det er nærmere beskrevet hvilke koncerner, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR og derfor ikke skal være omfattet af §§ 170 og 173 i lov om finansiel virksomhed.

I lov om finansiel virksomhed ophæves §§ 145 og 156 ved indførelsen af CRR, jf. henholdsvis forslagets § 1, nr. 79 og 101. § 145 vil fremover fremgå af artikel 395, i CRR, hvorefter § 173, stk. 1, 1. pkt. fremover vil henvise hertil. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 79 og 101.

Til nr. 116 (§ 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ny affattelse af § 170.

Til nr. 117 (§ 173, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i stk. 4 er indsat for at sikre, at stk. 1-3 ikke er i strid med CRR, således CRR finder anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden herfor er, at koncernreglerne i CRR fremadrettet regulerer koncerner, hvor fondsmæglerselskaber I og visse fondsmæglerholdingvirksomheder er øverste modervirksomhed. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres

kunder, og fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I er således ikke omfattet af CRR.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 102, hvor det er nærmere beskrevet, hvilke koncerner, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og derfor ikke skal være omfattet af §§ 170 og 173, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 118 (§ 174, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 174, stk. 1, 1. pkt., finder §§ 125, stk. 1 og 7-9, 145-147, 156 og 182 i loven anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 4.

Bestemmelserne i § 125, stk. 1, og 7-9, om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om engagementer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på investeringsforvaltningsselskabet (koncernen) finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

Dette foreslås videreført med enkelte ændringer.

For det første forslås en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, der omfattes af kravene. Investeringsforvaltningsselskaber eller visse investeringsforvaltningsholdingvirksomheder er ikke omfattet af reglerne om kapitalforhold, kapitalkrav, store eksponeringer og gearing i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

For det andet ændres henvisningerne til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, i det omfang det er relevant, til tilsvarende bestemmelser i CRR, således visse af de krav, som i dag gælder for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, fremover vil gælde ved henvisning til CRR.

I lov om finansiel virksomhed ophæves §§ 145 og 156 ved indførelsen af CRR, jf. forslagets § 1, nr. 79 og 101. § 145 vil fremover fremgå af artikel 395, i CRR, hvorefter § 173, stk. 1, 1. pkt., fremover vil henvise hertil. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 79 og 101 for nærmere beskrivelse af kravene. Endvidere slettes henvisningen til § 125, stk. 1 og 7-9, da der fastsættes nye krav i § 125 a. Det foreslås, at § 174, stk. 1, 1. pkt., ikke henviser til § 125 a, da § 170, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed allerede henviser til bestemmelsen.

Til nr. 119 (§ 174, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ny affattelse af § 170.

Til nr. 120 (§ 175 i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet bestemme, at § 145 i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holding-

virksomhed, der ikke er en realkredit-, fondsmægler- investeringsforvaltnings- eller pengeinstitut-holdingvirksomhed.

Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse på en koncern, som ikke er et finansielt konglomerat, hvor den øverste modervirksomhed er en finansiell holdingvirksomhed, som ejer et forsikringsselskab og et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, og hvor den finansielle holdingvirksomheds hovedvirksomhed hverken er at drive forsikringsvirksomhed eller fondsmæglervirksomhed.

Det foreslås, at Finanstilsynet fortsat kan forlange, at engagementsbegrænsningerne, som følger af artikel 395, i CRR (tidligere § 145, i lov om finansiell virksomhed), skal gælde på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, som ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og hvor der ikke konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Ændringen skyldes, at pengeinstituttholdingvirksomheder, realkreditinstituttholdingvirksomheder og visse fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsvirksomheder er direkte reguleret i CRR, og derfor ikke skal omfattes af denne bestemmelse.

Der henvises til bemærkningerne i forslagets § 1, nr. 102 for en nærmere afgrænsning af koncerner, som skal konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Bestemmelsen tænkes kun anvendt i særlige tilfælde.

Til nr. 121 (§ 175 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Præcisering af den eksisterende bestemmelse, således det følger, at kravet i bestemmelsen finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed.

Til nr. 122 (§ 175 a, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås, at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, skal virksomheden en gang årligt indberette alle engagementer, der udgør mere end 10 pct. af basiskapitalen.

Finansielle virksomheder er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Fremover vil pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og visse finansielle holdingvirksomheder herunder finansielle konglomerater i henhold til konglomeratdirektivet være omfattet af CRR og ikke af lov om finansiell virksomhed. I overensstemmelse hermed foreslås det derfor, at disse virksomheder ikke omfattes af § 175 a i det foreslåede stk. 3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 102, hvor der er nærmere beskrevet hvilke selskaber, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 123 (§ 176 i lov om finansiell virksomhed)

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsens anvendelsesområde er dog ændret for at sikre, at stk. 1 og 2 ikke er i strid med CRR, således CRR finder anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og lov om finansiell virksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i visse tilfælde foretages en pro rata-konsolidering (konsolidering svarende til virksomhedens ejerand

del), når et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et investeringsforvaltningsselskab eller visse finansielle holdingvirksomheder har en kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse for virksomheder, hvor der konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

En forudsætning for, at en virksomhed omfattes af bestemmelsen, er, at den drives i fællesskab med andre virksomheder. Der skal således foreligge en form for »joint venture«. Som et eksempel på virksomheder, der kan blive omfattet af bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor en finansiell holdingvirksomhed, som ikke er omfattet af CRR, ejer 25 pct. af en virksomhed, og tre andre virksomheder ejer hver 25 pct. af virksomheden. En passiv besiddelse af kapitalandele vil som udgangspunkt ikke være at sammenligne med at drive virksomhed. Der skal således foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Momenter, der enkeltvis eller samlet kunne indikere, at kravet er opfyldt, kan f.eks. være, at kapitalinteressen er repræsenteret i bestyrelsen, at kapitalinteressen har ret til at udpege ledelsesrepræsentanter, at der er indgået formelle eller uformelle samarbejdsaftaler mellem kapitalejerne eller at der er indgået formelle eller uformelle overenskomster mellem kapitalejerne.

De andre virksomheder, som virksomheden drives i fællesskab med, kan være såvel andre finansielle virksomheder som ikke-finansielle virksomheder.

Pro rata-konsolidering skal foretages, selvom der er en anden virksomhed, der i sin egenskab af modervirksomhed foretager fuld konsolidering.

Efter *stk. 2*, foretages der fuld konsolidering, såfremt visse finansielle holdingvirksomheder, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmæglerselskab (1 og 5), eller et investeringsforvaltningsselskab, uanset at selskabets aktiebesiddelse er begrænset, må anses for at være ansvarlig for hele virksomheden, herunder særligt virksomhedens gældsforpligtelser.

I det omfang den finansielle koncern er direkte omfattet af artikel 11, stk. 1 eller 2, i CRR, skal den ikke længere være omfattet af § 176, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. For at sikre dette, foreslås det i *stk. 3*, at de foreslåede regler i stk. 1 og 2 alene skal finde anvendelse på den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en finansiell koncern, hvor der ikke foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Der henvises til bemærkningerne i forslagets § 1, nr. 102 for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

For koncerner, hvor modervirksomheden er omfattet af CRR finder reglerne i artikel 18, stk. 4, i CRR anvendelse. Reglerne i den foreslåede bestemmelse svarer til reglerne i artikel 18, stk. 4, i CRR.

UDKAST

Til nr. 124 (§ 177, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Med bestemmelsen ændres henvisningen til koncernreglerne i lov om finansiel virksomhed således at § 177, stk. 1, henviser til § 170, stk. 1-4, og §§ 173 og 174. Den gældende § 177, stk. 1, henviser til §§ 170-174.

Bestemmelsens anvendelsesområde ændres ved forslaget for at sikre, at der ikke er overlap mellem CRR og lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen vil f.eks. medføre, at ejendomsselskaber, som er dattervirksomheder af forsikrings-selskaber, ikke skal medtages ved konsolideringen. Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe lighed mellem de forsikringsselskaber, der har deres ejendomsinvesteringer i eget regi, og dem der har udskilt aktiviteter i ejendomsselskaber.

Til nr. 125 (§ 177, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til det foreslåede § 177, stk. 2 skal kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

Bestemmelsen omfatter ikke fondsmæglerselskaber, da fondsmæglerselskaber kun kan have datterselskaber, som også er fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen omfatter ikke fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, som er et kreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, da der her ikke skal foretages konsolidering i henhold til § 170 i lov om finansiel virksomhed, men artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Bestemmelsen omfatter ligeledes ikke investeringsforvaltningsselskaber, da investeringsforvaltningsselskaber kun kan have datterselskaber, som også er investeringsforvaltningsselskaber.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 126 (§ 177 a i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at koncerner og delkoncerner, hvor det konsoliderede tilsyn, dvs. hvor tilsynet med modervirksomheden påhviler Finanstilsynet skal udarbejde en genopretningsplan på koncernniveau eller delkoncernniveau, og en individuel plan for pengeinstituttet, realkreditinstituttet og fondsmæglerselskabet I, samt ethvert af disses datterselskaber i koncernen. Både koncerngenopretningsplanen samt de individuelle planer vil skulle opfylde de krav om indhold som fastsættes i henhold til § 71 a, stk. 4.

Til nr. 127 (§ 178, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Ændret som konsekvens af at koncernreglerne for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I samt visse finansielle holdingvirksomheder ved ikrafttrædelsen af CRR vil udgå fra lov om finansiel virksomhed.

I henhold til bemærkninger til forslagets § 1, nr. 10 vil fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder ikke fremover være underlagt 8 pct.'s kapitalkravet på soloniveau. Kapitalkravet vil dog i medfør af § 170, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i udgangspunkt gælde for fondsmæglerkoncerner alene bestående af et

eller flere fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. For fondsmæglerkoncerner bestående af alene et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, vil den øverste modervirksomhed i Danmark kunne ansøge Finanstilsynet om dispensation fra kapitalkravet i henhold til § 178, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den øverste modervirksomhed i Danmark kan i øvrige fondsmæglerkoncerner bestående af flere fondsmæglerselskaber, som alle er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, på baggrund af en konkret afvejning få dispensation for kapitalkravet i henhold til § 178, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Hvorvidt Finanstilsynet vil kunne imødekomme en sådan ansøgning vil afhænge af koncernens kompleksitet. Der eksisterer i dag ét fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Der henvises til bemærkningerne i forslagets § 1, nr. 102 for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 128 (§ 178, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af ikrafttrædelsen af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR vil koncerner, hvor der indgår realkreditinstitutter være reguleret af CRR. Reglen i § 178, stk. 2, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 129 (§ 182, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 130 (§ 182, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 131 (§ 182 a i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen implementerer artikel 108, stk. 1, nr. 2. Hermed videreføres og kodificeres den praksis i tilgang til ICAAP opgørelsen m.v., hvor Finanstilsynet har afstemt krav til ICAAP proces inden for de kriterier, der oplystes i forordnings artikel 10.

CRD IV artikel 108, stk. 1, nr. 2, jf. CRR artikel 10, afviger alene fra hidtidige praksis derved, at der ikke alene efter en konkret og individuel vurdering kan lempes på krav til omfang og dokumentation m.v. i ICAAP processen, men at der inden for ovennævnte kriterier ifølge forordningen artikel 10 også gives mulighed for, at der alene kan ske en konsolideret opgørelse.

Til nr. 132 og 133 (§ 224 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed henviser til lovens kapitel 3. Bestemmelsens ordlyd gøres nu bredere med henblik på at kunne rumme alle de krav, der bliver stillet til instituttet på det tidspunkt, hvor tilladelsen udstedes herunder navnlig undtagelserne til startkapitalkravet, som for penge- og realkreditinstitutter fremover findes i artikel 93, stk. 1 og stk. 2, i CRR. Ændringerne i bestemmelsens henvisninger er således konsekvensændringer som følge af indførelsen af blandt andet de nye regler om startkapitalkravet i artikel 93, i CRR. Det er ikke hensigten med ændringen at ændre retsstillingen, men alene at formuleringen af bestemmelsen også fremover kan rumme regler, som nu for penge- og realkreditinstitutter ikke alene fremgår af loven men også fremgår af CRR.

Forslaget til § 224, stk. 2, gennemfører artikel 18, litra f, i CRD IV.

Tilsvarende bestemmelse fandtes ikke i CRD III. Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis et institut overtræder en af de nævnte bestemmelser.

Til nr. 134 (§ 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 18, litra c og d, i CRD IV.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis et institut overtræder en af de nævnte bestemmelser.

Til nr. 135 (§ 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget videreføres Basel 1-gulvkravet, jf. artikel 500 i CRR og nugældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed og præciseres i forhold til Finanstilsynets bløde sanktionsmodel, jf. § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 136 (Afsnit IX, kapitel 19, § 308 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 308 implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4-6, i CRD IV, som fastsætter grænser for det antal ledelsesposter, som et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmægler I, som er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, må varetage.

Et systemisk vigtigt finansielt institut er af en størrelse og kompleksitet, som medfører, at bestyrelsesarbejdet kræver betydelige ressourcer fra det enkelte bestyrelsesmedlem, hvorfor det foreslås, at lade bestemmelsen omfatte bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter. Med forslagets § 1, nr. 24, indsættes en ny § 64 a, som pålægger det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktionsmedlem i finansielle virksomheder løbende at vurdere, om den pågældende har de fornødne ressourcer til at varetage sit hverv. Som nævnt under bemærkningerne til § 64 a indgår

mængden af ledelseshverv altid i vurderingen af, om et direktions- eller bestyrelsesmedlem har de fornødne ressourcer til at varetage sit hverv i en finansiell virksomhed. For systemisk vigtige finansielle institutter er det dog særdeles væsentligt at sikre, at det enkelte bestyrelsesmedlem ikke har for mange poster udover bestyrelsesposten i det af stk. 1 omfattede institut, da der ellers er en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv på betryggende vis.

Derfor fastsætter det foreslåede § 308, stk. 1, et egentligt kvantitativt loft for hvor mange bestyrelsesposter og/eller direktionshverv, det enkelte medlem af et systemisk vigtigt finansielt instituts bestyrelse kan varetage samtidig. De nævnte grænser på samlet 1 direktionspost kombineret med to bestyrelsesposter eller samlet 4 bestyrelsesposter er direkte fastsat i direktivet og kan således ikke fraviges, jf. dog de foreslåede stk. 3-5. De nævnte grænser er inklusive bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut omfattet af stk. 1. Et hverv som bestyrelsessuppleant skal i denne henseende som udgangspunkt ikke anses som en bestyrelsespost. Hvis et medlem af bestyrelsen har forfald af mere varig karakter, således at en suppleant deltager i bestyrelsesarbejdet over en længere periode, vil hvervet som bestyrelsessuppleant kunne anses for at udgøre en bestyrelsespost i forhold til opgørelsen af poster efter § 308, stk. 1.

Ved vurderingen af, om en ledelsespост skal anses for en direktørpost i relation til den foreslåede § 308, stk. 1, kan det tillægges vægt, om den pågældende post er registreret hos Erhvervsstyrelsen eller en tilsvarende udenlandsk myndighed som en direktørpost. Der foretages en konkret vurdering, og en registrering eller titel som direktør er underordnet, hvis der alene er tale om en stilling, som af formelle grunde er registreret eller betegnet som en direktørpost, uden at hvervet reelt kan sidestilles med en direktionspost. I sådanne tilfælde kan direktionsposten udelades af vurderingen efter den foreslåede bestemmelse i § 308, stk. 1. Eksempelvis vil sådanne tilfælde kunne foreligge, hvor et partnerskab eller ejerfællesskab mellem familiemedlemmer eller selvstændige erhvervsdrivende er struktureret i selskabsform af skattemæssige årsager men lige så godt kunne være struktureret som et interessentskab, hvor direktøren i stedet ville have status af partner eller interessent. Tilsvarende vil kunne være tilfældet, hvor personligt ejerskab af en fast ejendom eller et andet investeringsaktiv er struktureret i selskabsform.

Bestyrelsesposter, hvor den pågældende er indsat af den danske stat eller af selskaber ejet af den danske stat, er efter det foreslåede § 308, stk. 2, ikke omfattet af grænserne i stk. 1. Et eksempel herpå kan være en situation, hvor Finansiell Stabilitet A/S har udpeget et medlem til bestyrelsen i et nødlidende systemisk vigtigt finansielt institut.

Det betyder, at hvis et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut omfattet af stk. 1 er indsat af den danske stat eller et selskab, der er ejet af den danske stat, vil vedkommende ikke som følge af denne bestyrelsespost være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, og den pågældende vil således ikke som følge af denne bestyrelsespost være begrænset i antallet af ledelsespостer, som den pågældende kan besidde. Det pågældende bestyrelsesmedlem kan dog stadigvæk være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, såfremt vedkommende er medlem af bestyrelsen i et andet systemisk vigtigt finansielt institut omfattet af stk. 1.

Det foreslåede § 308, stk. 3, nr. 1, implementerer artikel 91, stk. 5, i CRD IV og fastslår, at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, ikke skal medregnes i opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Denne kategori af virksomheder omfatter i et vist omfang virksomheder, der anses for erhvervsdrivende efter de i dansk ret velkendte afgrænsninger af såvel erhvervsdrivende virksomheder, jf. lov

om visse erhvervsdrivende virksomheder, som erhvervsdrivende fonde, jf. lov om erhvervsdrivende fonde.

For fonde vil det som udgangspunkt være retningsgivende, om en eventuel kommerciel virksomhedsaktivitet alene har begrænset omfang eller begrænset betydning i forhold til fondens formue, således at fonden ikke anses for erhvervsdrivende efter § 1, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde. I så fald vil virksomheden være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 308, stk. 3, nr. 1.

For øvrige virksomheder, herunder fonde der ikke anses som erhvervsdrivende fonde, vil det som udgangspunkt være retningsgivende, om den relevante virksomhed har til formål at fremme deltageres økonomiske interesser gennem erhvervsdrift, jf. § 1 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. For omdannede finansielle virksomheder, jf. § 19 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil det afgørende være vurderingen af, om virksomheden forfølger overvejende kommercielle formål, jf. nedenfor. Anses en virksomhed ikke for erhvervsdrivende efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil virksomheden være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 308, stk. 3, nr. 1.

Eksempler på ledelsespøster, der vil kunne undtages, kan nævnes humanitære hjælpeorganisationer som Dansk Røde Kors, Amnesty International og Dansk Flygtningehjælp samt ideelle foreninger som Kræftens Bekæmpelse, Muskelsvindfonden, Astma-Allergi Danmark. Hertil kommer ledelsespøster i interesseorganisationer samt en række virksomheder specifikt omtalt i lov om erhvervsdrivende fonde. Endvidere vil ledelsespøster i kulturelle organisationer som f.eks. Louisiana fonden, Nivaagaards Malerisamling, m.v. efter en konkret vurdering kunne undtages.

Som følge af den bredere afgrænsning af virksomheder, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, vil der derudover være en gruppe af erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsdrivende fonde, som ikke kan siges at forfølge overvejende kommercielle formål, og som derfor også vil være undtaget efter den foreslåede bestemmelse i § 308, stk. 3, nr. 1. Der vil kunne være tale om virksomheder, som udøver en endog betydelig erhvervsmæssig aktivitet, men hvor dette ikke er virksomhedens eller fondens overvejende formål, typisk fordi virksomheden drives på nonprofit-vilkår, eksempelvis således at erhvervsaktiviteten i overvejende grad understøtter eller finansierer idéelle formål som for eksempel almennyttige formål.

Endvidere skal direktions- og bestyrelsespøster i skolebestyrelser, ejerforeninger i private beboelsesejendomme, frivillige foreninger m.v. ikke medregnes.

Af forslaget til § 308, stk. 3, nr. 2, fremgår, at det samme gør sig gældende for direktions- eller bestyrelsespøster i virksomheder omfattet af lov om finansiell virksomhed § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber. Dette omfatter bl.a. NETS, fællesejede datacentraler, e-nettet, Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter, Det Private Beredskab til Afvikling af Nødlidende Banker, Sparekasser og Andelskasser (Det Private Beredskab), Finanssektorens Pensionskasse, Finanssektorens Uddannelsescenter, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Letpension, DLR Kredit A/S, medlemsejede pensionskasser, fagforeninger, herunder udenlandske fagforbund. Undtagelsen er indført for at sikre, at pøster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiell virksomhed ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsespøster, der skal indgå i opgørelsen af pøster efter bestemmelsens stk. 1.

Derudover foreslås det i § 308, stk. 3, nr. 3, at bestyrelsespøster i finansielle virksomheder ikke skal medregnes i opgørelsen af pøster efter stk. 1, såfremt bestyrelsesmedlemmet er indsat af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat. Undtagelsen er indført for at sikre, at et bestyrelsesmed-

lem, som indsættes i en bestyrelse i en finansiell virksomhed af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, ikke som følge af denne indsættelse er nødsaget til at træde tilbage fra en anden bestyrelsespost, som bestyrelsesmedlemmet måtte have, fordi vedkommende i anden sammenhæng er omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1. Det foreslåede § 308, stk. 3, nr. 3, implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., i CRD IV.

I det foreslåede § 308, stk. 4, nr. 1, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundne, skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1 i bestemmelsen. For så vidt angår finansielle virksomheder fremgår det af §§ 5 a og 5 b, hvornår virksomheder anses for at være i samme koncern. Det foreslåede § 308, stk. 4, nr. 1, tager bl.a. højde for, at flere bestyrelsesposter inden for samme koncern formodes at være mindre byrdefulde rent ressourcemæssigt end bestyrelsesposter i andre virksomheder. Samtidig muliggør det, at koncerner ikke bliver pålagt at skulle have forskellige bestyrelsesmedlemmer i alle koncernens selskaber. Undtagelsen for koncernforbundne selskaber gælder både for finansielle og ikke-finansielle virksomheder.

Særligt for så vidt angår firmapensionskasser gælder det, at uanset at en firmapensionskasse er en selvstændig juridisk enhed, skal den i forhold til bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, betragtes som en del af den koncern, som er sponsor for firmapensionskassen. Det vil således være muligt for et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut at sidde i bestyrelsen for en firmapensionskasse for instituttets medarbejdere.

Ved afgørelsen af om en flerhed af direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, der er koncernforbundne, skal tælle som én direktionspost eller én bestyrelsespost, lægges der afgørende vægt på, hvilken post den pågældende bestrider i det højest rangerende selskab inden for koncernen.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts bestyrelse hvervet som direktør i et selskab, som er koncernforbundet med instituttet, og som rangerer højst i koncernen (og dermed højere end instituttet), skal hvervene inden for denne koncern tælle som én direktørpost.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts bestyrelse hvervet som direktør i et andet selskab og hvervet som bestyrelsesmedlem i dette selskabs datterselskaber, tæller hvervene i de koncernforbundne selskaber således som én direktørpost.

Bestrider bestyrelsesmedlemmet i et systemisk vigtigt finansielt institut hvervet som bestyrelsesmedlem i et andet selskab og hvervet som direktør i dettes søsterselskab, således at begge selskaber rangerer lige højt i den pågældende koncernstruktur, må det bero på en konkret vurdering, om de to poster samlet set skal betragtes som en bestyrelsespost eller en direktørpost ved opgørelsen af poster efter stk. 1 i bestemmelsen. Ved en sådan vurdering skal der bl.a. lægges vægt på, hvilken af de to poster, der må anses for at være den mest byrdefulde rent ressourcemæssigt.

I det foreslåede § 308, stk. 4, nr. 2, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut ejer en kvalificeret andel – sammen med bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut – skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost.

Det fremgår af § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, hvad der forstås ved kvalificeret andel.

Det foreslåede § 308, stk. 4, nr. 2, tager bl.a. højde for, at en bestyrelsespost i en virksomhed, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut ejer kvalificerede andele, formodes at være min-

dre byrdefuld for et bestyrelsesmedlem i instituttet end bestyrelsesposter i andre virksomheder. Bestemmelsen muliggør, at et systemisk vigtigt finansielt institut kan lade bestyrelsesmedlemmer for instituttet sidde i bestyrelser i selskaber, hvori instituttet har betydelige interesser i form af kvalificerede ejerandele.

Afgørelsen af om direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut ejer en kvalificeret andel, skal tælle som en direktionspost eller en bestyrelsespost foretages på samme måde som i forhold til opgørelsen af direktions- og bestyrelsesposter i koncernforbundne selskaber.

Det systemisk vigtige finansielle institut vil altid være højest rangerende i forhold til selskaber, hvori instituttet ejer en kvalificeret andel, hvorfor ledelseshverv i disse selskaber og hvervet som bestyrelsesmedlem i instituttet isoleret set altid vil tælle som én bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1. Kun i de tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem i det systemisk vigtige finansielle institut også bestrider en direktionspost i et selskab, som inden for samme koncern rangerer højere end instituttet, vil hvervene tælle som en direktionspost.

Da kravet om loft på det totale antal bestyrelsesposter, et enkelt medlem kan besidde, forventeligt vil medføre et vist behov for tilpasning for nogle ledelsesmedlemmer, er det i artikel 91, stk. 3, i CRD IV fastsat, at dette krav først skal være opfyldt den 1. juli 2014. § 308 træder derfor først i kraft den 1. juli 2014, jf. lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse.

Efter det foreslåede § 308, stk. 5, kan Finanstilsynet tillade, at et bestyrelsesmedlem, der ellers er omfattet af grænserne for antallet af poster i stk. 1, besidder 1 bestyrelsespost udover de i stk. 1 tilladte. Der vil være tale om en konkret vurdering, hvor medlemmet over for Finanstilsynet må redegøre for, hvorfor den pågældende skal tillades at besidde endnu en bestyrelsespost. I vurderingen skal alene indgå hensynet til varetagelsen af hvervet i det systemisk vigtige finansielle institut, som er omfattet af § 308, stk. 1, men vurderingen vil kunne inddrage størrelsen og kompleksiteten af de virksomheder, som den pågældende allerede bestrider poster i, herunder en vurdering af omfanget af det forventede arbejde ved at tillade den pågældende at besidde endnu en bestyrelsespost. Som en del af vurderingen skal det også indgå, om medlemmet har den fornødne viden og erfaring til at påtage sig den ekstra arbejdsbyrde, som en ekstra bestyrelsespost medfører, uden at dette kan forventes at påvirke medlemmets varetagelse af hvervet i det systemisk vigtige finansielle institut. Ved vurderingen vil Finanstilsynet inddrage guidelines udstedt af EBA, jf. bemærkningerne til § 308, stk. 1. Bestemmelsen i stk. 4 om opgørelse af flere poster som en samlet post finder tillige anvendelse på vurderingen af den ekstra bestyrelsespost, som Finanstilsynet kan tillade i medfør af stk. 5.

Det foreslås i § 308, stk. 6, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om virksomhedens efterlevelse af kravene i stk. 1-5. Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 96 i CRD IV. I overensstemmelse med kravet i artikel 96 i CRD IV skal Finanstilsynet kun fastsætte pligter for offentliggørelse på virksomheders hjemmeside.

Til nr. 137 (§ 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynets generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 344 i lov om finansiel virksomhed. Efter gældende ret påser Finanstilsynet overholdelsen af lov om finansiel virksomhed samt regler udstedt i medfør af loven, dvs. bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Der er dog enkelte undtagelser, som er opregnet i bestemmelsen.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og CRR en række bemyndigel-

ser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, regelsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det forventes, at disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2 regulering) ligeledes vil udgøre forordninger, som vil være direkte gældende i medlemsstaterne og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning.

Finanstilsynet skal som kompetent myndighed ud over at påse overholdelsen af de bestemmelser, der er implementeret i dansk ret i medfør af CRD IV, ligeledes påse overholdelsen af CRR samt af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt i medfør af CRD IV og CRR, og som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne. Tilsynsforpligtelsen følger af artikel 4 i CRD IV og artikel 2 i CRR.

Derfor foreslås det at udvide opregningen i *stk. 1*, således at Finanstilsynet ligeledes påser overholdelsen af CRR og forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR. Tilføjelsen sikrer, at Finanstilsynet kan sanktionere og udstede tilsynsreaktioner for virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelser i CRR og forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR.

Til nr. 138 (§ 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 75 b underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i de finansielle virksomheder og ikke de finansielle virksomheder som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 75 b.

Til nr. 139 (§ 344, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed)

Som følge af artikel 51, stk. 2 og 3, i CRD IV skal Finanstilsynet ikke længere føre tilsyn med likviditeten i filialer af udenlandske kreditinstitutter. Overdragelsen af likviditetstilsynet til hjemlandets kompetente myndigheder sker tidligst pr. 1. januar 2015.

For at sikre, at indfasningen af tilsynsordninger for likviditet er helt på linje med udviklingen af ensartede likviditetsbestemmelser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 145 om udsættelse med op til 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen pr. 1. januar 2015. Med henblik på at gennemføre reglerne i dansk ret foreslås det at § 344, stk. 2 ophæves. § 344, stk. 2, er Finanstilsynets hjemmel til at føre likviditetstilsyn i filialer af udenlandske kreditinstitutter.

Til nr. 140 (§ 344, stk. 4, 3. pkt. i lov om finansiel virksomhed)

I § 344, stk. 4 benyttes udtrykket »betydningsfulde filialer«, mens der i CRD IV benyttes udtrykket »væsentlige filialer«. For at få en mere tekstnær implementering af direktivet, foreslås der en ændring af »betydningsfulde filialer« til »væsentlige filialer«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring.

Til nr. 141 (§ 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 344, stk. 9, implementerer artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Finanstilsynet har i medfør af § 344, stk. 9, hjemmel til, i visse tilfælde for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, at fravige bestemmelser fastsat i lov om finansiel virksomhed eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen. § 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed implementerer artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Det fremgår af artikel 120, stk. 4, 1. afsnit, i CRD IV, at EBA, EIOPA og ESMA gennem det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, og (EU) nr. 1095/2010 skal udarbejde retningslinjer med henblik på samordning af tilsynspraksis og inden tre år efter vedtagelsen af disse retningslinjer udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med samme formål. Videre fremgår det af artikel 120, stk. 4, 2. afsnit, at Kommissionen har hjemmel til at vedtage de i artikel 120, stk. 4, 1. afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder om samordning af tilsynspraksis, i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010. Det fremgår af artikel 10, stk. 4, i de nævnte forordninger, at disse reguleringsmæssige tekniske standarder vil blive vedtaget gennem forordning eller afgørelse. Med henblik på at kunne fastsætte eventuelle nødvendige supplerende regler i dansk ret foreslås det i *stk. 9*, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.

Til nr. 142 (§ 344 a i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 41 i CRD IV angiver de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndigheder kan træffe i forbindelse med aktiviteter, der udøves i værtslandet.

I henhold til den gældende praksis kontakter Finanstilsynet først filialen og påbyder den at ophøre med at overtræde de danske regler. Hvis filialen ikke efterkommer Finanstilsynets påbud, retter Finanstilsynet henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet og beder dem sørge for, at kreditinstituttet efterlever reglerne. Med implementeringen af artikel 41 i CRD IV i *stk. 1* skal Finanstilsynet ved konstatering af overtrædelser af regler, som gennemfører CRD IV eller manglende overholdelse af CRR, rette henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet med anmodning om iværksættelse af passende foranstaltninger. Efterkommer tilsynsmyndighederne i hjemlandet ikke Finanstilsynets anmodning, kan Finanstilsynet indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Efter artikel 43 i CRD IV, som foreslås implementeret i *stk. 2*, kan Finanstilsynet i særlig hastende tilfælde fravige proceduren med at afvente tilsynsmyndighederne i hjemlandets foranstaltninger, og iværksætte retsbevarende foranstaltninger for at beskytte mod finansiel ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i Danmark. I sådanne tilfælde underrettes Kommissionen, EBA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder hurtigst muligt herom. Bestemmelsen træder i kraft samtidig med at likviditetstilsynet af udenlandske filialer overgår til tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

§ 344 b

Med forslaget til § 344 b i lov om finansiel virksomhed implementeres artikel 102 i CRD IV.

Finanstilsynet kan på baggrund af forslaget gribe ind og påbyde, at et institut, dvs. et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, foretager nødvendige foranstaltninger, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er sandsynligt, at instituttet inden for de følgende 12 måneder ikke vil leve op til kravene i loven eller regler udstedt i medfør af loven, der implementerer CRD IV, eller CRR.

Der vil være tale om sager, som ikke er omfattet af den gældende § 350, som omfatter Finanstilsynets muligheder for at gribe ind som følge af instituttets økonomiske stilling. Efter § 350 kan Finanstilsynet gribe ind på et tidligere tidspunkt end efter den nye § 344 a, idet Finanstilsynet efter denne bestemmelse kan gribe ind, hvis tilsynet vurderer, at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at instituttet inden for 2-3 år ikke vil kunne opfylde kapitalkravene.

Bestemmelsen udvider således Finanstilsynets beføjelser, idet Finanstilsynet med bestemmelsen generelt kan gribe ind på et tidligere tidspunkt inden der er sket en egentlig overtrædelse. Ligesom § 350 bidrager bestemmelsen til, at der opnås tid og manøvrerum til at instituttet kan foretage og gennemføre de fornødne foranstaltninger inden den har overtrådt reglerne.

Finanstilsynet foretager sin vurdering forud for fristfastsættelsen, på baggrund af Finanstilsynets erfaring og kendskab til det konkrete institut.

Der vil i praksis eksempelvis kunne være tale om bestyrelsens eller direktionens sammensætning, herunder eksempelvis i forbindelse med vurderinger af egnethed og hæderlighed – også kaldet »fit & proper-vurderinger« – eller i andre sager, som ikke har direkte indvirkning på eller er afledt af instituttets økonomiske stilling.

Til nr. 143 (§ 346, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 52, stk. 3 i CRD IV giver Finanstilsynet beføjelser til i enkelttilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af institutter udøver i Danmark og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter og med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til stabiliteten af det finansielle system i Danmark. I dag har Finanstilsynet ikke en hjemmel til at på eget initiativ at gennemføre undersøgelser af filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber. Det foreslås derfor i § 346, stk. 4, 2. pkt., at Finanstilsynet får hjemmel til på eget initiativ at foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.

Til nr. 144 (§ 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet indhente oplysninger efter § 347, stk. 1-4, til brug for videregivelse til de i § 354, stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder. Finanstilsynet kan således efter § 347, stk. 1-4, indhente oplysninger til brug for videregivelse til myndigheder i andre medlemsstater og i tredjelande, så længe § 354 i lov om finansiel virksomhed om tavshedspligt iagttages ved videregivelse af oplysningerne.

Idet undtagelserne til tavshedspligten i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed med dette forslag ændres og visse steder udvides, foreslås det i § 347, stk. 6, ligeledes at udvide de bestemmelser, som der kan indhentes oplysninger efter § 347, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås, at der kan indhentes oplysninger til brug for de § 354, stk. 6, nr. 21-32, nævnte myndigheder og organer, svarende til de myndigheder og organer beliggende i andre medlemsstater og tredjelande, som der under visse forudsætninger kan videregives til efter § 354, stk. 6.

Til nr. 145 (§ 347, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i stk. 10 indsættes som følge af, at artikel 119, stk. 2, i CRD IV, der under henvisning til artikel 19 fastsætter, at når et kreditinstitut eller et investeringsselskab i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område ikke medtages i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i det land, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et kreditinstitut, et investeringsselskab, et finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i CRR eller et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21, i CRR, som er en modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for de kompetente myndigheder at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.

Bestemmelsen anvender definitionerne fra direktivet i stedet for definitionerne i lov om finansiel virksomhed. Dette skyldes, at definitionerne i lov om finansiel virksomhed omfatter flere virksomheder end definitionerne i CRR, og for at undgå at udvide anvendelsesområdet i artikel 119, stk. 2, i CRD IV anvendes definitionerne i CRR.

Til nr. 146 (§ 350 a i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 350 a gennemføres det retlige grundlag for, at artikel 458 i CRR kan finde anvendelse i dansk ret.

Bestemmelsen omhandler muligheden for, at medlemsstaterne på enkelte områder kan fastsætte højere krav end det, der følger af CRD IV/CRR. CRR giver således mulighed for, at medlemsstaterne på udvalgte områder midlertidigt kan fastsætte højere generelle krav end standardkravene i CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor. Det fremgår af artikel 458, stk. 1, at medlemsstaten skal udpege den myndighed, der er ansvarlig for anvendelsen af artikel 458. Det fremgår af forslaget, at det er erhvervs- og vækstministeren. Ministeren vil ofte i praksis rådføre sig med Finanstilsynet, Nationalbanken og Det Systemiske Råd.

Det følger således af forslaget til *stk. 1*, at hvis erhvervs- og vækstministeren identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien, og som bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i CRR, så skal erhvervs- og vækstministeren underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom og forelægge relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation.

De nationale foranstaltninger (højere krav) kan iværksættes med henblik på at begrænse ændringerne i risikointensiteten og vedrører følgende krav og virkemidler, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i CRR. Dette omfatter (i) kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR, (ii) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403 i CRR, (iii) offentliggørelseskravene i artikel 431-455 i CRR, (iv) kapitalbevaringsbufferens størrelse, jf. artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV), (v) likviditetskrav, jf. sjette del i CRR, (vi) risikovægte til håndtering af aktivbobler inden for beboelses- og erhvervsejendomssektoren i CRR, og (vii) eksponeringer inden for den finansielle sektor i CRR.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren anvender værktøjer til håndtering af systemiske risici, når disse skal forelægges Ministerrådet, da det vil være regeringen, der skal forelægge sagen i EU regi.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at nationale foranstaltninger omfattet af *stk. 1*, skal iværksættes i overensstemmelse med de særlige procedurer, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i CRR.

Der er udgangspunktet, at de højere krav skal godkendes i Rådet.

Det fremgår dog af det foreslåede *stk. 3*, at Finanstilsynet på nogle områder har mulighed for at lave nationale foranstaltninger, således at der er mulighed for at fastsætte højere krav, end hvad der er fastsat i CRR, udover de i *stk. 2* omtalte. Dette indebærer, at erhvervs- og vækstministeren vil kunne fastsætte risikovægte, der er 25 pct. højere end fastsat i CRR, på udlån til fast ejendom og på eksponeringer inden for den finansielle sektor, samt reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer omfattet af artikel 395 i CRR, hvis erhvervs- og vækstministeren har identificeret ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien, og som bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at erhvervs- og vækstministeren beføjelser iværksat i henhold til *stk. 2* og *3*, kan finde anvendelse for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle

eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i CRR er opfyldt.

Erhvervs- og vækstministeren kan dog under særlige omstændigheder forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2, og de som Erhvervs- og vækstministeren selv kan fastsætte i henhold til stk. 4, med op til et år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i CRR.

Til nr. 147 og 149-153 (§ 351, stk. 1 og 2, § 351, stk. 3, der bliver stk. 4, § 351, stk. 4, der bliver stk. 5, § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., § 351, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der foreslås en række ændringer af § 351 som følge af den foreslåede § 351, stk. 3, den foreslåede § 64 a og de foreslåede ændringer i § 64.

De nævnte foreslåede ændringer indebærer, at de bestemmelser, som regulerer Finanstilsynets påbud efter § 351, stk. 2, om egnethed og hæderlighed, også finder anvendelse på Finanstilsynets påbud efter den foreslåede § 351, stk. 3, herunder at påbud efter § 351, stk. 3, kan påklages til Erhvervsankenævnet og forlanges indbragt for domstolene, og at manglende efterlevelse af påbuddet kan straffes med bøde m.v.

Til nr. 148 (§ 351, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 351 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen implementerer artikel 126 i CRD IV.

Efter § 351, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde et bestyrelsesmedlem, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 at nedlægge sit hverv, og manglende efterlevelse af påbuddet kan straffes med bøde efter § 373, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås at indsætte tilsvarende bestemmelser, såfremt et bestyrelsesmedlem ikke overholder det foreslåede § 308, stk. 1. Efter det foreslåede § 351, stk. 3, kan Finanstilsynet således påbyde et bestyrelsesmedlem omfattet af § 308, stk. 1, at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke opfylder kravet i § 308, stk. 1, om antallet af direktions- og bestyrelsesposter, som bestyrelsesmedlemmer i et systemisk vigtigt finansielt institut må besidde.

Inden Finanstilsynet påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af det systemisk vigtige finansielle institut og af den, som påbuddet retter sig mod. Forinden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for Det Finansielle Råd, som i medfør af § 345, stk. 2, nr. 1, træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter.

Til nr. 154 (§ 354, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden. Det fremgår af artikel 53, stk. 1, i CRD IV, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation. Det foreslås derfor med ændringen af § 354, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en finansiel virksomhed er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde.

Til nr. 155 (§ 354, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 156 (§ 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen omfattes ligeledes af det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13, hvorefter videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 59, stk. 2, litra d.

Til nr. 157 (§ 354, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen omfattes ligeledes af det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13, hvorefter videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 59, stk. 2, litra d.

Til nr. 158 (§ 354, stk. 6, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen omfattes ligeledes af det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13, hvorefter videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som

har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 59, stk. 2, litra d.

Til nr. 159 (§ 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 160 (§ 354, stk. 6, nr. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 12, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 12, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 12, som bliver stk. 13. Det foreslås at omformulere første del af nr. 12, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13. Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c.

Til nr. 161 (§ 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 162 (§ 354, stk. 6, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 17 og 26, i lov om finansiel virksomhed, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Det fremgår af artikel 56 i CRD IV, at medlemsstaterne kan tillade, at de kompetente myndigheder videregiver fortrolige oplysninger til de kompetente tilsynsmyndigheder i medlemsstaten. Det fremgår endvidere artikel 57, stk. 1, litra c, i CRD IV, at medlemsstaterne kan tillade, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af institutter, forsikringsselskaber og andre finansieringsinstitutters regnskaber, ligesom det fremgår af artikel 57, stk. 3, at medlemsstaterne kan tillade, at Fi-

nanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de myndigheder, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabslovgivningen.

Det foreslås at sammenskrive de gældende stk. 6, nr. 17 og 26, i *stk. 6, nr. 17*, som foreslås nyaffattet. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 3, litra c, i CRD IV.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 2, litra c, i CRD IV.

Endelig giver bestemmelsen mulighed for videregivelse af fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Der er tale om en videreførelse af den gældende § 354, stk. 6, nr. 17, som alene nyaffattes af lovtekniske grunde. Bestemmelsen giver mulighed for at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger, når oplysningerne vedrører fonde og foreninger omfattet af § 207 i lov om finansiell virksomhed (sparekassefonde og andelskassefonde eller -foreninger) samt fonde og foreninger omfattet af §§ 214 og 214 a i lov om finansiell virksomhed og videregivelsen sker til brug for styrelsens tilsyn med fonde og foreninger. Hvis Finanstilsynet således i forbindelse med et finansielt tilsyn får kendskab til oplysninger, som vurderes at være relevante for Erhvervsstyrelsens tilsynsopgaver, kan oplysningerne videregives. Erhvervsstyrelsen vil herefter kunne benytte disse oplysninger i forbindelse med tilsynet med omdannede tidligere finansielle virksomheder eller tilsynet med fonde i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde. Det er et krav for anvendelse af bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne ved varetagelsen af deres opgave.

Efter artikel 57, stk. 4, i CRD IV kan medlemsstaterne videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige personer, som bistår kompetente myndigheder under nærmere angivne betingelser. Det foreslås derfor i § 354, *stk. 6, nr. 18*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 2, litra c, jf. artikel 57, stk. 4, i CRD IV. Endvi-

dere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. CRD IV artikel 57, stk. 6.

Til nr. 163 (§ 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan i henhold til § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Efter artikel 58, stk. 1, litra a, i CRD IV kan medlemsstaterne videregive fortrolige oplysninger til centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder samt eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne. Artikel 58 finder ikke anvendelse på centralbanker m.v. fra tredjelande, jf. artikel 55, hvorfor det foreslås at præcisere i § 354, stk. 6, nr. 18, som bliver *nr. 19*, i lov om finansiel virksomhed, at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalings-systemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 164 (§ 354, stk. 6, nr. 21, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 354, stk. 6, nr. 20, som bliver *nr. 21*, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 56 i CRD IV. Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 20, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at udvide denne undtagelse således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder og ikke – som efter gældende ret – med kapitalmarkederne.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og institutioner der forvalter indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I Danmark forvaltes indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger af Garantifonden for Indskydere og Investorer. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og som også er reguleret i artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager

de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 165 (§ 354, stk. 6, nr. 22-25, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 22* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer og til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, hvorfor det i Danmark ikke er myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn hermed. Sådanne ordninger kan være oprettet i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 22, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 23* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 354, stk. 6, nr. 17. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 23, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 3, litra c.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 24* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 4, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 18 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet, Revisortilsynet og myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR. Med forslaget til § 354, stk. 6, nr. 23, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 24, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c, jf. artikel 57, stk. 4. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. CRD IV artikel 57, stk. 6.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 25* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 59 i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder i andre medlemsstater, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en situation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i CRD IV. Efter artikel 114, stk. 1, i CRD IV skal den konsoliderede tilsynsmyndighed meddele de europæiske tilsynsmyndigheder og nærmere angivne relevante myndigheder alle nødvendige oplysninger i tilfælde af en nødsituation. Ved nødsituation angiver direktivet, at der blandt andet kan være tale om en situation med negativ udvikling på markederne, som potentielt kan bringe markedslikviditeten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået tilladelse, og hvor væsentlige filialer er etableret. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Til nr. 166 (§ 354, stk. 6, nr. 29, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af artikel 55 i CRD IV, at medlemsstaterne og EBA kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 56 og 57, stk. 1, nævnte myndigheder eller organer fra tredjelande. Dette er under forudsætning af, at de meddelte oplysninger er sikret ved en tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 53, og at udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver. Endelig er det en forudsætning, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, skal myndighederne i denne medlemsstat have givet samtykke til videregivelsen, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som samtykket vedrører.

Det foreslås at ændre § 354, stk. 6, nr. 24, som bliver *nr. 29*, således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og institutioner der forvalter indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I Danmark forvaltes indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger af Garantifonden for Indskydere og Investorer. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og som også er reguleret i artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som er oprettet i det pågældende tredjeland.

Endelig udvides undtagelsen med den foreslåede ændring således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med finansielle markeder og ikke – som i dag – med kapitalmarkederne.

Ligesom efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 24, finder stk. 12 og 13 anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 29.

Til nr. 167 (§ 354, stk. 6, nr. 30-32, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af artikel 55 i CRD IV, at medlemsstaterne og EBA kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 56 og 57, stk. 1, nævnte myndigheder eller organer fra tredjelande. Dette er under forudsætning af, at de meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 53, og at udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver. Endelig er det en forudsætning, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, skal myndighederne i denne medlemsstat have givet samtykke til videregivelsen, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som samtykket vedrører.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 30* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som

omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer, samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, hvorfor der i Danmark ikke er myndigheder ansvarlige for at føre tilsyn hermed. Sådanne ordninger kan være oprettet i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 30, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen, og videregivelsen må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 55, 2. afsnit.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 31* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 31, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 55, 2. afsnit, i CRD IV.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 32* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 4, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der er ansvarlige for finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

UDKAST

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 18 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet, Revisortilsynet og myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 32, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 55, 2. afsnit, i CRD IV. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. artikel 57, stk. 6, i CRD IV.

Til nr. 168 (§ 354, stk. 6, nr. 34, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 26, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet i stedet foreslås indsat i § 354, stk. 6, nr. 17. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 169 (§ 354, stk. 6, nr. 38, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der indsættes et nyt stk. 7, ændres henvisningen i nr. 39 fra stk. 12 til stk. 13.

Til nr. 170 (§ 354, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Efter artikel 53, stk. 3, i CRD IV er tavshedspligten ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan videregive resultaterne af stresstests til EBA. Det foreslås i overensstemmelse hermed at indsætte et nyt stk. 7 i § 354 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om resultatet af stresstests udført i overensstemmelse med artikel 100 i CRD IV eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010 til EBA. De fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet videregiver til EBA, skal i medfør af direktivet offentliggøres, hvorfor stk. 7, som bliver stk. 8, hvorefter alle der modtager fortrolige oplysninger er undergivet den i § 354, stk. 1 nævnte tavshedspligt, ikke finder anvendelse. Artikel 53, stk. 3, fastsætter endvidere, at Finanstilsynet og EBA skal kunne offentliggøre resultaterne af de omfattede stresstests, hvilket foreslås implementeret i § 354 e. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 171 (§ 354, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6 og indsættes et nyt stk. 7, ændres henvisningerne i stk. 8, som bliver stk. 9, fra nr. 23 til nr. 29 og fra stk. 7 til stk. 8.

Til nr. 172 (§ 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningerne i stk. 10, som bliver stk. 11, fra nr. 29 og 30 til nr. 37 og 38.

Til nr. 173 (§ 354, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 11, kan videregivelse af oplysninger efter nr. 24 til tilsynsmyndigheder i tredjelande alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 354, stk. 6, nr. 30-32, vedrørende videregivelse af oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde stk. 11, som bliver *stk. 12*, således at nr. 29-32, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes. Baggrunden for ændringen er, at direktivets artikel 55 stiller krav om, at videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Til nr. 174 (§ 354, stk. 13, i lov om finansiell virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger efter nr. 24 og 30, til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af stk. 12, som bliver *stk. 13*, således at nr. 6, 7, 9, 12, 17, 18, 22-24, 29-32 og 38, i § 354, stk. 6, omfattes, da CRD IV i visse tilfælde stiller krav om, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, ikke må videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og udelukkende til det formål, som tilladelsen vedrører. Kravet fremgår af CRD IV artikel 55, 2. afsnit, artikel 57, stk. 2, litra c, artikel 57, stk. 3, litra c samt artikel 59, stk. 2, litra d.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 13, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 19, 25 og 32, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videre-sendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser. Dette er en implementering af artikel 57, stk. 6, i CRD IV.

Til nr. 175 (§ 354, stk. 14, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 14*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 9, 10, 15, 18 og 25, alene kan ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Bestemmelsen finder alene anvendelse i de tilfælde, hvor de fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet kan videregive, er modtaget fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret under disse i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger ud-

sted i medfør af CRD IV, artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010, artikel 31, 35 og 36 i forordning (EU) nr. 1093/2010 samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010, eller fra myndigheder der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, personer der er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Til nr. 176 (§§ 354 e-354 g i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 e

Formålet med forslaget er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet og Rådets forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning ved bl.a. at indføre krav om, at der skal ske offentliggørelse af administrative sanktioner vedrørende såvel juridiske som fysiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen af de i forslaget til § 354 e, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Stk. 1 fastsætter, at Finanstilsynet i de i stk. 2 nævnte sager skal offentliggøre navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som meddeles en påtale eller et påbud for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelsen skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet offentliggør i dag i vidt omfang sådanne tilsynsreaktioner i medfør af § 354 a samt bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid alene offentliggjort med navns nævnelse for så vidt angår juridiske personer. Med forslaget skal Finanstilsynet nu tillige offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer.

Bestemmelsen skal gælde tilsvarende for Det Finansielle Råds afgørelser om påtaler og påbud i de i stk. 2 nævnte sager. Det Finansielle Råd er en del af Finanstilsynet og ikke en selvstændig myndighed. Da § 354 a, stk. 1, specifikt omhandler offentliggørelse af tilsynsreaktioner fra Det Finansielle Råd, er henvisningen medtaget her for at understrege, at rådets afgørelser om påtaler og påbud tillige skal offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer, og ikke blot juridiske personer som omhandlet generelt i § 354 a, stk. 1. Juridiske personer skal fortsat offentliggøre rådssager på deres hjemmeside efter § 354 a.

Bestemmelsen i stk. 1 gennemfører artikel 68, stk. 1, i CRD IV. Ifølge artikel 68 skal der ske offentliggørelse af *i det mindste alle de administrative sanktioner, der ikke kan appelleres*. Derudover fremgår det, at når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der kan appelleres, skal de kompetente myndigheder endvidere hurtigst muligt på deres officielle websted offentliggøre oplysninger om appelstatus og resultatet heraf. Efter forslaget til ny § 354 e skal der også ske offentliggørelse af *ikke-endelige* afgørelser. Finanstilsynets almindelige offentliggørelse af afgørelser afventer i dag ikke en eventuel indbringelse for Erhvervsankenævnet eller domstolene, og ud fra lighedsbetragtninger findes det ikke hensigtsmæssigt med lovforslagets offentliggørelsesbestemmelse at fravige dette.

UDKAST

Stk. 2 fastsætter de bestemmelser, hvor Finanstilsynet skal offentliggøre administrative sanktioner ved overtrædelse. Finanstilsynet skal dermed på sin hjemmeside offentliggøre samtlige påtaler og påbud vedrørende en fysisk eller juridisk persons overtrædelse af de i forslaget angivne bestemmelser i lov om finansiel virksomhed og i CRR.

Bestemmelsen gennemfører artikel 66, stk. 2, litra a og artikel 67, stk. 2, litra a, i CRD IV

Stk. 3 fastsætter, at offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse vedrørende en fysisk person, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden eller den fysiske person, vil ikke i sig selv være nok til at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et »run« på virksomheden, som når et pengeinstituts kunder må forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud.

Der er endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelse i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Derudover er der mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelse i tilfælde af, at dette vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor offentliggørelse af en administrativ sanktion vil medføre uforholdsmæssig stor skade for et pengeinstitut med grænseoverskridende virksomhed.

Såfremt der er tale om offentliggørelse af navnet på en fysisk person, skal der i henhold til forslaget *stk. 3, 2. pkt.*, ligeledes ske offentliggørelse i anonymiseret form, hvis offentliggørelse af navnet på en fysisk person i det konkrete tilfælde må vurderes ikke at være proportionalt i forhold til hensynet til personen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 2, i CRD IV.

Stk. 4 fastsætter, at såfremt en afgørelse omfattet af bestemmelsen, dvs. et påbud eller en påtale for overtrædelse i de i *stk. 2* nævnte sager, indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat af anken skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Finanstilsynet offentliggør i dag bl.a. domme i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid ikke kunnet

offentliggøre, at administrative sanktioner i form af påtaler og påbud er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Med forslaget skal Finanstilsynet nu tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken, såfremt et påbud eller en påtale for overtrædelse i de i stk. 2 nævnte sager indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 1, i CRD IV.

Stk. 5 fastsætter, at offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet om afgørelsen, og offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen. Vurderingen skal foretages ud fra, at de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i CRD IV og CRR, herunder øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 1 og 3 i CRD IV.

§ 354 f

Det foreslås at indsætte § 354 f i lov om finansiel virksomhed, som implementerer artikel 53, stk. 3, i CRD IV. Efter den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet offentliggøre resultatet af finansielle virksomheders stresstest, der udføres i overensstemmelse med artikel 100 i CRD IV og artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Efter artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010 iværksætter og koordinerer myndighederne i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. EU-stresstesten har således til formål at vurdere de europæiske bankers modstandsdygtighed over for alvorlige stød og deres solvens i hypotetiske stressscenarier under visse restriktive forhold. Stresstesten er et middel til at vurdere robustheden af de deltagende banker over for pres på solvensen under en tænkelig men usandsynlig stresssituation. Dermed giver testen et indtryk af, om bankerne er tilstrækkeligt kapitaliserede til at modstå en økonomisk og finansiell udvikling, som er mere negativ end forventet. EU-stresstesten udføres oftest af EBA i samarbejde med de nationale myndigheder, ECB, Europa-Kommissionen og ESRB. Fra Danmark deltagere Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet som nationale myndigheder. Efter artikel 100 i CRD IV kan de kompetente myndigheder gennemføre årlige stresstests i institutter, som de fører tilsyn med, hvis tilsyns- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 97 i CRD IV viser, at der er behov for sådanne test, og de stresstests, der udføres i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 1093/2010, ikke i tilstrækkelig grad opfylder betingelser i artikel 100 i CRD IV.

Med den foreslåede bestemmelse får Finanstilsynet hjemmel til at offentliggøre resultatet af EU-stresstesten, før de undersøgte finansielle virksomheder har offentliggjort resultatet.

§ 354 g

Den foreslåede § 354 g gennemfører artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV.

Det fremgår af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det

samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår af § 355 i lov om finansiel virksomhed, hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 354 g er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til personoplysninger om personer, der indberetter overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a. at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en virksomhed, herunder dennes ansatte, omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 117 i lov om finansiel virksomhed eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive personoplysninger vedrørende personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. offentlighedsloven og forvaltningsloven, eller indsigtsret efter persondataloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 354 g, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af personoplysninger efter § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, f.eks. i forhold til videregivelse til Det Finansielle Råd, andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v. Baggrunden for forslaget er den specifikke undtagelse i artikel 71, stk. 2, d, i CRD IV, hvorefter videregivelse af oplysninger skal ske, såfremt dette efter national ret er påkrævet som led i yderligere undersøgelser eller efterfølgende retlige skridt. Det fremgår af § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, at tavshedspligten i § 354, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår bl.a. af § 354, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed er bredere end undtagelsen i artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV, hvilket findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 354, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv. er ikke omfattet af § 354, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 354 g, stk. 1, til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 354 g, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger. Dette svarer til § 354, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, der fastslår, at alle, der i henhold til § 354, stk. 5 og 6, i lov om finansiell virksomhed, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 177 (§ 355, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Partsbegrebet er fastlagt i § 355 i lov om finansiel virksomhed. Efter gældende ret anses som part i forhold til Finanstilsynet den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod. Der er efter gældende ret tale om afgørelser truffet i medfør af lov om finansiel virksomhed eller forskrifter fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed, dvs. i bekendtgørelser med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningsloven at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og i CRR en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, regelsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det forventes, at disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2 regulering) ligeledes vil udgøre forordninger, som vil være direkte gældende i medlemsstaterne og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning.

I henhold til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed påser Finanstilsynet virksomhedernes overholdelse af CRR samt overholdelse af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt som forordninger i medfør af CRD IV og CRR, jf. også bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Idet Finanstilsynet skal påse overholdelsen, kan Finanstilsynet ligeledes træffe afgørelser i forhold til virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelserne. I den forbindelse foreslås det at udvide partsbegrebet i *stk. 1*, således at en virksomhed ligeledes anses for part i forhold til Finanstilsynet, hvis Finanstilsynets afgørelse er truffet i medfør af CRR eller i medfør af forordninger udstedt i medfør af CRD IV.

Tilføjelsen sikrer, at virksomheder behandles ens uanset om Finanstilsynet træffer afgørelse efter lov om finansiel virksomhed eller bekendtgørelser i medfør heraf eller træffer afgørelser efter CRR eller forordninger udstedt i medfør af CRD IV.

Til nr. 178 (§ 356, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 179, 180, 182 (§ 372, stk. 1, § 373, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Forslagene implementerer artikel 65, artikel 66, stk. 2, og artikel 67, stk. 2, i CRD IV.

Til nr. 181, 183, 184 og 186 (§ 373, stk. 1 og 2, § 373, stk. 3, 2. pkt., og § 374, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Dette forslag til ændring indeholder konsekvensændringer som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lovforslaget § 1.

Til nr. 185 (§ 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med det foreslåede *stk. 5* får Finanstilsynet hjemmel til at udstede bekendtgørelse om straf for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i forordninger udstedt af Kommissionen. Bestemmelsen er tiltænkt de delegerede retsakter (TEUF artikel 290), gennemførelsesretsakter (TEUF artikel 291) og bindende tekniske standarder, som Kommissionen udsteder som forordninger i medfør CRD IV og CRR eller i medfør den øvrige EU-regulering, som lov om finansiel virksomhed omfatter. Finanstilsynets hjemmel omfatter også sådanne forordninger, der måtte være udstedt forinden lovens ikrafttræden.

Kommissionens forordninger indeholder normalt ikke detaljerede sanktionsbestemmelser. Det vil oftest foreskrives, at medlemsstaterne vedtager de nødvendige sanktioner, herunder straf, for overtrædelse af forordningens bestemmelser.

Medlemsstaterne er underlagt de almindelige principper, som Domstolen har fastslået. Dette indebærer for det første, at medlemsstaterne er underlagt et princip om ligebehandling. De er herefter forpligtet til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. For det andet gælder et princip om effektivitet. Sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Muligheden for straf vil kun blive udnyttet i de tilfælde, hvor overtrædelse af forordningens bestemmelser ligeledes ville medføre straf efter sanktionsniveauet i lov om finansiel virksomhed. Det er således kun de pligter, som findes nødvendige at straffebelægge for en effektiv håndhævelse, som hjemmelen for straf på bekendtgørelsesniveau vedrører. Muligheden for håndhævelse af disse bestemmelser vil også være påkrævet for at kunne gennemføre de fællesskabsretlige forpligtelser. Ved at give mulighed for at fastsætte sanktioner ved bekendtgørelse opnås en hensigtsmæssig fleksibilitet i forhold til Kommissionens mulighed for at udstede nye forordninger, herunder til ændring af eksisterende forordninger. Håndhævelse af sådanne forordninger vil således ikke kræve efterfølgende lovændring.

Til nr. 187 (§ 401, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 188 (§ 415, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«, og tilsvarende udtryk har været benyttet i øvrige direktiver. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 1 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

UDKAST

Med »påtage eksponering« henvises der til aftaletidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor aftalen, som medfører en eksponering, er indgået.

Til § 2

Til nr. 1 (§§ 11 a og 11 b i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 11 a

Det følger af det foreslåede § 11 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., eksempelvis værdipapircentraler og regulerede markeder, skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i selskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af selskabet, herunder dettes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen. Selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel omfatter (i) en operatør af et reguleret marked et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger, (ii) en clearingcentral et aktieselskab, der driver værdipapirclearingvirksomhed med tilladelse efter § 8 i lov om værdipapirhandel m.v., og (iii) en værdipapircentral et aktieselskab, der driver registreringsvirksomhed.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Selskaberne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører godkendelse af selskabers whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 36 i værdipapirhandelsloven.

Det foreslåede § 11 a, stk. 2, fastslår, at selskaberne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i selskabet.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 11 b

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet selskabets eller en ansat i selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i selskabet. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 15 b, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til et selskabs interne whistleblowerordning omhandlende et selskabs, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til selskabets interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til selskabets interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til et selskabs interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 11 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 11 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse, i overensstemmelse med principperne i lov om forbud mod forskelsbehandling (»forskelsbehandlingsloven«).

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i erstatningsansvarsloven.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 11 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til et selskabs interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 83, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det følger af bestemmelsen, at den foreslåede § 11 b i lov om værdipapirhandel m.v. ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn. Baggrunden for dette er, at § 11 b retter sig til en kreds af ansatte i selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., og ikke selskaberne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 11 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 3 (§ 84 a, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. eller andre omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden. Det foreslås med ændringen af § 84 a, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når et omfattet selskab er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 4 (§ 84 a, stk. 6, nr. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 5 (§ 84 a, stk. 6, nr. 7, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 6 (§ 84 a, stk. 6, nr. 9, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 84 a, stk. 6, nr. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 84 a, stk. 6, nr. 13 og 14, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 22, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 13*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker

med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 84 a, stk. 6, nr. 14, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 84 a, stk. 6, nr. 15, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om værdipapirhandel m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om værdipapirhandel m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 84 a, stk. 6, nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ændre § 84 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v. Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 15, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at udvide denne undtagelse således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder,

der har ansvaret for de finansielle markeder og ikke – som efter gældende ret – med kapitalmarkederne.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 84 a, stk. 6, nr. 18-20, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 18* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 19* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 84 a, stk. 6, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 19, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 20* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 84 a, stk. 6, nr. 20, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 20, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 84 a, stk. 6, nr. 24, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ændre § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, i lov om værdipapirhandel m.v. således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. I Danmark varetages funktionen af Garanti-fonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Endelig udvides undtagelsen med den foreslåede ændring således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med finansielle markeder og ikke – som i dag – med kapitalmarkederne.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 24.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 13 (§ 84 a, stk. 6, nr. 25-27, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 25 i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

UDKAST

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 27* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for aktieselskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 27, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen

UDKAST

af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 84 a, stk. 6, nr. 30, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 21, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 84 a, stk. 6, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 84 a, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter nr. 19, der bliver nr. 24, alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 84 a, stk. 6, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 16 (§ 84 a, stk. 12, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 19, der bliver nr. 24, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27 omfattes af stk. 12.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har

indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videre-sendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

De foreslåede ændringer af stk. 12 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelseerne.

Til nr. 17 (§ 84 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det fremgår af § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v. Det fremgår af § 84 b i lov om værdipapirhandel m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 84 i er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til personoplysninger om personer, der indberetter overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynets, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på området til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet et selskab eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Lovforslaget medfører bl.a. at oplysninger om en person, der har indberettet et selskab eller en person for overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet indberettet af en person om et selskab eller en person under tilsyn af Finanstilsynet.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 36 i værdipapirhandelsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører et område, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive personoplysninger vedrørende personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. offentlighedsloven og forvaltningsloven, eller indsigtsret efter persondataloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelserne.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 84 i, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.

Det fremgår af § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., at tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Det fremgår bl.a. af § 84 a, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller

UDKAST

tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne i til partnerne nævnt i § 84 a, stk. 6, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 84 a, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en virksomhed eller dennes ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv. er ikke omfattet af § 84 a, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 210 a, stk. 1, til den virksomhed eller dennes ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 84 i, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger. Dette svarer til § 84 a, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 84 a, stk. 5-7, i lov om værdipapirhandel m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 18 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 11 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 3

Til nr. 1 og 2 (§ 2, stk. 1, og § 8, stk. 6, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 2, stk. 1, § 8, stk. 6, 1. pkt., og § 8, stk. 6, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. henviser henholdsvis til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-b, til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c og 3. afsnit, i CRR, samt til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i CRR.

Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 3-5, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i CRR, i lov om finansiel virksomhed svarer til § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til ændringerne i § 8, stk. 6, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. præciserer, at en garanti stillet af et pengeinstitut ikke skal medregnes i 15-procentsgrænsen og 10-procentsgrænsen, som fremgår af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit i CRR, såfremt pantet er anmeldt til tinglysning, og der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning, og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev. Det er en videreførelse af de gældende regler for realkreditinstitutters udlån mod midlertidig garanti. Dette vil dog fremover fremgå direkte af det foreslåede § 8, stk. 6, 2. pkt., i lov om realkredit og realkreditobligationer i stedet for som hidtil efter § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. i lov om finansiel virksomhed.

Ordningen anerkender pant i fast ejendom på et tidligere tidspunkt, hvor pantebrevet i den faste ejendom ikke er endeligt tinglyst endnu. I perioden frem til det tidspunkt, hvor tinglysningen er endelig, opfylder lånet (pantebrevet) ikke kravene til, hvad der kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen, og der skal derfor stilles anden sikkerhed inden for rammerne af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c og 3. afsnit, i CRR. Af forretningsmæssige hensyn stilles denne sikkerhed i form af en garanti fra et pengeinstitut. Garantien er omfattet af 15-procentsgrænsen i artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c og 10-procentsgrænsen i artikel 129, stk. 1, 3. afsnit, i CRR. I perioder, hvor kapitalcentre indeholder mange lån (pantebreve), som afventer endelig tinglysning, det vil sige ved opstart af nye centre og ved mange låneomlægninger (konverteringsbølger), kan institutterne ikke fuldt ud bruge garantien fra et pengeinstitut på grund af 15-procentsgrænsen og 10-procentsgrænsen, og institutterne må derfor stille sikkerhed i form af en anden aktivtype - eksempelvis statsobligationer - hvilket er omkostningstungt. Dette vil kunne gøre det væsentlig dyrere for kunderne at konvertere deres lån med henblik på at have fordel af kurs- og renteutviklingen. Alternativt må institutterne afvise kunder, der så må udskyde omlægningen af deres lån.

Ved udstedelse af særligt dækkede obligationer har institutterne svært ved at overholde 15-procentsgrænsen og 10-procentsgrænsen ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger, hvis de anvender den beskrevne praksis med tinglysningsgarantier. Dette skyldes, at der ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger er mange ikke-endeligt tinglyste lån (pantebreve), og at obligationerne i perioden frem til endelig tinglysning formelt er udstedt med sikkerhed i tinglysningsgarantierne, som medregnes i 15-procentsgrænsen og 10-procentsgrænsen.

Det foreslås på denne baggrund i § 8, stk. 6, 2. pkt. i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. at videreføre den gældende ordning, der gør det muligt for institutterne at udstede særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med sikkerhed i pantebrevet i den faste ejendom, før den endelige tinglysning er på plads, og derved undgå at belaste 15-procentsgrænsen og 10-procentsgrænsen.

Der foreslås i den forbindelse en række betingelser for at anerkende pantet på et tidligere tidspunkt i tinglysningsforløbet.

For det første skal pantebrevet være anmeldt til tinglysning.

For det andet skal der stilles den fornødne sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om realkreditinstitutters udlån mod midlertidig garanti. Med endelig tinglysning forstås, at pantebrevet er tinglyst uden retsanmærkninger om foranstående hæftelser og kun med andre anmærkninger, som er ubetydelige for den pantsatte ejendoms værdi.

For det tredje skal institutterne uden ugrundet ophold tilvejebringe endeligt tinglyst pantebrev, da anerkendelse af pantet på et tidligere tidspunkt ikke må føre til, at pantebrevet ikke bliver endeligt tinglyst, eller at dette tager for lang tid, og derved øger risikoen for fejl. Branchen har påpeget, at der i perioder med mange låneomlægninger (konverteringsbølger) erfaringsmæssigt vil være en længere sagsbehandlingstid i institutterne og på tinglysningskontorerne end normalt. Det er en forudsætning for den tidlige anerkendelse af pantet, at institutterne i videst muligt omfang nedbringer sagsbehandlingstiden i institutterne samt hos tilknyttede institutter/samarbejdspartnere og derved fremskynder fremkomsten af endeligt tinglyst pant i både normale situationer og under konverteringsbølger. Der må dog accepteres lidt længere sagsbehandlingstid under konverteringsbølger.

Til nr. 3 (§ 10, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det fremgår af den gældende § 10 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., at realkreditinstitutter skal ansætte en kontant værdi af ejendommen til brug for låneudmåling.

Denne værdi skal ligge inden for det beløb, som er nærmere defineret i § 10, stk. 2-4. Dette gælder både for lån, som er finansieret med realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Definitionen af markedsværdi fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 76. Denne definition vurderes dog ikke at adskille sig indholdsmæssigt fra den hidtidige definition i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Det foreslås derfor, at § 10, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. konsekvensændres således at definitionerne i loven og CRR er ens med henblik på at undgå, at institutterne skal anvende forskellige definitioner alt afhængig om, der er tale om lån finansieret med realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.

Til nr. 4 (§ 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-e, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ændres således at der henvises til 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7 i lov om finansiel virksomhed, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af § 152 c, stk. 1 og 3.

Til nr. 5 (§ 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Reglen om supplerende sikkerhed i de gældende § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. blev indsat i loven i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Kravet i § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. vil fremover følge direkte af artikel 129, stk. 1, og artikel 208, stk. 3, i CRR. Kravet om supplerende sikkerhed betyder for realkreditinstitutter, at de skal stille supplerende sikkerhed, hvis lånets lånegrænse er overskredet.

Da §§ 15 og 33 d indeholder præciserende regler om supplerende sikkerhed, bibeholdes reglen af hensyn til overskueligheden i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Punkt 13 i præambelen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen.

I lov om finansiel virksomhed bibeholdes den tilsvarende bestemmelse for at skabe konvergens i forhold til reglerne for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Realkreditinstitutter skal på grund af deres forretningsmodel eventuelt stille supplerende sikkerhed ved fald i aktivernes værdi, da realkreditinstitutterne ikke kan finansiere deres udlån på anden måde, medmindre de finansierer udlånene ved realkreditobligationer, hvor der ikke er krav om supplerende sikkerhed. Reglerne om supplerende sikkerhed har derfor særlig betydning for realkreditinstitutter grundet deres snævre forretningsmodel.

UDKAST

I forbindelse med at kravet flyttes fra direktiv til forordning, præciseres § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, for at have en ordlyd, som ligger tættere op af CRR. Der henvises til bemærkningerne til forslaget om at ophæve § 152 c, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 33 b, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. henviser til 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed.

§ 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed foreslås ophævet. Som en konsekvens heraf foreslås også § 33 b, stk. 1, 2. pkt., ophævet. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af § 152 c, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 33 c, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det gældende § 33 c, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fastsætter hvilke lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendomstyper. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 c, stk. 1, ikke længere skal regulere lånegrænser. Det foreslås derfor, at i § 33 c, stk. 1, at der for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom gælder de løbetider og afdragsprofiler, der er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2, hvilket er det, der gælder i dag for løbetider og afdragsprofiler.

Til nr. 8 (§ 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

De gældende § 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fastsætter hvilke lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendomstyper. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR.

§ 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indeholder uddybede regler om lånegrænser for den del af lånet, som måtte overstige 60 pct. af ejendommens værdi. Som en konsekvens af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR, foreslås det at ophæve *stk. 2 og 4*.

Til nr. 9 (§ 33 d, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Ændringen af § 33 d, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvensændring af § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. skal henviser til 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7.

UDKAST

Det foreslås i yderligere, at § 33 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves, da bestemmelsen henviser til § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås ophævet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget om at ophæve § 152 c, stk. 1 og 3.

Til nr. 10 (§ 39, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)
Forslaget implementerer artikel 65, 66, stk. 2 og 67, stk. 2, i CRD IV.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 8, litra a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det forudsat i præamblen til CRR, at henvisninger til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og til direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag skal forstås som henvisninger til CRR og CRD IV.

De foreslåede ændringer af § 3, stk. 1, nr. 8, litra a, er konsekvenser heraf.

Bestemmelsen definerer kompetente myndigheder for så vidt angår bestemmelser om depositarer. 2 steder henvises til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Der henvises dels til definitionen af kompetente myndigheder for kreditinstitutter, som efter de gældende bestemmelser findes i artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Definitionen er videreført i artikel 4, nr. 40, i CRR, hvorfor henvisningen foreslås ændret hertil. Da der er tale om en forordningsbestemmelse, finder denne direkte anvendelse og skal ikke gennemføres i national lovgivning.

Der henvises endvidere generelt til reglerne, der har gennemført bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. De gældende danske bestemmelser herom findes i lov om finansiel virksomhed. Fremadrettet vil de EU-retlige regler om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut være i CRD IV. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så henvisningen er til det nye direktiv.

Reglerne i direktivet om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut foreslås med dette lovforslag foreslås gennemført i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af kreditinstitutter i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 1, nr. 34, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og ikrafttrædelsen af CRR.

I den gældende bestemmelse defineres forvaltere af alternative investeringsfondes kapitalgrundlag med en henvisning til reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Bestemmelserne har været gennemført i Danmark i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Reguleringen af kapitalgrundlaget findes nu i artikel 26-88 i CRR. Som konsekvens af omtalen i punkt 98 i præamblen til forordningen af reglerne om kapitalgrundlag i forhold til bl.a. direktiv 2011/61/EU ændres henvisningen i § 3, stk. 1, nr. 34, til en henvisning til CRR's bestemmelser om kapitalgrundlaget. Da der er tale om forordningsbestemmelser, finder disse direkte anvendelse og skal ikke gennemføres i national lovgivning.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 47, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås præciseret, at der ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løn. Præciseringen følger præciseringen i den tilsvarende foreslåede ændring i § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Der er ikke i lovtæksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndelev.

Direkte resultatafhængige/performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, om den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn. Det samme gælder for præferenceafkast (carried interest). Præferenceafkast er defineret i § 4, stk. 1, nr. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Fastholdelsesbonuser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonuser, der udelukkende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonuser der ligeledes er bundet op på resultatkrav.

Endvidere udgør andre ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspool i forvalteren, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Variabel løn vil således udgøres af alle løndelev, som ikke er en del af den på forhånd kendte faste aflønning.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndelev. Der kan således være tale om variable løndelev, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honorering, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende, præferenceafkast og andre betalinger fra forvalteren eller den alternative investeringsfond, henvises der til bemærkningerne til den oprindelige bestemmelse.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 8, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og indførelsen af CRR.

I den gældende § 3, stk. 8, henvises til reglerne, der gennemfører artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag. Bestemmelsen fastlår, at reglerne, der gennemfører artikel 13-16 skal finde anvendelse i relation til § 3, stk. 1, nr. 34, der definerer kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde. Disse bestemmelser er gennemført i dansk lovgivning i den gældende lov om finansiel virksomhed § 125.

Bestemmelser svarende til reguleringen i artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag findes nu i artikel 92 i CRR. Som konsekvens af omtalen i punkt 98 i præamblen til forordningen af reglerne om kapitalgrundlag i forhold til bl.a. direktiv 2011/61/EU ændres henvisningen i § 3, stk. 8, til en henvisning til forordningens bestemmelser i artikel 92 om kapitalgrundlaget. Da der er tale om en forordningsbestemmelse, finder denne direkte anvendelse og skal ikke gennemføres i national lovgivning.

Til nr. 5 (§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. henviser til en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har tilladelse til at udføre de i lovens bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter. De omfattede aktiviteter omhandler skønsmæssig porteføljepleje og accessoriske tjenesteydelser. De bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der henvises til i § 8, stk. 5, gælder for investeringsforvaltningsselskaber. Der henvises bl.a. til § 125, der med dette lovforslag foreslås ændret, så bestemmelsen fremover alene gælder for fondsmæglerselskaber. Investeringsforvaltningsselskaberne foreslås fremover reguleret af en ny bestemmelse i § 125 a, og som konsekvens heraf foreslås henvisningen i § 8, stk. 5, ændret til en henvisning til § 125 a.

Til nr. 6 (§ 16, stk. 4, 4. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde altid skal have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Minimumsgrænsen gælder ved siden af de minimumsgrænser, der gælder efter § 16, stk. 1-3.

Der foreslås indsat et nyt 4. pkt. i bestemmelsen, hvor det fastslås, at »faste omkostninger« skal forstås som posterne udgifter til personale og administration, af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver og andre driftsudgifter fra resultatopgørelsen. En tilsvarende forståelse af begrebet faste omkostninger foreslås indsat i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår investeringsforvaltningsselskabers opgørelse af basiskapital.

Til nr. 7 (§ 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

I bemærkningerne i L 175/2013 til den gældende bestemmelse henvises til, at bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU. Artikel 9, stk. 9, omhandler alene muligheden for at fastsætte nærmere regler om at kunne afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

For at præcisere, at Finanstilsynet kan udstede regler om selve opgørelsen af kapitalgrundlaget udover regler, der vedrører muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, foreslås hjemmelsbestemmelserne opdelt i to bestemmelser således, at Finanstilsynet med *stk. 8* har hjemmel til at udstede regler om opgørelse af kapitalgrundlaget generelt, mens hjemlen til at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer fremgår af forslaget til *stk. 9*.

Reglerne om kravene til forvalternes kapitalgrundlag findes i § 16, der fastsætter en række krav til forvalterens kapitalgrundlag og de forskellige elementer heri. For at sikre en korrekt opgørelse af de enkelte elementer i kapitalgrundlaget, bør Finanstilsynet fortsat have en hjemmel til at udstede nærmere regler herom.

Til nr. 8 (§ 16, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som beskrevet i bemærkningerne til forslaget til ændring af § 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås den gældende hjemmelsbestemmelse i § 16, stk. 8, opdelt i to hjemmelsbestemmelser, således at Finanstilsynet med forslaget til *stk. 9* får hjemmel til at udstede regler om, hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

Artikel 9, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU giver Kommissionen bemyndigelse til at udstede nærmere regler til præcisering af de risici erhvervsansvarsforsikringen skal dække, betingelserne for at afgøre, om erhvervsansvarsforsikringen er hensigtsmæssig og måden, hvorpå der skal foretages løbende justeringer. Kommissionen har udnyttet bemyndigelsen i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigthed og tilsyn.

Finanstilsynet bør fortsat have en hjemmel til at udstede nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, idet der vil kunne opstå behov for at udstede supplerende regler for at sikre korrekt anvendelse af reglerne, herunder at sikre den praktiske anvendelse af forordningens bestemmelser.

Til nr. 9 (§ 16, stk. 10, der bliver stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring af § 16, stk. 10, der bliver *stk. 11*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvens af forslaget til ny § 16, stk. 9, hvor der indsættes en selvstændig hjemmel til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Bestemmelsen medfører, at hvis en forvalter af alternative investeringsfonde tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab i medfør af lov om finansiel virksomhed, finder alene kravene i bestemmelsens *stk. 5* og *7* samt i regler udstedt i medfør af *stk. 8-10* anvendelse. Henset til, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i *stk. 8* og *9* hidtil har været indeholdt i den gældende *stk. 8*, er det en naturlig konsekvens heraf at ændre henvisningen i *stk. 11*, så henvisningen omfatter både *stk. 8* og *9*, samt *stk. 10*, som svarer til det gældende *stk. 9*.

Til nr. 10 (§ 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I *1. pkt.* foreslås præciseret, at forvalterens lønpolitik og -praksis skal være skriftlig. Præciseringen følger præciseringen i den tilsvarende bestemmelse i den foreslåede § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed.

I 2. pkt. foreslås, at forvalteren skal sikre, at forvalterens lønpolitik og -praksis, jf. 1. pkt., herunder de specifikke aflønningskrav, jf. stk. 2-11, §§ 21 og 22, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau.

Dette er en implementering af koncernprincippet i ESMA's retningslinjer om aflønning i forvaltere af alternative investeringsfonde, f.eks. i forhold til at ansatte i koncernselskaber, som kan påvirke risikoprofilen for forvalteren eller de forvaltede alternative investeringsfonde, ligeledes skal udpeges som væsentlige risikotagere og omfattes af aflønningsreglerne. Hensynet bag kravet er at modvirke omgåelsestilfælde.

Med bestemmelsen skal forvalteren sikre, at aflønningsreglerne efterleves på koncernniveau. Dette gælder generelt i forhold til lønpolitikken, jf. 1. pkt., herunder de specifikke krav i forhold til udpegning af væsentlige risikotagere, udbetaling af variabel løn m.v., som er reguleret i stk. 2-11 og §§ 21 og 22. Pligten til at sikre efterlevelse ligger således hos den regulerede forvalter, og ikke hos de øvrige virksomheder i koncernen.

De øvrige virksomheder i koncernen bliver ikke som sådan omfattet af aflønningsreglerne, men vil kun være indirekte omfattet, fordi de er i koncern med en forvalter. Dette betyder f.eks., at en anden virksomhed i koncernen ikke selvstændigt skal efterleve aflønningsreglerne, herunder udarbejde lønpolitik, udpege væsentlige risikotagere, m.v. Men i det omfang koncernvirksomheden f.eks. beskæftiger ansatte, hvis aktiviteter på koncernniveau vil have væsentlig indflydelse på risikoprofilen for koncernen, herunder forvalteren eller de forvaltede alternative investeringsfonde i koncernen, vil forvalteren i koncernen skulle udpege også disse ansatte som væsentlige risikotagere ud fra en koncernbetragtning. Begrænsningerne for udbetaling af variabel løn m.v. vil således finde anvendelse for disse udpegede væsentlige risikotagere i koncernvirksomheder. Idet vurderingen i dette tilfælde ikke skal foretages på virksomhedsniveau, men på koncernniveau, vil der skulle mere til, for at f.eks. ansattes aktiviteter vurderes at have væsentlig indflydelse på risikoprofilen ud fra en koncernbetragtning.

Ændringen følger ændringen af den tilsvarende bestemmelse i § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 11 (§ 20, stk. 2, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås i § 20, stk. 2, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at de variable lønde dele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension for den enkelte væsentlige risikotager. Loftet gælder således for hver enkelt person.

Det er besluttet i henhold til den politiske aftale, jf. forslagets almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til lovforslagets ændring af § 77 a, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af 50 pct.-loftet for ledelsen, jf. § 20, stk. 2, nr. 1.

UDKAST

Det foreslås i 2. pkt., at forvalterens øverste organ kan beslutte, at de variable løndele kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at kravene i litra a-e opfyldes.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere eller vedrøre en del af de væsentlige risikotagere, f.eks. væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Det øverste organ kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i forvalteren.

Beregningen af loftet på 200 pct. foretages som ved de 100 pct., jf. ovenfor. I forhold til det øverste organs beslutning skal kravene i litra a-e opfyldes.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 2, litra a, skal forvalteren senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling (generalforsamling) orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

Forvalteren kan benytte de kommunikationsmidler, som forvalteren normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 2, litra b, skal det øverste organ (generalforsamlingen m.v.) tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra forvalteren. Anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på forvalterens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag.

Det er forvalteren, der skal udarbejde anbefalingen. Det vil være ledelsen, der på forvalterens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være ledelsen, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til kapitalejerne.

Den detaljerede anbefaling skal gøre kapitalejerne i stand til at træffe beslutningen om en højere maksimal ratio på et oplyst grundlag, hvor ledelsen begrundes sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger som f.eks. hvor mange ansatte, der vil blive berørt af en højere ratio, samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder også så kapitalejerne kan udlede, om den foreslåede højere ratio vil gælde for alle væsentlige risikotagere eller kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger hos forvalteren. Desuden skal indvirkningen på forvalterens kapitalgrundlag indgå i anbefalingen, så kapitalejerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres ejerandele i beslutningen.

Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling. Forvalteren kan benytte de kommunikationsmidler, som forvalteren normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 2, litra c, skal forvalteren senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen.

Forvalteren skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med forvalterens forpligtelser efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder særligt kapitalgrundlaget. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt

på ledelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på forvalterens kapitalgrundlag.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 2, litra d, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af forvalterens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Det må således først afklares, hvorvidt 50 pct. eller mere af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, hvorefter det kan udledes, om det er majoritetskravet på 66 pct. eller 75 pct., der vil være gældende for beslutningen.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af kapitalejerne, således at sandsynligheden for at f.eks. en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes.

I overensstemmelse med § 85 i selskabsloven regnes en virksomheds egne kapitalandele m.v. ikke med ved opgørelse af den repræsenterede kapital, ligesom der ikke kan afgives stemmer på disse kapitalandele.

Eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmelofter respekteres efter bestemmelsen.

En ansat, som er kapitalejer i forvalteren, og som vil være omfattet af muligheden for benyttelse af et højere maksimalt loft, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod forvalterens interesse.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen skal sikre, at kapitalejere ikke er med til at tage beslutninger, som de selv har en væsentlig interesse i.

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at kapitalejere som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på forvalterens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så åbenbar og væsentlig, at kapital-ejeren anses for inhabil.

En kapitalejer vil kun kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlige risikotager, og et eventuelt højere loft f.eks. vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med forvalterens interesse. Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt

angår den enkelte ansatte/kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte/kapitalejere, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i forvalteren, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 2, litra e, skal forvalteren senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Forvalteren skal informere Finanstilsynet, både hvis det øverste organ beslutter at benytte et højere maksimalt loft for enten alle eller en del af forvalterens væsentlige risikotagere, og hvis det øverste organ beslutter ikke at følge indstillingen ved ikke at vedtage forslaget med den krævede majoritet, jf. litra d ovenfor.

Til nr. 12 (§ 20, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås med forslaget til ændring af § 20, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af en balance af de nævnte typer af instrumenter. Ved vurdering af om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer instrumenter det er muligt at benytte ud fra de alternative investeringsfondes juridiske struktur og størrelse, samt hvad der afspejler de alternative investeringsfondes værdi, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel.

Ændringen er en konsekvens af, at det er besluttet, at den politiske aftale om aflønning, jf. forslagens almindelige bemærkninger om aflønning, udstrækkes til også at omfatte forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 13 (§ 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås tilføjet i § 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at det ved vurderingen af om den udskudte variable løndel skal udbetales, ligeledes er en betingelse for udbetaling, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. Betingelsen har den betydning, at selv i en situation, hvor virksomheden har haft et bonusudløsende resultat og både den pågældende og dennes afdeling har performet, kan den pågældende miste retten op til 100 pct. af den udskudte variable løndel, hvis betingelsen ikke er opfyldt.

Det er besluttet i henhold til den politiske aftale, jf. forslagens almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

I forhold til at den pågældende ikke må have deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren, kan dette f.eks. være tab for forvalteren som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd, eller tab forvalteren har lidt som følge af uansvarlige investeringer eller lignende.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For medlemmer af ledelsen gælder der ved indtræden allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 13, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende ændres. Både for personer, der er omfattet af en § 13-vurdering og for andre væsentlige risikotagere, der ikke måtte være, vil vurderingen i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 13, stk. 2, herunder særligt nr. 4. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser i stedet for forvalterens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil.

Til nr. 14 (§ 20, stk. 8, i lov om alternative investeringsfonde m.v.)

I § 20, stk. 8, i lov om alternative investeringsfonde m.v., foreslås det indsat som et nyt 1. pkt., at forvalterens lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis den faste og variable løndel. Den faste løndel bør primært afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar og den variable løndel, som bør afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar.

Det er besluttet i henhold til den politiske aftale, jf. forslagens almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det gældende 1. pkt. bliver herefter 2. pkt.

Til nr. 15 (§ 22, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås præciseret med ændringen af § 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvalterens øverste organ skal godkende forvalterens lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Kravet om godkendelse af lønpolitikken af det øverste organ (typisk generalforsamlingen) er en udmøntning af princippet om "say on pay" og skal søge at styrke kapitalejernes indflydelse på forvalterens lønpolitik. Forvalterens lønpolitik skal godkendes af det øverste organ, uanset om forvalteren benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

Lønpolitikken skal godkendes som et separat punkt på dagsordenen. En lønpolitik kan således ikke godkendes som en del af formandens beretning.

Hvis det øverste organ ikke godkender lønpolitikken, skal det øverste ledelsesorgan, dvs. typisk bestyrelsen, udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for det øverste organs bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for det øverste organ.

Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af forvalterens øverste organ. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for medlemmer af ledelsen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af forvalterens øverste organ.

Det vil være i modstrid med »say-on-pay princippet«, hvis ændrede dele af lønpolitikken kan benyttes for medlemmer af ledelsen før forvalterens øverste organ har taget stilling til den reviderede lønpolitik. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af det øverste ledelsesorgan, dvs. typisk bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik godkendes så af forvalterens øverste organ ved førstkommende lejlighed. Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 20, stk. 1.

Da lønpolitikken ikke skal berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen m.v. ikke vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Til nr. 16 (§ 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. at ændre periodiseringen til optjente beløb i stedet for modtagne (udbetalte) beløb, så periodiseringen svarer til den periodisering, der benyttes på europæisk plan. Der foreslås en tilsvarende tilpasning i § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvortil der henvises

Til nr. 17 (§§ 27 a og 27 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 27 a

Det følger af det foreslåede § 27 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at alle forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal have en intern whistleblowerordning, hvor forvalterens ansatte og medlemmer af bestyrelsen i forvalteren af alternative investeringsfonde via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af forvalteren af den alternative investeringsfond, herunder af forvalterens ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den compliance ansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Forvalterne af alternative investeringsfonde skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en compliance ansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 27 a, stk. 2, fastslår, at forvalterne af alternative investeringsfonde kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 27 b

Den foreslåede § 27 b fastsætter regler om forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne whistleblowerordninger. Det foreslås i § 27 b, stk. 1, at forvaltere af alternative investeringsfonde ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet forvalteren af alternative investeringsfonde eller en ansat i forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i forvalteren. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 27 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en forvalter af alternativ investeringsfondens interne whistleblowerordning omhandlende en forvalters eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet eller til forvalteren af

alternative investeringsfondes interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til forvalterens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet eller en forvalters interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 27 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 27 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 27 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet eller til en forvalter af alternative investeringsfondes interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 18 (§ 46, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 46, stk. 1, nr. 1, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut om tilladelse som kreditinstitut og vedtagelsen af CRD IV.

I bestemmelsen fastslås, at kreditinstitutter i et EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er meddelt tilladelse i medfør af regler, der gennemfører bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut om tilladelse som kreditinstitut, kan være depositar for alternative investeringsfonde.

De gældende danske bestemmelser om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut findes i lov om finansiell virksomhed. Fremadrettet vil de EU-retlige regler om tilladelse til at udøve virksom-

somhed som kreditinstitut være i CRD IV. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så henvisningen er til det nye direktiv.

Reglerne i direktivet om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut foreslås med dette lovforslag gennemført i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af kreditinstitutter i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 19 (§ 46, stk. 1, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 46, stk. 1, nr. 2, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og vedtagelsen af CRD IV.

I bestemmelsen fastslås, at en depositar kan være et fondsmæglerselskaber i et EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er meddelt tilladelse i medfør af regler, der gennemfører direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), og som dels er undergivet krav til tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med kapitalkravene i regler, der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, dels som leverer accessoriske tjenesteydelser i form af opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kundernes regning, jf. reglerne, der gennemfører bilag I, afsnit B, nr. 1, i MiFID-direktivet.

Artikel 20 i direktiv 2006/49/EF er i Danmark gennemført i den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed, og bilag I, afsnit B, nr. 1, i MiFID-direktivet er gennemført i det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed.

Fremadrettet vil krav til kapitalgrundlaget for de omfattede fondsmæglerselskaber i de EU-retlige regler være omfattet af artikel 28 i CRD IV. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så henvisningen er til det nye direktiv.

Det fremgår af § 46, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som implementerer artikel 21, stk. 3, litra b, sidste pkt., at kun fondsmæglerselskaber, der lever op til et kapitalkrav på mindst 1 mio. euro kan fungere som depositar for alternative investeringsfonde.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af fondsmæglerselskaber i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 20 (§ 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastslås, at § 27 b ikke er omfattet af Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i forvalterne af alternative investeringsfonde og ikke forvalterne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 27 b.

Til nr. 21 (§ 170, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en forvalter af alternative investeringsfonde er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forvalteren. Det foreslås med ændringen af § 170, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en forvalter af alternative investeringsfonde er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 22 (§ 170, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en alternativ investeringsfond er erklæret konkurs, herunder oplysninger om den forvalter, der forvalter fonden, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde fonden. Det foreslås med ændringen af § 170, stk. 6, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en alternativ investeringsfond er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Ændringen svarer til den tilsvarende foreslåede ændring af § 170, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 23 (§ 170, stk. 7, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås omfattet af stk. 11, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 24 (§ 170, stk. 7, nr. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, nr. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås omfattet af stk. 11, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 25 (§ 170, stk. 7, nr. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, nr. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås omfattet af stk. 11, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 26 (§ 170, stk. 7, nr. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 7, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 11. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifte-

retten underlægges begrænsningerne i stk. 11. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 27 (§ 170, stk. 7, nr. 13 og 14, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 170, stk. 7, nr. 16, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 7, nr. 13*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 11 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 170, *stk. 7, nr. 14*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 11 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 28 (§ 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 170, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 29 (§ 170, stk. 7, nr. 18, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 6, nr. 16, der bliver nr. 18, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet i stedet foreslås indsat i § 170, stk. 7, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 30 (§ 170, stk. 7, nr. 20, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at tilføje i § 170, stk. 7, nr. 20, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, som varetager den omhandlede funktion i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 31 (§ 170, stk. 7, nr. 21-23, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 21 i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 21, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 22* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 170, stk. 7, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 22, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 23* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 170, stk. 7, nr. 23, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 23, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 32 (§ 170, stk. 7, nr. 20, der bliver nr. 24, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at tilføje i nr. 20, der bliver nr. 24, i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, som varetager den omhandlede funktion i tredjelande.

Til nr. 33 (§ 170, stk. 7, nr. 25-27, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 25 i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf.

stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 26*, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 27* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 27*, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

delsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 34 (§ 170, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 7, ændres henvisningen i § 170, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fra nr. 18, 2. pkt., til nr. 19, 2. pkt.

Til nr. 35 (§ 170, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter nr. 20, der bliver nr. 24, alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver m.v.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 170, stk. 7, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 10*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 10 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 36 (§ 170, stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 11, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 20, der bliver nr. 24, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 11*, således at nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27 omfattes af stk. 11.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 11, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 7, nr. 14, 23 og 27, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

De foreslåede ændringer af stk. 11 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 37 (§ 172 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede § 172 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter regler om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet.

Det fremgår af § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det fremgår af § 173 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 172 b er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalters, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på området til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Lovforslaget medfører bl.a. at oplysninger om en person, der har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person for overtrædelse af reguleringen, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med til Finanstilsynet indberettet af en person om en forvalter af alternative investeringsfonde.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på området, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører regler, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive personoplysninger vedrørende personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. offentlighedsloven og forvaltningsloven, eller indsigtsret efter persondataloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelserne.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af reguleringen, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 172 b, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., f.eks. i forhold til videregivelse til Det Systemiske Risikoråd, andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Det fremgår af § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at tavshedspligten i § 170, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår bl.a. af § 170, stk. 7, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne i til partnerne nævnt

UDKAST

i § 170, stk. 6, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 170, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en forvalter af alternative investeringsfonde eller dennes ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv. er ikke omfattet af § 170, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være til-ladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 172 b, stk. 1, til den forvalter af alternative investeringsfonde eller dennes ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 172 b, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger. Dette svarer til § 170, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 170, stk. 6 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 38 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås med ændringen af § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at overtrædelse af den foreslåede § 27 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til nr. 39 (§ 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 16, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, hvor den gældende hjemmel i § 16, stk. 8, til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, foreslås opdelt i 2 bestemmelser, stk. 8 og 9. Herved præciseres, at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget i medfør af stk. 8, og tillige nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer i medfør af stk. 9.

§ 190, stk. 4, indeholder bemyndigelser til at fastsætte bestemmelser om straf i forskrifter udstedt i medfør af en række bemyndigelsesbestemmelser i loven.

Det fremgår af det gældende stk. 4, at der i forskrifter udstedt i medfør af § 16, stk. 8, kan fastsættes bestemmelser om straf for overtrædelse af reglerne. Henset til, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i stk. 8 og 9 hidtil har været indeholdt i den gældende stk. 8, er det en naturlig konsekvens heraf at ændre henvisningen i § 190, stk. 4, så henvisningen omfatter både stk. 8 og 9, samt stk. 10, som svarer til det gældende stk. 9.

Til § 5

Til nr. 1 (§§ 24 b og 24 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 24 b

Det følger af den foreslåede § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at alle pensionskasser omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte/eller medlemmer af bestyrelsen i pensionskassen via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pensionskassen, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

UDKAST

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

I virksomheder, hvor der findes en struktur, der i praksis gør det umuligt at oprette en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse f.eks. fordi pensionskassen kun har en enkelt ansat, skal der indføres betryggende kompenserende foranstaltninger så det sikres, at der reelt forefindes en mulighed for at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået i pensionskassen.

Pensionskasserne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en pensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 71, stk. 1, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslåede § 24 b, stk. 2, fastslår, at en pensionskasse kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i pensionskassen.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 24 c

Det foreslås i § 24 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet pensionskassens eller en ansat i pensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i pensionskassen. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 24 b, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en pensionskasses interne whistleblowerordning omhandlende en pensionskasses eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til pensionskassens interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til pensionskassens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en pensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en pensionskasses interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 24 c, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 24 c, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 24 c, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en pensionskasses interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uover-

ensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 65, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med den foreslåede ændring af § 65, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås, at den foreslåede § 24 c ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i pensionskasserne og ikke pensionskasserne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 24 c.

Til nr. 3 (§ 66 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en pensionskasse er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pensionskassen. Det foreslås med ændringen af § 66 a, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en pensionskasse er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 4 (§ 66 a, stk. 6, nr. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, nr. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 5 (§ 66 a, stk. 6, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 6 (§ 66 a, stk. 6, nr. 9, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, nr. 9, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 66 a, stk. 6, nr. 11, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne,

har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 66 a, stk. 6, nr. 13 og 14, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 13*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 66 a, stk. 6, nr. 14, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Finanstilsynet kan i henhold til § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at ændre § 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 15, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at udvide denne undtagelse således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder og ikke – som efter gældende ret – med kapitalmarkederne.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 66 a, stk. 6, nr. 18-20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

UDKAST

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 18* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 19* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 66 a, stk. 6, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 19, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 20* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 66 a, stk. 6, *nr. 20*, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 20*, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 66 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at ændre § 66 a, stk. 6, *nr. 19*, der bliver *nr. 24*, således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i tredjelande. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Endelig udvides undtagelsen med den foreslåede ændring således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med finansielle markeder og ikke – som i dag – med kapitalmarkederne.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 24.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 13 (§ 66 a, stk. 6, nr. 25-27, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 25* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 27* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 1994/19/EU af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 27*, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen, og videregivelsen må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 66 a, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 28, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 66 a, stk. 6, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 66 a, stk. 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningen i *stk. 8* i lov om tilsyn med firmapensionskasser, fra *stk. 6, nr. 17*, til *stk. 6, nr. 23*.

Til nr. 16 (§ 66 a, stk. 11, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 11, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter *nr. 18* alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under

forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 66 a, stk. 6, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 17 (§ 66 a, stk. 12, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 18 alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 9, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27 omfattes af stk. 12.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, som indeholder hjemmel til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videregivet til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

De foreslåede ændringer af stk. 12 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 18 (§ 66 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det fremgår af § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår af § 66 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsret-

lige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 66 f er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til personoplysninger om personer, der indberetter overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynets, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en pensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynet ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en pensionskasse eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a. at oplysninger om en person, der har indberettet en pensionskasse eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en pensionskasse eller dennes ansatte.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelser vedrører et område, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af *stk. 2* – er forpligtet til ikke at videregive personoplysninger vedrørende personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. offentlighedsloven og forvaltningsloven, eller indsigtsret efter persondataloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelser.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 66 f, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, f.eks. i forhold til videregivelse til Det Finansielle Råd, andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v. Det fremgår af § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter, Herunder fremgår bl.a. af § 66 a, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne til de i § 66 a, stk. 6, nævnte parter findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 66 a, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv. er ikke omfattet af § 66 a, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 66 f, stk. 1, til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 66 f, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger. Dette svarer til § 66 a, stk. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der fastslår, at alle, der i henhold til § 66 a, stk. 5 og 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 19 (§ 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås med ændringen af § 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at overtrædelse af den foreslåede § 24 b, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 34 a, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansierings af terrorisme)

Efter den gældende § 34 a, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansierings af terrorisme, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, lande som der er indgået aftale med på det finansielle område, eller tredjelande, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af stk. 6, således at nr. 6-10 omfattes af stk. 6. Den foreslåede udvidelse svarer til den foreslåede ændring af den tilsvarende bestemmelse i tavsheds-

pligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til § 7

Til nr. 1 (§§ 63 a og 63 b i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 63 a

Det følger af det foreslåede § 63 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at alle investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i investeringsforeningen eller SIKAV'en via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en, herunder deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Investeringsforeningerne og SIKAV'erne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder, herunder bekendtgørelsen om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. På tilsvarende måde hører godkendelse af investeringsforeningers og SIKAV'ers whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en investeringsforenings eller en SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 43 i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslåede § 63 a, stk. 2, fastslår, at investeringsforeningen eller SIKAV'en kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fag-

forbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 63 b

Det foreslås i § 63 b, stk. 1, at investeringsforeninger og SIKAV'er ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet investeringsforeningen eller SIKAV'en eller en ansat i investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 63 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en investeringsforenings eller SIKAV's interne whistleblowerordning omhandlende investeringsforeningens eller SIKAV'ens, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en investeringsforenings eller SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV'ens interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 63 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 63 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til

overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 63 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforenings eller SIKAV's interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås, at § 63 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i investeringsforeninger og SIKAV'er og ikke investeringsforeningen eller SIKAV'en som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 63 b.

Til nr. 3 (§ 175, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en dansk UCITS eller en afdeling heraf er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den dansk UCITS eller en afdeling heraf. Det foreslås med ændringen af § 175, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en dansk UCITS eller en afdeling heraf er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 4 (§ 175, stk. 6, nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 5 (§ 175, stk. 6, nr. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175, stk. 6, nr. 7, i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 6 (§ 175, stk. 6, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175, stk. 6, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndig-

heder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 175, stk. 7, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 175, stk. 6, nr. 12 og 13, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 12*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for overholdelse af selskabslovgivningen. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 175, stk. 6, nr. 13, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutio-

ner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, i lov om investeringsforeninger m.v. Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 14, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at udvide denne undtagelse således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder og ikke – som efter gældende ret – med kapitalmarkederne.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetage

ges funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 175, stk. 6, nr. 17-19, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 17* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 17, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 18* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 175, stk. 6, nr. 12. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden med-

lemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 19* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 13* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 175, stk. 6, *nr. 19*, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 19*, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 175, stk. 6, nr. 23, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 175, stk. 6, *nr. 18*, der bliver *nr. 23*, i lov om investeringsforeninger m.v. Efter den gældende § 175, stk. 6, *nr. 18*, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at udvide denne undtagelse således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder og ikke – som efter gældende ret – med kapitalmarkederne.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet,

mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESMA blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i tredjelande. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 23.

Til nr. 13 (§ 175, stk. 6, nr. 24-26, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 24* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 24, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 25* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

UDKAST

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 26* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 1994/19/EU af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 13 i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 175, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. nr. 27, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige

oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 175, stk. 6, nr. 12. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 175, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningen i § 175, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v. fra nr. 16, til nr. 21.

Til nr. 16 (§ 175, stk. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 11, i lov om investeringsforeninger m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 175, stk. 6, nr. 24-26, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 23-26, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 17 (§ 175, stk. 12, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 12, i lov om investeringsforeninger m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 9, 11-13, 17-19 og 23-26 omfattes af stk. 12.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 13, 19 og 26, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videre-sendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

De foreslåede ændringer af stk. 12 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 18 (§ 175 a i lov om investeringsforeninger m.v.)

UDKAST

Det fremgår af § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 175 i lov om investeringsforeninger medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 175 i lov om investeringsforeninger m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår af § 179 i lov om investeringsforeninger m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 175 a er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforenings eller SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforening eller SIKAV, herunder disses ansatte, for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en investeringsforening eller SIKAV eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en investeringsforening eller SIKAV, herunder disses ansatte.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører områder, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtede til ikke at videregive personoplysninger vedrørende personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. offentlighedsloven og forvaltningsloven, eller indsichtsret efter persondataloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelserne.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 175 a, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det fremgår af § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., at tavshedspligten i § 175, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår bl.a. af § 175, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne til partnerne nævnt i § 175, stk. 6, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 175, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en investeringsforening eller SIKAV eller disses ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser osv., er ikke omfattet af § 210, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 210 a, stk. 1, til den investeringsforening eller SIKAV eller disses ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 175 a, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til ikke at videregive disse oplysninger. Dette svarer til § 175, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 175, stk. 5 og 6, i lov om investeringsforeninger m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 19 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

UDKAST

Det foreslås med ændringen af § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at overtrædelse af den foreslåede § 63 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2007 fik skibsfinansieringsinstituttet mulighed for at udstede særligt dækkede obligationer ligesom penge- og realkreditinstitutter. Denne mulighed videreføres i § 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Det er en forudsætning for sådanne udstedelser, at instituttet har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer efter § 2 c i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Særligt dækkede obligationer kan efter gældende ret udstedes mod sikkerhed i de aktiver, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Fremover vil CRR regulere, hvilke aktivtyper særligt dækkede obligationer kan udstedes mod sikkerhed i, jf. artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR. Det foreslås derfor, at § 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut konsekvensændres.

§ 152 c, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholdt regler om, at pantet i skibet skulle være registreret i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed, samt at reglen også omfattede byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib. Dette forhold er ikke reguleret i CRR, hvorfor det foreslås at videreføre reglen fra § 152, stk. 1, nr. 2, i den foreslåede § 2 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Byggelån ydes uden pant i skibe, og der skal i stedet foreligge andre aktivtyper, jf. artikel 129, stk. 1, litra a-c, og stk. 2, i CRR til sikkerhed for lånet, f.eks. statsgaranti.

Da reglerne om, hvilke aktiver som kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer fremover, vil fremgå direkte af artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR foreslås det, at ophæve § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, om at Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktiver som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer end dem, der er nævnt i stk. 1 m.v. Som følge af dette udgår henvisningen § 152 c, stk. 3, i den foreslåede nyaffattelse af § 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Fremover vil artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR være udtømmende i forhold til, hvilke aktivtyper, som skibsfinansieringsinstituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i.

Til nr. 2 (§ 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Reglen om supplerende sikkerhed i § 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut blev indsat i loven i 2007 i forbindelse med en tilsvarende regel kom til at gælde for pengeinstitutter og realkreditinstitutter ved implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. I lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ændres med dette lovforslag de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget, jf. henholdsvis den foreslåede ændring af § 152 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed og den foreslåede ændring af § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. For at skabe konvergens præciseres § 2 d, stk. 2, så ordlyden ligger tættere op af ordlyden i lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Til nr. 3 (§ 2 i, stk. 1, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

UDKAST

Den foreslåede ændring i § 2 i, stk. 1, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut er en konsekvensændring, som følger af den foreslåede ændring af § 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Til nr. 4 (§ 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Særligt dækkede obligationer kan efter gældende ret udstedes mod sikkerhed i de aktiver, der var nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Med CRR vil aktivtyperne fremover fremgå af artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2. Ændringen af § 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., er således en konsekvensændring, som følger af, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed ændres på baggrund af CRR, jf. § 1, nr. 92 i lovforslaget. Der er ikke tiltænkt en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 5 (§ 2 i, stk. 1, 3. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det foreslås, at ophæve § 2 d, stk. 1, 3. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut, som konsekvens af, at § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed ophæves i forbindelse med, at § 153 c nyaffattes.

§ 2 i, stk. 1, 3. pkt., fastsatte, at § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fandt tilsvarende anvendelse.

Reglen i § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed blev indsat på baggrund af, at det omarbejdede kreditinstitutdirektiv, som indeholder reglerne om særligt dækkede obligationer, og hvor en række konkrete værdipapirer fra de enkelte medlemslande havde afvigende regler for, i hvilket omfang og med hvor meget de pågældende kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen. Af direktivet fremgik, at der som udgangspunkt gjaldt samme regler for tilsvarende værdipapirer i andre medlemslande.

Det var ikke på forhånd muligt at afgøre, om danske udstedelser af særligt dækkede obligationer ville svare til disse konkrete undtagelser i direktivet. Finanstilsynet kunne derfor i de konkrete tilfælde tillade anden sikkerhedsstillelse end den, som fremgik af § 152 c, stk. 1.

Det foreslås, at ophæve § 2 d, stk. 1, 3. pkt., da reglerne i § 152 c, stk. 1, fremover vil fremgå af artikel 129, stk. 1 og 2, i CRR, hvorefter der ikke er behov for § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 1 og 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Erhvervs- og vækstministeren kan i henhold til den gældende § 5 fastsætte regler for skibsfinansieringsinstituttet. Som en præcisering foreslås det i § 5, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de i nr. 1-10 nævnte forhold.

I § 5, stk. 1, nr. 1, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Det sikres derved, at der, hvis det findes relevant, kan stilles de samme adfærdskrav om overholdelse af redelig forretningsskik og god praksis, som finder anvendelse for finansielle virksomheder, ligesom der vil kunne fastsættes regler om prisoplysning. Der er for finansielle virksomheder udstedt en bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, der bl.a. indeholder regler om god skik, vildledning, aftaleindgåelse og rådgivning.

I § 5, stk. 1, nr. 2, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om ejerforhold, ledelse, styring og indretning af virksomheden, herunder whistleblowerord-

ning, samt aflønning. Disse regler skal indeholde bestemmelser om, at fysiske og juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje instituttet for herved at sikre en forsvarlig drift af instituttet. Herudover skal bestemmelserne blandt andet sikre, at der stilles krav til ledelsen, herunder ledelsens egnethed og hæderlig, samt at der er adgang til at kunne fjerne et ledelsesmedlem i tilfælde af, at dette ikke varetager sit hverv forsvarligt. For at sikre en forsvarlig drift af virksomheden vil der endvidere blive stillet krav til, hvordan virksomheden er indrettet. Endelig kan der stilles krav vedrørende aflønning af ledelsesmedlemmer samt øvrige ansatte med væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil og oplysningsforpligtelser i forhold hertil.

I § 5, stk. 1, nr. 3, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for videregivelse af fortrolige oplysninger, der skal sikre, at alle personer, der er knyttet til instituttet, med visse undtagelser skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under udførelsen af deres hverv.

I § 5, stk. 1, nr. 4, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerheder, værdiansættelse, lånegrænse, løbetid og flådepant. Reglerne skal blandt andet fastslå hvilke aktivtyper, som kan indgå som sikkerhed for udstedelse af skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer. Herudover skal der fastsættes nærmere regler om lånegrænse og løbetid, herunder f.eks. med henblik på byggelån. Der skal også fremgå bestemmelser om adgangen til at anvende flådepant, hvilket foreligger, hvis en eller flere låntagere stiller sikkerhed for et eller flere lån i form af registreret panteret i mere end et skib. For så vidt angår værdiansættelsen af skibe er udgangspunkt, at skibene vurderes to gange årligt af en uafhængig vurderingssagkyndig, og at værdien skal ansættes til markedsværdien, dvs. det beløb et skib eller et skib under bygning kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en køber og en sælger.

I § 5, stk. 1, nr. 5, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om kapitalforhold, solvens og koncernforhold. Reglerne skal blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser for instituttets solvenskrav og individuelle solvensbehov samt for opgørelse af basis-kapital og risikovægtede aktiver med udgangspunkt i reglerne for penge- og realkreditinstitutter. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om merbelastning af solvens blandt andet i forbindelse med instituttets udlån udover lånegrænsen. Endvidere skal reglerne fastsætte konsolideringskrav i det omfang instituttet indgår i en koncern.

I § 5, stk. 1, nr. 6, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om midlernes anbringelse og likviditet, som skal sikre, at instituttet placerer dets midler betryggende samt har en tilstrækkelig likviditet. Disse regler skal som udgangspunkt fastsætte, at det nye likviditetskrav i henhold til artikel 412 i CRR, og som forventes endeligt fastlagt med henblik på ikrafttræden primo 2015, skal finde anvendelse for instituttet. Disse regler er dog udarbejdet med henblik på at regulere penge- og realkreditinstitutter og deres forretningsmodeller. Det forventes, at reglerne som udgangspunkt skal gælde for et skibsfinansieringsinstitut, dog skal de tilpasses i det omfang, der er behov for, og derved tage hensyn til et skibsfinansieringsinstituts særlige forretningsmodel og finansieringsforhold uden, at der dog er tiltænkt en lempelse af kravene for instituttet.

I § 5, stk. 1, nr. 7, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskab og revision. Reglerne skal udarbejdes med udgangspunkt i reglerne for penge- og realkreditinstitutter, og hensigten er, at reglerne skal svare til, hvad der hidtil har været gældende for instituttet.

I § 5, stk. 1, nr. 8, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om kapitalcentre, som indeholder krav til udarbejdelse og indhold af regnskaber for instituttets kapitalcentre. Reglerne skal endvidere indeholde bestemmelser om indberetning og offentliggørelse af kapitalcenterregnskaber.

I § 5, stk. 1, nr. 9, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om sammenlægning, ophør og krisehåndtering. Reglerne skal bl.a. sikre, at obligationsindehavers forhold ved sammenlægning, herunder f.eks. fusion, ikke forringes ved, at et eventuelt overtagende institut ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet. Endvidere skal reglerne fastsætte bestemmelser for inddragelse af instituttets tilladelse med hensyntagen til en hensigtsmæssig krisehåndtering.

I § 5, stk. 1, nr. 10, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetninger. Regler skal tage udgangspunkt i reglerne om indberetninger til Finanstilsynet fra penge- og realkreditinstitutter.

Det foreslås endvidere, at § 5, stk. 2, ændres således, at det præciseres, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, hvilke bestemmelser, vedrørende de i stk. 1, nr. 1-10, nævnte forhold, som disse fremgår af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og CRR samt regler fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og CRR, som kan sættes i kraft for instituttet ved henvisninger hertil.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 3, nr. 5, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Ændringerne i § 5, stk. 3, nr. 5, i lov om et skibsfinansieringsinstitut er konsekvensændringer, som følger af, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed ændres på baggrund af CRR. Det henvises til bemærkninger til § 1, nr. 5, vedrørende § 152 c.

Til nr. 8 (§§ 7 og 8 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Ophævelsen af §§ 7 og 8 i lov om et skibsfinansieringsinstitut foreslås som følge af, at Danmarks Skibskreditfond er omdannet til Danmarks Skibskredit A/S, hvorfor bestemmelserne ikke længere er relevante.

Til nr. 9 (§ 10 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det fremgår af § 10, at en eventuel senere overdragelse af aktieselskabets aktier og forpligtelser kan ske efter forelæggelse for erhvervs- og vækstministeren, og at denne kan modsætte sig en senere overdragelse under visse betingelser. Ordet senere skal ses i lyset af at Danmarks Skibskreditfond i henhold til §§ 7 og 8 havde mulighed for at omdanne sig til et aktieselskab. Danmarks Skibskreditfond blev i 2005 omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. Ordet senere foreslås derfor at udgå af § 10 i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Til nr. 10 (§ 11, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2005 blev Danmarks Skibskreditfond i henhold til § 7 i gældende lov om et skibsfinansieringsinstitut omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. Forslaget til ændringen i § 11, stk. 1, er en konsekvens af, at § 7 herefter ikke længere er relevant.

Til nr. 11 (§ 12, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2005 blev Danmarks Skibskreditfond i henhold til § 7 i gældende lov om et skibsfinansieringsinstitut omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. Forslaget til ændringerne i § 12, stk. 1, er en konsekvens af, at § 7 herefter ikke længere er relevant.

Til nr. 12 (§ 13 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det fremgår af § 7, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, at der i forbindelse med omdannelsen af Skibskreditfonden skal opstå en erhvervsdrivende fond. Fonden skal følge de almindelige regler i lov om erhvervsdrivende fonde.

Den anvendte omdannelsesmodel indebar, at Danmarks Skibskreditfonds formål og opløsningsformål blev videreført i to juridiske enheder. Skibsfinansieringsvirksomheden blev videreført i Danmarks Skibskredit A/S, og opløsningsformålet videreføres henholdsvis i aktieselskabet som en bunden reserve og dels i den erhvervsdrivende fond. Den erhvervsdrivende fond vil – modsat Danmarks Skibskreditfond – løbende kunne foretage uddelinger til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Herved tilgodeses Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål ved bestemmelsen i § 13, stk. 1, hvorefter overskuddet i den erhvervsdrivende fond skal anvendes til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond skal fortolkes i overensstemmelse med den udvikling, der er sket i de maritime erhverv siden fondens oprettelse.

Det foreslås endvidere i § 13, stk. 2, at i tilfælde af, at den erhvervsdrivende fond opløses, skal likvidationsprovenuet uddeles til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Efter lov om erhvervsdrivende fonde skal en erhvervsdrivende fond ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer. Kravet til antallet af bestyrelsesmedlemmer i de finansielle virksomheder er 5 medlemmer. På grund af den erhvervsdrivende fonds nære tilknytning til den finansielle sektor, foreslås det i § 13, stk. 3, at den erhvervsdrivende fond ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf et af medlemmerne udpeges af erhvervs- og vækstministeren og de resterende medlemmer udpeges af de maritime erhverv. Nærmere regler herom fastsættes i fondens vedtægter.

Det følger af § 13, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen er fondsmyndighed for fonden.

Bestemmelsen er ikke indholdsmæssigt ændret, siden den blev indsat i loven i 2005. Nærværende forslag ajourfører den således, at det fremgår, at bestemmelsen vedrører Den Danske Maritime Fond, der blev oprettet, da Skibskreditfonden blev omdannet til Danmarks Skibskredit.

Til § 9

Til nr. 1 (§§ 18 a og 18 b i lov om forsikringsformidling)

§ 18 a

Det følger af det foreslåede § 18 a, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at forsikringsmæglervirksomheder omfattet af lov om forsikringsformidling skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomhederne via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomhederne, herunder deres ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betyd-

ning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Forsikringsmæglervirksomhederne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en forsikringsmæglervirksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, fastslår, at forsikringsmæglervirksomhederne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i forsikringsmæglervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

I det omfang en forsikringsmæglervirksomhed kun beskæftiger 5 medarbejdere eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at forsikringsmæglervirksomheden skal etablere en intern whistleblowerordning. Det foreslås derfor i § 18 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for forsikringsmæglervirksomheder, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 18, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at grænsen på 5 medarbejdere er overskredet.

Det foreslås endvidere i § 18 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 18 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en intern whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig eller tilfælde, hvor virksomheden er under afvikling.

§ 18 b

Det foreslås i § 18 b, stk. 1, at en forsikringsmæglervirksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet forsikringsmæglervirksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i forsikringsmæglervirksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 18 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en forsikringsmæglervirksomheds interne whistleblowerordning omhandlende en virksomheds eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til forsikringsmæglervirksomhedens interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til forsikringsmæglervirksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en forsikringsmæglervirksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via virksomhedens interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 18 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 18 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 18 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en forsikringsmæglervirksomheds interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en

UDKAST

godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 44, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Den foreslåede § 18 b underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i nr. 1 retter sig til en kreds af ansatte i forsikringsmæglervirksomhederne og ikke forsikringsmæglervirksomhederne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 18 b.

Til nr. 3 (§ 49 i lov om forsikringsformidling)

Den foreslåede tilføjelse til § 49 i lov om forsikringsformidling henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g i lov om finansiel virksomhed, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 54 i lov om forsikringsformidling)

Det foreslås med ændringen af § 54 i lov om forsikringsformidling, at overtrædelse af den foreslåede § 18 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 10

Til nr. 1 (§1, nr. 1, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ophæve § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

§ 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., der ændrer § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, træder i kraft den 22. juli 2014, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. Det foreslås i § 1, nr. 71, at ophæve § 141 i lov om finansiel virksomhed, hvilken ændring er foreslået at skulle træde i kraft den 1. januar 2014, jf. den foreslåede § 17. Det foreslåede nr. 1 er en konsekvens af det foreslåede § 1, nr. 3, om ophævelse af § 141 i lov om finansiel virksomhed, således at såvel § 141 i lov om finansiel virksomhed som den foreslåede ændring hertil i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. ophæves. De krav, der fremgår af § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vil fremgå af den foreslåede § 125 b, stk. 6, i dette forslag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 1, nr. 3, om ophævelse af § 141 i lov om finansiel virksomhed.

UDKAST

Til nr. 2 (§ 11 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 11 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. er en overgangsbestemmelse, der fastsætter, at investeringsforvaltningsselskaber, der den 22. juli 2013, hvor loven træder i kraft, administrerer specialforeninger, hedgeforeninger, godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger i overensstemmelse med § 11, stk. 1, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., skal medregne formuen i de administrerede foreningers portefølje, indtil de har ændret status til kapitalforeninger eller er ophørt.

Som følge af at den gældende § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der ændres med virkning fra den 22. juli 2014 af § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. erstattes af § 125 b, stk. 6, jf. § 1, nr. 1, er det nødvendigt at ændre henvisningerne i § 11, stk. 2, fra § 141, stk. 1, til § 125 b, stk. 6, samt at lade henvisningen til § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. udgå.

Til § 11

Til nr. 1 (§§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

§ 18 a

Det følger af det foreslåede § 18 a, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at betalingsinstitutter skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomhederne via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Virksomhederne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i f.eks. § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, fastslår, at betalingsinstitutterne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i betalingsinstitutterne.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 18 b

Det foreslås i § 18 b, stk. 1, at et betalingsinstitut ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 18 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning omhandlende en virksomheds eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via en virksomheds interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 18 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 18 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 18 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 39, stk. 4 og 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås i § 39, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at § 18 a om interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere.

I det omfang en virksomhed med begrænset tilladelse kun beskæftiger 5 medarbejdere eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en intern whistleblowerordning. Det foreslås derfor i § 39, stk. 4, at § 18 a alene finder anvendelse virksomhed med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 39, stk. 4, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at grænsen på 5 medarbejdere er overskredet.

Det foreslås endvidere i § 39, stk. 4, 3. pkt., at Finanstilsynet i særlige tilfælde skal kunne dispensere fra det foreslåede § 39, stk. 4, 1. pkt. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en intern whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig eller tilfælde, hvor virksomheden er under afvikling.

Af forslaget til § 39, stk. 5, fremgår det, at § 18 b om forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.

Der henvises generelt til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b, som finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 3 (§ 39 h i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås med ændringen af § 39 h i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at §§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge skal finde tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

Der henvises generelt til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b, som finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 4 (§ 39 r, stk. 4 og 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås i § 39 r, stk. 4, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at § 18 a om interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere.

I det omfang en virksomhed med begrænset tilladelse kun beskæftiger 5 medarbejdere eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en intern whistleblowerordning. Det foreslås derfor i § 39 r, stk. 4, 1. pkt., at § 18 a alene finder anvendelse virksomhed med begrænset tilladelse, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 39 r, stk. 4, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at grænsen på 5 medarbejdere er overskredet.

Det foreslås endvidere i § 39 r, stk. 4, 3. pkt., at Finanstilsynet i særlige tilfælde skal kunne dispensere fra det foreslåede § 39 r, stk. 4, 1. pkt. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en intern whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig eller tilfælde, hvor virksomheden er under afvikling.

Af forslaget til § 39 r, stk. 5, fremgår det, at § 18 b om forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til interne whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.

Der henvises generelt til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b, som finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 5 (§ 86, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til ændring af § 86, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge foreslås, at § 18 b, ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i retter sig til en kreds af ansatte i virksomhederne og ikke virksomhederne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 18 b.

Til nr. 6 (§ 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Den foreslåede § 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, herunder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g i lov om finansiel virksomhed, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

§ 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som henviser til § 354 g i lov om finansiel virksomhed, gælder alene for oplysninger i sager omfattet af disse love.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås med ændringen af § 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at overtrædelser af den foreslåede § 18 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 12

Til nr. 1 (§§ 10 a og 10 b i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget indsættes nye bestemmelser i et nyt *kapitel 4 a* i lov om finansielle rådgivere om whistleblowerordninger.

§ 10 a

Det følger af det foreslåede § 10 a, stk. 1, at en finansiel rådgiver omfattet af lov om finansielle rådgivere skal have en intern whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte og medlemmer af bestyrelsen via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Virksomhederne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder, herunder bekendtgørelsen om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlige.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 10 a, stk. 2, fastslår, at virksomhederne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

I det omfang en finansiel rådgiver kun beskæftiger 5 medarbejdere eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at den finansielle rådgiver skal etablere en intern whistleblowerordning. Det foreslås derfor i § 18 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for finansielle rådgivere, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 18 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at grænsen på 5 medarbejdere er overskredet.

Det foreslås endvidere i § 18 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 18 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en intern whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig eller tilfælde, hvor virksomheden er under afvikling.

§ 10 b

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, at en finansiel rådgiver ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 10 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning omhandlende en virksomheds eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en virksomheds interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 10 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 10 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 10 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

Med ændringen af § 11, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere foreslås, at § 10 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i de finansielle virksomheder og ikke de finansielle virksomheder som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 10 b.

Til nr. 3 (§ 17 i lov om finansielle rådgivere).

Den foreslåede indsættelse i § 17 i lov om finansielle rådgivere henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiell virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Det foreslås med ændringen af § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, at overtrædelser af den foreslåede § 10 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 13

Til nr. 1 (§§ 5 a og 5 b i lov om pantebrevsselskaber)

§ 5 a

Det følger af den foreslåede § 5 a, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber, at alle pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i selskaberne via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af selskaberne, herunder deres ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Pantebrevsselskaberne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om et pantebrevsselskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige.

UDKAST

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 14, stk. 2, i lov om lønmodtagernes dyrtidsfond.

Det foreslåede § 5 a, stk. 2, fastslår, at pantebrevsselskaberne kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i selskabet.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

I det omfang et pantebrevsselskab kun beskæftiger 5 medarbejdere eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at den finansielle rådgiver skal etablere en intern whistleblowerordning. Det foreslås derfor i § 5 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for pantebrevsselskaber, som beskæftiger flere end 5 medarbejdere. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 5 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at grænsen på 5 medarbejdere er overskredet.

Det foreslås endvidere i § 5 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 5 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en intern whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig eller tilfælde, hvor virksomheden er under afvikling.

§ 5 b

Det foreslås i § 5 b, stk. 1, at pantebrevsselskaber ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet selskabets eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i pantebrevsselskabet. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 75 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til et pantebrevsselskabs interne whistleblowerordning omhandlende et selskabs eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til pantebrevsselskabets interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til selskabets interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger

omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller et pantebrevsselskabs interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 5 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 5 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i erstatningsansvarsloven.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 5 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til et pantebrevs interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til ændring af § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om pantebrevsselskaber, foreslås, at § 5 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i pantebrevsselskaberne og ikke pantebrevsselskaberne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 5 b.

Til nr. 3 (§ 13 i lov om pantebrevsselskaber)

Den foreslåede tilføjelse til § 13 i lov om pantebrevsselskaber henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiell virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Til nr. 4 (§ 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber)

UDKAST

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber, at overtrædelser af den foreslåede § 5 a, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 14

Til nr. 1 (§§ 5 f og 5 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 5 f

Det følger af den foreslåede § 5 f, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond omfattes af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Det foreslåede § 5 f, stk. 2, fastslår, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 5 g

Det foreslås i § 5 g, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansats i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 5 g, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds interne whistleblowerordning omhandlende virksomhedens eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som beslutes efter den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via Lønmodtagernes Dyrtdsfonds interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 5 g, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 5 g, stk. 1, kan tilken- des en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

UDKAST

Det foreslås i § 5 g, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 10, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Den foreslåede § 5 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i retter sig til en kreds af ansatte i de finansielle virksomheder og ikke de finansielle virksomheder som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 5 g.

Til nr. 3 (§ 10 f, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det foreslåede § 10 f, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det foreslås med ændringen af § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at overtrædelse af den foreslåede § 5 f, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 15

Til nr. 1 (§§ 24 g og 24 h i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 24 g

Det følger af den foreslåede § 24 g, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Tillægspension, som omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en intern whistleblowerordning, hvor deres ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder dennes ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Det-

te vil eksempelvis kunne være den compliance ansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Arbejdsmarkedets Tillægspensions overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 32, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslåede § 24 g, stk. 2, fastslår, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 24 h

Det foreslås i § 24 h, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 24 g, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedet Tillægspensions interne whistleblowerordning omhandlende virksomhedens eller en an-

sats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Tillægspensions interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 24 h, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 24 h, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 24 h, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Tillægspensions interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med den foreslåede ændring af § 27, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension foreslås, at § 24 h i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i nr. 1 retter sig til en kreds af ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension og ikke Arbejdsmarkedets tillægspension som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 24 h.

Til nr. 3 (§ 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det foreslåede § 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det foreslåede ændringen af § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at overtrædelser af den foreslåede § 24 g, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til § 16

Til nr. 1 (§§ 63 b og 63 c i lov om Arbejdsskadesikring)

§ 63 b

Det følger af den foreslåede § 63 b, stk. 1, i lov om Arbejdsskadesikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring omfattet af lov om Arbejdsskadesikring skal have en intern whistleblowerordning, hvor dens ansatte og medlemmer af bestyrelsen i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, herunder Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

At der skal være en særlig, uafhængig og selvstændig kanal betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan ske indberetning i tilfælde, hvor der er tale om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Dette fraviger Datatilsynets almindelige praksis på området.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets almindelige regler og praksis på området for etablering af sådanne ordninger. Lovforslaget forudsætter således ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder. På tilsvarende måde hører godkendelse af virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed under Datatilsynets sædvanlige virksomhed.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages i fuld fortrolighed.

At indberetninger skal kunne foretages i fuld fortrolighed indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette uden indblanding fra uvedkommende, eksempelvis dennes overordnede. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig.

Det foreslåede § 63 b, stk. 2, fastslår, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan opfylde kravet om en intern ordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser.

Interne ordninger oprettet via kollektiv overenskomst eller via Arbejdsmarkedets Tillægspension skal leve op til de samme krav, som gælder for etablering af en intern ordning i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet.

§ 63 c

Det foreslås i § 63 c, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi den ansatte har indberettet virksomhedens eller en ansat i virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en intern whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til interne ordninger etableret via kollektiv overenskomst eller via Arbejdsmarkedets Tillægspension efter det foreslåede § 63 b, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings interne whistleblowerordning omhandlende en virksomhedens eller en ansats overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering. Sager vedrørende mobning, sexchikane med videre omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfatter bl.a. repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling. Dette kan f.eks. være afskedigelse, degradering, forflyttelse eller forbigåelse og lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings interne whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 63 c, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 63 c, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i forskelsbehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene med hensyntagen til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 7 i forskelsbehandlingsloven.

Det foreslås i § 63 c, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for de ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings interne whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Til nr. 2 (§ 71, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsskadesikring foreslås, at § 63 c ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i retter sig til en kreds af ansatte i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og ikke Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 63 c.

Til nr. 3 (§ 71, stk. 10, i lov om Arbejdsskadesikring)

Det foreslås med ændringen af § 71, stk. 10, i lov om Arbejdsskadesikring, at overtrædelse af den foreslåede § 63 b, stk. 1, om oprettelse af interne whistleblowerordninger, straffes med bøde.

Til nr. 4 (§ 76 a, stk. 2, i lov om Arbejdsskadesikring)

Det foreslåede § 76 a, stk. 2, i lov om Arbejdsskadesikring henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiell virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog de foreslåede stk. 2-9.

I lovforslagets § 1, nr. 36, foreslås, at der i § 77 a, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed ind sættes en bestemmelse om, at variable lønde, der udbetales til bestyrelsen, direktionen og væsentlige risikotagere i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, maksimalt må udgøre 100 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension. På den baggrund foreslås det i *stk. 2*, at der indføres en overgangsordning, så reglen i § 77 a, stk. 1 nr. 2, kun finder anvendelse på aftaler mellem en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen og andre væsentlige risikotagere, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav i § 1, nr. 83, kun finder anvendelse i perioden fra 1. januar 2015 til 1. januar 2018. Likviditetsdækningskravet kan efter en indberetningsperiode frem til 1. januar 2015, indføres nationalt inden likviditetsdækningskravet i henhold til CRR træder i kraft den 18. januar 2018, hvorefter det nationale likviditetsdækningskrav ophører.

Det foreslås i *stk. 4*, at ophævelsen af kravet om forsvarlig likviditet i § 1, nr. 93, 96 og 97, først finder anvendelse fra 1. januar 2017.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er lig med 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med CRR, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset.

Erhvervs- og vækstministeren forventes at vil fastsætte kapitalbevaringsbufferen til 0 i perioden fra 1. januar 2014 til den 1. januar 2016.

Erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte, at der sker en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i lige store dele frem til 2019. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 0,625 pct. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 1,25 pct. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 1,875 pct., og fra den 1. januar 2019 foreslås kapitalbevaringsbufferen udgøre 2,5 pct. af de samlede risikoeksponeringsbeløb.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, finder anvendelse fuldt ud fra 1. januar 2015.

Det foreslås således, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, at virksomhederne fra 1. januar 2015 skal opfylde den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med CRR multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser. Vedrørende de kontracykliske buffersatser henvises til forslaget til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 7*, at begrænsningen på antallet af bestyrelsesposter i § 1, nr. 136, jf. den foreslåede § 308 i lov om finansiel virksomhed, først finder anvendelse fra 1. juli 2014. Den foreslåede § 308 implementerer kravene i artikel 91, stk. 3, i CRD IV. Det fremgår af artikel 91, stk. 3, i CRD

IV, at disse begrænsninger skal finde anvendelse fra den 1. juli 2014. Med henblik på implementering af dette forskudte anvendelsestidspunkt træder denne del af loven først i kraft den 1. juli 2014.

Med *stk. 8* foreslås indsat en overgangsbestemmelse, der indebærer, at bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige institutter, som omfattes af begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i den foreslåede § 308, jf. dette lovforslags § 1, nr. 136, og som fra det tidspunkt, hvor bestemmelsen finder anvendelse (den 1. juli 2014), jf. det foreslåede stk. 7, besidder flere ledelsesposter end det tilladte antal, kan besidde disse ledelsesposter indtil udløbet af bestyrelseshvervet i det systemisk vigtige institut. Overgangsordningen indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige institut.

Det er således i en afgrænset overgangsperiode muligt for bestyrelsesmedlemmer omfattet af den foreslåede § 308, stk. 1, at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i § 308, stk. 1.

Såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt institut efter udløbet af dette bestyrelseshverv ikke genvælges, er vedkommende ikke længere omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 308, med mindre vedkommende er omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 308 i kraft af en anden bestyrelsespost.

Ved udløb af et bestyrelseshverv forstås afslutningen på den valgperiode, som det pågældende bestyrelsesmedlem er valgt for.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 1, nr. 136, i forhold til § 308.

Det foreslås i *stk. 9*, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen for § 1, nr. 139 og 142. Ifølge artikel 151, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 460 i CRR, træder artiklerne 41, 43 og 50 tidligst i kraft den 1. januar 2015. Artikel 151, stk. 2, tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som kan udsætte ikrafttrædelsestidspunktet 1. januar 2015 med op til 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen den 1. januar 2015. Med henblik på at gennemføre denne regel foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen af ændringsforslag § 1, nr. 139 og 142.

Til § 18

Den foreslåede § 18 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, at lovens §§ 1, 2 og 4-16 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Med *stk. 2* foreslås, at §§ 1, 2, 4, 6-8 og 10-13 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske tilsiger.

Med *Stk. 3* foreslås, at §§ 1, 2, 4-13 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.